Úřední věstník Evropské unie

L 357

České vydání

Právní předpisy

Svazek 57

12. prosince 2014

Obsah

II *Nelegislativní akty*

ROZHODNUTÍ

2014/882/EU:

★ **Rozhodnutí Komise ze dne 20. listopadu 2013 o státní podpoře SA.16237 (C58/02) (ex N118/02) poskytnuté Francií ve prospěch společnosti SNCM** *(oznámeno pod číslem C(2013) 7066)* [1] 1

2014/883/EU:

★ **Rozhodnutí Komise ze dne 11. února 2014 o opatření SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Polsko – výstavba letiště Gdyně-Kosakowo** *(oznámeno pod číslem C(2014) 759)* [1] 51

2014/884/EU:

★ **Rozhodnutí Komise ze dne 11. března 2014 o státní podpoře SA.34445 (12/C), kterou Dánsko poskytlo na převod aktiv souvisejících s majetkem z banky FIH na společnost FSC** *(oznámeno pod číslem C(2014) 1280)* [1] 89

2014/885/EU:

★ **Rozhodnutí Komise ze dne 29. dubna 2014 o státní podpoře SA.34825 (2012/C), SA.34825 (2014/NN), SA.36006 (2013/NN), SA.34488 (2012/C) (ex 2012/NN), SA.31155 (2013/C) (2013/NN) (ex 2010/N) poskytnuté Řeckem skupině Eurobank Group v souvislosti s rekapitalizací a restrukturalizací banky Eurobank Ergasias S.A.; podporou na restrukturalizaci ve prospěch banky Proton vytvořením a kapitalizací banky Nea Proton a dodatečnou rekapitalizací banky Nea Proton Helénským fondem finanční stability; řešením krizové situace banky Hellenic Postbank založením překlenovací banky** *(oznámeno pod číslem C(2014) 2933)* [1] 112

[1] Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. listopadu 2013

o státní podpoře SA.16237 (C58/02) (ex N118/02) poskytnuté Francií ve prospěch společnosti SNCM

(oznámeno pod číslem C(2013) 7066)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2014/882/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 ([1]) odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s těmito články ([2]), a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

I. POSTUP

1. Dne 18. února 2002 oznámila Francie Komisi plán podpory na restrukturalizaci ve prospěch společnosti Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (dále jen „SNCM"), který byl doplněn dne 3. července 2002 ([3]). Tento plán restrukturalizace následoval po oznámení francouzských orgánů ze dne 20. prosince 2001 o poskytnutí finanční zálohy společností Compagnie Générale Maritime (dále jen „CGMF") ([4]) společnosti SNCM ve výši 22,5 milionu EUR jakožto podpory na záchranu. Rozhodnutím ze dne 17. července 2002 ([5]) (dále jen „rozhodnutí z roku 2002") Komise schválila podporu na záchranu ve prospěch společnosti SNCM v rámci předběžného vyšetřovacího řízení týkajícího se podpor podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES. Oznámená podpora na restrukturalizaci spočívala v navýšení kapitálu SNCM společností CGMF ve výši 76 milionů EUR.

([1]) S účinkem od 1. prosince 2009 se články 87 a 88 Smlouvy o ES staly články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU"). Články 81 a 82 Smlouvy o ES a články 101 a 102 SFEU jsou ve své podstatě identické. Pro účely tohoto rozhodnutí se případné odkazy na články 107 a 108 SFEU vykládají jako odkazy na články 87 a 88 Smlouvy o ES. SFEU rovněž zavedla některé terminologické změny, jako je nahrazení pojmu „Společenství" pojmem „Unie", „společný trh" pojmem „vnitřní trh" a „Soud prvního stupně" pojmem „Tribunál". Pojmy SFEU se použijí v celém tomto rozhodnutí.

([2]) Úř. věst. C 303, 13.12.2006, s. 53.

([3]) Zaevidováno pod číslem TREN A/61846.

([4]) Společnost CGMF je finanční holdingovou společností ve 100 % vlastnictví francouzského státu. Zajišťuje pro něj veškerou námořní dopravu, výstroj a pronajímání plavidel ve Středozemním moři.

([5]) Úř. věst. C 148, 25.6.2003, s. 7.

2. Dopisem ze dne 19. srpna 2002 Komise oznámila francouzským orgánům rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení ([6]) podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES a článku 6 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ([7]).

3. Dne 8. října 2002 ([8]) sdělily francouzské orgány Komisi své připomínky k rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 ([9]).

4. Na žádost francouzských orgánů proběhla pracovní jednání s útvary Komise ve dnech 24. října 2002, 3. prosince 2002 a 25. února 2003.

5. V rámci zahájení vyšetřovacího řízení Komise obdržela připomínky od dvou podniků, a to od společnosti *Corsica Ferries France* (dále jen „CFF“) dne 8. ledna 2003 ([10]) a od společnosti *STIM d'Orbigny* ze skupiny Stef-TFE (dále jen „STIM“) dne 7. ledna 2003, a také od různých francouzských územních celků dne 18. prosince 2002, 9. a 10. ledna 2003. Dopisy ze dne 13. a 16. ledna a ze dne 5. a 21. února 2003 předala Komise Francii tyto připomínky k vyjádření.

6. Francouzské orgány poskytly Komisi svá vyjádření k připomínkám společností CFF a STIM dne 13. února 2003 ([11]) a dne 27. května 2003 ([12]).

7. Dne 16. ledna 2003 útvary Komise zaslaly žádost o dodatečné informace, na kterou francouzské orgány odpověděly dne 21. února 2003.

8. V dopise ze dne 10. února 2003 ([13]) předložily francouzské orgány argumenty s cílem prokázat, že plán podpory dodržuje ve všech bodech pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ([14]) (dále jen „pokyny z roku 1999“).

9. Na žádost Komise předložily francouzské orgány dne 25. února 2003 ([15]) kopii akcionářské dohody, která váže společnost SNCM a společnost STIM.

10. Rozhodnutím 2004/166/ES ([16]) (dále jen „rozhodnutí z roku 2003“) schválila Komise, za určitých podmínek, poskytnutí podpory na restrukturalizaci ve prospěch společnosti SNCM splatnou ve dvou částech. První splátka činila 66 milionů EUR a druhá, v maximální výši 10 milionů EUR, se měla určit v závislosti na čistém výnosu z prodeje aktiv, ke kterému mělo dojít po přijetí rozhodnutí z roku 2003.

11. Dne 13. října 2003 podala společnost CFF u Soudu prvního stupně ES (dále jen „Tribunál“) žalobu na neplatnost rozhodnutí z roku 2003 (věc T-349/03).

([6]) Úř. věst. C 308, 11.12.2002, s. 29.
([7]) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1). Jelikož francouzské orgány požádaly dne 11. září 2002 o opravu několika faktických chyb v rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002, Komise přijala dne 27. listopadu 2002 rozhodnutí, kterým změnila rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 (uveřejněné v Úř. věst. C 308, 11.12.2002, s. 29.). Zúčastněné strany byly vyzvány, aby předkládaly své připomínky k návrhu podpory počínaje tímto datem.
([8]) Dne 11. září 2002 francouzské orgány požádaly o prodloužení lhůty k předložení svého vyjádření k rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 a útvary Komise s tímto prodloužením souhlasily dne 17. září 2002.
([9]) Zaevidováno pod číslem SG(2002) A/10050.
([10]) Zaevidováno dne 15. ledna 2003 pod číslem DG TREN A/10962.
([11]) Zaevidováno pod číslem SG(2003) A/1691.
([12]) Zaevidováno pod číslem TREN A/21531.
([13]) Zaevidováno pod číslem SG(2003) A/1546.
([14]) Úř. věst. C 288, 9.10.1999, s. 2.
([15]) Zaevidováno pod číslem TREN A/21701.
([16]) Rozhodnutí Komise 2004/166/ES ze dne 9. července 2003 o podpoře, kterou Francie hodlá poskytnout na restrukturalizaci společnosti Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (Úř. věst. L 61, 27.2.2004, s. 13).

12. Rozhodnutím 2005/36/ES ([17]) (dále jen „rozhodnutí z roku 2004“) se Komise rozhodla považovat změny požadované Francií v dopise ze dne 23. června 2004, tj. nahrazení plavidla *Aliso* plavidlem *Asco* na seznamu plavidel, která je společnost SNCM oprávněna provozovat na základě rozhodnutí z roku 2003, a prodej plavidla *Aliso* místo plavidla *Asco*, za změny, které nezpochybňují slučitelnost podpory na restrukturalizaci povolené rozhodnutím z roku 2003 s vnitřním trhem.

13. Rozhodnutím ze dne 16. března 2005 (dále jen „rozhodnutí z roku 2005“) ([18]) Komise souhlasila s vyplacením druhé části podpory na restrukturalizaci ve výši 3,3 milionů EUR, čímž celková výše povolené podpory na restrukturalizaci dosáhla částky 69,3 milionu EUR.

14. Dne 15. června 2005 zrušil Tribunál rozsudkem ve věci T-349/03 ([19]) rozhodnutí z roku 2003 z důvodu chybného posouzení minimální výše podpory.

15. Dne 25. října 2005 ([20]) předaly francouzské orgány Komisi informace o vývoji finanční situace společnosti od oznámení plánu podpory na restrukturalizaci ze dne 18. února 2002.

16. Dne 17. listopadu 2005 ([21]) poskytly francouzské orgány podklady o aktualizaci plánu restrukturalizace z roku 2002 a o opětovném vytvoření vlastního kapitálu společnosti SNCM ([22]).

17. Dne 15. března 2006 předložily francouzské orgány Komisi souhrnnou zprávu o trhu, obchodní plán (příjmová část) a výhledový účet zisku a ztrát ([23]). Další podklady byly předány útvarům Komise dne 28. března 2006 a 7. dubna 2006 ([24]). V tomto dopise francouzské orgány mimo jiné vyzvaly Komisi, aby vzhledem ke své povaze „vyrovnání za veřejnou službu“ nebyla část podpory na restrukturalizaci z roku 2002, a to především částka ve výši 53,48 milionu EUR, považována za opatření přijaté v rámci restrukturalizačního plánu, ale za částku, která není na základě judikatury ve věci *Altmark* ([25]) podporou, nebo za samostatné opatření bez spojení s restrukturalizačním plánem podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES.

18. Dne 21. dubna 2006 byl podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků ([26]) oznámen Komisi návrh spojení, při kterém společnosti Veolia Transport (dále jen „VT“) ([27]) a Butler Capital Partners (dále jen „BCP“) společně převezmou kontrolu nad společností SNCM ([28]). Komise se rozhodla nevznést proti oznámenému spojení námitky a prohlásila jej rozhodnutím ze dne 29. května 2006 ([29]) za slučitelné s vnitřním trhem.

19. Dne 21. června 2006 ([30]) předaly francouzské orgány Komisi vyhlášku ministerstva hospodářství, financí a průmyslu ze dne 26. května 2006, kterou se schvalují finanční operace rozhodnuté společností Société nationale des chemins de fer français (dále jen „SNCF“), a legislativní nařízení č. 2006-606 ze dne 26. května 2006, kterým se společnost SNCM převádí do soukromého sektoru.

20. Informace o pověření veřejnou službou a o podporách sociální povahy při zajišťování dopravní obslužnosti Korsiky byly Komisi předány dne 7. června 2006 ([31]).

([17]) Rozhodnutí Komise 2005/36/ES ze dne 8. září 2004, kterým se mění rozhodnutí 2004/166/ES o podpoře, kterou Francie hodlá poskytnout na restrukturalizaci společnosti Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (Úř. věst. L 19, 27.1.2005, s. 70).
([18]) Úř. věst. C 16, 21.1.2006, s. 20.
([19]) Viz rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2005, *Corsica Ferries France SAS* v. *Komise* (T-349/03, Sb. rozh. 2005, s. II-2197).
([20]) Zaevidováno pod číslem TREN A/27546.
([21]) Zaevidováno pod číslem TREN A/30842.
([22]) Dodatečné informace byly předány dopisy ze dne 30. listopadu 2005 (SG(2005) A/10782), 14. prosince 2005 (SG(2005) A/11122) a 30. prosince 2005 (TRENA/10016).
([23]) Zaevidováno pod číslem TREN A/16904.
([24]) Zaevidováno pod číslem TREN A/19105.
([25]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2003, *Altmark Trans GmbH e. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, (280/00, Sb. rozh., s. 7747).
([26]) Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).
([27]) Veolia Transport byla dceřinou společností se 100 % podílem společnosti Veolia Environnement. Pod názvem Connex provozovala služby dopravy cestujících pro veřejné samosprávy (hromadná městská doprava, doprava mezi obcemi a regionální doprava), a spravovala tak silniční a železniční spoje a v menší míře také zajišťovala námořní dopravu.
([28]) Úř. věst. C 103, 29.4.2006, s. 28.
([29]) Úř. věst. C 148, 24.6.2006, s. 42.
([30]) Zaevidováno pod číslem TREN A/25295.
([31]) Zaevidováno pod číslem TREN A/24111.

21. Dopisem ze dne 13. září 2006 oznámila Komise francouzským orgánům své rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES a podle článku 6 nařízení (ES) č. 659/1999 ve věci nových opatření přijatých ve prospěch společnosti SNCM a ve věci plánu restrukturalizace oznámeného v roce 2002 ([32]) (dále jen „rozhodnutí z roku 2006“).

22. Dne 16. listopadu 2006 zaslala Francie Komisi své připomínky v rámci rozhodnutí z roku 2006 ([33]).

23. Protože některé zúčastněné strany požádaly Komisi o prodloužení lhůty pro předložení vlastních připomínek ([34]), Komise rozhodla poskytnout tuto prodlouženou lhůtu všem zúčastněným stranám ([35]).

24. Komise obdržela připomínky od společností CFF ([36]) a STIM ([37]) a předala je francouzským orgánům dopisem ze dne 20. února 2007. Jistá zúčastněná třetí strana rovněž zaslala své připomínky, které byly také předány francouzským orgánům, ale nakonec je dne 28. května 2008 vzala zpět.

25. Francouzské orgány sdělily své připomínky k vyjádřením zúčastněných stran dne 30. dubna 2007 ([38]).

26. Dne 20. prosince 2007 podala společnost CFF na společnost SNCM stížnost Komisi kvůli státní podpoře, která doplňuje informace zaslané dne 15. června 2007 a 30. listopadu 2007. Stížnost se týká článku 3 nové smlouvy o pověření veřejnou službou podepsané v červnu roku 2007 mezi korsickou územní samosprávou a seskupením *Compagnie Méridionale de Navigation* – SNCM na období 2007–2013. Podle společnosti CFF by provádění této doložky přineslo společnosti SNCM v roce 2007 nové finanční zdroje ve výši 10 milionů EUR. Kromě toho se má u vyrovnání vyplácenému společnosti SNCM za závazky vyplývající ze zajišťování veřejné služby jednat o státní podporu, která je navíc protiprávní, protože nebyla oznámena Komisi.

27. Komise informovala zúčastněné strany o svém rozhodnutí prodloužit lhůtu pro podání připomínek třetích stran do 14. března 2008.

28. Komise předala dne 26. března 2008 připomínky zúčastněných třetích stran Francii, která zaslala svá vyjádření dne 28. března 2008, 10. dubna 2008 a 28. dubna 2008.

29. Rozhodnutím ze dne 8. července 2008 Komise usoudila, že nová opatření z roku 2006 nepředstavují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES a že se u opatření oznámených v roce 2002 jedná o podpory slučitelné s vnitřním trhem.

30. Dne 11. září 2012 Tribunál toto rozhodnutí částečně zrušil ([39]). Tribunál usoudil, že závěry Komise ohledně opatření provedených v roce 2006 jsou výsledkem zjevně nesprávného posouzení. Pokud jde o restrukturalizační opatření z roku 2002, Tribunál shledal, že je nutno provést jejich novou analýzu, protože zrušené rozhodnutí vycházelo ze skutečnosti, že opatření z roku 2006 neobsahují žádný prvek podpory.

31. Zrušení se netýká pouze prohlášení o slučitelnosti podpory ve výši 53,48 milionu EUR v podobě příspěvku na vyrovnání za závazky veřejné služby společnosti SNCM za období 1991–2001. Toto rozhodnutí se proto nebude tímto bodem zabývat.

([32]) Viz poznámka pod čarou 2.
([33]) Zaevidováno pod číslem TREN A/37907.
([34]) Skupina *Stef-TFE* dne 28. prosince 2007 (A/20313) a společnost *Corsica Ferries* dne 27. prosince 2006 (A/20056).
([35]) Dopisem ze dne 4. ledna 2007 (D 2007 300067) adresovaným skupině *Stef-TFE* a dopisem ze dne 4. ledna 2007 (D 2007 300068) adresovaným skupině *Corsica Ferries*.
([36]) Dne 11. ledna, 16. ledna a 9. února 2007 a zaevidované pod čísly TREN/A/21142, A/21669 a A/23798.
([37]) Dne 13. února 2007 a zaevidované pod čísly TREN/A/24473 a TREN/A/23981.
([38]) Zaevidováno útvary Komise pod číslem TREN/A/30979. Francouzské orgány požádaly o dvě dodatečné jednoměsíční lhůty, jež jim byly poskytnuty, aby nakonec zaslaly své připomínky dopisy ze dne 15. března 2007 a ze dne 19. dubna 2007, které byly zaevidovány pod čísly TREN/A//27002 a A/29928.
([39]) Viz rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2012 ve věci T-565/08, *Corsica Ferries France SAS* (dále jen „rozsudek ze dne 11. září 2012“).

32. Komise tak musí přijmout nové konečné rozhodnutí. Není důvod vyhledávat skutečnosti, k nimž došlo po dnu přijetí zrušeného rozhodnutí. Následkem zrušení musí Komise na jedné straně posoudit, zda některá předmětná opatření odpovídají chování investora v tržním hospodářství, a na straně druhé, pokud posuzovaná opatření představují státní podporu, zda jsou splněny podmínky slučitelnosti stanovené příslušnými pokyny. V souladu s judikaturou Tribunálu ([40]) smí Komise u obou přezkumů zohlednit pouze informace, které měla k dispozici v den přijetí zrušeného rozhodnutí, tj. dne 8. července 2008 ([41]).

33. Dne 13. listopadu 2012 došlo k pracovnímu jednání za účasti Komise, francouzských orgánů a zástupců společnosti SNCM.

34. Dopisy ze dne 6. prosince 2012 a 5. února 2013 požádaly francouzské orgány dvakrát, aby se rozhodlo o opětovném zahájení řízení, a to z těchto důvodů: Tribunál tím, že upřesnil kritéria zkoušky informovaného investora v tržním hospodářství, údajně vynesl z hlediska judikatury novátorský rozsudek, čímž je prý nutno zahájit znovu kontradiktorní řízení. Dopisy ze dne 15. ledna a 13. února 2013 Komise tyto žádosti odmítla, když zdůraznila, že řízení může být znovu zahájeno v bodě, ve kterém došlo k protiprávnímu jednání, a připomněla, že rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2006 nebylo jako takové v žádném ohledu protiprávní. Zároveň ale informovala francouzské orgány, že jí mohou zcela podle vlastního uvážení předkládat doplňující informace pro úvahy a analýzy či jakýkoli dokument, který se jim bude zdát vhodný.

35. Dne 16. května 2013 zaslaly francouzské orgány Komisi informační zprávu.

36. Dopisem ze dne 19. června 2013 požádala společnost SNCM o rozhodnutí o opětovném zahájení formálního vyšetřovacího řízení z podobných důvodů jako francouzské orgány. Komise odmítla tuto žádost dopisem ze dne 10. července 2013. Zároveň ale rovněž informovala společnost SNCM, že jí může zcela podle vlastního uvážení předkládat doplňující informace pro úvahy a analýzy či jakýkoli dokument, který se jí bude zdát vhodný.

37. Dne 27. srpna 2013 zaslala společnost SNCM informační zprávu a novou zprávu o prodeji SNCM.

II. **POPIS**

2.1. PŘÍJEMCE OPATŘENÍ, KTERÁ JSOU PŘEDMĚTEM TOHOTO ROZHODNUTÍ

38. Příjemcem opatření, která jsou předmětem tohoto rozhodnutí, je společnost SNCM, která zahrnuje několik dceřiných společností v námořním odvětví a která se zabývá námořní přepravou osob, automobilů a nákladních vozidel na trasách mezi kontinentální Francií a Korsikou, Itálií (Sardinie) a zeměmi Maghrebu (Alžírsko a Tunisko).

39. Společnost SNCM je akciovou společností, která vznikla v roce 1969 spojením společností Compagnie générale transatlantique a Compagnie de navigation mixte, jež byly obě založeny v roce 1850. Svůj původní název Compagnie générale transméditerranéenne si změnila v roce 1976 na Société nationale maritime Corse-Méditerranée poté, co železniční společnost Société nationale des chemins de fer (SNCF) získala podíl v jejím kapitálu. Francouzská vláda si totiž tuto společnost vybrala pro zajištění zásady územní návaznosti s Korsikou, to znamená vyrovnání sazeb za námořní dopravu s cenami společnosti SNCF pro železniční dopravu, na základě úmluvy uzavřené dne 31. března 1976 na dvacet pět let. Společnost Compagnie générale transatlantique byla již předtím pověřena francouzskou vládou zajištěním dopravní obslužnosti Korsiky na základě dřívější smlouvy uzavřené dne 23. prosince 1948.

40. V okamžiku oznámení navýšení kapitálu v roce 2002 vlastnila společnost SNCF 20 % podílů a společnost CGMF 80 % podílů v kapitálu společnosti SNCM. Po otevření kapitálu společnosti SNCM dne 30. května 2006 (viz bod 18 tohoto rozhodnutí) patří společnosti BCP, respektive VT 38 % a 28 % kapitálu společnosti SNCM, přičemž společnost CGMF zůstává podílníkem ve výši 25 % (9 % kapitálu je vyhrazeno zaměstnancům).

([40]) Viz rozsudek Tribunálu ze dne 9. července 2008, *Alitalia* v. *Komise* (T-301/01, Sb. rozh. 2008, s. II-01753), a zejména bod 137 a bod 146.

([41]) Viz rovněž rozsudek Soudního dvora ze dne 5. června 2012, *EDF* v. *Komise* (C-124/10 P), body 83 až 85 a body 104 až 105, pokud jde o skutečnosti, které je nutno zohlednit pro rozhodnutí, zda se stát choval jako informovaný soukromý investor v tržním hospodářství.

41. V roce 2008 byly hlavními dceřinými společnostmi SNCM společnosti *Compagnie Méridionale de Navigation* (dále jen „CMN“) ([42]), *Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie* (CGTH) ([43]), *Aliso Voyage* ([44]), *Sud-Cargos* ([45]), *Société Aubagnaise de Restauration et d'Approvisionnement* (SARA) ([46]), *Ferrytour* ([47]) a *Les Comptoirs du Sud* ([48]).

42. Po prodeji vysokorychlostních plavidel *Aliso* v září 2004 a *Asco* ([49]) v květnu 2005 se flotila společnosti SNCM skládá z deseti lodí (pět trajektových lodí s přepravou automobilů ([50]), čtyři víceúčelová plavidla (přeprava nákladu a pasažérů) ([51]) a jedno vysokorychlostní plavidlo (NGV), jež vyplouvá převážně z Nice ([52])), z nichž sedm přímo vlastní ([53]).

43. Pro úplnost je nutno připomenout, že pravidelná námořní přeprava mezi přístavy kontinentální Francie a Korsiky byla od roku 1948 zajišťována v rámci veřejné služby, pro kterou společnosti SNCM a CMN byly v létech 1976 až 2001 koncesionáři na základě rámcové úmluvy uzavřené původně na dvacet pět let. V souladu s platnými předpisy Společenství ([54]) a na základě evropského nabídkového řízení ([55]) vyhlášeného korsickými samosprávnými orgány ([56]) získaly společnosti SNCM a CMN společně pověření veřejnou službou (dále jen „DSP“) pro dopravní obsluhu Korsiky z Marseille oproti finančnímu vyrovnání, a to na období 2002–2006.

44. Jelikož platnost pověření veřejnou službou končila koncem roku 2006, stala se výše uvedená námořní veřejná služba předmětem nového nabídkového řízení vyhlášeného na celoevropské úrovni ([57]) a pověření bylo uděleno seskupení SNCM-CMN na období od 1. května 2007 do 31. prosince 2013 s roční dotací přibližně 100 milionů EUR.

45. Souběžně mají všichni provozovatelé zajišťující přepravu na ostrov z Toulonu a z Nice stanovenou četnost spojení. Na těchto spojeních jsou obyvatelé Korsiky a také ostatní kategorie cestujících od roku 2002 až do roku 2013 příjemci sociálních podpor zavedených na základě rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2002 ([58]) a 24. dubna 2007 ([59]).

2.2. KONKURENČNÍ PROSTŘEDÍ

46. Společnost SNCM vyvíjí činnost převážně ve dvou odlišných oblastech, a to v oblasti přepravy cestujících a v oblasti přepravy zboží. Zajišťuje dopravní spojení na jedné straně z Francie na Korsiku a do Maghrebu a na druhé straně okrajově do Itálie a Španělska.

([42]) Společnost SNCM má přímý nemajoritní podíl ve společnosti CMN ve výši 45 % a nepřímý nemajoritní podíl přes společnost *Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie* (CGTH) ve výši 24,1 %. Skutečná kontrola byla v roce 1992 svěřena skupině *Stef-TFE* prostřednictvím jejího podílu ve výši 49 % ve společnosti *Compagnie Méridionale de Participations* (CMP). Společnosti SNCM a CMN byly partnery v rámci pověření veřejnou službou (DSP) v období 2001–2006 a získaly společně novou smlouvu o pověření veřejnou službou pro období 2007–2012/2013.

([43]) Společnost CGTH je holdingovou společností vlastněnou ze 100 % společností SNCM.

([44]) *Aliso Voyage* je vlastním distribučním kanálem společnosti SNCM. Tvoří ji 17 poboček rozmístěných po celé Francii. Tato společnost má na starost prodej jízdenek pro námořní dopravu a zajišťuje 49,9 % prodeje lístků společnosti SNCM.

([45]) V době přijetí rozhodnutí z roku 2003 vlastnila společnost SNCM paritní podíl s dopravním seskupením Delmas ve francouzské společnosti Sud-Cargos specializované na námořní nákladní dopravu do Maroka. Tento podíl byl koncem roku 2005 prodán za částku 3,3 milionu EUR, jak vyplývá z plánu investic z roku 2005, který předložily francouzské orgány dne 28. března 2006.

([46]) Společnost SNCM vlastní 100 % podíl v této společnosti, která zajišťuje zásobování plavidel společnosti SNCM.

([47]) Společnost *Ferrytour* je veřejnou obchodní společností se 100 % podílem SNCM. Předmětem její činnosti je organizování turistických cest. Nabízí námořní přepravu na Korsiku, Sardinii a do Tuniska. Nabízí ale také lety do celé řady destinací. Okrajově do její nabídky patří rovněž krátké vyjížďky výletními loděmi a služby podnikatelské turistiky.

([48]) Dceřiná společnost *Les Comptoirs du Sud* byla založena v roce 1996 a společnost SNCM v ní má 100 % podíl. Spravuje všechny prodejny na palubách plavidel.

([49]) Viz poznámka pod čarou č. [16].

([50]) *Napoléon Bonaparte* (kapacita 2 150 cestujících a 708 vozidel, výkon 43 MW, rychlost 23,8 uzlu), luxusní velkokapacitní trajektová loď; *Danielle Casanova*, nové plavidlo dodané v květnu 2002 (kapacita 2 204 cestujících a 700 vozidel, výkon 37,8 MW, rychlost 23,8 uzlu), rovněž luxusní velkokapacitní trajektová loď; *l'Ile de Beauté* (kapacita 1 554 cestujících a 520 vozidel, výkon 37,8 MW, rychlost 21,5 uzlu), uvedena do provozu v roce 1979 a renovována v létech 1989/1990; *Méditerranée* (kapacita 2 254 cestujících a 800 vozidel, výkon 35,8 MW, rychlost 24 uzlů) a *Corse* (kapacita 2 150 cestujících a 600 vozidel, výkon 27,56 MW, rychlost 23,5 uzlu).

([51]) *Paglia Orba* (kapacita 500 cestujících, 2 000 běžných metrů nákladu a 120 vozidel, výkon 19,7 MW, rychlost 19 uzlů); *Monte d'Oro* (kapacita 508 cestujících, 1 615 běžných metrů nákladu a 130 vozidel, výkon 14,8 MW, rychlost 19,5 uzlu); *Monte Cinto* (kapacita 111 cestujících, 1 200 metrů nákladu, výkon 8,8 MW, rychlost 18 uzlů); od května 2003: *Pascal Paoli* (kapacita 594 cestujících, 2 300 běžných metrů nákladu a 130 vozidel, výkon 37,8 MW, rychlost 23 uzlů).

([52]) Vysokorychlostní plavidlo *Liamone* (kapacita 1 116 cestujících a 250 vozidel, výkon 65 MW, rychlost 42 uzlů), které zajišťuje také spojení s Toulonem.

([53]) Všechna kromě *Danielle Casanova*, *Pascal Paoli* a *Liamone*, která jsou na leasing.

([54]) Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (nařízení o kabotáži) (Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7).

([55]) Úř. věst. S 2001/10 – 007-005.

([56]) Orgán udělující pověření k povinnostem veřejné služby od roku 1991 na základě francouzského zákona č. 91-428 ze dne 13. května 1991.

([57]) Úř. věst. 2006/S 100-107350.

([58]) Státní podpora N 781/2001 povolená rozhodnutím Komise ze dne 2. července 2002 (Úř. věst. C 186, 6.8.2002, s. 3.).

([59]) Státní podpora N 13/2007 povolená rozhodnutím Komise ze dne 24. dubna 2007, zveřejněném na internetových stránkách Komise: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports_2007.htm

2.2.1. **Doprava na Korsiku**

2.2.1.1. *Přeprava cestujících*

47. Přeprava cestujících na Korsiku je výrazně sezónním trhem. Zahrnuje špičky sezónní návštěvnosti, které mohou být až desetkrát větší než počet cestujících v měsících mimo sezónu. To od provozovatelů dopravy vyžaduje, aby vlastnili takovou flotilu lodí, která bude schopna tyto sezónní špičky zvládnout. Poloviny obratu se dosahuje v měsících červenci a srpnu. Mimoto existuje nerovnováha podle směru přepravy, a to i během sezónních špiček: například v červenci jsou plavidla při odjezdu z kontinentálních přístavů plná, zatímco při návratu poloprázdná. Roční průměrné míry obsazení plavidel jsou proto poměrně nízké.

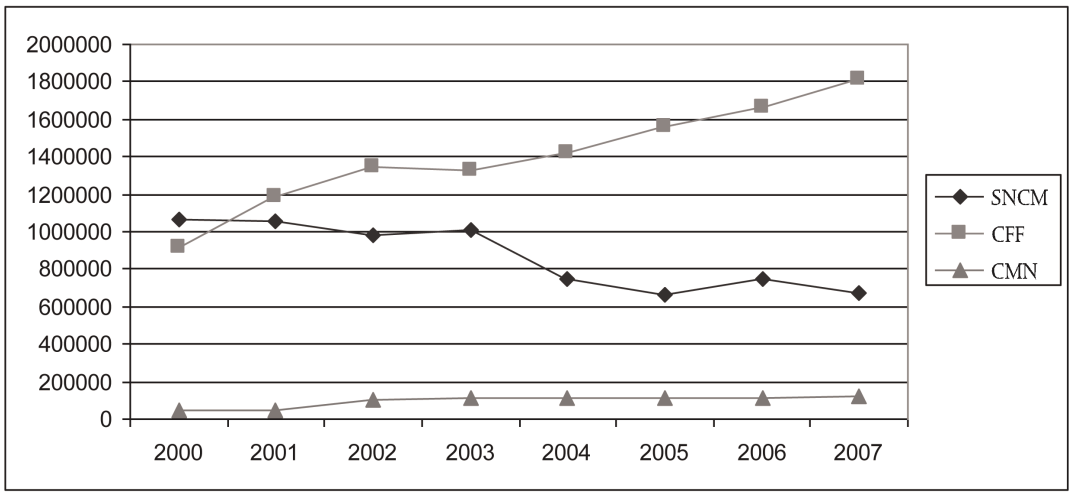
48. Společnost SNCM je tradičním provozovatelem spojení mezi Korsikou a kontinentální Francií. Zhruba platí, že dvě třetiny své činnosti provozuje mezi Marseille a Korsikou v rámci pověření veřejnou službou a zbývající třetinu představují spojení mezi jinými výchozími nebo cílovými místy (Nice-Korsika, Toulon-Korsika, mezinárodní spoje na Sardinii nebo do zemí Maghrebu).

49. Společnost SNCM měla na svoji hlavní činnost dlouhá léta monopol. Od roku 1996 ale musí čelit konkurenci, která se velmi rychle rozvinula. Společnost CFF je tak dnes dominantním subjektem, pokud jde o námořní spojení mezi kontinentální Francií a Korsikou, a její podíl na trhu neustále roste. Ačkoliv na trhu působí teprve od roku 1996, její přeprava cestujících rostla v období 2000 až 2005 každým rokem o 44 % a tento růst pokračuje. V roce 2008 tak téměř […] (*) % osob cestujících mezi kontinentální Francií a Korsikou po moři zvolilo plavidlo společnosti CFF, zatímco jen […] (*) % použilo plavidlo společnosti SNCM a zbylých […] (*) % připadlo na společnost CMN.

50. Postavení, které společnost CFF získala na předmětném trhu od roku 2000, se projevuje také v počtu cestujících přepravených během sezóny mezi Korsikou a kontinentální Francií. Z níže uvedeného diagramu vyplývá, že podíl společnosti CFF na trhu se zvýšil ze 45 % v roce 2000 na 70 % v roce 2007 a podíl společnosti SNCM se ve stejném období klesl z 53 % na 26 %, což představuje rozdíl více než jednoho milionu přepravených cestujících.

Diagram

Počet cestujících přepravených během sezóny (květen až září) mezi kontinentální Francií a Korsikou – sezóny 2000 až 2007



Zdroj: Observatoire régional des transports de la Corse.

51. Dalšími menšími konkurenty společnosti SNCM při dopravě na Korsiku jsou *Compagnie Méridionale de Navigation* (CMN), Moby Lines, Happy Lines a TRIS.

(*) Důvěrné informace

52. Od roku 2006 se nabídka společnosti SNCM a její podíl na trhu dopravního spojení s Korsikou snížily: došlo k omezení nabídky míst o 8 % (– 20 % u spojení z Nice a – 3 % u spojení z Marseille).

53. Pokračující snižování tržního podílu ukazuje, že důvěra uživatelů se zpět získává velmi obtížně poté, co byla silně otřesena stávkami a zmatky, které provázely sociální konflikty v létech 2004 a 2005, a to především u příležitosti privatizace společnosti.

54. Trh námořní přepravy cestujících mezi kontinentální Francií a Korsikou rostl od roku 1993 průměrně o 4 % ročně. Tento růst měl pokračovat také v roce 2008 (tedy v období rozhodujícím pro přezkum skutečností), kdy se očekávalo zvýšení o […] (*) %, a v následujících letech měl být mírnější. Přesto se nezdá, že by se nové subjekty snažily na tento trh proniknout. Do veřejné soutěže vyhlášené Korsickým dopravním úřadem (Office des Transports de Corse) o pověření veřejnou službou na období 2007–2013 pro námořní dopravu do určitých přístavů na Korsice se kromě společností CFF a SNCM-CMN nepřihlásil žádný další uchazeč, a to i přesto, že bylo možné ucházet se pouze o určité dopravní trasy.

55. Pokud jde o hlavního konkurenta společnosti SNCM, tak společnost CFF mezi lety 1999 a 2007 zvýšila výrazně svou nabídku míst z 500 000 na 4,5 milionu (z toho o 30 % jen v roce 2007 v porovnání s rokem 2006), což jí umožnilo zvýšit počet přepravených cestujících (z 1,3 milionu v roce 2005 na 1,6 milionu v roce 2007) a svůj podíl na trhu. Tato obchodní politika se ale projevuje strukturálně nižší mírou obsazenosti u CFF než u SNCM s rozdílem deseti procentních bodů v roce 2007. U společnosti SNCM dosahovala průměrná míra obsazenosti v roce 200748 %, což je u trhu s takovými sezónními výkyvy běžné (viz výše).

2.2.1.2. *Nákladní doprava*

56. Pokud jde o nákladní dopravu, byl v roce 2005 podíl společnosti SNCM na trhu na trase mezi Marseille či Toulonem a Korsikou přibližně 45 %.

57. Pokud jde o dopravu obecného zboží (bez doprovodu), nacházejí se společnosti SNCM a CMN *de facto* v téměř monopolním postavení. V rámci smlouvy o pověření veřejnou službou zajišťují obě společnosti v častých intervalech přepravu zboží z Marseille do všech přístavů na Korsice.

58. Pokud jde o doprovázené přívěsy nakládané na trajekty, což představuje celkově 24 % přepravy zboží měřené v běžných metrech, existuje mezi všemi přepravci cestujících hospodářská soutěž. Společnosti SNCM a CMN zajišťují většinu této přepravy doprovázeného zboží. Ostatní provozovatelé, a to především společnost CFF, mají 10 % podíl, což představuje 2 % celkového trhu.

59. Pokud jde o doprovázené vozidlové soupravy ([60]) nakládané na trajekty (přibližně 24 % přepravy obecného zboží v roce 2003), mají společnosti SNCM a CMN také většinový podíl na dotčeném trhu. Ovšem od roku 2002 rozšířila společnost CFF svou nabídku a získala přibližně 15 % podílu na trhu.

2.2.2. **Doprava do zemí Maghrebu**

60. Tunisko a Alžírsko představují důležitý trh s přibližně 5 miliony cestujících, přičemž převládá letecká přeprava. V těchto souvislostech zajišťuje námořní přeprava přibližně 15 % přesunů. Zatímco Alžírsko představuje významný námořní trh s řádově 560 000 cestujících, je Tunisko s řádově 250 000 cestujících trhem méně významným.

61. Trh námořní dopravy mezi Francií a zeměmi Maghrebu vykazoval v období mezi roky 2001 a 2005 trvalý růst, a to řádově o 13 %. Vzhledem k výhledům růstu turistiky do této oblasti se očekávalo (v období rozhodujícím pro přezkum skutečností), že námořní doprava zaznamená okolo roku 2010 roční míru růstu řádově o 4 %.

62. V Alžírsku zaujímá společnost SNCM druhé místo na trhu za alžírským veřejným podnikem *Entreprise Nationale de Transport Maritime de Voyageurs* (ENTMV). V roce 2005 vzrostl podíl společnosti SNCM na trhu z 24 % (2001) na 35 %.

([60]) Řidič provází celou soupravu cesty po moři. V některých případech jeden řidič soupravu nalodí a jiný ji v cíli cesty vylodí. To je evidováno jako doprovázená přeprava na rozdíl od přepravy typu ro-ro, kdy je převážen pouze přívěs bez tahače.

63. Na trhu dopravy do Tuniska je společnost SNCM na druhém místě za společností *Compagnie tunisienne de navigation* (CTN). Ačkoli společnost SNCM ztratila od roku 2001 podíl na trhu ve prospěch společnosti CTN, když její podíl klesl ze 44 % na 39 % v roce 2004, v roce 2005 došlo k určitému zlepšení (40 %).

2.3. POPIS OPATŘENÍ, KTERÁ JSOU PŘEDMĚTEM TOHOTO ROZHODNUTÍ

2.3.1. **Navýšení kapitálu společnosti SNCM v roce 2002**

64. Po rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2002 o schválení podpory na záchranu ve prospěch společnosti SNCM ([61]) oznámily francouzské orgány Komisi dne 18. února 2002 plán podpory na restrukturalizaci ve prospěch společnosti SNCM. Opatření spočívalo v navýšení kapitálu společnosti SNCM *prostřednictvím* mateřské společnosti CGMF, a to ve výši 76 milionů EUR, přičemž 46 milionů EUR mělo být poskytnuto na náklady spojené s restrukturalizací ([62]). Navýšení kapitálu mělo za cíl zvýšit vlastní finanční prostředky společnosti SNCM z 30 milionů na 106 milionů EUR.

65. V souladu s hlavními pokyny z roku 1999 předložily francouzské orgány Komisi plán restrukturalizace ([63]) společnosti SNCM v pěti bodech:

i) snížení počtu plaveb a reorganizace plavidel mezi různými spoji (snížení počtu spojů na Korsiku a posílení přepravy do zemí Maghrebu). Plán restrukturalizace počítal se snížením počtu plaveb z 4 138 (3 835 pro SNCM a 303 pro její dceřinou společnost Corsica Marittima) na 3 410 v roce 2003 s následujícími změnami v přepravě:

— změna námořních spojení mezi Marseille a Korsikou podle zadávacích podmínek smlouvy o veřejné službě na období 2001–2006;

— téměř úplné zrušení spojů mezi Toulonem a Korsikou;

— omezení spojů mezi Nice a Korsikou;

— zrušení linky mezi Livornem a Bastií provozované s vyhrazeným vybavením – skutečně zrušena v roce 2003;

— posílení přepravy do Alžírska a Tuniska plavidly „Méditerranée“, „Ile de Beauté“ a „Corse“ a pozastavení spojení mezi Janovem a Tunisem.

ii) snížení počtu plavidel o čtyři lodě, což mělo přinést 21 milionů EUR v hotovosti;

iii) prodej části nemovitého majetku;

iv) snížení počtu zaměstnanců ([64]) o přibližně 12 %, což ve spojení s rozumnou mzdovou politikou mělo snížit náklady na lodní personál z 61,8 milionu EUR v roce 2001 na průměrně 54,8 milionu EUR v letech 2003 až 2006 a pozemní náklady z 50,3 milionu EUR v roce 2001 na 45,8 milionu EUR ve stejném období;

v) zrušení dvou z dceřiných společností, a to společností *Compagnie Maritime Toulonnaise* a *Corsica Marittima*, jejichž zbývající činnosti měla převzít společnost SNCM.

66. Po připomínkách Komise uvedených v jejím rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 francouzské orgány popsaly v dopise ze dne 31. ledna 2003 vylepšení plánu restrukturalizace v následujících bodech:

— závazky a upřesnění v oblasti mzdové politiky;

([61]) Viz poznámka pod čarou 5.

([62]) Podrobné rozdělení této částky bylo následující: 20,4 milionu EUR na restrukturalizační plán jako takový, 1,8 milionu EUR na náklady na odstrojení prodávaných plavidel, 14,8 milionu EUR na snížení hodnoty plavidla Liamone a 9 milionů EUR na náklady na reorganizaci přepravy do zemí Maghrebu.

([63]) Tento plán byl schválen správní radou společnosti SNCM dne 17. prosince 2001.

([64]) Snížení počtu zaměstnanců mělo proběhnout formou přirozených nebo předčasných odchodů na základě věku (předčasné ukončení pracovní činnosti), volna kvůli pracovní mobilitě a neprodloužení smluv na dobu určitou. Pro společnost SNCM to mělo přesto představovat náklady ve výši 20,4 milionu EUR.

— plán snížení nákladů u zprostředkovatelských nákupů;

— závazek, že společnost SNCM nevyvolá cenovou válku se svými konkurenty v dopravě na Korsiku.

67. Ohledně posledního bodu francouzské orgány upřesňují, že společnost „SNCM se k tomu zavazuje bez výhrad, protože vyvolání cenové války z jejího podnětu by nebylo v souladu ani s jejími strategickými záměry, ani s jejím zájmem, protože by vedlo ke snížení jejích příjmů, a ani s jejími obvyklými pracovními postupy a s jejím know-how".

68. Ve svém plánu restrukturalizace francouzské orgány předložily Komisi podrobnou tabulku finančních výhledů na období 2002–2007 založených na středních předpokladech pro celou řadu proměnných ([65]). Finanční výhledy mimo jiné vykazují návrat ke kladným běžným výsledkům hospodaření počínaje rokem 2003.

Tabulka 1

Finanční tabulka pro období 2002–2007

v milionech EUR	2000 Skuteč-nost	2001 Skuteč.	2002 Plán	2002 Skuteč.	2003 Plán	2004 Plán	2005 Plán	2006 Plán	2007 Plán
Obrat	**204,9**	**204,1**	178	**205,8**	190,4	192,9	195,2	197,1	193,9
Provozní dotace	**85,4**	**86,7**	74,5	**77,7**	69,9	68,8	68,4	67	68,5
Běžný výsledek	**– 14,7**	**– 5,1**	1,2	**– 5,8**	6,8	10,6	10,7	8,1	9
Čistý výsledek	**– 6,2**	**– 40,4**	23	**4,2**	12	14	1	3	3
Vlastní kapitál	**67,5**	**29,7**	119	**33,8**	124	134	145	160	169
Čisté finanční zadlužení (bez leasingu)	**135,8**	**134,5**	67,7	**144,8**	55,2	38,2	57,1	115,7	228,1
Finanční ukazatele									
Běžný výsledek/obrat + dotace	**– 5 %**	**– 2 %**	0 %	**– 2 %**	3 %	4 %	4 %	3 %	3 %
Vlastní kapitál/zadlužení v rozvaze	**50 %**	**22 %**	176 %	**23 %**	225 %	351 %	254 %	138 %	74 %

Údaje za roky 2000, 2001 a 2002 jsou převzaty z výročních zpráv 2001 a 2002 společnosti SNCM

69. Podle francouzských orgánů mělo navýšení kapitálu o 76 milionů EUR a návrat k provozní ziskovosti, který se předpokládal počínaje rokem 2003, umožnit zvýšit vlastní kapitál z 30 milionů EUR v roce 2001 na 120 milionů EUR v krátkém časovém horizontu (2003) a na 160 až 170 milionů EUR na konci plánu (2006–2007). Zvýšení vlastního kapitálu mělo umožnit snížení finanční zadluženosti ze 145 milionů EUR v roce 2002 na úroveň 40 až 55 milionů EUR v letech 2003 až 2005. V posledních letech plánu společnost předpokládala zvýšení zadlužení kvůli výměně jednoho nebo dvou plavidel v plném vlastnictví.

([65]) Jako jsou doprava, výhledový růst hrubého domácího produktu (1,5 %), míra půjček (5,5 %), míra výnosnosti finančních produktů (4,5 %) a míra krátkodobých dluhů (5 %).

70. Francouzské orgány také předložily studii citlivosti předpokládaných výsledků vůči pracovním předpokladům vývoje přepravy na různých dopravních spojích. Různé simulace prováděné na tomto základě ukázaly, že by se společnost SNCM měla vrátit k ziskovosti ve všech uvažovaných případech.

71. Francouzské orgány nejprve zmínily dvě alternativní metody, které ale odmítly jako příliš nákladné.

i) První metoda posouzení spočívala v sečtení nákladů všech restrukturalizačních opatření. Umožnila dojít ke stanovení finančních potřeb ve výši 90,9 milionu EUR zahrnutím:

— celkové ztráty za období 1991–2001, tedy 41,7 milionu EUR (tzn. 29 milionů EUR, což je částka schválená rozhodnutím 2002/149/ES ze dne 30. října 2001 (Úř. věst. L 50, 21.2.2002, s. 66), 6,1 milionu EUR za rok 2000 a 6,6 milionu EUR za rok 2001 před zahrnutím restrukturalizačních výdajů);

— snížení zdroje tvořeného zvláštními odpisy ve stejném období, tedy 24 milionů EUR (v rozvaze za toto období se příslušná položka snížila z 86 na 62 milionů EUR z důvodu prodloužení doby odpisu z dvanácti na dvacet let, menšího využívání tohoto zdroje a využívání „leasingu“ u posledních dodaných plavidel);

— výnosu z prodeje uskutečněného během této restrukturalizace, tedy 21 milionů EUR, snižujícího finanční potřeby a

— kumulativního důsledku restrukturalizačních nákladů ve výši 46,2 milionu EUR (viz poznámka pod čarou 58).

ii) Druhá metoda posouzení spočívala ve stanovení výše vlastního kapitálu, který by požadovaly banky pro celou flotilu, při zohlednění skutečnosti, že banky pro úvěrování nákupu plavidla obvykle požadují vlastní příspěvek ve výši 20 až 25 % hodnoty plavidla. Výpočet provedený francouzskými orgány na základě historické pořizovací ceny flotily plavidel ve výši 843 milionů EUR vedl k výsledku potřeb vlastního kapitálu ve výši 157 až 196 milionů EUR. Po odečtení stávajícího vlastního kapitálu ke konci roku 2001 se došlo touto metodou ke stanovení potřeby navýšení kapitálu o 101 až 140 milionů EUR.

72. Metoda, kterou nakonec zvolily francouzské orgány k určení výše navýšení kapitálu, spočívá ve výpočtu finančních potřeb na základě středního poměru mezi vlastními zdroji a finančními dluhy zjištěném v roce 2000 u pěti evropských námořních společností. Bez ohledu na odlišnosti účetních rozvah těchto podniků zvolily francouzské orgány jako průměr hodnotu 79 %. Francouzské orgány tvrdí, že finanční výhledy na období od roku 2002 až do roku 2007 vedou k průměrnému poměru mezi vlastním kapitálem a finančním zadlužením v hodnotě 77 %, přičemž vlastní kapitál dosáhne v roce 2007 výše 169 milionů EUR. Taková výše vlastních zdrojů měla být dosažena navýšením kapitálu o 76 milionů EUR a úspěšným provedením opatření, která byla součástí plánu restrukturalizace.

2.3.2. **Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002**

2.3.2.1. *Předběžná poznámka*

73. Navýšení kapitálu a plán restrukturalizace z roku 2002 nepřinesly očekávané výsledky a počínaje rokem 2004 se finanční a hospodářská situace společnosti SNCM prudce zhoršila. Ke zhoršení přispěly jak vnitřní faktory (sociální konflikty, pozdní a nedostatečné plnění cílů v oblasti produktivity, ztráta podílů na trhu), tak faktory nezávislé na společnosti SNCM (oslabení přitažlivosti Korsiky jako destinace, zvýšení podílu na trhu společnosti CFF, chyby v řízení ze strany státu ([66])) a zvýšení ceny pohonných hmot.

74. Běžný výsledek hospodaření společnosti SNCM tak byl – 32,6 milionu EUR v roce 2004 a – 25,8 milionu EUR v roce 2005. Čistý hospodářský výsledek potom činil – 29,7 milionu EUR v roce 2004 a – 28,8 milionu EUR v roce 2005.

75. Zhoršení hospodářské a finanční situace společnosti SNCM donutilo francouzské orgány k většímu převedení aktiv, než předpokládal plán restrukturalizace z roku 2002 a než požadovalo rozhodnutí z roku 2003, a zahájit vyhledávání partnerů ze soukromého sektoru.

([66]) Viz níže.

Tabulka 2

Seznam aktiv postoupených společností SNCM od roku 2002

	Čistý výnos prodeje	Datum
Prodeje navržené v oznámení z roku 2002 (v tisících EUR)	25 165	
Aliso (místo plavidla Asco v souladu s rozhodnutím Komise ze dne 8. září 2004)	(315)	30.9.2004
Napoléon	6 396	6.5.2002
Monte Rotondo	591	31.7.2002
Liberté	10 088	27.1.2003
Komplex nemovitostí Schuman	8 405	20.1.2003
Dodatečné prodeje vyžadované Komisí v jejím rozhodnutí ze dne 9. července 2003 (v tisících EUR)	5 022	
SCI Espace Schuman	765,7	24.6.2003
Southern Trader	2 153	22.7.2003
Someca	1 423,9	30.4.2004
Amadeus	680	12.10.2004
CCM	— ([1])	—
Dodatečné prodeje provedené od rozhodnutí z července 2003 (v tisících EUR)	12 600	
Asco	7 100	24.5.2005
Sud Cargos	4 300	15.9.2005
Prodej bytů z bytového fondu společnosti SNCM (dříve obývaných zaměstnanci společnosti SNCM)	1 200	září 2003 až 2006
CELKEM (v tisících EUR)	42 385	

([1]) Společnosti SNCM se nepodařilo najít zájemce o její účast ve společnosti CCM.

2.3.2.2. *Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002*

76. Výběrové řízení soukromých partnerů proběhlo od 26. ledna 2005 do konce září 2005.

77. Francouzská vláda oznámila dne 26. ledna a 17. února 2005, že začne hledat soukromého partnera, který by vstoupil do kapitálu společnosti SNCM s cílem posílit její finanční strukturu a doprovázet ji v krocích nutných pro její další rozvoj.

78. Agentura státních podílů (Agence des Participations de l'Etat – APE) nejprve jmenovala nezávislou osobnost k dohledu nad celým vyhledávacím řízením, a poté pověřila poradenskou banku („HSBC") oslovit možné nabyvatele.

79. V tomto rámci bylo osloveno sedmdesát dva odvětvových a finančních investorů s cílem stanovit finanční podmínky nabídky, která by měla za cíl posílit podnikatelský plán společnosti, zachovat pracovní místa a zajistit řádné plnění veřejné služby. Dvacet tři z nich projevilo zájem, bylo podepsáno patnáct dohod o důvěrnosti informací a rozesláno patnáct informačních memorand. Šest podniků předložilo své nabídky v prvním kole dne 5. dubna 2005 a tři nabídky (společnost Connex, která se od té doby stala společností Veolia Transdev (VT), Caravelle a BCP) se dostaly do druhého kola dne 17. června 2005 stejně jako zájemce o menšinový podíl (Comanav). Ve třetím kole dne 28. července 2005 se objevily tři nabídky.

80. Dne 14. září 2005 byla každá společnost vyzvána k předložení pevné a konečné nabídky do 15. září 2005. Jelikož k tomuto datu společnost Connex odstoupila, státní orgány dostaly dvě pevné nabídky navýšení kapitálu a převzetí celého kapitálu předložené skupinami BCP a Caravelle.

81. Dne 27. září 2005 vydala Francie tiskové prohlášení, ve kterém oznámila, že na základě podrobného prověření obou nabídek byla vybrána nabídka skupiny BCP, protože je nejenom nejpřijatelnější z finančního hlediska, ale také nejlépe odpovídá zájmům společnosti, veřejné služby a zaměstnanosti. V původní nabídce skupina BCP navrhovala zápornou cenu ve výši 113 milionů EUR, a nabídka tak představovala nejnižší odhad záporné ceny.

82. Tato původní nabídka možných nabyvatelů výslovně předpokládala možnost její úpravy podle výsledků provedených auditů. Francouzské orgány uvedly, že původní cena byla zvýšena po auditech předložených dne 16. prosince 2005 kvůli objektivním prvkům s vlivem na právní a hospodářský rámec, v němž podniká společnost SNCM, které vznikly po odevzdání nabídky dne 15. září 2005. Záporná cena tak byla změněna na 200 milionů EUR.

83. Jednání mezi francouzskými orgány a budoucími nabyvateli, tj. skupinou BCP ve spojení se společností Connex, která se následně stala společností Veolia Transdev jako dceřiná společnost společnosti Veolia, umožnily snížit tuto částku na 142,5 milionu EUR navýšených o převzetí části výdajů spojených s připojištěním důchodců společnosti SNCM (tj. o 15,5 milionu EUR).

84. Po otevřeném, transparentním a nediskriminačním výběrovém řízení bylo nakonec dne 13. října 2005 za velmi obtížných finančních a sociálních okolností dosaženo shody mezi státem a společnostmi BCP a VT. Společnost VT je tak odvětvovým provozovatelem společnosti SNCM (s podílem 28 %), zatímco skupina BCP je hlavním akcionářem s podílem 38 %. Především vůči zaměstnancům se stát zavázal zůstat akcionářem společnosti s podílem ve výši 25 % ([67]). Společnosti BCP a VT vypracovaly pro společnost SNCM podnikatelský plán, který byl sdělen Evropské komisi dne 7. dubna 2006.

a) Obsah memoranda o porozumění

85. Memorandum o porozumění, na jehož základě se 75 % kapitálu společnosti převádí na soukromé nabyvatele, bylo podepsáno mezi zúčastněnými stranami (BCP, VT a CGMF) dne 16. května 2006.

86. V části II memoranda o porozumění se uvádí, že se společnost CGMF zavazuje schválit, upsat a plně splatit navýšení kapitálu společnosti SNCM v celkové výši 142,5 milionu EUR.

87. Jako doplněk navýšení kapitálu se společnost CGMF zavazuje dát k dispozici společnosti SNCM částku 38,5 milionu EUR formou zálohy na běžný účet. Tato záloha na běžný účet, kterou předá společnost SNCM do rukou správce vázaného účtu (banka CIC), je určena na financováni části nákladů zvaných „na velkorysost“, které doplní částky vyplácené uplatněním zákonných a smluvních opatření v případě plánu snižování počtu zaměstnanců provedeného nabyvateli. Vyplácení vyrovnání nad náhrady stanovené právními a smluvními ustanoveními probíhá na individuálním a jmenovitém základě a týká se zaměstnanců, kteří opustili podnik a jejichž pracovní smlouva byla vypovězena.

([67]) Interní postup ve společnosti SNCM při provádění navýšení kapitálu a privatizace začal formálně dne 12. dubna 2006 a byl ukončen dne 31. května 2006. Je nutno zdůraznit, že k 27. listopadu 2007 nebyly provedeny žádné kroky k zavedení podílnictví zaměstnanců na kapitálu společnosti.

88. Tento mechanismus je uveden v článku II.2 protokolu o postoupení ze dne 16. května 2006, který stanoví, že tento účet je určen „k financování části nákladů spojených s dobrovolnými odchody nebo s vypovězením pracovní smlouvy […] a představuje přídavek k různým částkám povinně vyplácených zaměstnavatelem na základě zákonných a smluvních ustanovení". Správce vázaného účtu má „za úkol uvolňovat prostředky postupně podle toho, jak dotčení zaměstnanci, kteří nejsou převedeni na jiná pracovní místa v rámci skupiny SNCM, budou skutečně opouštět společnost a uvolnit zůstatek spravované částky v okamžiku, kdy skončí jeho úloha správce". Fungování tohoto účtu je předmětem dohody o správě účtu, která je přílohou memoranda o porozumění. Použití vázaného účtu vyžaduje, aby společnost SNCM předala předsedovi správní rady CGMF jmenovitý seznam osob, jejichž pracovní smlouva byla vypovězena a pro něž se žádá o použití vázaného účtu, a rovněž měsíční přehled čistých výdajů, jenž představuje podrobné vyúčtování všech náhrad a nákladů vyplacených dotčeným zaměstnancům. Společnost SNCM souběžně oznamuje správci účtu „skutečné dodatečné měsíční náklady" na zaměstnance, které odpovídají přídavku k různým částkám povinně vyplácených zaměstnavatelem na základě zákonných a smluvních ustanovení. Celková výše dodatečných opatření „z velkorysosti" státu nesmí v žádném případě přesáhnout částku 38,5 milionu EUR, a pokud by tato dodatečná sociální opatření nedosáhla do tří roků od postoupení společnosti této hranice, bude zůstatek vrácen státu.

89. Po těchto krocích část III memoranda o porozumění stanoví, že společnost CGMF postoupí soukromým nabyvatelům své akcie, které představují 75 % podílů základního kapitálu společnosti, a vázaný účet určený na financování té části sociálního plánu, která přesahuje zákonné a smluvní povinnosti.

90. Část III memoranda o porozumění rovněž stanoví, že společnosti BCP a VT přistoupí k dodatečnému navýšení kapitálu ve výši 8,75 milionu EUR a že z této částky bude společnost SNCM čerpat podle svých potřeb hotovosti. V části III odst. 2.7 memoranda o porozumění se stanoví, že hodnota akcií společnosti CGMF se v každém okamžiku rovná jejich původní jmenovité hodnotě zvýšené o […] (*) % jejich splacené jmenovité hodnoty vynásobené součinitelem D/365, přičemž D představuje počet dní od data uplatnění, s odečtením všech vyplacených částek (např. dividend). Tato ustanovení se neuplatňují v případě soudního vyrovnání nebo likvidace společnosti.

91. Memorandum o porozumění (část III.5) obsahuje zrušující doložku k postoupení společnosti SNCM, která může být uplatněna současně nabyvateli v případě, že dojde k jedné z následujících událostí, protože tyto události by mohly zpochybnit jejich podnikatelský záměr a obnovení životaschopnosti společnosti:

— nepřidělení smlouvy o pověření veřejnou službou pro námořní dopravu na Korsiku pro období, které začíná dnem 1. ledna 2007, nebo její přidělení za značně zhoršených podmínek;

— jakékoli záporné rozhodnutí Evropské komise nebo rozsudek Tribunálu či Soudního dvora, jako je například odmítnutí postoupení nebo stanovení podmínek se zásadním dopadem na hodnotu společnosti, a to do šesti roků ode dne, kdy partneři nabudou práv nad společností.

92. Část VII memoranda o porozumění stanoví, že společnost CGMF převezme část sociálních závazků společnosti SNCM týkajících se nákladů na zdravotní připojištění jejích důchodců, které byly odhadnuty na 15,5 milionu EUR počínaje dnem převedení vlastnictví podniku.

93. Způsoby správy a řízení podniku jsou upřesněny v části IV memoranda o porozumění. Je zde uvedeno, že dojde ke změně způsobu řízení společnosti SNCM, která se přemění v akciovou společnost s představenstvem a dozorčí radou. Dozorčí rada se bude skládat z 10 a později ze 14 členů. Přechodně jí bude předsedat zástupce státu. Pokud bude společnosti SNCM přiděleno pověření veřejnou službou, předsedu dozorčí rady nahradí zástupce společnosti BCP. Představenstvo má potom za úkol zajistit provozní řízení společnosti SNCM.

94. Dne 26. května 2006 schválila francouzská vláda postoupení SNCM a výše uvedená opatření.

b) Opatření

95. S ohledem na výše uvedené skutečnosti obsahuje memorandum o porozumění tři druhy státních opatření, a jsou proto důvodem pro jejich posouzení z hlediska pravidel Společenství pro státní podporu:

— postoupení 75 % podílu ve společnosti SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR (kapitálový vklad ve výši 142,5 milionu EUR a převzetí nákladů na zdravotní připojištění ve výši 15,5 milionu EUR);

— záloha na běžný účet poskytnutá společností CGMF ve výši 38,5 milionu EUR ve prospěch propuštěných zaměstnanců společnosti SNCM;

— navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR upsané společností CGMF společně a současně se vkladem ve výši 26,25 milionu EUR provedeným společnostmi VT a BCP.

— zrušující doložka postoupení ([68]).

2.4. OBLAST PŮSOBNOSTI TOHOTO ROZHODNUTÍ

96. Toto konečné rozhodnutí se týká opatření, která provedla Francie ve prospěch společnosti SNCM od 18. února 2002, a to:

— zůstatku vkladu kapitálu ve prospěch společnosti SNCM společností CGMF ve výši 76 milionů EUR poskytnutých v roce 2002, tj. částky 15,81 milionu EUR;

— záporné ceny při prodeji společnosti SNCM společností CGMF ve výši 158 milionů EUR;

— zálohy na běžný účet poskytnuté společností CGMF ve výši 38,5 milionu EUR ve prospěch propuštěných zaměstnanců společnosti SNCM;

— navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, které upsala společnost CGMF.

97. Toto rozhodnutí se netýká vyrovnání za závazky veřejné služby společnosti SNCM za období 1991–2001, jehož slučitelnost potvrdil rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2012 ([69]).

98. Netýká se rovněž přezkumu minulých a budoucích finančních vyrovnání ve prospěch společnosti SNCM za závazky veřejné služby v období 2007–2013, která jsou předmětem samostatného řízení ([70]).

99. Dále je nutno připomenout, že proti rozsudku ze dne 11. listopadu 2012 byla u Soudu podána dvě odvolání, a to společností SNCM a Francií ve spojených věcech C-533/12 P a C-536/12 P. Toto rozhodnutí je ale přijímáno z důvodu provedení napadeného rozsudku a pouze proto, že tento rozsudek zrušil rozhodnutí ze dne 8. července 2008. Pokud by za těchto okolností měl přezkum odvolání vést k částečnému nebo úplnému zrušení rozsudku ze dne 11. listopadu 2012 a vyvolat obnovení platnosti některých částí rozhodnutí ze dne 8. července 2008, které tento rozsudek zrušil, stalo by se toto rozhodnutí neplatným již z důvodu těchto odvolacích rozsudků, pokud by se týkalo opatření, jejichž platnost byla tímto způsobem obnovena.

2.5. DŮVODY, KTERÉ VEDLY K ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ V ROCE 2002 A K JEHO ROZŠÍŘENÍ V ROCE 2006

2.5.1. **Zahájení formálního vyšetřovacího řízení v roce 2002**

100. Ve svém rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 o zahájení řízení Komise sice uznala, že společnost SNCM je podnikem v obtížích, ale vyjádřila také pochybnosti o souladu oznámených opatřeních s kritérii uvedenými v bodě 3.2.2 pokynů z roku 1999, které v té době platily.

101. Komise vyjádřila určité pochybnosti o plánu restrukturalizace vzhledem k tomu, že chyběl rozbor příčin ztrát podniku. Obzvláště si pak Komise kladla otázky o spojitosti mezi ztrátami a závazky veřejné služby, o dopadech politiky nákupů plavidel společností SNCM na výsledkové účty a o plánovaných opatřeních na zvýšení produktivity podniku.

([68]) Tato doložka bude analyzována v rámci přezkumu navýšení kapitálu a upřesňuje se, že představuje sama o sobě značnou hodnotu.
([69]) Věc T 565/08, Corsica Ferries France SAS.
([70]) Rozhodnutí C(2013) 1926 final ze dne 2. května 2013.

102. Kromě toho Komise zdůraznila určité nedostatky plánu restrukturalizace, a to především nepřítomnost konkrétních opatření ke snížení mezispotřeby a nepřítomnost informací o budoucí cenové politice společnosti SNCM.

103. Komise si rovněž kladla otázky o účinnosti metody výpočtu, kterou zvolily francouzské orgány ke stanovení částky navýšení kapitálu, a o předpokladech zvolených pro vypracování finančních simulací.

2.5.2. **Rozšíření formálního vyšetřovacího řízení v roce 2006**

104. Rozhodnutím ze dne 13. září 2006 se Komise rozhodla rozšířit formální vyšetřovací řízení z roku 2002 na opatření plánovaná v rámci převedení společnosti SNCM do soukromého sektoru.

105. V případě, že by toto navýšení kapitálu bylo označeno za slučitelnou státní podporu podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES, Komise soudila, že by mělo být posuzováno podle pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (dále jen „pokyny z roku 2004“) ([71]). Vzhledem k tomu, že výše podpory na restrukturalizaci by měla být výrazně nižší než částka oznámená v roce 2002 a schválená v roce 2003, vyjádřila Komise pochybnosti o vhodnosti zachovat všechna protiplnění uložená společnosti SNCM v rozhodnutí z roku 2003.

106. Komise rovněž vyjádřila pochybnosti o dodržování podmínek stanovených rozhodnutím z roku 2003, a to zásady *price leadership* a počtu zpátečních plaveb na Korsiku.

107. Pokud jde o zápornou cenu postoupení společnosti SNCM, vyjádřila Komise pochybnosti o souladu navýšení kapitálu státem před postoupením společnosti SNCM se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství. Komise vyjádřila zejména své pochybnosti, pokud jde o platnost výpočtu nákladů na vyrovnání, které by měl stát jako akcionář uhradit v případě úpadku společnosti SNCM.

108. Komise zpochybnila skutečnost, že lze finanční opatření odůvodnit na základě pokynů z roku 2004.

109. Komise také vyjádřila pochybnosti ohledně druhého navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, pokud jde o dodržení zásady souběžnosti soukromého a veřejného investování a o stejné podmínky úpisu ve smyslu judikatury.

110. Komise nakonec vyjádřila pochybnosti v tom smyslu, že dodatečná sociální opatření ve výši 38,5 milionu EUR určená na podporu pro jednotlivce mohou představovat nepřímé zvýhodnění podniku. Zdůraznila také riziko možného rozporu při zahrnutí dodatečných náhrad za propuštění do rizik nesených informovaným investorem.

III. **PŘIPOMÍNKY FRANCOUZSKÝCH ORGÁNŮ K ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ**

3.1. NAVÝŠENÍ KAPITÁLU V ROCE 2002

111. Plán restrukturalizace oznámený v roce 2002 spočíval ve vkladu kapitálu ve výši 76 milionů EUR, z nichž 53,48 milionu EUR odpovídalo vyrovnání za veřejnou službu. Při zohlednění prodejů aktiv, ke kterým přistoupila společnost SNCM ([72]), skutečně vyplacená částka podpory dosahuje výše 69 292 400 EUR. Pokud se u částky 53,48 milionu EUR jedná o slučitelnou podporu, francouzské orgány soudí, že částka, která se má považovat za podporu na restrukturalizaci na základě oznámení z roku 2002, dosahuje údajně výše 15,81 milionu EUR.

3.2. OPATŘENÍ PO NAVÝŠENÍ KAPITÁLU V ROCE 2002

112. Francie úvodem připomíná, že závažnost stávek v období 2004–2005 a zhoršení ekonomické a finanční situace společnosti SNCM přiměly v lednu 2005 akcionářský stát k vyhlášení výběrového řízení pro soukromé investory a k zavedení nouzových opatření (zejména prodej plavidla Asco a podílu ve společnosti Sud-Cargos ([73])).

([71]) Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.
([72]) Viz tabulka 2.
([73]) Francouzské orgány v roce 2002 obhajovaly účast společnosti SNCM ve společnosti Sud-Cargos jakožto účast strategickou. Vývoj v přepravě zboží (rozvoj kontejnerové dopravy na úrok dopravy ro-ro), koupě společnosti Delmas, tj. dalšího akcionáře společnosti Sud-Cargos, společností CMA CGM a hospodářské obtíže společnosti Sud-Cargos jsou faktory, které dostatečně vysvětlují, proč tato účast nebyla nadále považována za strategickou a proč mohla být v roce 2005 společností SNCM prodána.

3.2.1. **Záporná prodejní cena společnosti SNCM**

113. Na základě tehdy platné judikatury Společenství v této oblasti francouzské orgány vyzývají Komisi, aby vzala v úvahu, že záporná prodejní cena společnosti SNCM ve výši 158 milionů EUR neobsahuje žádné opatření označitelné za podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, protože se francouzský stát údajně choval jako soukromý investor v tržním hospodářství.

114. Francie úvodem upozorňuje, že konečná cena ve výši 158 milionů EUR, která je nižší než záporná cena, kterou původně požadovali nabyvatelé na základě svého auditu společnosti SNCM, je výsledkem vyjednávání o postoupení kontroly probíhajícího v rámci volné, transparentní a nediskriminační hospodářské soutěže, a představuje proto tržní cenu.

115. Francie se domnívá, že pokud hledání soukromého partnera společnosti SNCM proběhlo v rámci otevřené, transparentní a nediskriminační hospodářské soutěže, na jejímž základě byla vybrána nejlepší nabídka, je prodejní cena cenou tržní.

116. Podle francouzských orgánů měl prodej za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR proběhnout v souladu s tehdy platnou judikaturou Společenství a s rozhodovací praxí Komise za co nejvýhodnějších podmínek pro stát, a neobsahuje tak údajně žádný prvek podpory. Francie se domnívá, že tato záporná cena je nižší než náklady na likvidaci, které by stát musel zaplatit v případě likvidace podniku.

117. K tomuto závěru by se údajně došlo jak uplatněním přístupu podle judikatury Soudního dvora Evropských společenství (dále jen „judikatura ve věci Gröditzer“ ([74])), tak uplatněním přístupu založeného na analýze skutečných nákladů na likvidaci společnosti SNCM (rozhodnutí ABX ([75])).

118. Pokud jde o první metodu založenou na judikatuře ve věci Gröditzer, Francie uvádí, že tento rozsudek potvrdil posouzení Komise v jejím rozhodnutí ze dne 8. července 1999, podle nějž *„pouze likvidační hodnota […] aktiv, […], musí být zohledněna jako likvidační náklady“* ([76]).

119. V tomto ohledu zprávy společnosti CGMF ([77]) a kabinetu Oddo-Hastings ([78]) odhadují likvidační hodnotu aktiv na minimálně 190,3 milionu EUR ke dni 30. září 2005 ([79]).

120. Pokud proto *„stát jako vlastník podílů určité společnosti nese odpovědnost za její dluhy jen do výše likvidační hodnoty jejích aktiv“* (judikatura ve věci Hytasa ([80])), Francie tvrdí, že likvidační hodnota aktiv společnosti odhadovaná na minimálně 190,3 milionu EUR je podstatně vyšší než záporná prodejní cena ve výši 158 milionů EUR.

121. K druhé metodě Francie uvádí, že vychází z rozhodnutí Komise o státní podpoře, kterou poskytla Belgie společnosti ABX Logistics, v němž Komise prověřila zápornou prodejní cenu, která stejně jako v tomto konkrétním případě měla povahu tržní ceny, tím, že ji porovnala s náklady, které by akcionářský stát skutečně nesl v rámci smírné nebo soudní likvidace, tak jak bylo znalecky posouzeno nezávislou třetí stranou. Podle Francie Komise v tomto rozhodnutí uznává zejména platnost určitého počtu nákladů, které mohly být výsledkem žaloby věřitelů na vyrovnání pasiv nebo likvidace v jiných odvětvích skupiny likvidující svoji dceřinou společnost.

([74]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. ledna 2003, *Spolková republika Německo* v. *Komise* (334/99, Sb. rozh., s. I-1139).

([75]) Rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2005 o podpoře, kterou poskytla Belgie společnosti ABX Logistics – státní podpora C 53/2003 (ex NN 62/03) (Úř. věst. L 383, 28.12.2006, s. 21).

([76]) Rozhodnutí Komise ze dne 8. července 1999 o podpoře, kterou poskytlo Německo společnosti Gröditzer Stahlwerke GmbH a její dceřiné společnosti Walzwerk Burg GmbH (Úř. věst. L 292, 13.11.1999, s. 27).

([77]) Tato zpráva byla předána Komisi v březnu 2006 a vypracovala ji společnost CGMF za podpory společnosti Ernst & Young, zákonného auditora společnosti SNCM (dále jen „zpráva CGMF“).

([78]) Zpráva vypracovaná dne 29. března 2006 společností Oddo Corporate Finance a kabinetem Paul Hastings (zpráva Oddo-Hastings) byla předána Komisi dne 7. dubna 2006. Skládá se z kritického přehledu vypracovaného na žádost agentury Agence des Participations de l'Etat (APE), zpráv společnosti CGMF a z přístupu likvidačních nákladů považovaných za přijatelné na úrovni Společenství..

([79]) S ohledem na hmotná aktiva (161,9 milionu EUR) a finanční aktiva (32,7 milionu EUR), pohledávky klientů (0,8 milionu EUR), ostatní pohledávky (9,4 milionu. EUR) a schodek peněžního toku ve výši -14,5 milionu EUR. Francie upřesnila, že realističtější odhad zohledňující pozdější finanční informace by vedl k hodnotě ve výši 330 milionů EUR.

([80]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. září 1994, *Španělsko* v. *Komise*, (278/92, 279/92 a 280/92, Sb. rozh., s. I-4103.

122. Na základě zpráv společnosti CGMF a kabinetu Oddo-Hastings se francouzské orgány domnívají, že by se všechny skutečné náklady, které by musela nést Francouzská republiky jako akcionář, pohybovaly ke dni 30. září 2005 mezi 312,1 a 361 miliony EUR. Tato částka se skládá z:

— Ø **[70-80]** (*) milionů EUR na základě sociálního plánu v rámci kolektivní dohody, jenž zahrnuje všechny náklady spojené se zrušením pracovní smlouvy a které nese podle kolektivní smlouvy podnik;

— Ø **[30-40]** (*) milionů EUR na základě sociálního plánu mimo rámec kolektivní dohody, jenž zahrnuje všechny náklady spojené s průvodními opatřeními vyplývajícími ze zákonných a předpisových povinností společnosti SNCM v případě propouštění a nepřímé náklady spojené se sociálním plánem v rámci kolektivní smlouvy;

— Ø **[200-210]** (*) až **[250-260]** (*) milionů EUR na základě doplňkových náhrad za propuštění, k jejichž úhradě, jakožto doplňku k náhradám vyplaceným na základě sociálního plánu v rámci a mimo rámec kolektivní dohody, by soud uplatněním judikatury rozsudku odvolacího soudu ve městě Rouen ze dne 22. března 2005 ve věci Aspocomp Group Oyj údajně odsoudil stát.

123. Tato metoda zohledňuje zejména riziko, že by byl francouzský stát vyzván k „vyrovnání pasiv", pokud by ho soud musel považovat za skutečný řídící orgán společnosti SNCM. Francouzské orgány se domnívají, že riziko žaloby na vyrovnání pasiv nelze vyloučit, a to zejména s ohledem na předchozí případ, o kterém rozhodoval ve Francii Kasační soud ([81]). Francouzské orgány tak v několika dopisech zaslaných Komisi tvrdily, že předpoklad odsouzení státu vnitrostátním soudcem k vyrovnání pasiv podniku, který řídí, by byl více než pravděpodobným scénářem a že by měl být zohledněn při výpočtu skutečných nákladů případné likvidace společnosti SNCM.

124. Ke dni 30. září 2005 by zbytková hodnota aktiv společnosti SNCM (tedy 190,3 milionu EUR) po zaplacení přednostních pohledávek údajně činila 36,5 milionu EUR. Ostatní náklady zohledněné v rámci žaloby na stát kvůli vyrovnání pasiv zahrnují zejména náklady spojené s vypovězením hlavních smluv o provozování, náklady spojené s ukončením leasingu plavidel a uhrazení dluhů vázaných podpisem, což by vedlo k nedostatečnosti aktiv ve výši 134,4 milionu EUR. Francouzské orgány se domnívají, že stát by byl odsouzen k uhrazení 85 až 100 % této částky.

125. Francouzské orgány se mimoto domnívají, že v důsledku svého propojení se společností SNCM a podle jiné francouzské judikatury ([82]) by likvidace podniku mohla vést k tomu, že by soud nařídil vyplatit zaměstnancům odškodnění. Francouzské orgány se na základě této judikatury domnívají, že by bylo více než pravděpodobné, že by soud stanovil výši dodatečné náhrady na základě náhrady, která by byla vyplacena v rámci sociálního plánu předloženého před likvidací.

126. Podle tohoto přístupu prokazuje analýza skutečných nákladů, které by musel uhradit akcionářský stát, že náklady pro stát při prodeji společnosti SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR jsou nižší než skutečné náklady, které by stát musel uhradit v případě soudní likvidace společnosti.

127. V důsledku toho se francouzské orgány domnívají, že tato částka nemůže být označena za státní podporu.

3.2.2. **Společný kapitálový vklad akcionářů**

128. Francie se domnívá, že se touto účastí zachovala jako informovaný investor, neboť na jedné straně zasáhla souběžně a minoritně po boku společností BCP a VT a na druhé straně jí tato účast přináší odměnu ve formě fixního kapitálu ve výši […] (*) % ročně, což stát zbavuje rizik spojených s prováděním podnikatelského plánu. Francie vysvětluje, že tato míra výnosnosti je pro soukromého investora velmi uspokojivá ([83]). Francie nicméně upřesňuje, že v případě konkurzního řízení, právní likvidace společnosti SNCM nebo uplatnění zrušující doložky nabyvateli by neměla nárok na žádnou odměnu.

([81]) Rozsudek č. 98-15129 Kasačního soudu ze dne 6. února 2001. Tato věc se týká veřejnoprávní společnosti BRGM (Bureau de Recherches Géologiques et Minières), která byla odsouzena k uhrazení celé nedostatečnosti aktiv své dceřiné společnosti s názvem Mines de Salsignes kvůli tomu, že se jako její skutečný řídící orgán zachovala chybně, když svou dceřinou společnost nechala pokračovat v činnosti, přestože věděla o zhoršujících se podmínkách činnosti a byla varována.

([82]) Věc Aspocomp Group Oyj; rozsudek odvolacího soudu ve městě Rouen ze dne 22. března 2005.

([83]) Pro srovnání byla dne 31. října 2006 míra výnosnosti francouzského státního dluhopisu OAT (Obligation Assimilable du Trésor, obligace vydané francouzským státem) na 30 let 3,95 %, na 10 let 3,82 %, na 5 let 3,75 % a na 2 roky 3,72 %.

3.2.3. **Doplňková sociální opatření (podpora pro jednotlivce)**

129. Francie se odvolává na rozhodovací praxi Komise, a to zejména v případě společnosti SFP – *Société française de production* ([84]), a domnívá se, že toto financování představuje podporu pro jednotlivce, ze které nemá prospěch podnik. Provádění doplňkových sociálních opatření ve prospěch propuštěných osob z veřejných prostředků, aniž by tato opatření zaměstnavateli snížila jeho běžné náklady, tak spadá údajně do sociální politiky členských států a nepředstavuje státní podporu.

3.2.4. **Odstranění omezení stanovených zrušeným rozhodnutím z roku 2003**

130. Francouzské orgány na jedné straně připomínají, že v období 2003–2006 byly provedeny a dodrženy všechny podmínky uložené rozhodnutím z roku 2003. Na druhé straně se francouzské orgány domnívají, že tato opatření již nejsou nutná k tomu, aby se předešlo narušení hospodářské soutěže, a že jejich zachování by bylo v rozporu se zásadou proporcionality s ohledem na omezení částky podpory na restrukturalizaci, která je nyní snížena na 15,81 milionu EUR. Francouzské orgány se především domnívají, že je nutno zrušit podmínky, které by stále ještě mohly být uplatňovány, tedy podmínky ohledně zákazu modernizovat flotilu lodí společnosti SNCM, ohledně dodržování zásady *price leadership* v případě sazeb a ohledně zachování určité četnosti spojení.

3.3. ZÁVĚR

131. Pokud by Komise přesto měla všechna nová opatření nebo jejich část označit za státní podporu, Francie upozorňuje Komisi na skutečnost, že nová opatření tím, že zajistí životaschopnost společnosti SNCM, umožní údajně zachovat konkurenční prostředí na dotčených trzích, a to zejména na trhu dopravní obslužnosti Korsiky. Podle Francie je právě tento prvek jednou ze zásad pokynů pro záchranu podniku v obtížích, jak připomněla Komise v této věci (283. bod odůvodnění jejího zrušeného rozhodnutí) a Tribunál ve svém rozsudku ze dne 15. června 2005 (117. bod odůvodnění). Tribunál zejména připomněl, že Komise při výkonu své široké posuzovací pravomoci může usoudit, že přítomnost určitého podniku je nutná, aby se zabránilo vzniku posílené oligopolní struktury na předmětných trzích.

132. Pokud jde o stanovení případných protiplnění požadovaných po společnosti SNCM, Francie navrhuje, aby Komise zohlednila strukturu trhu. Snížení kapacit společnosti SNCM by totiž posílilo nyní dominantní postavení společnosti CFF na trhu dopravní obslužnosti Korsiky ([85]).

133. Podle francouzských orgánů odpovídá údajně plán restrukturalizace ve své aktualizované podobě kritériím slučitelnosti stanoveným Komisí v pokynech z roku 1999 a 2004. Všechna opatření uvedená v souvislosti s privatizací společnosti SNCM mají také podle těchto orgánů umožnit od konce roku 2009 obnovení životaschopnosti společnosti SNCM v dlouhodobém výhledu a jsou omezena na minimum nutné pro návrat k této životaschopnosti.

IV. **PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN**

4.1. ROZHODNUTÍ Z ROKU 2002 O ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

4.1.1. **Připomínky společnosti Corsica Ferries (CFF)**

134. Společnost CFF nejprve popírá, že by společnost SNCM byla podnikem v obtížích ve smyslu pokynů ([86]), a poté se zabývá otázkou schopnosti společnosti SNCM stát se ziskovou na spojích bez dotací. Společnost CFF také uvádí, že v rozporu s tím, co je uvedeno v plánu restrukturalizace ([87]), je spojení do Livorna stále zajišťováno.

135. Ohledně otázky snížení nákladů společnost CFF lituje, že nemá přístup k některým prvkům plánu restrukturalizace, k němuž její zástupci vznesli kritické připomínky ([88]).

([84]) Rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2002, Société Française de Production, C(2002)2593 final (Úř. věst. C 71, 25.3.2003, s. 3).

([85]) Podle nezávislé studie trhu, kterou Francie v tomto ohledu předala, má společnost CFF téměř 60 % podíl na trhu přepravy cestujících, zatímco podíl společnosti SNCM klesl z 82 % v roce 2000 na 33 % v roce 2005. Společnost CFF zaznamenala prudký růst na trhu nákladní přepravy, na němž zůstává společnost SNCM nadále hlavním dopravcem díky své účasti ve společnosti CMN.

([86]) Společnost CFF připomíná, že smlouva o pověření veřejnou službou zajišťuje společnosti veřejnou dotaci v průměrné výši 64,3 milionu EUR ročně, což činí celkem 321,5 milionu EUR za 5 roků. Podle společnosti CFF článek 5 smlouvy o pověření veřejnou službou zajišťuje společnosti SNCM peněžní toky ve výši 72,8 milionu EUR. Společnost *Corsica Ferries* kromě toho zdůrazňuje, že ze 40,6 milionu EUR ztrát vykázaných společností SNCM v roce 2001 připadá 15 milionů EUR na snížení hodnoty uplatněné na vysokorychlostní plavidlo *Liamone*.

([87]) Rozhodnutí o zahájení řízení uvádělo, že plán restrukturalizace mimo jiné počítá s „uzavřením trasy Bastia-Livorno provozované s vyhrazeným vybavením".

([88]) Společnost CFF zaměřila svou kritiku na tyto body: nedošlo ke skutečnému snížení počtu zaměstnanců, společnost SNCM nevyužila svých podílů ve prospěch restrukturalizace a nezohlednila výnos ze svých plavidel.

136. Společnost CFF se domnívá, že francouzskými orgány vypočítaná částka ve výši 76 milionů EUR je čistě fiktivní ([89]), zatímco poměr 79 % mezi vlastním kapitálem a finančním zadlužením stanovený francouzskými orgány jí připadá nadhodnocený ([90]). Pokud jde o účasti společnosti SNCM, společnost CFF poznamenává, že některé dceřiné společnosti nejsou pro činnosti námořní společnosti nutné ([91]).

137. Společnost CFF uzavírá, že cílem plánu podpory je obejít nařízení o kabotáži a zbavit smyslu veřejnou soutěž na zajištění dopravní obslužnosti Korsiky z Marseille. Společnost CFF naléhá, aby navrhovaná státní podpora neumožnila společnosti SNCM agresivnější komerční nabídku. Navrhuje, aby státní podpora na restrukturalizaci byla poskytnuta jen v roce 2007 a pouze v případě, pokud by společnost SNCM prohrála příští veřejnou soutěž v roce 2006, což je podle ní jediná situace, která by veřejné námořní společnosti skutečně způsobila obtíže.

4.1.2. **Připomínky společnosti STIM**

138. Společnost STIM, která je hlavním akcionářem společnosti SMN, zdůrazňuje, že podíly společnosti SNCM ve společnosti CMN je nutno analyzovat jako výlučně finanční aktiva. Podle společnosti STIM jsou společnosti CMN a SNCM nezávislé a kromě spoje z Marseille si konkurují na ostatních trasách, přestože jsou obě společnými smluvními stranami v rámci smlouvy o pověření veřejnou službou.

139. Dopis uvádí, že by se společnost STIM se zavázala „k odkoupení části nebo pokud možno celého podílu společnosti SNCM ve společnosti CMN“, jehož cenu odhaduje na 15 až 17 milionů EUR, pokud by Komise v podmínkách uložených ve svém konečném rozhodnutí došla k závěru, že „takovýto prodej je nutný pro dobré vyvážení plánu restrukturalizace“.

4.1.3. **Připomínky zástupců místních samospráv**

140. Primátor města Marseille, předseda generální rady departementu *Bouches-du-Rhône* a předseda rady regionu *Provence-Alpes-Côte d'Azur* zdůrazňují hospodářský význam společnosti SNCM pro regionální hospodářství.

141. Předseda rady regionu *Provence-Alpes-Côte d'Azur* doplňuje, že existují všechny předpoklady k tomu, aby plán restrukturalizace společnosti SNCM zaručil životaschopnost podniku.

142. Předseda výkonné rady Korsického shromáždění předal usnesení uvedeného orgánu ze dne 18. prosince 2002, během nějž Korsické shromáždění vydalo „kladné stanovisko“ k projektu navýšení kapitálu společnosti SNCM.

4.1.4. **Připomínky Korsického dopravního úřadu (OTC)**

143. OTC uvádí, že společnost SNCM je dnes jedinou společností schopnou plnit požadavky smlouvy ohledně přepravy cestujících a že její zánik by tak „okamžitě vyvolal výrazné omezení služeb“. Kromě toho připomíná význam společnosti SNCM pro hospodářství Korsiky.

4.2. ROZHODNUTÍ Z ROKU 2006 O ROZŠÍŘENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

4.2.1. **Připomínky společnosti Corsica Ferries (CFF)**

144. Společnost CFF zdůrazňuje, že dotčené finanční částky jsou vysoké, neúměrné ve vztahu k obratu společnosti SNCM a že byly společnosti SNCM vyplaceny ještě předtím, než se Komise vyjádřila k jejich kvalifikaci podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

145. Společnost CFF upozorňuje Komisi na skutečnost, že podpora francouzského státu určená společnosti SNCM má strategický význam pro rozvoj společnosti CFF. Tato nepovolená opatření údajně umožňují společnosti SNCM velmi agresivní cenovou politiku na spojích, kde společnost CFF působí již 10 let a kde poprvé od začátku svého působení ztrácí část trhu.

([89]) Částka ve výši 76 milionů EUR odpovídá podle společnosti CFF 500 milionům francouzských franků (FRF), které společnost měla ztratit na dotacích pro zajištění územní návaznosti v novém období 2002–2006.

([90]) S ohledem na poměry, které sama zjistila ve skupině deseti námořních společností. Tyto poměry se pohybují od 23,69 % (*Moby Lines*) do 55,09 % (*Grimaldi*) a 49,7 % v případě společnosti CMN.

([91]) Společnost CFF uvádí podíl 50 % v námořní společnosti Sud-Cargos, podíl 13 % ve společnosti Amadeus, která se zabývá systémy rezervace letenek, a dále podíl ve společnosti CMN a fond nemovitostí společnosti CGTH.

146. Pokud jde o postup při veřejné soutěži na prodej společnosti, společnost CFF se domnívá, že nebyl zcela transparentní, protože vybraná společnost, konkrétně společnost BCP, již nevykonává provozní řízení společnosti SNCM, neboť svoje místo postoupila skupině VT. Jelikož se finanční okolnosti změnily a staly se mnohem příznivějšími pro nabyvatele, společnost CFF si klade otázku uplatnění zásady rovného zacházení s investory, kterou by se celá transakce měla řídit.

147. Pokud jde o zápornou prodejní cenu ve výši 158 milionů EUR, společnost CFF pochybuje, že bylo v tomto konkrétním případě uplatněno měřítko informovaného investora v tržním hospodářství. Společnost CFF si na jedné straně klade otázku, zda je opravdu možné považovat danou transakci za zásah státu, který proběhl souběžně s výrazným a současným zásahem dotčených soukromých subjektů za srovnatelných podmínek, když stát navýšil kapitál před společným navýšením ze strany akcionářů a novým plánem restrukturalizace. Na straně druhé se domnívá, že informovaný investor by ve vážné finanční situaci společnosti SNCM zasáhl dříve, aby zabránil znehodnocení své investice ([92]).

148. Společnost CFF se domnívá, že odkaz na věc „ABX Logistics" není relevantní. Kromě skutečnosti, že okolnosti této záležitosti nejsou přenesitelné na tento konkrétní případ, společnost CFF zdůrazňuje významný příspěvek příjemce podpory v uvedené záležitosti, což zjevně není případ společnosti SNCM. Podle společnosti CFF rozhodnutí Komise z roku 2006 nezohlednilo náklady spojené s rizikem soudních řízení v rámci likvidace dotčeného podniku. V této souvislosti se společnost CFF domnívá, že vnitrostátní judikatura, na kterou se odvolává Francie, aby odůvodnila náklady spojené s likvidací společnosti SNCM, se na tento konkrétní případ nevztahuje. Podle společnost CFF Kasační soud ve věci „Mines et produits chimiques de Salsignes" vůbec neuvádí přímou zodpovědnost státu v případě likvidace podniku, jehož je stát akcionářem, ale zmiňuje spíše možnost podat kvůli uhrazení sociálních závazků žalobu na veřejnoprávní instituci průmyslové a obchodní povahy a nemožnost jejího vedení vymanit se ze svých povinností odkazem na zásah veřejné moci.

149. Pokud jde o možnost uplatnění judikatury odvolacího soudu v městě Rouen ve věci Aspocomp na tento konkrétní případ, společnost CFF zdůrazňuje, že případ, který je předmětem této judikatury, jež spočívá v odsouzení mateřské společnosti k vyplacení sociálního odškodnění zaměstnancům dceřiné společnosti za „nedodržení dohody" schválené mateřskou společností, je značně vzdálen od okolností případu společnosti SNCM. Neexistuje tedy jisté riziko, že by společnost CGMF nebo stát byly odsouzeny k úhradě odstupného při výpovědích v případě soudní likvidace. Společnost CFF vyjadřuje pochybnosti o vyčísleném odhadu ostatních sociálních nákladů, neboť se zřejmě liší podle jednotlivých znalců, kteří byli vyzváni k jejich odhadnutí.

150. Společnost CFF se domnívá, že uplatnění judikatury Společenství ve věci „Gröditzer" a „Hytasa" na tento konkrétní případ může vést pouze k závěru, že se stát nechoval jako soukromý investor, jelikož v souladu s uvedenou judikaturou svůj kapitálový vklad spojil s prodejem 75 % svého podílu ve společnosti SNCM, a tím si stejnou měrou snížil výhledy na budoucí zisk.

151. Společnost CFF se domnívá, že srovnání nákladů na likvidaci a nákladů na navýšení kapitálu by mělo zohlednit hodnotu aktiv, která je v obou případech převedena na nabyvatele. Společnost CFF odhaduje hodnotu aktiv postoupených nabyvatelům na 640 až 755 milionů EUR ([93]), a to vzhledem k tržní hodnotě plavidel společnosti SNCM, kterou společnost CFF odhaduje na 644 až 664 milionů EUR k srpnu roku 2006.

152. Pokud jde o posouzení opatření přijatých po navýšení kapitálu v roce 2002 jako podpory na restrukturalizaci, společnost CFF se domnívá, že společnost SNCM sice splňovala podmínky podniku v obtížích podle pokynů z roku 2004 v období před prvním navýšením kapitálu ve výši 142,5 milionu EUR, avšak toto označení je značně sporné pro období, které předcházelo druhému navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, protože došlo k obnově vlastního kapitálu.

([92]) V této souvislosti společnost CFF připomíná, že v druhém pololetí roku 2005 bylo zahájeno před obchodním soudem v Marseille oznamovací řízení a že o vyhlášení úpadku se mohlo uvažovat již od podzimu 2005 kvůli ztrátám odhadovaným v roce 2005 na 30 milionů EUR.

([93]) V této souvislosti se společnost CFF domnívá, že skutečná hodnota plavidel, tak jak ji uvedla společnost SNCM při prezentaci své nabídky v rámci pověření veřejnou službou, měla být zohledněna v odhadu aktiv společnosti SNCM provedeném ve zprávách společností Oddo a CGMF.

153. Pokud jde o životaschopnost podniku, společnost CFF zdůrazňuje, že prodej společnosti SNCM je jen částečný a není neodvolatelný vzhledem na zrušující doložky vyjednané s nabyvateli. Tato skutečnost je důležitým prvkem nejistoty ohledně vůle a schopnosti nabyvatelů ozdravit společnost SNCM a zdrojem pochybností o trvalé životaschopnosti podniku. Společnost CFF také uvádí, že v rozporu s požadavky pokynů z roku 2004 francouzské orgány neplánovaly ukončit činnosti, které by i po restrukturalizaci zůstaly strukturálně ztrátové ([94]). Společnost CFF se dále vyjadřuje skepticky k plánu snížení nákladů, protože údajně došlo k rozrůstání flotily plavidel společnosti SNCM ([95]), a k plánu snížení počtu zaměstnanců vzhledem k neúspěchu sociálního plánu z roku 2002.

154. Společnost CFF pochybuje, že by nové státní podpory byly omezeny na nezbytné minimum, a to jednak kvůli nejasnosti ohledně toho, na co se vlastně vztahují sociální náklady, a jednak kvůli obsahu zápisu z valné hromady společnosti SNCM dne 28. dubna 2006, z něhož vyplývá, že část této státní podpory údajně sloužila ke krytí provozních ztrát společnosti v roce 2006 a 2007. Společnost CFF se rovněž domnívá, že nabyvatelé společnosti SNCM nepřispívají výrazným způsobem k restrukturalizaci podniku.

155. Aby se zabránilo neoprávněnému narušování hospodářské soutěže, společnost CFF považuje za nutné obnovit a upřesnit protiplnění uložená společnosti SNCM v roce 2003 a přidat nová týkající se omezení přítomnosti společnosti SNCM na trhu ([96]). Společnost CFF se také domnívá, že nebyla dodržena část opatření uložená společnosti SNCM rozhodnutím z roku 2003. Společnost SNCM údajně zakoupila nová plavidla v rozporu s článkem 2 rozhodnutí Komise z roku 2003. Společnost SNCM dále nepostoupila svůj podíl ve společnosti CCM v rozporu s článkem 3 rozhodnutí Komise. A konečně společnost SNCM vedla od roku 2003 agresivní cenovou politiku a její ceny byly v rozporu s článkem 4 uvedeného rozhodnutí nižší než ceny společnosti CFF (jízdenky byly při stejných nebo srovnatelných službách až o 30 % levnější).

156. Pokud jde o povahu druhého navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, společnost CFF se domnívá, že kromě souběžnosti veřejných a soukromých investic musí být soukromý zásah významný a uskutečněný ve srovnatelných podmínkách, aby bylo možné uznat zásah státu za platný. V tomto konkrétním případě nebyly tyto dvě podmínky splněny. Na jedné straně vklad nabyvatelů, který je striktně vázán na první navýšení kapitálu o 142,5 milionu EUR, nebyl významný. Na druhé straně zásah nabyvatelů nebyl proveden za podmínek srovnatelných s podmínkami státu, a to zejména kvůli zrušující doložce a očekávané výnosnosti minoritního podílu společnosti CGMF.

157. Pokud jde o opatření sociální povahy ve výši 38,5 milionu EUR, společnost CFF napadá označení této částky jako podpory pro jednotlivce. Je sice pravda, že tuto částku využívají přímo zaměstnanci společnosti SNCM, ale společnost CFF zdůrazňuje, že uvedené opatření by mohlo mít pro společnost SNCM nepřímé pozitivní účinky, a to zejména v podobě uklidnění sociálních vztahů.

4.2.2. **Připomínky společnosti STIM**

4.2.2.1. *Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002*

158. Pokud jde o negativní prodejní cenu ve výši 158 milionů EUR, společnost STIM se domnívá, že nejde o tržní cenu vytvořenou na základě otevřené a nediskriminující hospodářské soutěže, protože k navýšení kapitálu došlo za podmínek odlišných od podmínek, které mají být pro soukromého investora obvykle směrodatné. Společnost STIM se totiž domnívá, že nové ocenění čistých účetních aktiv by umožnilo likvidaci v nejhorším případě bez nákladů pro stát, ale možná i ziskovou, že prodejní cena je v poměru k hodnotě podniku směšná (společnost STIM tuto hodnotu odhaduje na 350 milionů EUR) a že státní podpora je neúměrná potřebám podniku.

159. Společnost STIM také upozorňuje Komisi na nepřiměřenost zrušující doložky převodu společnosti SNCM do soukromého sektoru.

160. Společnost STIM napadá odůvodnění prodeje za zápornou cenu, které vychází z málo realistického předpokladu, že se jedná ze sociálního hlediska o obtížnou likvidaci.

([94]) Společnost CFF tvrdí, že Francie trvá na mimořádně důležité funkci spojení z Nice, na zachování plavidel na současné úrovni a na podílu společnosti SNCM ve skupině CMN, který považuje za strategický.

([95]) K 1. lednu 2007 zahájením provozu plavidla Superfast X.

([96]) Společnost CFF navrhuje omezit kapacity na každém z konkurenčních trhů (Nice, Tunisko a Alžírsko) na úroveň z roku 2005, neotvírat nová spojení a přeměnit plavidla na lince Marseille-Korsika na smíšená plavidla pro cestující a nákladní dopravu, a tak snížit náklady.

161. Pokud jde o druhé navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, společnost STIM se domnívá, že tento kapitálový vklad nedodržuje zásadu soukromého investora v tržním hospodářství z důvodu nedostatečných záruk návratnosti investic. Společnost STIM nesouhlasí s argumentem souběžnosti soukromých a veřejných investic, který byl použit, aby se popřelo, že se u tohoto vkladu jedná o státní podporu. Takováto souběžnost, pokud bude vůbec prokázána, je pouze příznakem a sama o sobě nemůže být kritériem pro posouzení ([97]). Společnost STIM tvrdí, že tento vklad údajně představuje záruku francouzské vlády nabyvatelům, že společnosti SNCM bude přiděleno pověření veřejnou službou pro dopravní obslužnost Korsiky.

162. Pokud jde o 38,5 milionu EUR podpory pro jednotlivce, společnost STIM se domnívá, že ve skutečnosti je účelem této částky poskytnout společnosti SNCM prostředky, aby mohla dodržet některé podstatné aspekty ozdravného plánu předloženého Komisi, které nebyly provedeny, a to zejména snížení počtu zaměstnanců.

4.2.2.2. *Slučitelnost s pokyny z roku 2004*

163. Společnost STIM se domnívá, že podpory poskytnuté společnosti SNCM nejsou omezeny na nezbytné minimum. Příspěvek společnosti SNCM a nabyvatelů k plánu restrukturalizace je údajně nedostatečný vzhledem k podmínkám stanoveným pokyny z roku 2004 a není prokázáno, že situace společnosti SNCM byla natolik výjimečná, aby bylo možno odůvodnit méně vysoký vlastní příspěvek. Společnost STIM dále poukazuje na neúměrnost podpor přidělených v roce 2006, protože společnosti SNCM umožnily vytvořit rezervy na uhrazení budoucích ztrát. Společnost SNCM k tomu neplánovala postoupit aktiva, která nebyla nezbytná pro přežití podniku, což je v rozporu s požadavky pokynů z roku 2004.

164. Společnost STIM se domnívá, že k vyplacení částek došlo v rozporu se zásadou jednotnosti stanovenou pokyny z roku 2004. Zhoršení finanční situace podniku a sociální konflikty nelze analyzovat jako výjimečné a nepředvídatelné okolnosti, které nelze přičíst podniku přijímajícímu podporu.

165. Společnost STIM tedy žádá dodatečné vyrovnání ve výši poloviny poskytnuté podpory, což představuje částku 98,25 milionu EUR, a to prodejem dalšího plavidla a přímé a nepřímé účasti společnosti SNCM ve společnosti CMN. V tomto ohledu společnost STIM tvrdí, že tato účast není strategická ve smyslu pokynů pro podpory na restrukturalizaci z roku 2004, neboť není „nezbytně nutná pro další existenci podniku“ a ani nemá povahu nepřevoditelného aktiva.

166. Společnost STIM dále tvrdí, že údajná součinnost společností SNCM a CMN neexistuje, jelikož společnost SNCM nehraje žádnou skutečnou úlohu v řízení a rozvoji společnosti CMN. Společnost STIM zdůrazňuje, že smlouva akcionářů spojující tyto dva podniky již neexistuje od 15. března 2006, kdy byla vypovězena společností CMN, jak potvrdil odvolací soud v Paříži.

4.2.3. **Připomínky společnosti SNCM**

167. Společnost SNCM poskytla Komisi spis shrnující její hospodářskou a konkurenční situaci a přiložila právní konzultaci hodnotící v rámci likvidačního řízení riziko spojené s právním posouzením zásahu státu jakožto skutečného řídícího orgánu společnosti v období před privatizací.

168. Právní kancelář Baker & McKenzie, kterou konzultovala společnost SNCM, dospívá k závěru, že na základě dokumentů společnosti doplněných o korespondenci, informace o zásazích a zápisy ze schůzí kontrolních orgánů francouzský stát […] (*) rozhodnutí ([98]), […] (*) orgánů ([99]), […] (*) sociálních orgánů ([100]). Zpráva dále zdůrazňuje, že […] (*) SNCM ([101]). Ve stejné zprávě se píše, že […] (*) SNCM.

169. Na tomto základě odborný znalec společnosti SNCM dospívá k závěru, že by obchodní soud v Marseille s největší pravděpodobností označil francouzský stát za skutečného jednatele společnosti.

170. Kromě toho ze skutečností obsažených ve zprávách Účetního dvora údajně vyplývá, že chyby v řízení přičitatelné francouzskému státu jakožto skutečnému manažerovi společnosti SNCM přispěly ke zjištěnému nedostatku aktiv společnosti SNCM. Zpráva vyzdvihuje mimo jiné tyto chyby řízení: volba obchodního […] (*). Újma, kterou způsobily chyby státu při řízení, je odhadována na […] (*).

([97]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. května 2003, *Itálie a SIM 2 Multimedia* v. *Komise* (328/99 a 399/00, Sb. rozh., s. I – 4035).
([98]) Ze skutečností uvedených v této zprávě vyplývá, že správní rada společnosti SNCM […] (*) svou pravomoc předběžného povolení
([99]) Na podporu zprávy Účetního dvora uvádí zpráva například, že stát rozhodl […] (*).
([100]) Ze skutečností uvedených v této zprávě vyplývá, že stát […] (*) podnikatelský záměr
([101]) Stát například […] (*) vedoucích manažerů společnosti SNCM.

171. V této souvislosti není podle odborného znalce společnosti SNCM pochyb o tom, že by byl francouzský stát odsouzen v rámci žaloby na vyrovnání pasiv k částečné nebo celkové úhradě nedostatečnosti aktiv vzhledem k jeho silnému zapojení do řízení společnosti SNCM, jeho zjevným chybám v řízení a s ohledem na rozsah jeho finančních zdrojů.

172. Na základě příslušné judikatury dochází odborný znalec společnosti SNCM k závěru, že pokud by bývalo došlo k likvidaci společnosti SNCM, stát by byl velmi pravděpodobně odsouzen k uhrazení všech sociálních závazků společnosti SNCM. Následkem uvedeného by stát jakožto akcionář musel uhradit odhadem 85 % až 100 % zjištěné nedostatečnosti aktiv (tedy částku od 316,6 milionu EUR do 385,7 milionu EUR). Tím, že se rozhodl společnost SNCM privatizovat a předtím navýšit její vlastní kapitál o 158 milionů EUR, se francouzský stát zachoval jako informovaný investor.

V. **VYJÁDŘENÍ FRANCOUZSKÝCH ORGÁNŮ K PŘIPOMÍNKÁM ZÚČASTNĚNÝCH STRAN**

5.1. VYJÁDŘENÍ FRANCIE K PŘIPOMÍNKÁM ZÚČASTNĚNÝCH STRAN TÝKAJÍCÍM SE ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ Z ROKU 2002

5.1.1. **Připomínky společnosti CFF**

173. Francouzské orgány uvedly, že některé údaje předložené společností CFF o nabídce společnosti SNCM jsou nepřesné.

174. V rozporu s tvrzeními společnosti CFF se francouzský stát domnívá, že plán restrukturalizace byl vypracován tak, aby umožnil co nejrychlejší ozdravení společnosti SNCM a vytvořil podmínky pro její střednědobou a dlouhodobou životaschopnost. Francouzské orgány upřesňují, že velká část programu snižování nákladů byla již provedena. Plavební prostředky byly omezeny a program prodeje aktiv probíhá v souladu s podnikatelským záměrem. Dopravní trasy byly přeorganizovány a akční plán snížení mezispotřeby přináší první výsledky. Postupně je prováděna část podnikatelského záměru věnovaná zaměstnanosti. Kromě toho si společnost SNCM v roce 2001 vytvořila rezervy ve výši 21,3 milionu EUR na financování restrukturalizačních opatření, a to zejména plánu na záchranu pracovních míst.

175. Pokud jde o určení výše podpory, francouzské orgány potvrzují, že poměr ve výši 0,79 mezi vlastním kapitálem a celkovým zadlužením je s výjimkou zvláštních případů typický pro účetní rozvahy většiny námořních společností. Pokud jde o poměr ve výši 0,497 udávaný společností Corsica Ferries pro společnost CMN v roce 2001, jedná se o nepřesný údaj, protože v aktivech rozvahy nezohledňuje disponibilní prostředky. Po opravě tohoto nedostatku dosáhne tento poměr u společnosti CMN výše 0,557. Podle francouzských orgánů je i tak tato výše pro společnost CMN nedostatečná, jak ukazují finanční potíže společnosti v roce 2002. Společnost CMN si tak musela u společnosti STIM vypůjčit až 8 milionů EUR na financování finančního schodku, který nepokryly její banky.

5.1.2. **Připomínky společnosti STIM**

176. Francouzské orgány trvají na tom, že účast společnosti SNCM na kapitálu společnosti CMN nelze brát jako čistě finanční aktivum, jak zřejmě tvrdí společnost STIM. Francie zastává stanovisko, že účast společnosti SNCM ve společnosti CMN je vysoce strategické povahy. Jeho prodej by podle Francie nebyl jen podnikatelsky nesprávný, ale také základní strategickou chybou.

5.1.3. **Připomínky zástupců místních samospráv**

177. Francie sice obecně souhlasí s obsahem dopisu předsedy regionu Provence-Alpes-Côte d'Azur, ale chtěla by přesto uvést, že narozdíl od toho, co je uvedeno v bodě 2 dotčeného dopisu ([102]), není nabídka přepravy mezi kontinentální Francií a Korsikou „vzhledem k poptávce předimenzovaná" a že cenová politika společnosti SNCM odpovídá jejím závazkům, že nevyvolá cenovou válku a že se nestane společností určující cenu („price leader").

5.2. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN K ROZHODNUTÍ Z ROKU 2006

178. Francie poznamenává, že obecně je celá řada připomínek společností STIM a CFF stejná jako připomínky, které tyto společnosti předložily Komisi již v roce 2003. Zejména zdůrazňuje, že připomínky společnosti CFF byly předneseny před Soudem prvního stupně v rámci řízení o zrušení rozhodnutí Komise ze dne 9. července 2003 a že většina z nich byla zamítnuta jak Komisí, tak Tribunálem.

([102]) V dopise ze dne 9. ledna 2003 regionální rada *Provence-Alpes-Côte d'Azur* citovala studii trhu, která byla předána Komisi v rámci oznámení a jejíž kopii zřejmě získala, a zdůraznila: „Nabídka [na spojích mezi Korsikou a kontinentální Francií] je vzhledem k poptávce předimenzovaná. Míra obsazenosti lodí se v průměru pohybuje kolem 20 % v zimě a 50 % v létě".

5.2.1. **Předčasné provedení opatření stanovených prvním plánem restrukturalizace a jeho změnami**

179. K obecné poznámce o předčasném provedení opatření, jež lze označit za podpory, Francií, francouzské orgány odpovídají, že uvedené provedení je odůvodněno zvláštními okolnostmi postupu, to znamená zrušením schvalovacího rozhodnutí Komise ze dne 9. července 2003 v roce 2005, a ne vůlí francouzských orgánů neuznávat povinnosti, které pro ně vyplývají ze Smlouvy o ES. Francie upřesňuje, že Komisi vždy informovala o vývoji záležitosti a o různých opatřeních přijímaných od ledna 2005 v souladu se zásadou loajální spolupráce mezi členskými státy a Komisí.

180. Pokud jde o tato poslední opatření, francouzské orgány se domnívají, že se na ně v konečném důsledku čl. 88 odst. 3 Smlouvy o ES nevztahuje vzhledem k tomu, že žádné z nich nepředstavuje podporu, a není proto důvod pozastavit jejich provádění.

5.2.2. **Opatření po navýšení kapitálu v roce 2002**

181. Pokud jde o průběh postoupení společnosti, Francie upřesňuje, že od samého začátku plánovala klasická kritéria výběru založená zejména na ceně nabídnuté pro zhodnocení cenných papírů společnosti SNCM a následně na ostatních parametrech (podnikatelský záměr, sociální projekt atd.), mezi kterými byla i částka, kterou kandidáti byli ochotni investovat do společnosti v rámci navýšení kapitálu. Francie důsledně popírá argument předložený třetí stranou, podle něhož postup při prodeji nebyl transparentní, a připomíná, že v tomto konkrétním případě stát šel dokonce nad své již beztak náročné a přísné zákonné a předpisové povinnosti stanovené pro prodej veřejných účastí. Francie připomíná, že vývoj po nabídce společnosti BCP převzít 100 % cenných papírů společnosti SNCM probíhal za velmi složitých finančních a sociálních souvislostí a že přidružení společnosti VT k nabídce společnosti BCP nezměnilo obchodní a finanční podmínky transakce (kromě rozdělení kapitálu).

182. Pokud jde o zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR, francouzské orgány připomínají, že s ohledem na finanční situaci společnosti SNCM k 30. září 2005 byl podnik prodán za tržní cenu a že prodej byl ekonomicky výhodnější než likvidace podniku. V tomto ohledu francouzské orgány upřesňují, že uplatňování kritéria soukromého investora v případě prodeje podniku na pokraji likvidace nelze považovat za úsilí o „ziskovost zásahu veřejných orgánů“, ale za zabránění vzniku větších ztrát, které by musel nést akcionář v případě nákladnější likvidace.

183. Pokud jde o zaplacenou cenu, Francie nesouhlasí s argumentem, podle kterého měla být společnost SNCM prodána za cenu neodpovídající její skutečné hodnotě. Nesouhlasí zejména s odhadem hodnoty podniku na přibližně 350 milionů EUR provedeným společností STIM. Její odhad zohledňuje pouze ty údaje v rozvaze, které zlepšují valorizaci na základě vlastního kapitálu (odchylné odpisy, zbytkový výnos z lodí atd.), a nezohledňuje pasiva, která ji snižují. Tato čistě účetní metoda výpočtu údajně neodpovídá hospodářské skutečnosti námořní společnosti, jako je společnost SNCM, která má hodnotná aktiva uváděná v rozvaze ale zároveň také omezenou výnosnost a důležitá podrozvahová pasiva.

184. Francouzské orgány rovněž odmítají argument společnosti CFF, že podcenily prodejní hodnotu flotily plavidel společnosti SNCM, kterou společnost CFF vyčíslila na 406,5 milionu EUR až 426,5 milionu EUR. Francouzské orgány vysvětlují, že plavidla zohledněná ve výpočtu společnosti CFF neodpovídají plavidlům, která společnost SNCM měla k 30. září 2005 v přímém vlastnictví. Neuplatněním určité srážky z prodejní hodnoty plavidel se údajně nezohledňují souvislosti, v nichž by proběhla případná soudní likvidace těchto aktiv, a dále pak datum zvolené k výpočtu zmíněné prodejní hodnoty, to znamená srpen roku 2006, neodpovídá datu případné likvidace společnosti SNCM, k němuž je třeba odkazovat, to znamená dne 30. září 2005. Francie poznamenává, že pokud by byl výpočet navržený společností CFF přijat, byla by záporná cena třikrát nižší než hodnota likvidace aktiv požadovaná podle judikatury Gröditzer, což by bylo příznivější než předpoklady předložené Komisi francouzskými orgány.

185. K argumentu společnosti CFF zpochybňujícímu uplatňování judikatury Gröditzer odkazem na skutečnost, že kapitálový vklad státu do společnosti SNCM byl spojen s prodejem 75 % jeho účasti, čímž se ve stejné míře snížily výhledy na budoucí zisk, francouzské orgány připomínají, že záporná prodejní cena ve výši 158 milionů EUR odpovídá prodeji všech podílů společnosti SNCM, po němž následovala nová investice státu ve výši 25 % s návratností […] (*) % ročně. Francie se tudíž domnívá, že návratnost investic je zaručena, protože Francie zůstává akcionářem společnosti ve výši 25 % a protože tato účast představuje záruku vysoké návratnosti.

186. Francie rovněž nesouhlasí s argumentem předloženým společností CFF, že v tomto konkrétním případě není použitelný přístup ABX, který je založen zejména na analýze skutečných nákladů likvidace společnosti SNCM a na riziku, že by stát mohl být považován za odpovědného za pasiva podniku v rámci žaloby na vyrovnání pasiv v souladu s vnitrostátními kolektivními postupy, což potvrzuje vnitrostátní judikatura (rozsudek odvolacího soudu v městě Rouen ze dne 22. března 2005). Ačkoliv se francouzské orgány domnívají, že jejich jednání jakožto manažera společnosti SNCM by nemohlo být v tomto soudním řízení označeno za „chybné", zdůrazňují velké riziko odsouzení státu vnitrostátním soudcem pro nedostatečná aktiva společnosti SNCM z důvodu pružných kritérií při posuzování chyby řízení ve smyslu článku L. 651-2 obchodního zákoníku a na základě výše uvedené judikatury, která by byla na tento případ použitelná.

187. Pokud jde o navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, Francie připomíná, že v rozporu s tvrzením společností CFF a STIM není tento kapitálový vklad státní podporou z důvodu souběžnosti této investice, podobnosti podmínek úpisu a odměny vyšší než průměrná odměna, kterou stát obdržel přes společnost CGMF.

188. Francouzské orgány zejména upřesňují, že zásada rovného zacházení s investory nemůže být zpochybňována kvůli existenci zrušujících doložek, protože tyto doložky byly stanoveny v rámci prodeje 100 % podílu ve společnosti SNCM a nikoliv v rámci navýšení kapitálu o 35 milionů EUR, které následovalo.

189. Francie dále připomíná, že její investice je mnohem nižší než investice nabyvatelů, jelikož s jejich investicí (26,25 milionu EUR) lze porovnávat pouze částku 8,75 milionu EUR. Přezkum prvního navýšení o 142,5 milionu EUR lze údajně provádět pouze v rámci srovnání s likvidační cenou.

190. Francie zpochybňuje argument předložený společností STIM a týkající se skutečnosti, že tento vklad údajně představuje záruku pro nové soukromé nabyvatele, že společnosti SNCM bude přiděleno pověření veřejnou službou pro zajištění dopravní obslužnosti Korsiky. Francouzské orgány tvrdí, že toto navýšení kapitálu je uvážlivé a nezávislé na výkonnosti podniku a že pověření společnosti SNCM veřejnou službou neumožňuje zvýšit očekávanou výnosnost této investice.

191. Pokud jde o částku 38,5 milionu EUR na opatření sociální povahy, Francie opakuje argument, podle nějž jsou tato opatření podporou pro jednotlivce, a jejich uhrazení státem nelze považovat za nepřímou výhodu pro podnik, jelikož se jedná o doplněk zákonných a smluvních povinností společnosti SNCM. Francie dále připomíná, že tato opatření by neumožnila odchod zaměstnanců, a náklady s nimi spojené by v případě jejich neexistence i nadále hradila společnost SNCM.

192. V rozporu s argumentem společnosti CFF francouzské orgány upřesňují, že částka 38,5 milionu EUR neodpovídá provedení plánovaného snížení počtu zaměstnanců v rámci sociálního plánu z roku 2003, neboť toto snížení bylo již přes zpoždění provedeno. Nový sociální plán je tedy doplňkem prvních sociálních opatření z roku 2003.

5.2.3. **Slučitelnost s pokyny**

193. Vzhledem k předcházejícímu se Francie domnívá, že výše podpory, kterou je nutno analyzovat, odpovídá částce 15,81 milionu EUR.

194. V protikladu k tvrzením společnosti CFF se francouzské orgány domnívají, že s ohledem na bod 11 pokynů z roku 2004 sice první navýšení kapitálu umožnilo společnosti SNCM obnovit vlastní kapitál, ale společnost přesto nepřestala být podnikem v obtížích, protože cílem navýšení bylo udržet společnost v činnosti.

195. Francie odmítá tvrzení společnosti CFF, podle nějž neměla podniku poskytnout nové finanční příspěvky vzhledem k tomu, že společnost SNCM mohla údajně požádat o bankovní úvěr. V tomto ohledu francouzské orgány upřesňují, že dne 24. srpna 2005 banky odmítly poskytnout společnosti SNCM nové finanční prostředky, a proto se tak jedinými možnostmi stala privatizace nebo likvidace podniku.

196. Francie nesouhlasí s tvrzeními společností CFF a STIM o neúspěchu plánu restrukturalizace z roku 2002, který byl i přes určité zpoždění proveden a umožnil dosáhnout v roce 2005 stanovených cílů. Zhoršení hospodářské a finanční situace společnosti SNCM bylo způsobeno faktory nezávislými na podniku a údajně si vyžádalo prodloužení plánu oznámeného v roce 2002 a přijetí nových opatření.

197. Francie se domnívá, že společnost SNCM má dobré vyhlídky na ozdravení a že opatření plánovaná novými akcionáři, a to zejména provedení sociálního plánu, ozdravení jednotlivých spojů a obnova některých plavidel, umožní obnovení životaschopnosti podniku. V tomto ohledu Francie poznamenává, že z důvodu příjmů z pověření veřejnou službou (přibližně [50-70] (*) % obratu společnosti SNCM), s ohledem na výraznou výši fixních nákladů a na potíže s přesunutím 6 lodí používaných na spoji Marseille-Korsika je pověření veřejnou službou zásadním prvkem strategie podniku a jeho životaschopnosti.

198. Pokud jde o omezení podpory na nezbytné minimum, Francie se domnívá, že omezila náklady na restrukturalizaci na minimum nezbytné pro provedení restrukturalizace. V tomto ohledu francouzské orgány připomínají, že podnik sám dostatečně přispěl k plánu restrukturalizace ze svých vlastních zdrojů prodejem aktiv v hodnotě 30,2 milionu EUR, jak uznala sama Komise ve svém rozhodnutí z roku 2003. S ohledem na ostatní prodeje uskutečněné společností SNCM ve výši 12,2 milionu EUR dosahuje údajně celkový vlastní příspěvek podniku částky 42,38 milionu EUR. Francie se domnívá, že tato částka je výrazně vyšší než vlastní příspěvek nutný ke schválení podpory na restrukturalizaci, jejíž výše nakonec údajně činí 15,81 milionu EUR, jelikož ostatní opatření nepředstavují státní podporu.

5.2.4. **Podmínky uložené rozhodnutím Komise z roku 2003 a případná nová protiplnění**

199. V rozporu s tvrzeními společností STIM a CFF francouzské orgány tvrdí, že dodržely všechny podmínky uložené rozhodnutím z roku 2003, které byly pro ně závazné až do konce roku 2006, a to zejména zachování flotily plavidel v počtu 11 lodí a uplatňování nižších cen než konkurence.

200. Francie se také domnívá, že v rámci nového konečného rozhodnutí by úroveň protiplnění uložená společnosti SNCM měla být přizpůsobena, protože částka podpor na restrukturalizaci údajně nadále činí 15,81 milionu EUR místo 69,3 milionu EUR.

201. V tomto ohledu Francie odmítá připomínky společnosti STIM ohledně možnosti, že by Komise uložila společnosti SNCM jako protiplnění prodej jejího podílu ve společnosti CMN. Francie odmítá tvrzení společnosti STIM, podle nějž definice strategických aktiv byla zpochybněna v pokynech z roku 2004 oproti pokynům z roku 1999.

202. Pokud jde o opatření zmíněná společností CFF, jejichž cílem je omezit přítomnost společnosti SNCM na trhu, francouzské orgány připomínají, jak to ostatně učinila také Komise ve svém rozhodnutí z roku 2003 (bod 87), že dotčené trhy (Francie – Korsika a Francie – země Maghrebu) netrpí nadměrnou kapacitou a že nové uspořádání spojů na Korsiku jak v rámci, tak mimo rámec pověření veřejnou službou by ohrozilo životaschopnost podniku.

203. Pokud jde o tvrzení společnosti CFF, podle nějž provádění výše popsaných opatření ve prospěch společnosti SNCM představuje vážné riziko, že z trhu spojení kontinentální Francie – Korsika zmizí její hlavní konkurent, to znamená společnost CFF, francouzské orgány uvádějí, že s ohledem na současné uspořádání tohoto trhu, na němž má dnes společnost CFF většinový podíl, závisí zachování konkurenční struktury na schválení plánu restrukturalizace společnosti SNCM a na její přítomnosti na předmětném trhu.

VI. **POSOUZENÍ OPATŘENÍ**

6.1. EXISTENCE PODPORY VE SMYSLU ČL. 107 ODST. 1 SFEU

204. V čl. 107 odst. 1 SFEU se stanoví, že „*podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li tato smlouva jinak*“.

205. Označení vnitrostátního opatření za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU předpokládá splnění následujících kumulativních podmínek, a to: 1) dotčené opatření poskytuje selektivní hospodářské zvýhodnění; 2) toto zvýhodnění je financováno ze státních prostředků; 3) toto zvýhodnění narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž; a konečně 4) toto zvýhodnění ovlivňuje obchod mezi členskými státy ([103]).

([103]) Viz např. rozsudek Soudního dvora ze dne 10. ledna 2006, *Ministero dell'Economia e delle Finanze* v. *Cassa di Risparmio di Firenze* (věc C-222/04, Sb. rozh., s. I-289, bod 129).

206. Komise konstatuje, že společnost SNCM obdržela státní prostředky v celkové výši 274,54 milionu EUR ([104]) prostřednictvím společnosti CGMF, kterou vlastní ze 100 % francouzský stát.

207. Vzhledem k tomu, že společnost SNCM působí v oblasti námořní dopravy otevřené mezievropské hospodářské soutěži, může poskytnuté hospodářské zvýhodnění narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.

208. Okolnost, že trh kabotážní dopravy na středomořské ostrovy byl až do 1. ledna 1999 dočasně vyňat z uplatňování nařízení (EHS) č. 3577/92, neumožňuje předem vyloučit, že dotace vyplácené za kabotážní dopravu na ostrovy ve Středozemním moři v rámci pověření veřejnou službou nemohly ovlivnit obchod mezi členskými státy a narušit hospodářskou soutěž.

209. V každém případě, i kdyby dotace poskytnuté na zajištění kabotážních spojů před 1. lednem 1999 obchod neovlivnily a hospodářskou soutěž nenarušily, situace se od tohoto dne změnila, protože podle nařízení (EHS) č. 3577/92 je kabotáž nyní otevřena pro všechny provozovatele Evropské unie. Je třeba zdůraznit, že společnost SNCM nevykonává pouze kabotážní přepravu, ale působí i na trhu mezinárodní námořní přepravy, který byl liberalizován nařízením Rady (EHS) č. 4055/86 ([105]).

210. Komise se tak domnívá, že v tomto konkrétním případě jsou tři poslední kritéria čl. 107 odst. 1 SFEU uvedená v bodě 205 tohoto rozhodnutí splněna. V souladu s rozsudkem Tribunálu ze dne 11. září 2012 musí proto postupně u každého opatření přezkoumat, zda obsahuje selektivní hospodářské zvýhodnění.

6.1.1. **Časový rámec analýzy**

211. V souladu s judikaturou Tribunálu ([106]) musí Komise po zrušení jednoho ze svých rozhodnutí založit svou novou analýzu výhradně na informacích, které měla k dispozici v době přijetí zrušeného rozhodnutí, to znamená v tomto konkrétním případě ke dni 8. července 2008.

212. Události, ke kterým mohlo dojít po 8. červenci 2008, tak nesmí být zohledněny. Změny nebo vývoje na trhu či týkající se situace příjemce podpory musí být z analýzy vyloučeny. Stejně tak Komise nebere v úvahu období provádění plánu restrukturalizace po červenci roku 2008 ([107]).

213. Komise není rovněž povinna provést znovu šetření případu a ani ho doplnit novými technickými znaleckými posudky ([108]). Zrušení určitého aktu, kterým končí správní řízení zahrnující několik fází, nezpůsobuje nezbytně zrušení celého řízení. Pokud se i přes skutečnost, že vyšetřovací opatření umožňují vyčerpávající analýzu slučitelnosti podpory, jeví, jak je tomu v tomto konkrétním případě, že analýza provedená Komisí není úplná, a způsobuje tak protiprávnost rozhodnutí, řízení směřující k nahrazení tohoto rozhodnutí může být znovu provedeno na základě již provedených vyšetřovacích opatření ([109]).

214. Protože Komise musí založit svou novou analýzu výlučně na informacích, které měla k dispozici v červenci roku 2008, to znamená na informacích, ke kterým se francouzské orgány a společnost SNCM již vyjádřily, není nutno je znovu konzultovat ([110]). Konečně právo třetích zúčastněných stran uplatnit své připomínky bylo zajištěno zveřejněním rozhodnutí o zahájení řízení v Úředním věstníku ([111]) a žádné ustanovení nařízení Rady (ES) č. 659/1999 neukládá povinnost jim opět nabídnout tuto možnost, pokud je původní plán restrukturalizace během vyšetřování změněn ([112]).

([104]) Tato částka odpovídá součtu kapitálového vkladu ve výši 15,81 milionu EUR oznámenému v roce 2002, částky za pověření veřejnou službou ve výši 53,48 milionu EUR a částek třech nových opatření, která provedly francouzské orgány v roce 2006, to znamená postoupení 100 % kapitálu společnosti SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR, navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR upsaného společností CGMF a zálohy na běžný účet ve výši 38,5 milionu EUR ve prospěch zaměstnanců společnosti SNCM.

([105]) Nařízení Rady (EHS) č. 4055/86 ze dne 22. prosince 1986 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi (Úř. věst. L 378, 31.12.1986, s. 1).

([106]) Rozsudek ve věci *Alitalia* v. *Komise* uvedený výše v pozn. pod čarou 40.

([107]) Výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia* v. *Komise*, bod 137.

([108]) Výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia* v. *Komise*, body 144 a 159.

([109]) V tomto ohledu viz výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia* v. *Komise*, body 99 až 101 a bod 142.

([110]) Výše uvedený rozsudek ve věci *Alitalia* v. *Komise*, bod 174.

([111]) Viz poznámka pod čarou 29.

([112]) Viz poznámka pod čarou 110.

215. Toto rozhodnutí se tak v zásadě zakládá výlučně na informacích, které byly k dispozici ke dni 8. července 2008. Komise přesto podpůrně prokáže, že případné zohlednění informační zprávy francouzských orgánů ze dne 16. května 2013 u skutečností uvedených před dnem 8. července 2008 a zohlednění informací poskytnutých společností SNCM dne 27. srpna 2013 nejsou takové povahy, aby dokázala změnit její závěry.

6.1.2. **Postoupení společnosti SNCM za zápornou prodejní cenu ve výši 158 milionů EUR**

216. Komise musí v tomto konkrétním případě přezkoumat, zda kapitálový vklad státu ve výši 158 milionů EUR poskytnutý před postoupením společnosti SNCM soukromým nabyvatelům, to znamená v konečném důsledku „záporná prodejní cena" podniku ve stejné výši, je prosta prvků státní podpory.

217. Otevřené, transparentní a nediskriminační veřejné výběrové řízení, na jehož základě stát prodává podnik poté, co došlo k navýšení kapitálu (v částce přesahující prodejní cenu), nevylučuje nutně přítomnost podpory ve prospěch jak privatizovaného podniku, tak jeho kupce ([113]).

218. Za účelem ověření, zda podnik nezískal navýšením kapitálu státem hospodářské zvýhodnění, používá Komise v zásadě kritérium „soukromého investora v tržním hospodářství" (dále jen „kritérium soukromého investora") za podmínky, že příjemce není povinen vrátit jiné státní podpory a že lze tento vklad z hlediska tohoto kritéria analyzovat. Kritérium soukromého investora vychází ze zásady rovného zacházení s veřejným a soukromým sektorem podle článku 345 SFEU. Podle této zásady nelze kapitál poskytnutý, ať již přímo či nepřímo, státem podniku za okolností, které odpovídají obvyklým tržním podmínkám, považovat za státní podporu ([114]).

219. Za tímto účelem může Komise zejména posoudit, zda se dodavatel zdrojů choval jako soukromý investor uplatňující globální nebo odvětvovou strukturální politiku a zda se řídil dlouhodobými výhledy na návratnost investovaného kapitálu. Platnost tohoto přístupu uznal soudce Evropské unie v rámci několika věcí ([115]).

220. Podle ustálené judikatury představuje kapitálový vklad poskytnutý veřejným investorem bez jakékoliv, i dlouhodobého, výhledu na zisk státní podporu ([116]).

221. Soudce Evropské unie rovněž stanovil, že soukromý investor uplatňující globální nebo odvětvovou strukturální politiku a řídící se dlouhodobými výhledy na výnosnost by si nemohl rozumně dovolit, aby po letech neustálých ztrát přistoupil ke kapitálovému vkladu, který se z ekonomického hlediska jeví jako nákladnější než likvidace aktiv, a je k tomu spojen s prodejem podniku, čímž přichází o veškerou naději na zisk, a to i z dlouhodobého hlediska ([117]).

222. Přesněji řečeno, Soudní dvůr ve svém rozsudku „Gröditzer" rozhodl, že k určení, zda privatizace podniku za zápornou prodejní cenu obsahuje prvky státní podpory, „je nutno posoudit, zda by za podobných okolností přistoupil soukromý investor co do velikosti srovnatelný s orgány spravujícími státní sektor ke stejně významnému vkladu kapitálu v rámci prodeje uvedeného podniku nebo zda by se rozhodl pro jeho likvidaci" ([118]).

223. S ohledem na výše uvedené a za účelem určení povahy podpory dotčeného opatření musí Komise „vyhodnotit, zda státem zvolené řešení je nepodmíněně a vzhledem k ostatním řešením, včetně řešení nezasáhnout, řešením nejlevnějším, což by v takovém případě vedlo k závěru, že stát jednal jako soukromý investor" ([119]).

([113]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. ledna 2003, *Spolková republika Německo* v. *Komise* (334/99, Sb. rozh., s. I-1139, odstavec 142).
([114]) Sdělení Komise členským státům: uplatňování článku 92 a 93 Smlouvy o ES a článku 5 směrnice Komise 80/723/EHS pro veřejné podniky zpracovatelského průmyslu, Úř. věst. C 307, 13.11.1993, s. 3. bod 11. Toto sdělení se týká zpracovatelského průmyslu, ale analogicky ho lze stejným způsobem použít i pro ostatní hospodářská odvětví.
([115]) Viz zejména rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 6. března 2003, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale* v. *Komise* (233/99, Sb. rozh., s. II-435).
([116]) Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 21. ledna 1999, *Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH a Lech-Stahlwerke GmbH* v. *Komise Evropských společenství* (97/96, 2/96 a 129/95, Sb. rozh., s. II-17, odstavec 116).
([117]) Viz poznámka pod čarou 80.
([118]) Viz poznámka pod čarou 113.
([119]) Rozhodnutí Komise 98/204/ES ze dne 30. července 1997 o podmíněném schválení podpor poskytnutých Francií skupině GAN, Úř. věst. L 78, 16.3.1998, s. 1.

224. Jinými slovy, Komise musí ověřit, zda rozhodnutí přistoupit k tak významnému kapitálovému vkladu je skutečně méně nákladným řešením než likvidace.

6.1.2.1. *Posouzení nákladů likvidace*

a) Zohlednění vyplacení dodatečného odstupného za propuštění

225. Při vyčíslení nákladů likvidace pro akcionáře se francouzské orgány domnívají, že se velké skupiny podniků nemohou v současné době při zavírání závodů a rušení dceřiných společností nezajímat o sociální důsledky způsobené takovým zavřením nebo zrušením. Proto nejčastěji přistupují k sociálním plánům, které mohou zahrnovat opatření na přeškolení zaměstnanců, pomoc při hledání zaměstnání, odstupné při výpovědích či akce v oblasti místního hospodářství, což jde často nad rámec stanovený zákonem a kolektivními smlouvami.

226. V těchto souvislostech francouzské orgány vycházejí na základě sociálního plánu z roku 2005, jež sám vychází ze sociálního plánu z roku 2002, z rozpětí od [90 000 až 100 000] (*) do [120 000 až 130 000] (*) EUR na zaměstnance, což představuje celkovou částku ve výši od [200 až 210] (*) milionů EUR do [250 až 260] (*) milionů EUR. Francouzské orgány upřesňují, že spodní hranice výše uvedeného rozpětí zohledňuje skutečnost, že náklady referenčního sociálního plánu jsou navýšeny z důvodu velkého podílu zaměstnanců blížících se důchodovému věku, jejichž odchod probíhá za mimořádně výhodných podmínek. Zohledněna je také skutečnost, že okolnosti likvidace společnosti a propouštění všech zaměstnanců nelze srovnávat s okolnostmi přizpůsobení počtu zaměstnanců, které umožňují pokračovat v činnosti, jak tomu je v případě referenčního sociálního plánu.

227. Francouzské orgány se také domnívají, že i při uplatnění kritérií analýzy stanovených Tribunálem v jeho rozsudku ze dne 15. září 2012 neobsahovalo postoupení kontroly nad společností SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR prvky státní podpory. Domnívají se totiž, že Komise má k dispozici všechny nutné podklady, aby mohla odpovědět na kritiku Tribunálu.

228. Komise v tomto konkrétním případě tuto analýzu nesdílí.

229. Podle rozsudku Tribunálu ([120]) může vyplacení dodatečného odstupného za propuštění podle okolností konkrétního případu v zásadě představovat vhodný a oprávněný postup s cílem podpořit klidný sociální dialog a zachovat dobrou pověst značky společnosti nebo skupiny společností. Na základě zásady o rovném zacházení se soukromým a veřejným sektorem je členským státům umožněno v případě likvidace veřejného podniku poskytnout dodatečné odstupné, i když jejich povinnosti a *priori* nemohou přesahovat striktní zákonné a smluvní minimum. Tribunál ale upřesňuje, že „(…) převzetí těchto dodatečných nákladů vzhledem k oprávněným důvodům nemůže sledovat výhradně sociální nebo dokonce politické cíle, neboť pak by nemohly být splněny podmínky testu soukromého investora (…). Neodpovídají-li náklady jdoucí nad rámec zákonných a smluvních povinností, byť posuzovány v dlouhodobém horizontu, jakékoli ekonomické logice, musí být považovány za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES“ ([121]).

230. Pokud jde o argument dobré pověsti státu, který zdůrazňují francouzské orgány, Tribunál se domnívá, že „(…) ochrana pověsti členského státu jakožto globálního investora v tržním hospodářství nemůže bez výjimečných okolností a obzvláště přesvědčivého odůvodnění představovat dostatečný důvod pro prokázání ekonomické logiky převzetí dodatečných nákladů, jako je dodatečné odstupné, nahlížené v dlouhodobém horizontu“ ([122]). Avšak podobné výjimečné okolnosti v tomto konkrétním případě neexistují.

231. Komise shledává, že francouzské orgány neurčily po zahájení řízení hospodářské činnosti francouzského státu, a to zejména na zeměpisné a sektorové úrovni, vůči nimž je nutno posuzovat dlouhodobou ekonomickou logiku předmětných opatření, ačkoli ve svém dopise ze dne 16. května 2013 nakonec uvedly, že chování státu je nutno srovnávat s chováním diverzifikované holdingové společnosti, která se snaží maximalizovat své zisky a chránit dobrou pověst své značky jakožto globálního podnikatele, a to zejména v oblasti řízení svých zaměstnanců.

232. Pokud jde o dobrou pověst značky CGMF, Komise zaznamenává, že tato společnost nevlastní v oblasti námořní dopravy kromě společnosti SNCM žádný jiný majetek. Tento argument se jí proto nemůže týkat.

([120]) Rozsudek ve věci *Corsica Ferries France SAS* v. *Komise* uvedený výše v poznámce pod čarou 39, odstavce 81 až 83.
([121]) 84. bod odůvodnění výše uvedeného rozsudku.
([122]) 85. bod odůvodnění výše uvedeného rozsudku.

233. Pokud jde o dobrou pověst státu jakožto akcionáře, francouzské orgány uvedly zvýšené riziko sociálních konfliktů v podnicích kontrolovaných státem, a to nejenom v oblastech, které jsou zeměpisně blízké oblastem, ve kterých vykonává svou činnost společnost SNCM, ale také bez ohledu na hospodářské odvětví, a zejména pak v odvětví dopravy. Komise na jedné straně poznamenává, že francouzské orgány neprokázaly skutečnou existenci uvedeného rizika šíření nákazy na všechny veřejné podniky, a na druhé straně se domnívá, že tyto orgány rovněž neprokázaly, že vyplacení dotčených dodatečných odstupných údajně umožnilo zabránit novým stávkám. Komise dále zastává názor, že výlučně sociální odůvodnění převzetí uvedených dodatečných odstupných státem nestačí, aby se dala vyloučit přítomnost státní podpory.

234. Komise se také domnívá, že francouzské orgány nepředložily dostatečně objektivní a ověřitelné podklady, které by umožnily prokázat, že by vyplácení dodatečného odstupného za propuštění bylo za podobných okolností ustáleným postupem soukromých podnikatelů ve stejném odvětví. Komise zjišťuje, že pouhý odkaz na omezený počet sociálních plánů nestačí k prokázání existence dostatečně ustáleného postupu v případech srovnatelných s tímto konkrétním případem, že sociální plány, které francouzské orgány uvádějí, se týkají plánů restrukturalizace a nikoliv plánů likvidace a že značný počet z nich se týká odvětví, která nemají a *priori* nic společného s dopravní infrastrukturou, jako je odvětví kosmetiky (Yves Saint-Laurent Haute couture), zemědělsko-potravinářské odvětví (Danone) či odvětví elektroniky (Hewlett Packard). Kromě toho tabulka se seznamem sociálních plánů vypracovaná francouzskými orgány v jejich zprávě ze dne 16. května 2013 uvádí šest plánů, ke kterým došlo až po privatizaci společnosti SNCM, a které proto nelze zohlednit v rámci odůvodnění převzetí dodatečného odstupného za propuštění.

235. Společnost SNCM předložila ve zprávě ze dne 27. srpna 2013 nový seznam pěti sociálních plánů. Komise soudí, že tento seznam neumožňuje prokázat, že by vyplácení dodatečného odstupného za propuštění bylo za podobných okolností ustáleným postupem soukromých podnikatelů ve stejném odvětví. Komise nejprve zjišťuje, že se dva z uvedených pěti plánů týkají společnosti SNCM, z nichž jeden je předmětem tohoto rozhodnutí. Tyto dva plány proto nemohou sloužit jako objektivní srovnávací podklad ze dvou důvodů: na jedné straně se společnost SNCM nemůže odvolávat na své vlastní předchozí postupy v této oblasti, aby dostatečným způsobem odůvodnila ustálenou povahu tohoto postupu, a na druhé straně sociální plán z roku 2002 odpovídá období, ve kterém byla společnost SNCM stále veřejným podnikem, zatímco Tribunál stanovil jako kritérium srovnání soukromé podniky stejného odvětví. V tomto ohledu Komise poznamenává, že sociální plán přístavu v Marseille nelze přijmout, protože v roce 2004 byl tento přístav veřejnoprávní organizací a nikoliv soukromým podnikem. Pokud jde o dva poslední uváděné plány, tj. plány společností Air Lib a Eurostar, Komise zjišťuje, že se jedná o plány restrukturalizace a nikoliv o plány likvidace. Komise na okraj zaznamenává, že průměrná výše dodatečného odstupného je u těchto dvou plánů o více než polovinu nižší než průměrná výše dodatečného odstupného u společnosti SNCM.

236. Komise dále zjišťuje, že francouzské orgány neprokázaly, že by francouzský stát byl při svém jednání, tzn. zabráněním dalšího zhoršení sociálních vztahů v podniku, veden přiměřeně pravděpodobným výhledem na nepřímý materiální zisk, byť v dlouhodobém horizontu, protože právě v případě likvidace by podnik přestal existovat. Pokud jde o předpoklad rozsáhlejšího příznivého dopadu u zaměstnanců jiných veřejných podniků, není dostatečné prokázán. Uvedené platí o to více, že poskytnutí velmi vysokého odstupného zaměstnancům jedné společnosti, i kdyby k němu mělo dojít v rámci uvažování globálního investora, které zmiňují francouzské orgány, může ztížit případné restrukturalizace jiných společností stejného investora. Francouzské orgány kromě toho nevyčíslily výraznou míru případných sociálních nákladů, které uvádějí jako odůvodnění vyplacení dodatečného odstupného za propuštění.

237. Francouzské orgány rovněž uvedly, že ve srovnání s postoupením společnosti SNCM za zápornou cenu by bylo likvidační řízení delší a mohlo by pro stát jakožto akcionáře představovat větší riziko. Komise zaznamenává, že francouzské orgány nepředložily žádný důkaz existence tohoto rizika a nevysvětlily, proč by soukromý akcionář bral ohled na dobu trvání likvidačního řízení. Věc *Frucona Košice* ([123]), kterou zmiňují francouzské orgány, není v tomto konkrétním případě relevantní, protože se jedná o test soukromého věřitele. Doba trvání likvidačního řízení je relevantní pro analýzu, zda stát v postavení věřitele společnosti *Frucona Košice* maximalizoval uhrazení svých pohledávek tím, že souhlasil s částečnou, leč okamžitou splátkou, nebo zda měl počkat na výsledek likvidace podniku. Tento konkrétní případ je odlišný, protože se stát nachází v postavení akcionáře společnosti SNCM a nikoliv v postavení soukromého věřitele. Stát by nemohl získat zpět svůj vklad, protože v případě likvidace společnosti SNCM by aktiva nestačila na pokrytí pasiv. Uvádět dobu trvání likvidačního řízení proto není v tomto konkrétním případě relevantní.

238. Francouzské orgány proto neprokázaly, že převzetí nákladů na toto dodatečné odstupné státem jednajícím ve scénáři likvidace jako soukromý investor bylo oprávněné.

([123]) Věc C-73/11 P, *Frucona Košice* v. *Evropská komise*.

239. V této fázi analýzy musí Komise nyní stanovit likvidační hodnotu společnosti SNCM bez dodatečného odstupného za propuštění.

b) Likvidační hodnota společnosti SNCM

240. Podle metody nově posouzeného čistého aktiva je nedostatečnost aktiv shledána v případě, kdy ekonomická hodnota skutečných aktiv (obvykle přesahující čistou účetní hodnotu) nepokrývá ekonomickou hodnotu skutečných dluhů.

241. Za účelem zjištění nedostatečnosti aktiv v tomto konkrétním případě Komise ověřila za pomoci svého odborného znalce ([124]), jak je vysvětleno dále, že ke dni 30. září 2005 nebyla hodnota aktiv společnosti SNCM dostatečná, aby mohlo dojít k vyrovnání s přednostními a nepřednostními věřiteli.

242. Komise se domnívá, že metoda zhodnocení čistých aktiv je metodou běžně používanou k vyhodnocení společností v odvětví námořní dopravy. Dále soudí, že tato metoda je mimořádně vhodná pro posouzení situace společnosti SNCM, protože jejímu hlavnímu akcionáři nezbývá jako alternativní řešení k postoupení společnosti než její likvidace.

243. Pokud jde o další metody vyhodnocení, a to zejména o metodu aktualizovaných volných provozních peněžních toků, Komise se domnívá, že se pro tento konkrétní případ nehodí, protože předpokládá pokračování činnosti společnosti, což by nebyl při uvažovaném předpokladu likvidace případ společnosti SNCM.

244. Komise bere za referenční datum pro posouzení hodnoty společnosti SNCM den 30. září 2005 vzhledem k tomu, že jde o den, kdy bylo skutečně rozhodnuto, zda bude přijata nabídka převzetí nebo zda dojde k likvidaci společnosti, přičemž o výběru společnosti BCP bylo rozhodnuto dne 27. září 2005.

i) Hodnota aktiv společnosti SNCM

245. Komise především zjišťuje, že akcionář společnosti SNCM provedl ve spolupráci s kanceláří Ernst & Young vyčíslení nákladů na likvidaci podniku (výše uvedená zpráva CGNF) ke dni 30. září 2005, kterou znalecky posoudila společnost Oddo Corporate Finance a kabinet Paul Hastings. Komise připomíná, že výše uvedená zpráva Oddo-Hastings ocenila aktiva společnosti SNCM na 190,3 milionu EUR.

246. Pokud jde o ocenění flotily plavidel v přímém vlastnictví ([125]), byla hrubá prodejní hodnota plavidel společnosti SNCM ohodnocena specializovaným makléřem BRS na 224 milionů EUR ke dni 30. září 2005, zatímco zpráva Oddo ocenila flotilu společnosti SNCM na 150,7 milionu EUR po diskontu ([126]), provizi za zprostředkování ([127]) a nákladech spojených s právním rizikem ([128]).

Tabulka 3

Scénáře vyhodnocení aktiv společnosti SNCM ke dni 30. září 2005

	Hodnota aktiva zpráva Oddo v milionech EUR	Hodnota aktiva znalec Komise v milionech EUR
Nehmotný investiční majetek	—	—
Hmotný investiční majetek		
Přímo vlastněná plavidla	150,7	151,7

([124]) Na základě nabídkového řízení pověřila Komise nezávislého odborného znalce Moore Stephense ze společnosti Chartered Accountants, jehož závěrečná zpráva byla předána dne 25. ledna 2008.

([125]) Jedná se o těchto sedm plavidel: Corse, Ile de Beauté, Méditerranée, Napoléon Bonaparte, Paglia Orba, Monte d'Oro, Monte Cino.

([126]) Tento diskont ve výši 52,2 milionu EUR (tzn. průměrně 25 až 30 % hrubé prodejní ceny) je mimo jiné odůvodněn zvláštností lodí společnosti SNCM, které jsou přizpůsobeny dopravní obslužnosti zajišťované podnikem, stavem plavidel a skutečností, že všechna plavidla budou nabídnuta na trhu zároveň (a zejména oslabeným postavením prodejce). Ocenění makléřem BRS vychází hlavně z předpokladu prodeje za běžných obchodních podmínek plavidel v řádném stavu, úspěšně zkontrolovaných, dobře udržovaných a fungujících.

([127]) Odhadovanou na 4,6 milionu EUR.

([128]) Právní riziko je odůvodněno pravděpodobností, že by prozatímní likvidační správce společnosti byl nucen k rychlému prodeji plavidel, a přesycením trhu z důvodu jeho omezené schopnosti vstřebání.

	Hodnota aktiva zpráva Oddo v milionech EUR	Hodnota aktiva znalec Komise v milionech EUR
Budovy (1)	11,2	11,2
Finanční majetek (2)	32,7	38,3
Dlouhodobá aktiva	*194,6*	*201,2*
Zásoby	—	—
Poskytnuté zálohy	—	—
Pohledávky u zákazníků	0,8	0,8
Ostatní pohledávky (3)	9,4	9,4
Čistá finanční disponibilita	– 14,5	—
Přechodné účty	—	—
Ostatní aktiva	*– 4,3*	*10,20*
Aktiva celkem	190,3	211,4

Zdroje: zpráva Oddo-Hastings, zpráva odborného znalce Komise.

(1) Pokud jde o budovy (včetně sídla společnosti SNCM) francouzské orgány upřesňují, že stanovená likvidační hodnota je založena na ocenění znalce pro nemovitosti z listopadu 2003 a byla aktualizována o + 20 %, aby zohlednila zvýšení cen.

(2) Finanční majetek se týká hlavně kapitálových podílů společnosti SNCM ve společnostech Sudcargos, Aliso, CGTH, CMN a Ferrytour.

(3) Tato položka se týká hlavně pohledávek vůči státu, a to zejména vyrovnání za povinnosti vyplývající z veřejné služby za září roku 2005, a proplacení zaměstnavatelských sociálních odvodů organizaci Assedic za účetní rok 2004.

247. Na základě výše uvedené tabulky Komise shledává, že rozhodujícím prvkem zhodnocení aktiv podniku je jeho flotila plavidel. V tomto ohledu znalec Komise po provedení, v rámci možností, srovnávací analýzy usoudil, že diskont uplatněný na hrubou prodejní hodnotu plavidel a náklady spojené s právním rizikem jsou v logickém souladu. Na tomto základě dospěl k závěru, že nemá argumenty, aby odmítl ocenění hodnoty flotily plavidel, které vypracoval francouzský stát.

248. Pokud jde o diskont, Komise se domnívá, že jeho míra odpovídá míře diskontů zaznamenané při prodeji lodí v rámci soudní likvidace. Podle znalce Komise státní belgická společnost Régie des Transports Maritimes, která provozuje spoj Ostende-Ramsgate, prodala v roce 1997 dva trajekty s diskontem odhadovaným na 35 % a 45 %. Společnost Festival Cruises nedávno prodala tři výletní lodě s průměrným diskontem 20 %. Diskonty zaznamenané v podobných případech odpovídají řádově diskontům uplatněným francouzskými orgány v tomto konkrétním případě.

249. Pokud jde o právní rizika a vzhledem k tomu, že na trhu neproběhla žádná srovnatelná transakce, se Komise domnívá, že argumenty odůvodňující uplatnění právního rizika jsou v logickém souladu s omezením trhu v případě určitého typu plavidel projektovaných pro specifické využití.

250. Komise poznamenává, že její nezávislý odborník zvýšil ocenění finančního majetku, a to zejména podílů společnosti SNCM ve společnosti CMN (z 21,8 milionu EUR na 28 milionů EUR). V tomto ohledu a vzhledem k nabídce koupě tohoto podílu společností *Stef-TFE* za 35,2 milionu EUR, která byla předána Komisi v rámci tohoto šetření, se Komise domnívá, že ocenění podílu společnosti SNCM ve společnosti CMN na částku 28 milionů EUR je v podmínkách likvidace společnosti přiměřené.

251. Znalec Komise neměl zvláštní výhrady, pokud jde o ohodnocení ostatních položek aktiv. Nepřijal ale jako aktivum položku „čistá finanční disponibilita“, protože vykazuje schodek. Komise se domnívá, že tato položka má být přeřazena do pasiv společnosti SNCM.

252. S ohledem na provedené úpravy oceňuje Komise aktiva společnosti SNCM ke dni 30. září 2005 na 211,4 milionu EUR.

ii) Ocenění pasiv společnosti SNCM

253. Komise shledává, že francouzské orgány vyčíslily částku související s přednostními pohledávkami na 153,8 milionu EUR a na 170,9 milionu EUR částku související s nepřednostními pohledávkami (mimo dodatečného odstupného za propuštění).

254. Pokud jde o sociální pasiva, francouzské orgány odhadují náklady na sociální plán v rámci kolektivní dohody na [70 až 80] (*) milionů EUR. Náklady související se sociálním plánem v rámci kolektivní dohody byly stanoveny na individuálním základě při zohlednění druhu pracovní smlouvy (na dobu neurčitou a určitou), statutu a uplatňovaných kolektivních smluv (plavební personál, pozemský personál a vedení), odpracované doby, zařazení a výdělku každého zaměstnance. Tato částka zahrnuje odškodnění za výpovědní lhůtu ([20 až 30] (*) milionů EUR), uhrazení nároku na placenou dovolenou za dobu výpovědní lhůty ([0 až 10] (*) milionů EUR), smluvní odškodnění za propuštění ([30 až 40] (*) milionů EUR) a příspěvek Delalande ([0 až 10] milionů EUR) ([129]).

255. Náklady sociálního plánu nad rámec kolektivní dohody odhadují francouzské orgány na [30 až 40]* milionů EUR. Tento sociální plán zahrnuje všechna průvodní opatření prováděná v rámci zákonných a předpisových povinností společnosti SNCM v případě propouštění ([130]) a nepřímé náklady spojené se sociálním plánem v rámci kolektivní dohody ([131]).

256. Náklady spojené s vypovězením nejdůležitějších smluv o provozu se týkají hlavně uplatnění bankovní kauce ve výši 7,4 milionu EUR, kterou společnost SNCM dala jako záruku řádného plnění závazků vyplývajících z pověření veřejnou službou, k níž je nutné připočíst penále stanovené dotčenou úmluvou pro případ, že by pověřený subjekt nedostál svým závazkům, a které se rovná 2 % referenčního finančního vyrovnání za rok 2005 ve výši 63 milionů EUR, to znamená přibližně 1,2 milionu EUR.

257. Pokud jde o čisté pasivum spojené s postoupením plavidel provozovaných v rámci leasingu ([132]), francouzské orgány zdůrazňují, že na základě několika předpokladů ([133]) je čistý výtěžek z prodeje po diskontu, provizi za zprostředkování a odečtení finančních nákladů za převod oceněn specializovaným makléřem BRS ke dni 30. září 2005 na 144,8 milionu EUR. Při zohlednění úspor na daních a bankovním zadlužení ve výši 193,5 milionu EUR zůstává zůstatek bankovního zadlužení kvůli plavidlům provozovaným v rámci leasingu, který je nutno splatit, ve výši 48,7 milionu EUR.

Tabulka 4

Scénáře ocenění pasiv společnosti SNCM ke dni 30. září 2005

	Hodnota pasiva zpráva Oddo v milionech EUR	Hodnota pasiva znalec Komise v milionech EUR
Přednostní závazky, z nichž		
sociální a daňové závazky	[20-30]*	[20-30]*
Finanční závazky ručené aktivy ([1])	15,9	15,9
Náklady na sociální plán v rámci kolektivní smlouvy	[70-80]*	[70-80]*
Náklady na připojištění důchodců ([2])	10,2	10,2

([129]) Jde o povinnost zavedenou článkem L.321-13 zákoníku práce, který stanoví, že zaměstnavatel zaplatí odškodnění v případě propuštění každému zaměstnanci ve věku minimálně 50 let.

([130]) Náklady na hospodářské oživení spádové oblasti zaměstnanosti ([0 až 10] (*) milionů EUR), náklady plynoucí z dohod o pracovním přeřazení ([10 až 20] (*) milionů EUR), náklady na asistenční struktury a pomoc při pracovním přeřazení známé pod názvem „mobilita“ ([0 až 10] (*) milionů EUR).

([131]) Náklady plynoucích z propuštění smluvních zaměstnanců společnosti SNCM s detašovaným pracovištěm v přidružených společnostech a zaměstnanců v dceřiných společnostech v likvidaci ([0 až 5] (*) milionů EUR) a náklady spojené se žalobami kvůli vypovězení pracovní smlouvy a žádostmi o přehodnocení pracovní smlouvy ([0 až 10] (*) milionů EUR).

([132]) Ke dni 30. září 2005 provozovala společnost SNCM tři plavidla v rámci leasingu: vysokorychlostní plavidlo *Liamone* (vlastněné hospodářským zájmovým sdružením (GIE) Véronique Bail), *Danielle Casanova* (GIE Joliette Bail) a *Pascal Paoli* (GIE Castellane Bail).

([133]) Předpoklady, z nichž tohoto ocenění vychází, jsou tyto:
— společnost SNCM vypoví leasingové smlouvy ke dni 30. září 2005, což znamená, že plavidla jsou vrácena příslušným majitelům (GIE) a SNCM přestane platit splátky za pronájem;
— nelze uplatnit opci konečné koupě;
— plavidla jsou prodána bankami úvěrujícími GIE ke dni 30. září 2005; čistý výtěžek z prodeje plavidel je věnován přednostně na splacení bankovních a daňových pohledávek.

	Hodnota pasiva zpráva Oddo v milionech EUR	Hodnota pasiva znalec Komise v milionech EUR
Náklady na likvidační řízení	4,7	4,7
Provozní ztráty z odstavení lodí ([3])	26,5	26,5
Vyrovnání s přednostními věřiteli	*153,8*	*153,8*
Závazky s preferenčním právem vymáhání ([4])	69,7	84,2
Náklady sociálního plánu nad rámec kolektivní smlouvy	[30-40]*	[30-40]*
Náklady spojené s vypovězením nejdůležitějších smluv o provozu	[10-20]*	[10-20]*
Dodatečné náklady spojené s postoupením plavidel provozovaných v rámci leasingu	48,7	48,7
Vyrovnání s nepřednostními věřiteli	*170,9*	*181,1*

Zdroje: zpráva Oddo-Hastings, zpráva odborného znalce Komise.

([1]) Plavidla *Napoléon Bonaparte* a *Paglia Orba* slouží jako záruka u půjček, které sloužily k jejich financování.

([2]) Tato položka se týká zvyku, podle nějž se společnost SNCM zavazuje převzít část nákladů na zdravotní připojištění svých důchodců.

([3]) Až do ukončení likvidačního řízení. Ztráty spojené s odstavením lodí vycházejí z předpokladu vyplacení mezd za jeden měsíc. Zahrnují také náklady na odstrojení plavidel v přímém vlastnictví, které nebyly odečteny z hodnoty aktiv. Tento náklad odpovídá nákladům na odstavení plavidel v přístavu v očekávání jejich prodeje.

([4]) Závazky s preferenčním právem vymáhání jsou zúčtovány následovně: rezervy na rizika a náklady (3,3 milionu EUR), dlouhodobé závazky k podnikům ve skupině (0,1 milionu EUR), provozní dodavatelé (28,6 milionu EUR), náklady na reprezentaci (23 milionů EUR), závazky k podnikům ve skupině a ke společníkům (7,8 milionu EUR), přechodné účty pasiv (6,9 milionu EUR).

258. Komise zaznamenává, že sociální pasivum je hlavním prvkem pasiva společnosti SNCM. Pokud jde o náklady na sociální plán v rámci kolektivní smlouvy, znalec Komise ověřil výpočtový vzorec pro všechny součásti plánu na základě namátkové kontroly a neshledal ani neobvyklosti, ani chyby. S ohledem na toto ověření Komise považuje částku [70 až 80] (*) milionů EUR, kterou francouzské orgány uvedly pro sociální plán v rámci kolektivní smlouvy, za přiměřenou.

259. Pokud jde o ztráty způsobené odstavením plavidel, Komise se domnívá, že odhad je opatrný s ohledem na právní předpisy, a to zejména na články L 622-10 obchodního zákoníku a 119-2 nařízení č. 85-1388 ze dne 27. prosince 1985, podle nichž by příslušný obchodní soud mohl společnosti SNCM přikázat, aby pokračovala ve své činnosti další dva měsíce s možností prodloužení na základě žádosti vnitrostátních orgánů a z důvodu svých závazků při zajišťování veřejné služby.

260. Znalec Komice neměl zvláštní výhrady, pokud jde o závazky s preferenčním právem vymáhání. Upravil ale částku 69,7 milionu EUR o částku 14,5 milionu EUR, která vznikla přepracováním položky aktiv „čistá finanční disponibilita“. Komise se domnívá, že toto přepracování je v souladu se změnami ohodnocení aktiv společnosti SNCM.

261. Pokud jde o náklady na sociální plán mimo rámec kolektivní smlouvy (kromě dodatečného odstupného za propuštění), znalec Komise se domnívá, že vyčíslení nákladů na právní spory by mělo být sníženo na [0 až 5] (*) milionů EUR místo částky [0 až 10] (*) milionů EUR uváděné francouzskými orgány. Ohledně tohoto bodu se Komise domnívá, že odborové organizace by sice jistě požádaly o překvalifikování smluv na dobu určitou na smlouvy na dobu neurčitou ([134]), ale že do vyčíslení by měli být zahrnuti pouze ti zaměstnanci se smlouvou na dobu určitou, u nichž se tento postup dá předpokládat téměř s jistotou (což představuje 150 pracovníků se smlouvou na dobu určitou). Vezme-li se v úvahu hrubá měsíční mzda ve výši [2 000 až 2 500] (*) EUR s odstupným odpovídajícím devítiměsíčnímu platu u prvních [100 až 120] (*) pracovníků s pracovní smlouvou na dobu určitou a šestiměsíčnímu platu u [50 až 70] (*) dalších, vychází celková částka ve výši [0 až 10] (*) milionů EUR.

([134]) Vzhledem k rozsáhlému a opakujícímu se užívání smluv na dobu určitou ve společnosti SNCM.

262. Pokud jde o čisté pasivum spojené s postoupením plavidel provozovaných v rámci leasingu, Komise se domnívá, že předpoklady, na nichž je postaven výpočet, jsou oprávněné, a to zejména kvůli smluvnímu formalismu sdružení ekonomického zájmu GIE, které omezuje možnosti nahrazení společnosti SNCM třetí stranou a podmiňuje daňové úlevy provozováním plavidel pod francouzskou vlajkou. Je také oprávněné, že právní riziko neplatí pro plavidla provozovaná v rámci leasingu, protože tato plavidla jsou prodávána bankami, které úvěrují GIE. V těchto souvislostech se Komise domnívá, že je oprávněné zohlednit finanční náklady převodu vzniklé mezi 30. zářím 2005 a dnem skutečného prodeje.

263. Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že ke dni 30. září 2005 přednostní pasiva společnosti SNCM činila 153,8 milionu EUR a nepřednostní pasiva společnosti SNCM činila 181,1 milionu EUR.

iii) Zjištění nedostatečnosti aktiv

264. Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že ke dni 30. září 2005 nebyla hodnota aktiv společnosti SNCM (to znamená 211,4 milionu EUR) dostatečná, aby mohlo dojít k vyrovnání s přednostními věřiteli (153,8 milionu EUR) a nepřednostními věřiteli (181,1 milionu EUR), což představuje celkovou částku ve výši 334,9 milionu EUR. Nedostatečnost aktiv proto dosahuje částky ve výši přibližně 123,5 milionu EUR.

c) Zohlednění řízení o vyrovnání pasiv

265. Komise rovněž posoudila argument francouzských orgánů a společnosti SNCM, podle nějž by stát jakožto majoritní akcionář mohl být vyzván k vyrovnání pasiv v případě likvidace podniku. Jedna ze zúčastněných stran, a to společnost CFF, napadla použitelnost vnitrostátní judikatury zmiňované francouzskými orgány na tento konkrétní případ. Společnost CFF se domnívá, že v případě judikatury odvolacího soudu ve městě Rouen ve věci *Aspocom Group Oyj* soudce odsoudil finskou mateřskou společnost k uhrazení odstupného zaměstnancům její francouzské dceřiné společnosti, protože toto odstupné, které nebylo nakonec vyplaceno, stanovil sociální plán na základě podnikové smlouvy schválené mateřskou společností.

266. Francouzské orgány odhadují, že celkové skutečné náklady, které by musel nést stát jakožto akcionář prostřednictvím společnosti CGMF, by k 30. září 2005 dosáhly výše 312,1 milionu až 361 milionů EUR. Podle stejných orgánů zohledňuje tento odhad zejména riziko, že by francouzský stát mohl být vyzván k „vyrovnání pasiv", pokud by ho soud musel považovat za skutečného manažera společnosti SNCM, a riziko odsouzení státu k platbě dodatečného odstupného za propuštění propuštěným zaměstnancům. Francouzské orgány mají za to, že zmíněná rizika je nutno zahrnout do výpočtu skutečných nákladů případné likvidace společnosti SNCM.

267. Vyvstává proto otázka vyhodnocení všech skutečných nákladů, které by pravděpodobně musela uhradit Francie jakožto akcionář v případě soudní likvidace společnosti SNCM, aby bylo možno rozhodnout, zda by informovaný soukromý akcionář dal vzhledem k riziku odsouzení k uhrazení zmíněných nákladů a s ohledem na jejich rozsah raději přednost okamžitému prodeji své dceřiné společnosti za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR, než aby toto riziko podstoupil.

268. Ve francouzském právu má správce konkurzní podstaty společnosti v likvidaci možnost podat žalobu ve věci odpovědnosti proti bývalému vedení společnosti, tzv. „žalobu na vyrovnání pasiv", v rámci plánu záchrany společnosti, nuceného vyrovnání nebo konkurzního řízení ([135]).

269. Podání žaloby na vyrovnání pasiv vůči bývalým vedoucím manažerům společnosti v konkurzním řízení je odůvodněno nutností obnovit majetek společnosti, což je jedním z úkolů správce konkurzní podstaty.

270. Francouzské orgány zastávaly v řadě dopisů Komisi názor, že předpoklad odsouzení státu vnitrostátním soudcem k vyrovnání pasiv podniku, který řídí, je nejpravděpodobnějším scénářem a že tento předpoklad je nutno zahrnout do výpočtu skutečných nákladů v případě likvidace společnosti SNCM.

([135]) Zákon č. 85-89 ze dne 25. ledna 1986 o nuceném vyrovnání a konkurzním řízení podniků kodifikovaný v obchodním zákoníku v článku L620-1 a dalších; zákon č. 2005-845 ze dne 26. července 2005 o záchraně, nuceném vyrovnání a likvidaci podniků kodifikovaný v obchodním zákoníku v článcích 620-1 až 670-8.

271. Společnost SNCM zaslala v písemných materiálech ze dne 28. února 2008 zprávu právní kanceláře Baker & McKenzie, která vyhodnocovala právní důsledky řízení o vyrovnání pasiv vedenému proti francouzskému státu. Zpráva dochází k závěru, že obchodní soud pověřený touto věcí by s velkou pravděpodobností rozhodl v tomto bodě o odpovědnosti státu a odsoudil by ho k uhrazení všech sociálních závazků společnosti SNCM.

272. Příslušné právní předpisy stanoví, že sociální závazky společnosti v likvidaci mohou být uloženy k uhrazení bývalým skutečným nebo zákonným vedoucím s výhradou kumulativního splnění čtyř podmínek.

i) Uznání státu za skutečného nebo zákonného vedoucího podniku v konkurzním řízení

273. Zpráva právní kanceláře Baker & McKenzie, kterou předala společnost SNCM, poskytla Komisi analýzu, jež dospívá k závěru, že […] (*). Výše uvedená znalecká zpráva se snaží v souladu s příslušnou judikaturou ([136]) prokázat, že stát opakovaně […] (*). Podle stejné zprávy stát údajně přijal […] (*) rozhodnutí. Dále se zdá, že vedoucí orgány […] (*) podnik. Stát také údajně […] (*).

274. Komise shledává, že francouzské orgány ve svých písemných materiálech ze dne 28. března 2008 nevznesly výhrady […] (*). V dopise ze dne 20. listopadu 2006 francouzské orgány samy uvádějí, že soudce […] (*) podnik.

275. Komise nicméně zastává názor, že prohlášení francouzských orgánů ze dne 20. listopadu 2006 učiněné v rámci řízení o státních podporách nemůže samo o sobě stačit k právní jistotě, že by soudce považoval vnitrostátní orgány za skutečný řídící orgán podniku přijímajícího předmětná opatření, a zejména ke stanovení míry pravděpodobnosti této možnosti.

276. Zejména pokud jde o kontroverzní rozhodnutí, není zdaleka prokázáno, že se konečné rozhodnutí státu výrazně vzdaluje od praxe státu při správě jeho účastí. Sama zpráva právní kanceláře Baker & McKenzie připomíná existenci opakující se polemiky o míře žádoucího zasahování státu do správy jeho účastí a zmiňuje velmi rozsáhlou úlohu obecně hranou […] (*).

277. Avšak příklady vnitrostátní judikatury uváděné francouzským státem a společností SNCM se takovéto situace přímo netýkají. Hlavní použité případy se týkají územní samosprávy a rozsudek ve věci BRGM ze dne 6. února 2001 se týká obchodního a průmyslového veřejnoprávního subjektu.

278. V každém případě není zdaleka prokázáno, že by stát jednající jako veřejná moc byl považován za skutečný řídící orgán.

ii) Existence jedné nebo více chyb v řízení podniku francouzským státem jakožto skutečným řídícím orgánem společnosti v konkurzním řízení

279. V tomto konkrétním případě Komise zjišťuje, že zpráva znalce společnosti SNCM uvádí na základě nevyčerpávajícího seznamu faktických podkladů řadu prvků, aby prokázala, že se stát […] (*) dopustil chyb v řízení.

280. Zejména se uvádí, že se francouzský stát údajně dopustil chyb v investicích […] (*) spojených se společností SNCM. Stát se údajně také dopustil mnoha chyb při řízení v oblasti rozsahu […] (*) společnosti SNCM.

281. V dopise ze dne 30. dubna 2007 francouzské orgány označily riziko odsouzení státu za jeho odpovědnost za velmi vysoké vzhledem ke kritériím posuzování chyb v řízení ve smyslu článku L. 651-2 obchodního zákoníku.

282. Komise se opět domnívá, že toto prohlášení ze dne 30. dubna 2007 učiněné v rámci řízení o státních podporách nemůže samo o sobě stačit k právní jistotě, že by soudce usoudil, že se vnitrostátní orgány dopustily uvedených chyb, a zejména ke stanovení míry pravděpodobnosti této možnosti. Je tomu tak tím spíše, že francouzské orgány popírají samu existenci chyb v řízení, které jsou přesto nutné k vyvolání řízení o vyrovnání pasiv.

([136]) Francouzská judikatura vyžaduje, aby skutečný manažer provedl *opakovaně aktivní kroky při správě či řízení*.

283. Ze zásadnějšího hlediska lze konstatovat, že se jak společnost SNCM, tak francouzské orgány ve velké míře odvolávají na velmi stará rozhodnutí v oblasti řízení. Zpráva právní kanceláře Baker & McKenzie se tak zaměřuje na […] (*), ke kterým došlo v roce 2000. Neváhá se odvolávat na zprávy Účetního dvora za účetní období 1993–1999. K hlavním uváděným chybám v řízení tak údajně došlo uprostřed devadesátých let minulého století. Avšak věřitelé společnosti SNCM byli o tomto způsobu řízení v okamžiku, kdy společnosti poskytovali úvěr, informováni. Přijímali tak implicitně riziko spojené s tímto druhem řízení společnosti. Nic nenaznačuje, že by stát mohl být za podobné situace volán účinně k odpovědnosti z důvodu vyrovnání pasiv.

284. Tyto údajné chyby v řízení lze navíc údajně vysvětlit politickými rozhodnutími orgány veřejné moci a nic opět nenaznačuje, že lze tato politická rozhodnutí označit za chyby v řízení ve smyslu judikatury v oblasti vyrovnání pasiv.

285. Zpráva právní kanceláře Baker & McKenzie není dostatečně důvěryhodná, a to zejména když se domnívá, že situace společnosti SNCM je údajně přičitatelná chybám v externí komunikaci, kterých se dopustil francouzský stát při informování o situaci společnosti SNCM. Z této zprávy ve skutečnosti pouze vyplývá, že se francouzský stát zmínil o situaci, která již byla obecně známá. Chování francouzského státu se proto nepodobá chybě v řízení.

iii) Zjištění nedostatečnosti aktiv

286. V tomto konkrétním případě Komise shledává, že zpráva kabinetu Oddo-Hastings zjišťuje nedostatečnost aktiv ve výši 134,4 milionu EUR ke dni 30. září 2005, vypočítanou jako rozdíl mezi na jedné straně hodnotou aktiv společnosti SNCM (190,3 milionu EUR) a na druhé straně hodnotou pasiv podniku (přednostní závazky oceněné na 153,8 milionů EUR a nepřednostní na 170,9 milionu EUR).

287. Komise výše odhadla nedostatečnost aktiv společnosti SNCM ke dni 30. září 2005 na 123,5 milionu EUR (viz 264. bod odůvodnění).

iv) Existence příčinné souvislosti mezi chybami a zjištěnou nedostatečností aktiv

288. Podle francouzských orgánů může být řídící orgán právnické osoby na základě článku L 624-3 obchodního zákoníku prohlášen za odpovědného, i když chyba, které se dopustil, je pouze jednou z příčin nedostatečnosti aktiv, a může být odsouzen k uhrazení všech nebo části sociálních závazků, přestože jeho chyba měla za následek pouze část z nich ([137]). Podle francouzských orgánů by byl francouzský stát údajně nucen nést část odhadovanou na 85 % až 100 % zjištěné nedostatečnosti aktiv, to znamená 114,3 milionu až 134,4 milionu EUR.

289. Tato analýza nespočívá na žádném pevném základě. Je totiž velmi obtížné vidět v každém opatření, u nějž údajné chyby v řízení spočívají na rozhodnutích přijatých v devadesátých letech minulého století a které vyvolalo okamžité nadnáklady pro společnost SNCM, příčinu nedostatečnosti aktiv v roce 2005, když k tomu mezi oběma obdobími došlo k řadě dalších událostí.

290. Pokud se sice skutečně jeví, že neexistuje automatická vazba mezi výší odškodnění poskytnutého na základě vyrovnání pasiv a výší zhoršení pasiv vyvolaného chybou řídícího orgánu při řízení společnosti (za předpokladu jejího prokázání), znamená to také, že soudce může stanovit částku, ke které odsoudí řídící orgán, na částku podstatně nižší, než činí zjištěná nedostatečnost aktiv ([138]).

291. Avšak na rozdíl od toho, co se zřejmě domnívají francouzské orgány (a společnost SNCM), nic nenaznačuje, že by soudce pověřený vyrovnáním pasiv považoval předmětná rozhodnutí za tak vážná, že by odůvodňovala převedení podstatné části zjištěného pasiva na veřejné orgány. Podle šetřených tvrzení by se tak jednalo o rozhodnutí s protekcionistickým záměrem, která byla přijata v politickém rámci (a u většiny z nich dokonce před deseti roky), nebo o novější rozhodnutí, která byla přijata, aby zaměstnanci nemuseli zvyšovat produktivitu, nebo jako pokus o obnovení lepších sociálních vztahů.

([137]) Rozsudek Kasačního soudu ze dne 30. listopadu 1993, č. 91-20.554, Bull. civ. IV, č. 440, s. 319.
([138]) Viz zpráva právní kanceláře Baker & McKenzie, s. 46 až 48.

v) Určení případného převzetí dodatečného odstupného za propuštění v případě vyhlášení konkurzu společnosti SNCM

292. Kromě nedostatečnosti aktiv by podle francouzských orgánů soudce s ohledem na judikaturu v této oblasti ([139]) údajně s jistotou odsoudil francouzský stát k uhrazení dodatečného odstupného za propuštění (tzn. k částce od [200 až 210] (*) do [250 až 260] (*) milionů EUR). Podle francouzských orgánů by se celkové skutečné náklady, které by musel nést francouzský stát jakožto akcionář, pohybovaly od 212,1 milionu do 361 milionů EUR.

293. Francouzské orgány upřesňují, že v nedávných rozsudcích francouzské soudy odsoudily skutečný nebo zákonný řídící orgán k převzetí kromě nedostatečnosti aktiv také dodatečného odstupného za propuštění, jehož výše byla vypočítána na základě sociálního plánu sestaveného podnikem před vyhlášením konkurzního řízení.

294. Francouzské orgány zejména uvádějí, že ve věci *Aspocomp* francouzská společnost Aspocomp SAS, která byla z 99 % dceřinou společností finské společnosti Aspocomp Group Oyj, podepsala dne 18. ledna 2002 podnikovou dohodu, jíž se stanovily podmínky odstupného v rámci sociální plánu, který se týkal 210 zaměstnanců z celkového počtu 550. Tato dohoda pojednávala zejména o částkách vyrovnávacích a dodatečných náhrad a o podporách při dobrovolném odchodu. V návaznosti na změnu strategie skupiny se mateřská společnost Aspocomp Group Oyj dne 21. února 2002 rozhodla, že již nebude dále financovat svoji dceřinou společnost Aspocomp SAS, která se tak musela vyhlásit v úpadku. Toto rozhodnutí zabránilo *de facto* dceřiné společnosti splnit závazky přijaté v rámci podnikové dohody a vedlo k propuštění všech ostatních zaměstnanců.

295. V této souvislosti rozsudek odvolacího soudu ve městě Rouen potvrdil rozhodnutí pracovního soudu (Conseil des Prud'hommes) v Evreux, a odsoudil tak společnost Aspocomp Group Oyj, která z 99 % kontrolovala svou dceřinou společnost, k vyplacení: i) zaměstnancům, na něž se vztahovala podniková dohoda, veškerých vyrovnávacích a dodatečných náhrad stanovených v této jediné podnikové dohodě a také odškodnění za propuštění bez skutečných a závažných důvodů a ii) zaměstnancům propuštěným v rámci vyhlášení úpadku společnosti Aspocomp odpovídající náhrady. Soud se domníval, že nesplněním přijatých závazků se mateřská společnost zachovala neloajálně a jednala s lehkomyslností hodnou pokárání.

296. Ačkoli Francie uvedla na podporu svých tvrzení rovněž rozsudek obchodní komory Kasačního soudu ([140]) ze dne 19. dubna 2005, Komise nenalézá v tomto rozsudku žádný prvek, který by byl z hlediska této polemiky rozhodující. Kasační soud se totiž omezuje na zjištění, že se odvolací soud nevyjádřil s dostatečnou právní jistotou k rozdělení majetku mezi mateřskou společností a její dceřinou společností. Komise v každém případě shledává, že skutečnosti, které spadají do rámce judikatury ve věci Aspocomp, nejsou stejné jako v tomto konkrétním případě. V tomto konkrétním případě totiž nedošlo k tomu, že by společnost CGMF nesplnila svůj závazek vyplatit dodatečné odstupné za propuštění.

297. Je nutno zaznamenat, že jak společnost SNCM, tak francouzské orgány zřejmě přikládají význam skutečnosti, že sociální plán […] (*). Je mimořádně pochybné, že by šlo […] (*) považovat za chybu v řízení, za kterou by mohli zaměstnanci […] (*) volat francouzský stát k odpovědnosti. I za nanejvýše nepravděpodobného předpokladu […] (*), že by se francouzský stát mohl u zaměstnanců zavázat a přiznat jim nárok na odstupné hrazené státem ([141]), poskytnutí takového nároku by samo o sobě přestavovalo zvýhodnění poskytnuté podniku SNCM, a tudíž státní podporu, a to z podobných důvodů, jako jsou důvody uvedené níže ohledně opatření podpory pro jednotlivce ve výši 38,5 milionu EUR. Toto opatření mohlo totiž částečně uklidnit sociální vztahy v podniku.

vi) Závěr ohledně zohlednění řízení o vyrovnání pasiv

298. Není prokázáno s právní jistotou, že by francouzské orgány byly s dostatečnou pravděpodobností odsouzeny vnitrostátním soudem k odškodnění v rámci vyrovnání pasiv, a je ještě méně prokázáno, že by takové odsouzení přesáhlo zápornou cenu, za niž byla společnost SNCM „prodána".

([139]) Viz zejména dva rozsudky vynesené odvolacím soudem ve městě Rouen dne 22. března 2005: rozsudek č. RG 04/02549 ve věci Aspocomp Group Oyj a rozsudek č. RG 01/02667 – 04/02675.

([140]) Cass. com., 19. dubna 2005, Métaleurop.

([141]) Nebo by při této příležitosti přijal závazek o odškodnění v případě budoucích rušení pracovních míst.

299. Je rovněž nutno zohlednit skutečnost, že údajným záměrem jednání francouzského státu, a to i za předpokladu, že by byl v tomto konkrétním případě špatným hospodářem, bylo chránit vnitrostátní průmysl a služby, včetně společnosti SNCM a jejích zaměstnanců, tím, že nemusely projít vývojem, který by mohl být sociálně přijatelný jen obtížně. I když veřejné subjekty včetně státu lze považovat za určitých okolností za skutečný řídící orgán určitého podniku, nic ve skutečnosti nenaznačuje, že by šlo použít řízení o vyrovnání pasiv k pochopení politických rozhodnutí státu, a to zejména za podobných okolností. Tento případ je velmi vzdálen okolnostem věci Aspocomp, která se této otázky vůbec netýkala.

300. Komise se v každém případě domnívá, že francouzské orgány se dnes nemohou odvolávat na minulá politická rozhodnutí, aby odůvodnily veřejné zásahy prováděné za účelem vyřešení důsledků zásahů předchozích. Tyto dva zásahy, tzn. vměšování v minulosti a nové zásahy veřejných orgánů, je naopak nutno analyzovat jako dvě kumulativní narušení hospodářské soutěže. Přijmout odpovědnost státu při vyrovnání pasiv by totiž znamenalo umožnit mu, aby uznáním, že se dopustil chyb při řízení podniku, odůvodňoval finanční vklad jako opatření, jež nepředstavuje státní podporu, což by mělo za následek nové narušení hospodářské soutěže. Stát by se v takovém případě odvolával na vlastní chyby v řízení, aby odůvodnil dodatečný finanční vklad, což by bylo v rozporu s obecnou zásadou, podle níž se nikdo nemůže odvolávat na vlastní chybu ([142]).

301. Bylo by rovněž zcela umělé rozdělovat chování státu jakožto „špatného hospodáře“ (za předpokladu, že je to prokázáno) a chování státu, jenž zachraňuje podnik, který špatně spravoval. Chyba v řízení však není součástí běžného chování informovaného soukromého investora v tržním hospodářství. Mechanizmus záchrany, který je od této chyby neoddělitelný, proto také nespadá do rámce tohoto chování.

302. Přijetí teorie francouzských orgánů a společnosti SNCM by kromě toho mělo za následek, že by se státu umožnilo poskytnout určitému podniku záruku úmyslným spácháním „chyby v řízení“, což je z hlediska disciplíny podpor zcela nepřijatelné.

303. V tomto konkrétním případě by chování, které podle teorie zastávané společností SNCM a francouzskými orgány údajně zavazuje stát, bylo ve skutečnosti chováním státu, jenž jedná jako veřejná moc a nikoli jako akcionář. Vzhledem k tomu, že informovaný soukromý akcionář by nepřijal rozhodnutí založená na těchto politických a veřejných ohledech, nelze riziko vyrovnání pasiv, které z těchto rozhodnutí vyplývá, zohlednit v rámci testu informovaného soukromého investora v tržním hospodářství ([143]).

304. Francouzské orgány připomínají, že v rozhodnutí Komise ze dne 7. prosince 2005 o podpoře, kterou poskytla Belgie společnost ABX Logistics, Komise uvažovala o zohlednění skutečnosti, že „v některých výjimečných případech některé národní právní předpisy uvádějí, že se třetí osoby mohou obrátit proti akcionářům společnosti v likvidaci, zejména pokud lze uvažovat, že jsou akcionáři [vypuštěno ve znění rozhodnutí] a/nebo že se dopustili chyb v řízení“ ([144]).

305. Komise ale připomíná, že pojem podpory je nutno posuzovat objektivně, a poznamenává, že rozhodnutí o zahájení řízení ve stejné věci upřesnilo, že „i za málo pravděpodobného předpokladu splnění všech podmínek vyžadovaných vnitrostátním právem ohledně odpovědnosti […] by tato skutečnost přesto nevylučovala povahu státní podpory těchto zásahů ve prospěch dceřiné společnosti“ ([145]).

306. V tomto konkrétním případě se Komise domnívá, že francouzské orgány nevyvrátily dostatečným způsobem pochybnosti Komise ohledně skutečnosti, že by se akcionář společnosti SNCM s dostatečnou jistotou vystavil zpochybnění své odpovědnosti.

307. Za těchto podmínek a při odmítnutí zohlednění dodatečného odstupného za propuštění (viz 225. bod odůvodnění a následující) dospívá Komise k závěru, že likvidace společnosti SNCM by pro francouzský stát nepředstavovala žádné náklady. Komise totiž soudí, že státu jakožto akcionáři nelze přisoudit náklady na likvidaci, protože vystavení akcionáře je vázáno na hodnotu jeho vkladu do základního kapitálu podniku.

([142]) Rozhodnutí Komise 98/204/ES, bod 3.3.

([143]) Viz například rozsudek Soudního dvora ze dne 28. ledna 2003, *Německo* v. *Komise* (Gröditzer) (C-334/99, Sb. rozh. 2003, s. I-1139), odstavec 133 až 141, a rozsudek Tribunálu ze dne 28. února 2012, *Land Burgenland a další* v. *Komise* (spojené věci T-268/08 a T-281/08), odstavec 152 až 159.

([144]) 208. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí.

([145]) Úř. věst. C 142, 11.6.2005, s. 2, 63. bod odůvodnění.

6.1.2.2. *Závěr*

308. Komise tak soudí, že soukromý investor by dal přednost méně nákladnému řešení, což znamená likvidaci společnosti SNCM. Komise proto dospívá k závěru, že záporná cena ve výši 158 milionů EUR představuje státní podporu.

6.1.3. **Kapitálový vklad společnosti CGMF ve výši 8,75 milionu EUR**

309. Ve svých připomínkách po rozhodnutí o zahájení řízení se francouzské orgány domnívají, že navýšení kapitálu ve výši 8,75 milionu EUR provedené francouzským státem proběhlo souběžně se vkladem soukromých investorů. Vysvětlují, že souběžnost posiluje minoritní podíl, který převzal francouzský stát, zatímco většinu prostředků poskytl trh. Kromě toho se domnívají, že míra výnosnosti vkladu státu ve výši […] (*) % ročně představuje pro soukromého investora odpovídající výnosnost investovaného kapitálu v dlouhodobém horizontu. V informační zprávě ze dne 16. května 2013 se dále domnívají, že rizika spojená se zrušující doložkou jsou vyrovnána možností odkupu soukromými akcionáři.

310. Vklad státu je nyní nutno porovnat se vkladem soukromých nabyvatelů, tj. s částkou 26,25 milionu EUR. Jak bylo ale prokázáno v oddíle 6.1.2, vklad státu dosahuje výše 158 milionů EUR, ke kterým je nutno přidat 38,5 milionu EUR podpor pro jednotlivce a 15,81 milionu EUR vyplacených na základě plánu z roku 2002, jak bude prokázáno v oddílech 6.1.4 a 6.1.5.

311. Všechna opatření z roku 2006 jsou obsažena v memorandu o porozumění. Strany tohoto memoranda, tzn. společnosti CGMF, BCP a VT, se v tomto stejném dokumentu dohodly na vkladu ve výši 158 milionů EUR, záloze na běžný účet ve výši 38,5 milionu EUR a navýšení kapitálu ve výši 8,75 milionu EUR. V tomto konkrétním případě představují tato tři opatření jednu a tutéž transakci provedenou s cílem privatizovat společnost SNCM. Jak zdůrazňuje Tribunál v bodě 125 rozsudku ze dne 11. září 2012, „k tomuto kapitálovému vkladu [ve výši 8,75 milionu EUR] totiž došlo v rámci globálního memoranda o prodeji vzešlého z výhradního jednávání, kde vklady nabyvatelů představují protiplnění za tíživé závazky francouzského státu různých forem“. Tři výše uvedená opatření je proto nutno považovat globálně za vklad finančních prostředků do společnosti SNCM státem a porovnat je se vkladem soukromých investorů za účelem posouzení, zda jejich zásah byl či nebyl významný.

312. Na základě předcházejícího dospívá Komise k závěru, že vklad soukromých akcionářů, který představoval 10,6 % celkového vkladu, nelze považovat za významný.

313. Jak již bylo shledáno v 311. bodě odůvodnění, tři opatření tohoto konkrétního případu představují jedinou privatizační transakci. Komise se domnívá, že soukromé a veřejné kapitálové vklady lze proto považovat za souběžné.

314. Pokud jde o kritérium vkladů provedených za srovnatelných podmínek, Komise nejprve zaznamenává, že zúčastněné strany, tj. společnosti CCF a STIM, zpochybnily významnou povahu soukromého zásahu, a zejména pak existenci srovnatelných podmínek mezi veřejnou investicí a soukromými investory z důvodu zrušující doložky.

315. Komise se domnívá, že podmínky tohoto navýšení kapitálu samy o sobě prokazují, že rizika nejsou pro soukromé a veřejné investory stejná. Existence a podmínky zrušující doložky postoupení společnosti prokazují samy o sobě, že v případě splnění podmínek uvedených v doložce není postavení soukromých investorů a veřejného investora z hlediska rizika stejné. Podle memoranda o porozumění mají soukromí investoři možnost se stáhnout a získat zpět svůj vklad v případě záporného rozhodnutí Komise, Tribunálu nebo Soudního dvora či v případě neobnovení pověření veřejnou službou. Tato poslední část zrušující doložky se týká jádra činnosti společnosti SNCM, a má proto pro stát o to větší negativní dopad. Společnost SNCM je totiž tradičním provozovatelem spojení mezi Korsikou a kontinentální Francií. Zhruba dvě třetiny její činnosti se uskutečňuje mezi Marseille a Korsikou v rámci pověření veřejnou službou. Zrušující doložka tak chrání soukromé investory před obchodním rizikem u většiny činností společnosti SNCM. Toto riziko nese ve skutečnosti pouze stát.

316. Uplatnění výše uvedené zrušující doložky by mělo na jedné straně za následek, že by společnost SNCM byla povinna vrátit soukromým investorům veškeré vklady nabyvatelů. Na druhé straně by společnost CGMF vlastnila znovu 100 % kapitálu společnosti SNCM v situaci, kdy by výrazně vzrostlo riziko likvidace a tím ztráty významné části veřejných investic.

317. Pokud jde o slib koupě soukromými akcionáři, společnost CGMF ho může využít pouze v případě, že se společnost SNCM ocitne v nuceném vyrovnání nebo konkurzním řízení. Uvedené potvrzuje, že v případě potíží nelze této opce použít a že rizika nese v zásadě společnost CGMF, to znamená francouzský stát. Komise se proto domnívá, že tento slib koupě nelze analyzovat jako protiplnění ke zrušující doložce.

318. Komise kromě toho nemůže přijmout tvrzení francouzských orgánů, podle nějž obsahovalo memorandum o porozumění řadu záruk chránících investici státu. Povinnosti uložené nabyvatelům totiž pro ně nepředstavují dodatečná rizika či omezení, která by je postavila do situace srovnatelné se situací společnosti CGMF. Cílem těchto povinností je pouze zajistit, aby během období, kdy soukromí nabyvatelé mohou uplatnit zrušující doložku, tito nabyvatelé nepřistoupili k žádné právní úpravě společnosti SNCM a uskutečňovali pouze úkony nutné pro provedení podnikatelského záměru a sociální dohody.

319. Kromě toho, a jak zdůrazňuje Tribunál v rozsudku ze dne 11. září 2012, pouhá analýza očekávané výnosnosti nestačí k závěru, že stát provedl investici za tržních podmínek, protože soukromí investoři a veřejný investor nesdílejí rizika vyrovnaným způsobem.

320. Opatření může být stále v souladu se zásadou soukromého investora v tržním hospodářství i při nesplnění podmínky investice *pari passu*. V takovém případě by ale bylo nutno prokázat, že chování státu odpovídá tomu, jak by se v podobné situaci zachoval informovaný soukromý investor, například pomocí analýz *ex ante* výnosnosti investice. Avšak francouzské orgány nepředložily žádný důkaz provedení takovéto analýzy *ex ante*. Francouzské orgány se ve svých připomínkách pouze domnívaly *ex post*, že fixní míra odměny ve výši […] (*) % by byla pro soukromého investora přiměřená, a použily k tomu srovnání s mírou výnosnosti francouzského státního dluhopisu OAT (Obligation Assimilable du Trésor) emitovaného státem, jehož výnosnost se v té době pohybovala mezi 3,72 % a 3,95 %. Neposkytly ale žádnou analýzu, která by prokazovala, že míra 10 % by byla pro soukromého investora přijatelná vzhledem k rizikům nesených státem, jako je například zrušující doložka nebo rizika spojená se situací podniku.

321. Hlavně se ale míra […] (*) % vztahuje pouze na kapitálový vklad ve výši 8,75 milionů EUR a zmíněná analýza by musela zohlednit celkový vklad státu, se kterým stát v memorandu souhlasil. Jelikož se zápornou cenou ve výši 158 milionů EUR nebo se zálohou na běžný účet ve výši 38,5 milionu EUR není spojena žádná výnosnost, byla by míra výnosnosti celkové investice státu do společnosti SNCM v okamžiku její privatizace v roce 2006 zřetelně nižší než míra výnosnosti státního dluhopisu OAT. Z důvodu návazných rizik by soukromý investor v tržním hospodářství podobnou míru nepřijal.

322. Vzhledem k výše uvedenému se Komise domnívá, že nejsou splněna kritéria stanovená judikaturou, aby šlo rovnou vyloučit povahu podpory předmětného opatření. Komise se proto domnívá, že kapitálový vklad francouzského státu ve výši 8,75 milionu EUR poskytuje společnosti SNCM ekonomickou výhodu, protože tento vklad proběhl souběžně se vkladem soukromého kapitálu za podmínek, které nejsou ve smyslu judikatury Unie srovnatelné. Předmětné opatření proto představuje státní podporou podle čl. 107 odst. 1 SFEU.

6.1.4. **Opatření podpory pro jednotlivce (38,5 milionu EUR)**

323. Francouzské orgány se domnívají, že toto financování představuje podporu pro jednotlivce, z níž podnik nemá žádný prospěch, a že se tak nejedná o státní podporu. Zúčastněné strany, společnosti CCF a STIM, napadaly označení tohoto opatření za podporu pro jednotlivce, protože se mimo jiné domnívají, že toto opatření může mít pro společnost SNCM nepřímé pozitivní důsledky.

324. Komise se domnívá, že na prokázání nepřítomnosti podpory ve prospěch zaměstnavatele nestačí skutečnost, že přímými příjemci podpory pro jednotlivce jsou jeho zaměstnanci. Tribunál totiž upřesňuje, že „[…] skutečnost, že přímými příjemci podpory pro jednotlivce jsou zaměstnanci, nemůže stačit k vyloučení existence podpory ve prospěch jejich zaměstnavatele“ ([146]).

([146]) Bod 137 rozsudku ze dne 11. září 2012.

325. Jak rovněž uvádí Tribunál v bodě 138 rozsudku ze dne 11. září 2012, „[k] přezkoumání, zda tyto podpory pro jednotlivce představují podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES, je […] třeba určit, zda společnosti SNCM vzniká nepřímé ekonomické zvýhodnění, jež jí umožňuje vyhnout se nákladům, které by normálně zatěžovaly její finanční zdroje, a zabraňuje tedy tomu, aby tržní mechanizmy vedly ke svým přirozeným důsledkům“.

326. Komise dále zaznamenává, že podle memoranda o porozumění představuje toto opatření závazek státu vůči soukromým partnerům, že bude financovat „část nákladů spojených s případnými dobrovolnými odchody či vypovězením pracovních smluv (bez ohledu na jejich povahu) zvaných „na velkorysost“, které by doplnily částky všeho druhu, jež musí zaměstnavatel zaplatit (…)“. Jak zdůrazňuje Tribunál v bodě 145 rozsudku ze dne 11. září 2012, skutečnost, že jsou tyto podpory pro jednotlivce součástí memoranda „o prodeji“, nasvědčuje tomu, že z nich plyne zvýhodnění. Strany se k nim uchýlily, protože z nich mohly mít určitý prospěch.

327. Tyto podpory proto mohou ekonomicky zvýhodnit společnost SNCM tím, že jí umožňují nenést všechny náklady spojené s případným a budoucím odchodem některých zaměstnanců. Pokud stát zbaví podnik těchto nákladů, představuje to pro podnik zvýhodnění. Komise připomíná, že tato doplňková opatření sociální povahy mají za cíl usnadnit provádění plánů propouštění, které jsou nutné pro dosažení cílů podniku, a že tato opatření nevyplývají ze zákonné povinnosti. V tomto konkrétním případě prokazuje četnost sociálních konfliktů v rámci společnosti SNCM, že provádění sociálního plánu vyvolává téměř systematicky stávky a jiné akce odborů. Tato doplňková opatření sociální povahy představují bez pochyby pro společnost SNCM výhodu.

328. Komise proto zastává názor, že toto opatření představuje státní podporou podle čl. 107 odst. 1 SFEU.

6.1.5. **Zůstatek ve výši 15,81 milionu EUR vyplacený jako podpora na restrukturalizaci z roku 2002**

329. Opatření z roku 2006 podstatným způsobem zvyšují částku podpory na restrukturalizaci posuzovanou v rámci plánu z roku 2002, jejíž výše dosahuje 69,29 milionu EUR a již lze analyzovat jako změnu plánu restrukturalizace a nákladů s ním spojených. Plán restrukturalizace totiž probíhal ještě v době, kdy se začalo uvažovat o privatizaci. Společnost SNCM ale dosáhla jeho cílů ohledně obnovení životaschopnosti. Tribunál upřesnil, že „[v] tomto ohledu je totiž třeba podotknout, že rozhodnutí z roku 2006 výslovně stanoví, že pokud bude plán z roku 2006 obsahovat prvky podpory na restrukturalizaci, měly by být tyto posuzovány společně s podporou na restrukturalizaci plánu z roku 2002 (…)“ ([147]). Tribunál zdůrazňuje, že tato analýza byla provedena „*oprávněně*“. Částka ve výši 69,29 milionu EUR odpovídá částce ve výši 66 milionů EUR, jež byla poskytnuta v roce 2002 jako první část plánu restrukturalizace, a částce ve výši 3,29 milionu EUR podpory, jež byla poskytnuta v roce 2005 jako druhá část.

330. Z této částky podpory poskytnuté na základě plánu restrukturalizace z roku 2002 se částka 53,4 milionu EUR ve skutečnosti týká pověření veřejnou službou. Protože zákonnost této podpory potvrdil rozsudek Tribunálu ze dne 11. září 2012, musí Komise přezkoumat současně slučitelnost vlastní podpory na restrukturalizaci, tzn. částku 15,81 milionu EUR poskytnutou během restrukturalizace z roku 2002, a na základě pokynů z roku 2004 slučitelnost všech opatření z roku 2006.

6.2. PŘEZKUM SLUČITELNOSTI PODPOR NA RESTRUKTURALIZACI VYPLACENÝCH V ROCE 2002 A V ROCE 2006

6.2.1. **Příslušné pokyny**

331. Komise poznamenává, že plán restrukturalizace z roku 2002 byl přezkoumáván v rámci pokynů z roku 1999. Poznamenává rovněž, že nová opatření z roku 2006, která zahrnují plán z roku 2002, byla přijata po vstupu v platnost nových pokynů z roku 2004 a provedena před tím, než je Komise schválila.

332. V souladu s přechodnými pravidly stanovenými pokyny z roku 2004 ([148]) vztahují se tyto pokyny na protiprávní podporu, jejíž část byla poskytnuta po jejich vstupu v platnost.

333. Jelikož opatření z roku 2006 představují podporu, spadají tak do rámce restrukturalizačních akcí zahájených v roce 2002 a je nutno je analyzovat s nimi jako celek. Slučitelnost všech těchto podpor bude proto analyzována v rámci pokynů z roku 2004.

([147]) Bod 150 rozsudku ze dne 11. září 2012.
([148]) Pokyny z roku 2004, odstavec 102 až 104.

6.2.2. **Podnik v obtížích**

334. Podnik je způsobilý pro poskytnutí podpory na restrukturalizaci, pokud ho lze označit za podnik v obtížích ve smyslu pokynů.

335. V tomto konkrétním případě Komise připomíná, že shledala dodržení tohoto kritéria jak v rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2002 o podpoře na záchranu společnosti SNCM ([149]), tak v rozhodnutí ze dne 19. srpna 2002 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení plánu navýšení kapitálu na základě roční účetní uzávěrky společnosti SNCM za rok 2001.

336. Pro účely tohoto rozhodnutí Komise ověřila na základě účetní uzávěrky podniku za rok 2002, zda společnost SNCM tuto podmínku splňuje. Vlastní kapitál kromě předepsaných rezerv ([150]) zůstával i v roce 2002 nadále záporný ve výši – 26,5 milionu EUR po schodku – 30,7 milionu EUR v roce 2001. Tato čísla představují více než poloviční snížení základního kapitálu podniku, přičemž více jak čtvrtina snížení připadá na období dvanácti měsíců po oznámení. Tím byla ověřena podmínka obsažená v bodě 10 písm. a) pokynů.

337. Kromě vývoje základního kapitálu Komise shledává, že:

— v období 2001–2002 se běžný hospodářský výsledek před zdaněním snížil z hodnoty -5,1 milionu EUR v roce 2001 na hodnotu -5,8 milionu EUR v roce 2002 a ke zmírnění čistých ztrát v roce 2002 došlo pouze díky prodeji některých plavidel;

— schopnost samofinancování společnosti SNCM, která byla 39,2 milionu EUR na konci roku 2001, se na konci roku 2002 snížila na 35,7 milionu EUR;

— čisté finanční závazky kromě leasingu se v období 2000–2002 zvýšily ze 135,8 milionu EUR na 144,8 milionu EUR;

— finanční náklady (úroky a podobné náklady) se zvýšily ze 7,0 milionu EUR v roce 2000 na 9,503 milionu EUR v roce 2002.

338. Francouzské orgány ostatně Komisi potvrdily, že banky nadále odmítají půjčovat společnosti SNCM peníze kvůli jejímu zadlužení, a to přesto, že jim společnost SNCM nabídla jako záruku svá poslední plavidla nezatížená hypotékou nebo podobnými břemeny.

339. Smlouva o pověření veřejnou službou na této analýze nic nezměnila. Tato smlouva měla sice ve spojení s úspěšně provedeným plánem restrukturalizace umožnit společnosti SNCM dosáhnout v dlouhodobém výhledu kladných provozních výsledků, zůstává ale skutečností, že akutní nedostatek vlastních finančních prostředků, rostoucí zadlužení a náklady na prováděcí opatření restrukturalizačního plánu by musely společnost SNCM přivést za určitou dobu do stavu platební neschopnosti.

340. Jelikož období restrukturalizace trvalo od roku 2002 do roku 2006, je nutno ověřit, zda společnost SNCM splňovala tuto podmínku po celé toto období, a zejména v okamžiku rozhodnutí o nových vkladech veřejných prostředků.

341. Rozhodnutí z roku 2003 shledalo, že společnost SNCM splňovala toto kritérium za účetní období 2001 a 2002 ([151]).

342. Nyní je nutno ověřit, zda společnost SNCM splňovala stále tuto podmínku v účetních obdobích 2003 až 2005, což je poslední úplné účetní období před zavedením nových opatření z roku 2006 ohledně privatizace společnosti SNCM.

([149]) Viz poznámka pod čarou 5.
([150]) Zákonné rezervy jsou náklady zaúčtované podle daňových předpisů.
([151]) 209. až 297. bod odůvodnění.

343. Jak již bylo uvedeno v 73. bodě odůvodnění a následujících, situace společnosti SNCM se v roce 2004 a 2005 prudce zhoršila. Běžný výsledek hospodaření společnosti SNCM tak dosáhl částky – 32,6 milionu EUR v roce 2004 a částky – 25,8 milionu EUR v roce 2005. Pokud jde o čistý výsledek, dosáhl v roce 2004 částky – 29,7 milionu EUR a v roce 2005 částky – 28,8 milionu EUR. Vlastní kapitál v roce 2005 (– 1,7 milionu EUR) vykázal oproti roku 2004 snížení o 25,5 milionu EUR. Toto snížení odpovídá více než poloviční ztrátě základního kapitálu, přičemž více než čtvrtina připadá na období posledních dvanácti měsíců. Tím byla ověřena dostatečná podmínka obsažená v bodě 10 písm. a) pokynů z roku 2004.

344. Na základě předcházejícího se Komise domnívá, že společnost SNCM lze označit za podnik v obtížích ve smyslu pokynů z roku 2004.

6.2.2.1. *Vlastní příspěvek*

345. Podle bodu 43 pokynů se „výše a míra podpory musí omezit na úplné minimum restrukturalizačních nákladů nutných k provedení restrukturalizace s ohledem na stávající finanční zdroje podniku, jeho akcionářů či společníků nebo obchodní skupiny, ke které náleží. Při posuzování tohoto aspektu bude vzata v úvahu jakákoli dříve poskytnutá podpora na záchranu. Od příjemců podpory se očekává, že k plánu restrukturalizace přispějí významným dílem z vlastních zdrojů, včetně prodeje aktiv, která nejsou nezbytně nutná pro přežití podniky, nebo z vnějších zdrojů za tržních podmínek. Toto přispění bude svědčit o tom, že jsou hospodářské subjekty přesvědčeny o možnosti opětovné životaschopnosti daného podniku. Takové přispění musí být skutečné, tj. opravdové, bez všech očekávaných budoucích výnosů, jako je peněžní tok, a musí být co nejvyšší“.

346. V bodě 44 pokynů je upřesněno, že „následující příspěvky([1]) na restrukturalizaci bude Komise za normálních okolností považovat za přiměřené: alespoň 25 % v případě malých podniků, alespoň 40 % u středních podniků a alespoň 50 % u velkých podniků. Za výjimečných okolností a v případě zvlášť závažných problémů, které musí členský stát prokázat, se Komise může spokojit i s nižším příspěvkem“.

347. V bodě 7 pokynů je rovněž upřesněno, že „je vhodné znovu a jasněji potvrdit zásadu, že toto přispění [významný příspěvek příjemce k restrukturalizaci] musí být skutečné a nesmí obsahovat žádný prvek podpory. Příspěvek ze strany příjemce má dvojí význam: na jedné straně vyjadřuje, že subjekty na trhu (vlastníci, věřitelé) jsou přesvědčeni o tom, že se podnik může v přiměřené lhůtě stát opět životaschopným. Na druhé straně je tento příspěvek zárukou toho, že je podpora na restrukturalizaci omezena na minimum nutné k obnovení životaschopnosti, což snižuje narušení hospodářské soutěže. […]“.

348. Judikatura rovněž zdůraznila, že vlastní příspěvek musí vyjadřovat, že subjekty na trhu jsou přesvědčeny o tom, že obnovení životaschopnosti je proveditelné ([152]). Komise zdůrazňuje, že tento požadavek je mimořádně důležitý v případě společnosti SNCM kvůli situaci, v níž se nacházela od roku 2002. Komise připomíná, že původní restrukturalizační opatření z roku 2002 nevedla k očekávaným výsledkům. Některá z nich nebyla dodržena nebo nebylo dosaženo jejich cílů (viz 351. bod odůvodnění). Protože společnost SNCM nebyla schopna provést v celém rozsahu tato první restrukturalizační opatření, její ekonomická a finanční situace se počínaje rokem 2004 nadále zhoršovala (viz 73. až 75. bod odůvodnění).

349. V roce 2002 dosáhly náklady na restrukturalizaci výše 46 milionů EUR. Pokud jde o opatření z roku 2006, Komise se domnívá, že výše nákladů na restrukturalizaci odpovídala částce podpory ([153]) ve výši 202,5 milionu EUR, ke které je nutno přičíst navýšení kapitálu soukromými partnery, tzn. částku 26,25 milionu EUR, což dává celkovou částku ve výši 274,8 milionu EUR. Vlastní příspěvek se skládá z částky 42,385 milionu EUR za čistý prodej aktiv a z částky 26,25 milionu EUR v podobě navýšení kapitálu soukromými partnery, což představuje celkový vlastní příspěvek ve výši 68,635 milionu EUR. Při zohlednění nových opatření z roku 2006 tak vlastní příspěvek dosahuje výše 25 %, zatímco pokyny vyžadují příspěvek ve výši nejméně 50 %. Komise upřesňuje, že francouzské orgány neuvedly žádné výjimečné okolnosti a zvlášť závažné problémy, aby se Komise mohla spokojit s nižším skutečným vlastním příspěvkem. Komise se v každém případě domnívá, že v tomto konkrétním případě neexistují žádné výjimečné okolnosti, které by odůvodňovaly sníženou míru vlastního příspěvku vyžadovaného pokyny z roku 2004.

350. Komise proto zastává názor, že vlastní příspěvek společnosti SNCM k restrukturalizaci je z hlediska ustanovení pokynů nedostatečný.

([152]) Rozsudek Tribunálu ze dne 7. prosince 2010, *Frucona Košica* v. *Komise*, T-11/07, ve Sb. rozh. dosud nezveřejněno, body 244 a 245.
([153]) Opatření z roku 2006 spočívají v privatizaci společnosti SNCM.

6.2.2.2. *Obnovení životaschopnosti v dlouhodobém výhledu*

351. V rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise pochybnosti o obnovení životaschopnosti společnosti SNCM v dlouhodobém výhledu, a to zejména z těchto důvodů:

— společnost SNCM neuvažovala o zrušení všech svých ztrátových činností;

— úspěch plánu restrukturalizace úzce závisel na přidělení pověření veřejnou službou mezi Marseille a Korsikou na období mezi 1. lednem 2007 a 31. prosincem 2012;

— nebyly dodrženy prognózy snížení počtu zaměstnanců plavících se na lodích stanovené v plánu z roku 2002 a nebylo dosaženo zvýšení produktivity o 10 %;

— snížení počtu zaměstnanců o 400 pracovních míst vyjádřených v ekvivalentech plného pracovního úvazku nebylo dostatečné stejně jako opatření na zvýšení produktivity stanovené v plánu z roku 2006, a to kvůli odchylkám oproti plánu z roku 2002.

352. Francouzské orgány odpověděly, že změna akcionářů a provedení tří opatření privatizačního plánu umožní společnosti SNCM rozvíjet svou činnost na zdravém základě, a že ztrátovost některých odvětví její činnosti tak není ničím, co by nešlo napravit.

353. Komise zjišťuje, že opatření stanovená plánem restrukturalizace z roku 2002 nemohla být provedena do konce, což vedlo k prudkému zhoršení výsledku hospodaření společnosti v roce 2004 a 2005. V roce 2006 zvýšení obratu o 20 milionů EUR a navýšení vyrovnání za veřejnou službu o 9 milionů neumožnily ozdravění provozního výsledku, protože růst cen pohonných hmot a zvýšení provozních nákladů značně převýšily prognózy. Znalec Komise zjistil, že několik událostí ([154]) výrazně zpomalilo provádění podnikatelského plánu nabyvatelů společnosti, a na tomto základě dospěl k závěru, že nahromaděné ztráty mohou být podstatně vyšší, než se na rok 2007 původně předpokládalo.

354. Komise se proto domnívá, že odpovědi francouzských orgánů neodstranily všechny její pochybnosti. Vázat totiž obnovení životaschopnosti na přidělení pověření veřejnou službou na období 2007–2013 a na provedení tří opatření privatizačního plánu, jehož zákonnost a slučitelnost s vnitřním trhem nebyla zatím potvrzena, se jeví jako riskantní. Věrohodnost plánu obnovení životaschopnosti podniku v dlouhodobém výhledu přepokládá přinejmenším, že zvolené předpoklady jsou realistické. Avšak v tomto konkrétním případě závisí úspěch plánu téměř výlučně na tom, že dojde k hypotetickým událostem, na které společnost SNCM nemá žádný vliv. Vzhledem k finanční situaci společnosti SNCM v dotčené době si Komise dále klade otázku o jejích schopnostech financovat nutné obnovení některých jejích trajektů. Francouzské orgány toto obnovení přitom uvádějí jako krok, který umožní dosáhnout cíle obnovení životaschopnosti.

355. Komise proto zastává názor, že není splněna podmínka obnovení životaschopnosti v dlouhodobém výhledu stanovená pokyny.

6.2.2.3. *Zamezení narušení hospodářské soutěže (vyrovnávací opatření)*

356. Zrušené rozhodnutí z roku 2008 uvádělo čtyři vyrovnávací opatření:

— uzavření dceřiné společnosti Corsica Marittima (82 000 cestujících v roce 2000), která zajišťovala spojení mezi Itálií a Korsikou, a tedy odchod skupiny SNCM z trhu dopravní obslužnosti mezi Itálií a Korsikou;

— téměř úplný odchod společnosti SNCM ze spoje mezi Toulonem a Korsikou, tedy z trhu, který v roce 2002 představoval ne méně než 460 000 cestujících;

([154]) Viz Stephensova zpráva, *Etude sur la restructuration de la compagnie maritime SNCM* (*Studie restrukturalizace námořní společnosti SNCM*), s. 85 odst. 3: zahájení pověření veřejnou službou v červenci roku 2007 místo v lednu, řada sporů se společností CFF atd.

— omezení nabídky celkového počtu míst a rotací zajišťovaných od roku 2003 každoročně společností SNCM, a to zejména na spoji mezi Nice a Korsikou;

— prodej čtyř plavidel.

357. Komise připomíná, že uvedená opatření navrhly francouzské orgány vzhledem k podpoře ve výši 15,81 milionů EUR, což je částka, která odpovídá výši podpory na restrukturalizaci poskytnuté v roce 2002.

358. Po zrušení rozhodnutí z roku 2008 rozsudkem ze dne 11. září 2012 přesahuje nyní celková výše podpory částku 210 milionů EUR. Komise zastává názor, že její pochybnosti nemohly být odstraněny z následujících důvodů.

359. Pokud jde o prodej čtyř pravidel, s nímž počítala restrukturalizace z roku 2002, Komise zaznamenává, že tato postoupení byla částečně vyrovnána dodáním plavidla Danielle Casanova v červnu roku 2002 a smíšených plavidel Paglia Orba a Pascal Paoli v roce 2003.

360. Pokud jde o uzavření společnosti Corsica Marittima, v bodě 40 pokynů je zejména upřesněno, že *„[o]dpisy a ukončení ztrátových činností, které by bylo v každém případě nutné pro obnovení životaschopnosti podniku, nebude za účelem posouzení kompenzačních opatření považováno za snížení kapacity nebo omezení působnosti na trhu“*. Uzavření společnosti Corsica Marittima, která byla ztrátová od doby svého založení v roce 1990, nelze proto označit za vyrovnávací opatření, ale spíše za opatření, jež se podílí na obnovení životaschopnosti v dlouhodobém výhledu.

361. Stejné uvažování platí také pro dopravní obslužnost mezi Korsikou a Nice. Komise zaznamenává, že společnost SNCM má minoritní podíl na trhu, zatímco společnost Corsica Ferries France má 70 % podíl na trhu ([155]). Podle Stephensovy zprávy je po přepravě z Nice silná poptávka, a to zejména v hlavní sezóně. Poptávka po přepravě na tomto spoji existuje ostatně i mimo hlavní sezónu. Přesto běžný výsledek na tomto spoji vykazoval v období 2004–2007 ztrátu. Toto opatření proto nelze označit za vyrovnávací, ale spíše za opatření, jež přispívá k obnovení životaschopnosti v dlouhodobém výhledu.

362. Komise rovněž zaznamenává, že přeprava cestujících mezi Korsikou a přístavem města Toulon výrazně vzrostla a zvýšila se z 200 000 cestujících v roce 1999 na téměř 1 milion v roce 2007 ([156]). Téměř úplný odchod společnosti SNCM z tohoto spoje by proto šlo označit za vyrovnávací opatření. Komise ale bere na vědomí, že z hlediska počtu cestujících představuje spoj mezi městem Toulon a Korsikou pro společnost SNCM nejméně důležitý spoj.

363. Pokud by toto opatření bylo přesto označeno za vyrovnávací, Komise zastává názor, že by bylo výrazně nedostatečné. V bodě 40 pokynů se totiž uvádí, že „[o]patření musejí být úměrná rušivým účinkům podpory (…)“. Jak již bylo připomenuto v 341. a 342. bodu odůvodnění, Komise zjišťuje, že předmětná opatření navrhly francouzské orgány vzhledem k podpoře ve výši 15,81 milionů EUR, což je částka, která odpovídá výši podpory na restrukturalizaci poskytnuté v roce 2002. Jelikož ale celková částka podpory nyní dosahuje přibližně výše 218 milionů EUR, Komise zastává názor, že navrhovaná opatření jsou nedostatečná vzhledem k narušení hospodářské soutěže vyvolanému poskytnutím těchto podpor.

364. Komise proto zjišťuje, že se nepodařilo odstranit pochybnosti ohledně označení těchto opatření, a to buď za vyrovnávací, nebo za opatření nutná pro obnovení životaschopnosti. V každém případě zůstávají navrhovaná opatření výrazně nedostatečná.

365. Francouzské orgány zdůraznily riziko monopolního postavení společnosti CFF v případě zániku společnosti SNCM. Komise se domnívá, že francouzské orgány neprokázaly dostatečným způsobem existenci tohoto rizika. Přeprava cestujících a nákladu mezi kontinentální Francií a Korsikou je totiž konkurenční trh otevřený všem provozovatelům působícím v oblasti Středozemního moře. Tento trh se rovněž vyznačuje neexistencí překážek vstupu. V každém případě není postavení společnosti Corsica Ferries takové, aby odůvodňovalo tvrzení o narušení hospodářské soutěže spornými opatřeními.

([155]) Viz Stephensova zpráva, *Etude sur la restructuration de la compagnie maritime SNCM* (*Studie restrukturalizace námořní společnosti SNCM*), s. 96.

([156]) Voy. Autorité de la Concurrence (úřad pro ochranu hospodářské soutěže), stanovisko č. 12-A-05 ze dne 17. února 2012, odstavec 124 a 125.

366. Vzhledem k předcházejícímu dospívá Komise k závěru, že navrhovaná opatření nesplňují kritéria uvedená v bodě 38 až 42 pokynů.

VII. **ZÁVĚR**

7.1. NESLUČITELNOST A VRÁCENÍ KAPITÁLOVÉHO VKLADU, KTERÝ FRANCOUZSKÉ ORGÁNY OZNÁMILY V ROCE 2002, A TŘÍ NOVÝCH OPATŘENÍ PROVEDENÝCH FRANCOUZSKÝMI ORGÁNY V ROCE 2006

367. Kapitálový vklad ve výši 15,81 milionu EUR, který francouzské orgány oznámily v roce 2002, a tři nová opatření, která provedly v roce 2006, tj. postoupení 75 % společnosti SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR, navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, které upsala společnost CGMF, a záloha na běžný účet ve výši 38,5 milionu EUR ve prospěch zaměstnanců společnosti SNCM, představují podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Tyto podpory jsou neslučitelné s vnitřním trhem.

368. Komise připomíná, že podle čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 659/1999, musí být jakákoliv protiprávní podpora neslučitelná s vnitřním trhem získána od jejího příjemce zpět.

369. Pro účely tohoto zpětného získání francouzské orgány v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ([157]), připočtou navíc k výši podpory úroky z navrácení, které se účtují ode dne, kdy byla podniku předmětná podpora dána k dispozici, a to až do dne skutečného zpětného získání ([158]).

7.2. NESLUČITELNOST A ZPĚTNÉ ZÍSKÁNÍ PODPORY NA ZÁCHRANU

370. V okamžiku, kdy opatření oznámená jako podpora na restrukturalizaci nesplňují podmínky slučitelnosti stanovené pokyny, je obvyklé vyvodit důsledky z této neslučitelnosti, pokud jde o podporu na záchranu schválenou společnosti SNCM francouzskými orgány, která byla předmětem rozhodnutí Komise ze dne 17. července 2002, a vynutit její zpětné získání.

371. Dne 19. listopadu 2002 předložily francouzské orgány Komisi kopie úmluv o zálohách uzavřených mezi společnostmi SNCM a CGMF s doklady o splacení zálohy společnosti CGMF společností SNCM dvěma bankovními převody provedenými 13. května a 14. června 2002.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Kapitálový vklad ve výši 15,81 milionu EUR a tři nová opatření, která provedly francouzské orgány v roce 2006, tj. postoupení 75 % společnosti SNCM za zápornou cenu ve výši 158 milionů EUR, navýšení kapitálu o 8,75 milionu EUR, které upsala společnost CGMF, a záloha na běžný účet ve výši 38,5 milionu EUR ve prospěch zaměstnanců společnosti SNCM, která provedla Francie v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU ve prospěch společnosti SNCM, představují protiprávní státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem.

Článek 2

1. Francie je povinna získat od příjemců zpět podpory uvedené v článku 1.

2. K částkám, které je nutno získat zpět, se přičítají úroky počínaje dnem, kdy byly částky dány k dispozici příjemci, až do jejich skutečného zpětného získání.

3. Úroky se počítají ze základu složeného v souladu s kapitolou V nařízení (ES) č. 794/2004 a nařízením Komise (ES) č. 271/2008 ([159]), kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004.

([157]) Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

([158]) Viz čl. 14 odst. 2 nařízení (ES) č. 659/1999.

([159]) Nařízení Komise (ES) č. 271/2008 ze dne 30. ledna 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 82, 25.3.2008, s. 1).

Článek 3

1. Zpětné získání podpor uvedených v článku 1 se provede s okamžitým účinkem.

2. Francie zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 4

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Francie Komisi tyto informace:

a) celkovou částku (jistina a úroky), kterou je třeba od příjemce získat zpět;

b) podrobný popis již přijatých nebo plánovaných opatření pro splnění tohoto rozhodnutí;

c) doklady prokazující, že příjemci bylo nařízeno podporu vrátit.

2. Francie bude Komisi informovat o vývoji vnitrostátních opatření přijatých s cílem vykonat toto rozhodnutí až do úplného zpětného získání podpor uvedených v článku 1. Na žádost Komise předloží Francie neprodleně informace o již přijatých a plánovaných opatřeních pro splnění tohoto rozhodnutí. Rovněž poskytne podrobné informace o částkách podpory a úroků, které již byly získány od příjemce zpět.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 20. listopadu 2013.

Za Komisi

Joaquín ALMUNIA

místopředseda

PŘÍLOHA

INFORMACE O OBDRŽENÝCH ČÁSTKÁCH, ČÁSTKÁCH K VRÁCENÍ A JIŽ VRÁCENÝCH ČÁSTKÁCH

Totožnost příjemce	Celková částka obdržené podpory v rámci režimu podpor (*)	Celková částka podpory k vrácení (*) (jistina)	Celková již vrácená částka (*)	
			Jistina	Úroky

(*) V milionech národní měny.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 11. února 2014

o opatření SA.35388 (13/C) (ex 13/NN a ex 12/N) – Polsko – výstavba letiště Gdyně-Kosakowo

(oznámeno pod číslem C(2014) 759)

(Pouze polské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2014/883/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

po výzvě zúčastněných stran k předložení připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

(1) Dopisem ze dne 7. září 2012 oznámilo Polsko Komisi z důvodu zachování právní jistoty plánované financování přestavby vojenského letiště poblíž Gdyně na severu Polska na letiště pro civilní letectví. Toto opatření bylo zaregistrováno jako věc státní podpory č. SA.35388.

(2) Dopisy ze dne 7. listopadu 2012 a 6. února 2013 požádala Komise o dodatečné informace k oznámenému opatření. Polsko poskytlo dodatečné informace dne 7. prosince 2012 a 15. března 2013. Setkání Komise a zástupců polských orgánů se uskutečnilo dne 17. dubna 2013. Během setkání polské orgány potvrdily, že oznámené finanční prostředky již byly neodvolatelně přiznány.

(3) Dopisem ze dne 15. května 2013 Komise informovala polské orgány, že věc převede do registru neoznámených věcí (věc NN), jelikož převážná část oznámených finančních prostředků již byla neodvolatelně přiznána. Polské orgány poskytly další informace dopisem ze dne 16. května 2013.

(4) Dopisem ze dne 10. července 2013 Komise oznámila polským orgánům své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) ([2]) (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) týkající se finančních prostředků přiznaných společnosti Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. (dále jen „letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o.“) městem Gdyně (dále jen „Gdyně“) a obcí Kosakowo (dále jen „Kosakowo“). Polské orgány předložily své připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dne 6. srpna 2013.

(5) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ([3]). Komise vyzvala zúčastněné strany, aby k danému opatření předložily připomínky do jednoho měsíce od data zveřejnění.

(6) Komise od zúčastněných stran neobdržela žádné připomínky. Polské orgány o tom byly informovány dopisem ze dne 9. října 2013.

([1]) Úř. věst. C 243, 23.8.2013, s. 25.

([2]) S účinností ode dne 1. prosince 2009 se články 87 a 88 Smlouvy o ES staly články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské Unie („SFEU“). Oba soubory ustanovení jsou ve své podstatě identické. Pro účely tohoto rozhodnutí je v případě potřeby nutné odkazy na články 107 a 108 SFEU chápat jako odkazy na články 87 a 88 Smlouvy o ES. Smlouva o fungování Evropské unie rovněž zavedla některé terminologické změny, jako je nahrazení pojmu „Společenství“ pojmem „Unie“ a „společný trh“ pojmem „vnitřní trh“. Pojmy SFEU se použijí v celém tomto nařízení.

([3]) Viz poznámka pod čarou 1.

(7) Dopisem ze dne 30. října 2013 Komise požádala o předložení doplňujících informací. Polské orgány tyto doplňující informace poskytly v dopisech ze dne 4. listopadu 2013 a 15. listopadu 2013. Dne 26. listopadu 2013 se uskutečnilo setkání Komise se zástupci Polska. Polské orgány poskytly další informace v dopisech ze dne 3. prosince 2013 a 2. ledna 2014.

2. **POPIS OPATŘENÍ PODPORY A DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ**

2.1. OKOLNOSTI VYŠETŘOVÁNÍ

(8) Tato věc se týká financování nového letiště pro civilní letectví v Pomořanech (Pomořanské vojvodství) v blízkosti města Gdyně a obce Kosakowo, 25 kilometrů od letiště v Gdaňsku ([4]). Nové letiště vlastní společnosti Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o. o. (dále jen „provozovatel letiště“ nebo „letiště Gdyně-Kosakowo“), která bude toto letiště provozovat. Provozovatel letiště je ze 100 % vlastněn obcemi Gdyně a Kosakowo.

(9) Cílem tohoto investičního projektu je vytvoření druhého letiště v Pomořanech s využitím prostor infrastruktury vojenského letiště v obci Kosakowo ([5]). Nové letiště má sloužit především všeobecnému letectví (např. soukromé lety, lety s bezmotorovými letadly či lehkými sportovními letadly), nízkonákladovým dopravcům a charterové dopravě. V době, kdy bylo opatření oznámeno, bylo zahájení činnosti letiště plánováno na začátek roku 2014. Podle zprávy firmy PricewaterhouseCoopers (dále jen „PWC“) z roku 2012 mělo letiště v prvních letech činnosti odbavit následující počet cestujících: v roce 2014 přibližně […], v roce 2017 […], v roce 2020 […] a v roce 2028 přibližně […].

(10) Za datum zahájení projektu lze považovat duben roku 2005, kdy různé místní orgány, ministerstvo obrany a zástupci letiště v Gdaňsku ([6]) podepsali prohlášení o úmyslu vybudovat v Pomořanech nové letiště, které bude využívat infrastrukturu vojenského letiště nacházejícího se v obci Kosakowo. V červenci 2007 místní orgány Gdyně a obce Kosakowo založily společnost s ručením omezeným s názvem Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o. o. V prosinci 2009 se orgány města Gdyně a obce Kosakowo dohodly s ministerstvem dopravy, že odpovědnost za nové letiště ponese od této chvíle společnost Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o. o. Na tomto základě předala polská vláda prostřednictvím dohody z 9. září 2010 obci Kosakowo pozemky o rozloze 254 ha, na kterých se nachází vojenské letiště, a to na období 30 let. Obec Kosakowo tyto pozemky následně pronajala společnosti Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o. o. na stejně dlouhé období.

Investiční projekt

(11) S ohledem na skutečnost, že stávající letiště Gdyně-Kosakowo (Gdyně-Oksywie) bylo původně využívané výlučně pro vojenské účely, měl by mít provozovatel nového letiště možnost využívat stávající infrastrukturu (např. vzletovou dráhu dlouhou 2 500 metrů, pásy pojezdové dráhy, odbavovací plochu a navigační vybavení atd.). Odhadované investiční náklady související s projektem přestavby mají celkovou nominální hodnotu 164,9 mil. PLN (41,2 mil. EUR ([7])) a reálnou hodnotu 148,4 mil. PLN (37,1 mil. EUR). Níže uvedená tabulka uvádí přehled postupného rozvoje dotčeného letiště v rozdělení na čtyři fáze. Polské orgány se domnívají, že do celkových

([4]) V závislosti na vybrané trase činí silniční vzdálenost mezi letišti v Gdyni a Gdaňsku 26 až 29 km. Zdroj: mapy Google, mapy Bing. Letiště v Gdaňsku vlastní společnost Letiště Gdaňsk Lecha Wałęsy, kterou tvoří veřejné společnosti. Struktura základního kapitálu společnosti je následující: obec Gdaňsk (32 %), Pomořanské vojvodství (32 %), státní podnik „Letiště“ (31 %), město Sopoty (3 %) a město Gdyně (2 %). Letiště Gdaňsk Lecha Wałęsy spol. s r. o. (dále jen „letiště Gdaňsk“) je třetím největším letištěm v Polsku. V roce 2012 odbavilo 2,9 milionu cestujících (2,7 milionu v rámci pravidelných letů a 0,2 milionu v rámci charterových letů).
Pravidelné letecké spojení na trase z Gdaňska nabízí těchto osm leteckých společností (stav z ledna 2014): Wizzair (létá ke 22 letištím), Ryanair (7 letišť), Eurolot (4 letiště), LOT (2 letiště), Lufthansa (2 letiště), SAS (2 letiště), Air Berlin (1 letiště) a Norvegian (1 letiště). Poté co byl v květnu 2012 otevřen nový terminál, má letiště Gdaňsk kapacitu pro odbavení 5 milionů cestujících ročně. Podle informací poskytnutých Polskem povede rozšíření terminálu (plánované na roky 2013–2015) ke zvýšení odbavovací kapacity letiště až na 7 milionů cestujících. Investice ve prospěch letiště Gdaňsk byly rovněž financované s pomocí státní podpory (viz rozhodnutí Komise z roku 2008 ve věci státní podpory N 153/08 – 1,7 milionu EUR (Úř. věst. C 46, 25.2.2009, s. 7); a rozhodnutí Komise z roku 2009 ve věci státní podpory N 472/08, v jejíž souvislosti poskytlo Polsko ve prospěch letiště Gdaňsk přibližně 33 milionů EUR (Úř. věst. C 79, 2.4.2009, s. 2).

([5]) Stávající vojenské letiště s názvem „Gdynia-Oksywie“ hraničí s městem Gdyně a obcí Kosakowo.

([6]) Dohodu podepsaly orgány Pomořanského vojvodství, měst Gdaňsk, Gdyně, Sopoty a obce Kosakowo se zástupci polské vlády (pomořanský vojvoda, zástupci ministerstva obrany a dopravy) a zástupci letiště v Gdaňsku.

([7]) Směnný kurz použitý v tomto rozhodnutí činí 1 EUR/4 PLN, což odpovídá ročnímu průměrnému směnnému kursu v roce 2010 vypočítanému na základě týdenních směnných kurzů. Zdroj: Eurostat.

investičních nákladů jsou zahrnuty také investice související s realizací úkolů, které spadají do oblasti působnosti veřejných orgánů ([8]) a jejichž celkové náklady činí přibližně […] mil. PLN ([…] mil. EUR), pokud jde o všechny čtyři fáze investice.

Tabulka 1

Celkové nominální investiční náklady na letišti Gdyně-Kosakowo v období 2007–2030

Investiční projekt		
	Náklady v milionech	Náklady v milionech
Fáze I: 2007 - 2011	[…]	[…]
Přípravné práce (např. čištění ploch, odstranění starých budov a stromů) a studie proveditelnosti, plánování		
Fáze II: 2012 - 2013	[…]	[…]
— terminál (dokončení v červnu 2013, zpočátku používaný pro obecné letectví) — budova pro správu letiště a jednotky požární ochrany — oprava odbavovací plochy — energetická infrastruktura, navigační světla a oplocení letiště — údržba letiště a bezpečnostní zařízení — úprava navigačního zařízení — přístupové cesty, čerpací stanice a parkoviště		
Fáze III: 2014 - 2019	[…]	[…]
— investice nutné pro obsluhu větších letadel (např. Boeing 737 nebo Airbus A320),např. pojezdové dráhy, zařízení pro údržbu letiště a odbavovací plochy — jiné investice související se službami pro cestující (např. rozšíření parkoviště)		
Fáze IV: 2020 - 2030	[…]	[…]
— rozšíření terminálu — rozšíření budovy pro správu letiště a jednotky požární ochrany — rozšíření odbavovací plochy, pojezdových drah a parkovišť		
Investiční náklady celkem	164,90	41,02

Zdroj: informace předložené polskými orgány.

Financování investičního projektu

(12) Investiční projekt je financovaný pomocí kapitálových injekcí poskytnutých veřejnými společníky (tj. městem Gdyně a obcí Kosakowo). Kapitálové injekce mají pokrýt jak investiční náklady, tak i provozní náklady související s fungováním letiště v počátečním období jeho využívání (tj. do roku 2019 včetně). Veřejní společníci očekávají, že počínaje rokem 2020 začne provozovatel letiště generovat zisk, a bude tak moci ze svých příjmů samostatně financovat veškerou svou činnost.

(13) Ještě předtím, než byl projekt oznámen Komisi (tj. před dnem 7. září 2012), se veřejní společníci letiště v Gdyni dohodli na finančním příspěvku v celkové výši přibližně 207,48 mil. PLN ([9]) (asi 51,87 mil. EUR), který byl určený na realizaci investičního projektu a pokrytí ztrát letiště v prvních letech jeho využívání. V letech 2007–2019 mělo město Gdyně poskytnout finanční příspěvek ve výši 142,48 mil. PLN (asi 35,62 mil. EUR). Obec Kosakowo poskytla finanční příspěvek ve výši 0,1 mil. PLN (25 000 EUR) v době založení společnosti. V letech 2011–2040 měla obec Kosakowo poskytnout rovněž nefinanční příspěvky ve výši 64,9 mil. PLN (asi 16,2 mil. EUR) tím, že změní část ročních poplatků za pronájem pozemků (za jejich splacení je odpovědné letiště v Gdyni) na podíly na letišti (viz níže uvedená tabulka 2).

([8]) Podle názoru polských orgánů zahrnují investice, které spadají do oblasti působnosti veřejných orgánů, výstavbu budov pro jednotky požární ochrany, celníky, pracovníky ochrany letiště, zaměstnance policie a pohraniční stráže, jakož i vybavení těchto budov, oplocení letiště, dohled pomocí videokamer atd.

([9]) V nominálním vyjádření.

Tabulka 2

Financování investičního projektu pomocí navýšení kapitálu

	mil. PLN	mil. EUR
Před 18. červnem 2012		
Kapitálové injekce v podobě finančních prostředků poskytnuté městem Gdyně	60,73	15,18
Kapitálové injekce v podobě finančních prostředků poskytnuté obcí	0,10	0,03
Kosakowo Přeměna dluhu na vlastní kapitál obce Kosakowo	3,98	1,00
Celková výše příspěvku před18. červnem 2012	**64,81**	**16,20**
Prognózy na období po18. červnu 2012		
Kapitálové injekce v podobě finančních prostředků poskytunuté městem Gdyně:	**81,75**	**20,44**
z toho:		
v roce 2013	29,90	7,48
v roce 2014	[…]	[…]
v roce 2015	[…]	[…]
v roce 2016	[…]	[…]
v roce 2017	[…]	[…]
v roce 2018	[…]	[…]
v roce 2019	[…]	[…]
Přeměna dluhu na vlastní kapitál obce Kosakowo	**60,92**	**15,23**
z toho:		
v letech 2013-2039 (27*[…] PLN)	[…]	[…]
v roce 2040	[…]	[…]
Celková předpokládaná výše příspěvku po 18. červnu 2012	**142,67**	**35,67**
Celkový předpokládaný vlastní kapitál společnosti Letiště Gdyně- Kosakowo sp. z o. o.	**207,48**	**51,87**

Zdroj: na základě informací předložených polskými orgány

2.2. DŮVODY ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ A PRVOTNÍ HODNOCENÍ

(14) V rozhodnutí o zahájení řízení byly položeny tyto otázky:

— zaprvé, zda je veřejné financování investičního projektu v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství (*market economy investor principle*, dále jen „MEIP“), zejména pokud jde o i) včasné použití této zásady, metodu použití této zásady a ii) otázku, zda analýza zásady investora v tržním hospodářství, kterou vypracovaly polské orgány a na jejímž základě byla potvrzena kladná čistá současná hodnota (*net present value*, dále jen „NPV“) ([10]), vychází z realistických a věrohodných předpokladů;

([10]) Čistá současná hodnota uvádí, zda je příjem z daného projektu vyšší než (oportunitní) náklady na kapitál. Projekt se považuje za ekonomicky výhodnou investici, pokud generuje kladnou NPV. Investice, u nichž je příjem nižší než (oportunitní) náklady na kapitál, nejsou ekonomicky výhodné. (Oportunitní) náklady na kapitál jsou vyjádřeny v diskontní sazbě.

— za druhé, zda lze podporu na provoz a investice pro letiště v Gdyni považovat za slučitelnou s vnitřním trhem.

Použití zásady investora v tržním hospodářství

(15) Pokud jde o první otázku, Komise vyjádřila pochybnosti, zda je možné použít analýzu zásady investora v tržním hospodářství provedenou v roce 2012, tedy poté, co veřejní společníci učinili neodvolatelné rozhodnutí o financování přestavby letiště, pro účely posouzení existence státní podpory. V důsledku toho měla Komise pochybnosti, zda je srovnávací scénář, podle kterého by měl být projekt ukončen v roce 2012, správný.

(16) Vzhledem ke skutečnosti, že letiště v Gdyni má fungovat v souladu s podobným obchodním plánem (tj. má se zaměřit na nízkonákladové dopravce, charterové lety a všeobecné letectví) jako stávající letiště v Gdaňsku, jehož kapacita dosud ani není využita a které se má dále rozšiřovat a nachází se ve vzdálenosti pouhých 25 km, Komise vyjádřila pochybnosti, zda prognóza příjmů letiště v Gdyni vychází z realistických předpokladů, zejména pokud jde o výši letištních poplatků a očekávaný počet cestujících. Komise zejména upozornila na skutečnost, že v obchodním plánu letiště v Gdyni se počítá s vyššími poplatky za cestující než v případě letiště Gdaňsk a dalších podobných regionálních polských letišť (po očištění o slevy nabízené leteckým společnostem).

(17) Komise má navíc pochybnosti, zda obchodní plán zohledňuje všechny plánované pobídky (např. podporu marketingu, rabaty nebo jakékoli jiné možnosti, které pobízejí k rozvoji leteckých tras atd.), které mají být poskytovány přímo letištěm Gdyně nebo jeho společníky či jinými regionálními orgány s cílem motivovat letecké dopravce k vytváření nových tras z tohoto letiště.

(18) S ohledem na skutečnost, že míra růstu podniku v zásadě není vyšší než míra růstu hospodářství, ve kterém daný podnik funguje (tj. pokud jde o růst HDP), Komise vyjádřila pochybnosti ohledně správnosti míry růstu obratu ve výši […], který byl použit za účelem výpočtu konečné hodnoty ([11]). Tyto pochybnosti se přímo týkají posouzení ziskovosti investičního projektu, jelikož kapitálová hodnota nového letiště je kladná pouze s ohledem na konečnou hodnotu projektu od roku 2040 (kumulované aktualizované peněžní toky v období 2010–2040, na které se vztahuje analýza, jsou záporné).

(19) V souvislosti s výše uvedenými skutečnostmi Komise konstatovala, že financování daného investičního projektu z veřejných prostředků představuje selektivní ekonomickou výhodu ve prospěch provozovatele letiště v Gdyni. Dané veřejné financování bylo poskytnuto ze státních prostředků a lze je přičíst státu. Kromě toho narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Protože jsou splněna všechna kritéria pojmu podpory, Komise konstatovala, že dané veřejné financování představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU („SFEU“).

Slučitelnost podpory s vnitřním trhem

(20) Pokud jde o druhou otázku, Komise vyjádřila pochybnosti, zda je možné považovat podporu pro investice a provoz letiště v Gdyni za slučitelnou s vnitřním trhem.

(21) Ohledně otázky týkající se podpory pro investice měla Komise pochybnosti, pokud jde o splnění veškerých kritérií podpory pro investice ve prospěch letišť, jak jsou stanovena v pokynech pro letectví z roku 2005 ([12]). Konkrétně Komise pochybovala o tom, zda dotčená investice naplňuje jasně vymezený cíl obecného zájmu, zda je tato infrastruktura nezbytná a přiměřená a zda nabízí uspokojivou střednědobou perspektivu, pokud jde o její využití. Kromě toho Komise pochybovala o tom, zda míra dopadu na rozvoj obchodu není v rozporu se společným zájmem.

(22) Pokud jde o podporu pro provoz v podobě financování ztrát z provozování letiště Gdyně-Kosakowo v prvních letech jeho fungování, Komise zpochybnila možnost, že je možné uplatnit na tuto podporu výjimku podle čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU. Konkrétně Komise pochybovala o tom, zda lze danou podporu pro provoz uznat za slučitelnou s pokyny k vnitrostátní regionální podpoře na období 2007–2013 ([13]).

([11]) Konečná hodnota je současná hodnota všech následujících peněžních toků vygenerovaných v rámci trvale stabilní míry růstu (tj. kapitálová hodnota provozovatele letiště v posledním roce předloženého obchodního plánu).

([12]) Sdělení Komise – Pokyny Společenství pro financování letišť a pro státní podpory na zahájení činnosti pro letecké společnosti s odletem z regionálních letišť (Úř. věst. C 312, 9.12.2005, s. 1).

([13]) Pokyny k regionální podpoře na období 2007–2013 (Úř. věst. C 54, 4.3.2006, s. 13).

3. **PŘIPOMÍNKY PŘEDLOŽENÉ POLSKÝMI ORGÁNY**

3.1. POUŽITÍ ZÁSADY INVESTORA V TRŽNÍM HOSPODÁŘSTVÍ A EXISTENCE PODPORY

(23) Polské orgány trvají na svém stanovisku, že veřejné financování investice ve prospěch letiště v Gdyni je slučitelné se zásadou investora v tržním hospodářství a že toto financování tedy nepředstavuje státní podporu. V této souvislosti polské orgány odkazují na analýzu zásady investora v tržním hospodářství, která se týkala investic v letech 2010–2012. Polské orgány konstatují, že veškeré analýzy zásady investora v tržním hospodářství potvrzují kladnou čistou současnou hodnotu a vnitřní míru návratnosti ([14]), která je vyšší než náklady na kapitál.

3.1.1. **Rozhodovací Proces A Správnost Metodiky Použité Při Analýze Zásady Investora V Tržním Hospodářství**

(24) Polské orgány vysvětlily, že diskuze a práce související s přestavbou vojenského letiště Gdyně-Kosakowo na letiště pro civilní letectví byly zahájeny již v roce 2005 a v té době se jednalo s jinými partnery (např. letištěm v Gdaňsku). Polské orgány navíc vysvětlují, že v roce 2007 založily Gdyně a Kosakowo společnost s názvem Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o., která byla od té doby za danou investici odpovědná.

(25) V průběhu řízení předložily polské orgány tři analýzy MEIP vypracované firmou PWC. První analýza MEIP (s datem 16. července 2010, dále jen „analýza MEIP 2010“) byla vypracována v červenci roku 2010. PWC vypracovala dvě další aktuálnější analýzy MEIP: v květnu 2011 (s datem 13. května 2011, dále jen „aktualizace MEIP 2011“) a v červenci 2012 (s datem 13. července 2012, dále jen „aktualizace MEIP 2012“ nebo „analýza MEIP 2012“). Tyto aktualizace obsahují nové prognózy, pokud jde o počet cestujících, změny týkající se oblasti působnosti projektu, změny částek investic a změny v metodologii a základních údajích pro výpočet NPV (např. koeficient beta a diskontní sazba). V listopadu 2013 polské orgány ještě předložily informace, že nové zdroje příjmu (tj. prodej paliva a poskytování navigačních služeb) navyšují NPV projektu. Ke dni, kdy bylo přijato rozhodnutí o zahájení řízení, polské orgány předložily pouze aktualizaci MEIP 2012.

(26) Polské orgány vysvětlují také harmonogram projektu investice města Gdyně a obce Kosakowo do letiště v Gdyni. V této otázce polské orgány zdůrazňují, že investiční proces lze rozdělit na dvě fáze realizace projektu:

i) *Fáze první (2007–2009) zahrnuje přípravné práce a studie proveditelnosti s cílem vybudovat nové letiště (vztahuje se k první fázi popsané v tabulce 1)*

(27) Polské orgány vysvětlují, že v první fázi realizovala společnost založená Gdyní a Kosakowem přípravné úkoly (např. příprava hlavního plánu pro investici, dokumentů nutných pro získání statusu provozovatele letiště, zprávy týkající se dopadu investice na životní prostředí, projektové dokumentace atd.).

(28) Polské orgány trvají na stanovisku, že v první fázi nedošlo k významným kapitálovým investicím, nýbrž že veřejné financování schválené ve prospěch provozovatele letiště bylo v souladu s podporou *de minimis* ([15]). Polské orgány uvádějí, že do dne 26. června 2009 činily kapitálové injekce ve prospěch společnosti celkem 1,691 mil. PLN (asi 423 000 EUR).

ii) *Fáze druhá (od roku 2010) zahrnuje faktickou přestavbu letiště (vztahuje se k fázím II až IV popsaným v tabulce 1)*

(29) Polské orgány dále vysvětlují, že první, přípravná, fáze skončila v roce 2010 po dokončení hlavního plánu ([16]) a vypracování první analýzy MEIP 2010 pro letiště v Gdyni. Polské orgány upozorňují, že jelikož z analýzy MEIP 2010 vyplynulo, že investice ze strany obou místních orgánů byly realizované za tržních podmínek (tj. nepředstavují státní podporu), společníci navýšili základní kapitál společnosti na 6,05 mil. PLN (asi 1,5 mil. EUR).

([14]) Vnitřní míra návratnosti slouží posouzení návratnosti/zisku, který investor vygeneruje z investovaného kapitálu.

([15]) V té době bylo v platnosti nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5).

([16]) V hlavním plánu investičního projektu jsou popsány různé prostředky nutné pro přestavbu letiště.

(30) V analýze MEIP 2010 byla NPV daného investičního projektu vypočítána na základě metody volného peněžního toku (*free cash flow*) společnosti (*free cash flow to the firm*, dále jen"FCFF") ([17]). Tento výpočet vychází z předpokladu, že všechny kapitálové injekce, se kterými počítá investiční plán, budou opravdu provedeny s cílem realizace investičního projektu ([18]). Tato metoda odhadu se používá pro výpočet peněžních toků pro všechny držitele kapitálu podniku (společníky a držitele dluhopisů) v období, na které se vztahuje prognóza. Prognózy týkající se peněžních toků se pak snižují o vážený průměr nákladů na kapitál (*weighted average cost of capital*, „WACC") ([19]), aby se tak získaly údaje o diskontovaných peněžních tocích podniku v období, na které se vztahuje prognóza. V dalším roce se vypočítá konečná hodnota použitím metody nepřetržitého růstu (která vychází z předpokladu stálého růstu na základě FCFF z posledního období, na které se vztahuje prognóza). Za základ NPV se použije součet diskontovaných peněžních toků a konečné hodnoty. V tomto případě byly v analýze MEIP 2010 uvedeny odhady peněžních toků v období 2010–2040 a použit WACC ve výši […] % ([20]). Na základě použití těchto vstupních údajů došla analýza k závěru, že diskontované peněžní toky činí minus […] mil. PLN ([…] mil. EUR) v období 2010–2040 a (diskontovaná) konečná hodnota činí asi […] mil. PLN ([…] mil. EUR) ([21]). NPV celého projektu se tak odhaduje na […] mil. EUR (nebo […] mil. EUR).

(31) Níže uvedený obrázek (viz obrázek 1) uvádí očekávané kumulované diskontované peněžní toky v období, na které se vztahuje prognóza, tj. 2010–2040, vypočítané v rámci analýzy MEIP 2010.

Obrázek 1

Kumulované (reálné) diskontované peněžní toky (v PLN)

[…]

(32) Polské orgány vysvětlují, že dne 29. července 2010 byl vlastní kapitál společnosti navýšen na 6,052 mil. PLN (asi 1,5 mil. EUR). Polské orgány zároveň doplňují, že ačkoli z analýzy nevyplynula existence státní podpory, byli to společníci, kteří začali připravovat oznámení Komisi, které mělo být předloženo pouze z důvodů právní jistoty.

(33) Kromě toho polské orgány vysvětlují, že v květnu 2011 byla provedena nová analýza MEIP. Polské orgány informují, že tato analýza měla aktualizovat analýzu MEIP 2010 a byla provedena v souvislosti s pokročilými přípravami a dostupností podrobnějších údajů ohledně investičního plánu, jeho harmonogramu a financování. Polské orgány vysvětlují, že v období mezi přípravou analýzy MEIP 2010 a analýzy MEIP 2011:

— společníci dne 11. března 2011 podepsali dohodu o podmínkách financování investice týkající se zahájení činnosti letiště pro civilní letectví. V této dohodě se město Gdyně zavázalo, že letech 2011–2013 investuje celkem 59 mil. PLN. Obec Kosakowo se zavázala, že v letech 2011–2014 poskytne nefinanční příspěvek v podobě přeměny dluhu na podíly na vlastním kapitálu (*debt-for-equity swap*) (jak uvádí tabulka 2),

— ve stejný den, tj. dne 11. března 2011, uzavřela společnost odpovědná za vybudování letiště v Gdyni s obcí Kosakowo dohodu o pronájmu pozemků (dohoda upřesňovala rozsah pozemků, podmínky splatnosti pronájmu, otázku daní atd.),

— byly upřesněny a aktualizovány náklady na investici zahrnuté do investičního plánu.

(34) Polské orgány vysvětlují, že z analýzy MEIP 2011 vyplynula kladná NPV. Polské orgány navíc informovaly, že na tomto základě veřejní společníci, kteří řídili letiště, poskytli další kapitálové injekce. Polské orgány zdůrazňují, že v červenci 2011 byl vlastní kapitál společnosti navýšen na částku 33,801 mil. PLN (8,45 mil. EUR) a v dubnu 2013 na částku 64,810 mil. PLN (16,20 mil. EUR).

([17]) FCFF se používá pro výpočet provozního zisku podniku před odečtením úroků a daní („EBIT"), přičemž se připočtou odpisy (neboť jde o nehotovostní výdaje) a odečtou se investiční potřeby, změny provozního kapitálu a daně (viz tabulka 5 analýza MEIP 2010).

([18]) Výpočty FCFF vycházejí z očekávaných peněžních toků (do podniku i z něho) v období, na které se vztahuje prognóza 2010–2040. Tyto peněžní toky jsou založeny na obchodním plánu a jeho základních předpokladech týkajících se počtu cestujících, poplatků, provozních nákladů a kapitálových výdajů. Výpočty FCFF proto zohledňují všechny náklady, se kterými se počítá pro přestavbu letiště.

([19]) Vážený průměr nákladů na kapitál (WACC) představuje plánované prostředky, které podnik zaplatí ve prospěch držitelů jeho dluhopisů, aby mohl financovat aktiva společnosti.

([20]) Základem je bezriziková sazba ve výši […] %, prémie za úvěrové riziko ve výši […] %, sazba daně z příjmů právnických osob ve výši 19 %, koeficient beta ve výši […] %, prémie za sazbu na peněžním trhu ve výši […] % a struktura kapitálu […] % dluhu a […] % vlastního kapitálu (viz bod 4.4 na straně 21 analýzy MEIP 2010). Komise upozorňuje, že z výpočtů předložených polskými orgány lze usuzovat, že pro účely analýzy MEIP byl použit WACC se sestupnou časovou strukturou.

([21]) Na základě konečné hodnoty se došlo k předpokladu […] růstu na úrovni […] %.

(35) V rámci analýzy MEIP 2011 byly vypočítány diskontované peněžní toky na základě diskontovaných peněžních toků pro období 2011–2040, na které se vztahovala prognóza. Aktualizované diskontované peněžní toky činily (–[…]) mil. PLN (–[…] mil. EUR), tj. naznačovaly tak větší ztráty, přičemž konečná hodnota se snížila na […] mil. PLN (asi […] mil. EUR). V souvislosti s tím byla NPV snížena na částku […] mil. PLN (nebo méně než […] mil. EUR). WACC byl snížen na […] % ([22]) a stabilní míra růstu pro výpočet konečné hodnoty […] % byla snížena na […] %.

(36) Polské orgány informují, že v souvislosti s novou makroekonomickou situací (finanční krizí a hospodářským zpomalením) byl projekt v roce 2012 opětovně posouzen, což vedlo k vypracování nové analýzy MEIP (tj. analýzy MEIP 2012). Polské orgány informují, že pro účely analýzy MEIP 2012 byly učiněny následující změny, pokud jde o předpoklady dřívějších analýz MEIP:

— byl snížen prognózovaný počet cestujících na letišti v Gdyni,

— byl snížen rozsah investice, což vedlo ke snížení nákladů na investici o […] mil. PLN ([…] mil. EUR),

— bylo upuštěno od úmyslu vybudovat hlavní terminál (a od souvisejícího rozšíření silniční infrastruktury a parkovišť pro automobily). Namísto toho bylo přijato rozhodnutí zvětšit v druhé fázi investice kapacitu terminálu obecného letectví o […] %,

— v důsledku posouzení situace na trhu bylo považováno za nutné navýšit náklady na investici související s bezpečností o částku […] mil. PLN ([…] mil. EUR),

— snížení rozsahu investice vedlo k tomu, že se zkrátila doba návratnosti investice (v nominálním vyjádření o […] let, z […] let a […] měsíců na […] roky i […] měsíců).

(37) Polské orgány také informují, že v analýze MEIP 2012 byla změněna metodologie, která byla uplatňována v předchozích analýzách MEIP:

— s cílem zlepšit výpovědní hodnotu ohledně struktury financování a nákladů na obsluhu dluhu a metoda volných peněžních toků podniku (*free cash flow to the firm*, dále jen „FCFF“) byla nahrazena metodou volných peněžních toků do vlastního kapitálu (*free cash flow to equity*, dále jen „FCFE“) ([23]),

— v souvislosti se změnami na finančním trhu (trhu cenných papírů) byla aktualizována bezriziková úroková sazba a koeficient beta, Kromě toho byly ze srovnávací analýzy vyloučeny neevropské společnosti. Z toho vyplynula nová diskontní sazba,

— diskontní sazba pro výpočet NPV byla stanovena na základě analýzy srovnatelných společností, včetně letištních společností a společností poskytujících služby na letištích (jejichž finanční výsledky významně souvisí s finančními výsledky letištních společností) ([24]),

— vycházelo se z předpokladu, že projekt bude financován v první řadě z prostředků pocházejících od společníků, a až poté z vnějších prostředků (půjčky provozního kapitálu) a příjmů z provozu.

([22]) Bezriziková sazba byla navýšena na […] % a koeficient beta byl navýšen na […]. Byla změněna struktura kapitálu tím, že v ní bylo navýšen dluh ([…] %) a snížen vlastní kapitál ([…] %).

([23]) FCFE = FCFF + přijaté úvěry a půjčky – splacené úvěry a půjčky – úroky za úvěry a půjčky. V porovnání s FCFF jsou FCFE diskontované mírou návratnosti z vlastního kapitálu, která je vždy vyšší než WACC. V důsledku toho NPV ukazuje, jaká část návratnosti investice je k dispozici společníkům (kapitálovým investorům). NPV vypočítaná na základě FCFE tedy nevypovídá o celkové návratnosti investice, tj. návratnosti pro společníky a návratnosti pro věřitele.

([24]) S cílem ukázat rozdíl v typické struktuře financování letištních společností a společností poskytujících služby na letištích byla před výpočtem průměrných hodnot navýšena částka návratnosti z vlastního kapitálu.

(38) Diskontované peněžní toky byly v analýze MEIP 2012 vypočítané na základě diskontovaných peněžních toků pro období 2012–2030, na které se vztahovala prognóza (tj. období, na které se vztahovala prognóza, bylo v porovnání s předchozí studií zkráceno o deset let). Aktualizované diskontované peněžní toky činily (–[…] mil.) PLN (asi (–[…]) mil. EUR), oproti tomu byla významně navýšena konečná hodnota na […] mil. PLN ([…] mil. EUR). Následně byla odečtena dosavadní kapitalizovaná hodnota investice ([…] mil. PLN). V souvislosti s tím byla v roce 2012 aktualizována NPV, která činila […] mil. PLN (nebo […] mil. EUR). Pro výpočet NPV byly použity náklady na vlastní kapitál ve výši […] % ([25]) a stabilní míra růstu pro výpočet konečné hodnoty byla opětovně snížena z […] % na […] %.

(39) Polské orgány zdůrazňují, že analýza MEIP 2012 nadále ukazovala kladné výsledky a v jejím důsledku poskytli společníci další kapitálové injekce. Polské orgány uvedly, že do dubna 2013 kapitál společnosti vzrostl na 91,310 mil. PLN (22,8 mil. EUR) a v roce 2013 se jeho výše nezměnila, jak ukazuje shrnutí uvedené v tabulce 3.

Tabulka 3

Navýšení kapitálu provozovatele letiště v Gdyni městem Gdyně a obcí Kosakowo

Datum rozhodnutí o zápisu do vnitrostátního soudního	Datum schválení navýšení kapitálu	Jméno společníka	Předmět schválení	Hodnota podílů (mil. PLN)	Základní kapitál (mil. PLN)	Celkový podíl na celkovém navýšení kapitálu do
28.8.2007	23.7.2007	Gdyně	vytvoření nových podílů	0,030	0,030	0,03 %
28.8.2007	23.7.2007	Kosakowo	vytvoření nových podílů	0,020	0,050	0,05 %
4.3.2008	6.12.2007	Gdyně	vytvoření nových podílů	0,120	0,170	0,19 %
4.3.2008	6.12.2007	Kosakowo	vytvoření nových podílů	0,080	0,250	0,27 %
11.9.2008	21.7.2008	Gdyně	vytvoření nových podílů	0,500	0,750	0,82 %
28.7.2009	26.6.2009	Gdyně	404 podílů města Gdyně bylo zrušeno bez náhrady pro společníka	– 0,404	0,346	0,38 %
28.7.2009	26.6.2009	Gdynia	vytvoření nových podílů	1,345	1,691	1,85 %
8.12.2010	29.7.2010	Gdyně	vytvoření nových podílů	4,361	6,052	6,63 %
8.7.2011	7.6.2011	Gdyně	vytvoření nových podílů	25,970	32,022	35,07 %
1.9.2011	26.7.2011	Kosakowo	vytvoření nových podílů	1,779	33,801	37,02 %
25.4.2012	5.4.2012	Gdyně	vytvoření nových podílů	28,809	62,610	68,57 %
25.4.2012	5.4.2012	Kosakowo	vytvoření nových podílů	2,200	64,810	70,98 %
27.5.2013	8.4.2013	Gdyně	vytvoření nových podílů	4,269	69,079	75,65 %
27.5.2013	8.4.2013	Kosakowo	vytvoření nových podílů	2,200	71,279	78,06 %
17.6.2013	25.4.2013	Gdyně	vytvoření nových podílů	20,031	91,310	100,00 %

Zdroj: informace předložené polskými orgány.

([25]) Bezriziková sazba byla snížena na […] % a koeficient beta byl snížen na […].

(40) Polské orgány souhrnem potvrzují, že ačkoli místní orgány přijaly další kroky za účelem vybudování letiště v Gdyni již v roce 2005, projekt získal konečnou podobu až v momentě vypracování hlavního plánu a vypracování prvního znění analýzy MEIP, tj. v roce 2010. Polské orgány vysvětlují, že poté byly v projektu – v důsledku změny vnější situace – významně změněny původní předpoklady. Polské orgány tvrdí, že veřejní společníci přijali konečné rozhodnutí o provedení a konečné podobě projektu v roce 2012. Polské orgány také zdůrazňují, že každá ze tří verzí MEIP potvrzovala ziskovost projektu a podporovala možnost realizovat projekt soukromým investorem.

(41) Pokud jde o alternativní scénář, polské orgány tvrdí, že v souladu s vnitrostátním právem mohla obec Kosakowo využívat pozemek, na kterém se nachází letiště v Gdyni, pouze za účelem vybudování nového letiště. Polské orgány vysvětlují, že pozemky, na kterých se nachází letiště, byly obci Kosakowo pronajaty na období 30 let. Polské orgány kromě toho informují, že podle nájemní dohody smí Kosakowo pronajímat pozemky pouze subjektu, který je odpovědný za vybudování nebo fungování letiště pro civilní letectví. Polské orgány tvrdí, že v případě, že by obec Kosakowo nepronajala daný pozemek za účelem vybudování letiště pro civilní letectví do šesti měsíců, nebo pokud by byl pozemek využíván pro jiné účely, nebo pokud by letiště nezahájilo činnost do tří let, mohl by daný pozemek připadnout zpět státu. Scénář, podle kterého by pozemek, na kterém se nachází letiště v Gdyni, byl využíván či pronajmut pro jiné účely než účely letectví, není podle polských orgánů možný, a proto nemůže sloužit jako alternativní scénář.

3.1.2. **Věrohodnost hlavních předpokladů, ze kterých vychází analýza MEIP 2012**

Prognózy týkající se počtu cestujících a prognóza příjmů

(42) Polské orgány vysvětlují, že plánovaná výše sazeb letištních poplatků vycházela z obecně dostupných sazeb, které používají jiná letiště, aby nedocházelo k narušení trhu a zároveň se zajistila přiměřená úroveň ziskovosti projektu na základě prognózovaného počtu cestujících. Podle polských orgánů se tyto poplatky významně neliší od standardních poplatků, které vybírají malá letiště. Konkrétně polské orgány uvádějí, že dvě nově otevřená letiště v Modlině a Lublinu používají standardní letištní poplatky, jejichž výše je podobná poplatkům prognózovaným v analýze MEIP pro letiště v Gdyni.

(43) V odpovědi na názor Komise, že poplatky prognózované pro letiště v Gdyni ((25 PLN (5,25 EUR) v prvních dvou letech a poté 40 PLN (10 EUR) za každého odlétajícího cestujícího) jsou vyšší, než zlevněné poplatky uplatňované na letišti v Gdaňsku (24 PLN (5 EUR) za cestujícího odlétajícího letadlem nízkonákladové společnosti v případě letů na mezinárodních trasách obsluhovaných nejméně dvakrát v týdnu; 12,50 PLN (3,1 EUR) v případě vnitrostátních letů), polské orgány upozorňují, že operační plán uvádí průměrnou výši poplatků za celé období, na které se vztahuje prognóza (2014–2030), přičemž se zohlednila skutečnost, že se poplatky na letišti v Gdaňsku budou muset dlouhodobě zvýšit z důvodu zlepšených standardů obsluhy na tomto letišti.

(44) Kromě toho polské orgány uvádějí, že ziskové rozpětí použité v projektu, změněná (o něco vyšší) prognóza týkající se letového provozu a podíl armády na některých provozních nákladech by měly letišti v Gdyni pomoci udržet snížené poplatky za cestující po delší dobu (nižší poplatky by bylo možné uplatňovat do konce roku 2021), zároveň se tím má zajistit kladná NPV pro veřejné společníky.

(45) Polské orgány rovněž tvrdí, že aktualizovaná prognóza (z března 2013) týkající se počtu cestujících v Pomořanech předpokládá větší provoz než předpokládala analýza MEIP 2012. Podle nejnovějších číselných údajů má letiště v Gdyni v roce 2030 odbavit 1 149 978 cestujících, a nikoli 1 083 746. Podle prognózy má v Pomořanech celkem vzrůst počet cestujících v roce 2030 z 7,8 mil. na 9 mil. osob.

(46) Podle polských orgánů tyto číselné údaje potvrzují, že obě letiště v Gdaňsku a Gdyni mohou být společně zisková a společně fungovat na trhu v Pomořanech. Polské orgány se domnívají, že i kdyby se zvýšila kapacita letiště v Gdaňsku na sedm milionů cestujících, na rozvíjejícím se trhu s leteckou dopravou v Pomořanech je stále ještě prostor pro jedno malé regionální letiště navíc (s kapacitou jednoho milionu cestujících), jehož služby by doplňovaly služby, jež poskytuje letiště v Gdaňsku.

Tabulka 4

Srovnání prognóz týkajících se počtu cestujících uvedených v analýze MEIP 2012 s aktualizovanými prognózami (z března 2013) ohledně letiště v Gdyni

Year	Commercial traffic		Commercial traffic		General aviation	
	Passengers (in thousands)		Aircraft operations		Aircraft operations	
	2012 MEIP study forecast	Updated forecast	2012 MEIP study forecast	Updated forecast	2012 MEIP study forecast	Updated forecast
	Total	**Total**	**Total**	**Total**	**Total**	**Total**
2009	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2010	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2011	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2012	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2013	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2014	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2015	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2016	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2017	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2018	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2019	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2020	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2021	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2022	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2023	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2024	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2025	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2026	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2027	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2028	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2029	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
2030	1 083 746	1 149 978	[…]	[…]	[…]	[…]

Zdroj: na základě informací předložených polskými orgány.

Provozní náklady (pobídky pro letecké společnosti, náklady související s činností armády na letišti)

(47) Polské orgány vysvětlují, že v analýze MEIP byla zohledněna marketingová a propagační opatření, a uvádějí tyto odhady:

i) provozní náklady odhadnuté na základě dostupných finančních výkazů všech velkých letišť v Polsku,

ii) ostatní náklady v rozdělení podle druhu, které jsou prognózované pro letiště v Gdyni v konzervativní výši, při současném zohlednění příslušných nákladů na jiných letištích.

(48) Polské orgány rovněž informují, že analýza MEIP předpokládala, že všechny provozní náklady ponese investor, a nezohlednila přitom, že by se na těchto nákladech mohla podílet armáda, která bude letiště používat. Polské orgány tvrdí, že rozdělení provozních nákladů souvisejících s používáním společné infrastruktury mělo činit […], pokud jde o počet civilních a vojenských letů. Polské orgány navíc vysvětlují, že náklady na renovaci a opravu budou činit […]. Polské orgány zdůrazňují, že tím, že bylo dohodnuto společné využívání letiště (s armádou, která má letiště používat, dosud formálně nedohodnuté), sníží se náklady související se službami třetích stran a odměnami o minimálně […]. Podle polských orgánů povede zohlednění tohoto faktoru v analýzách MEIP k větší prognózované ziskovosti projektu.

Dlouhodobá míra růstu

(49) Polské orgány vysvětlují, že míra růstu ve výši […] %, kterou předpokládá analýza MEIP, se vztahuje ke konečné hodnotě v nominálním vyjádření.

(50) Polské orgány navíc informují, že míra růstu ve výši […] % odpovídá cíli inflace v Polsku, který stanovila Rada peněžní politiky (řídící orgán Polské národní banky). Polské orgány uvádějí, že podle nejnovější prognózy Mezinárodního měnového fondu z července 2013 má růst HDP Polska v roce 2014 činit 2,2 %, v roce 2015 3 %, v roce 2017 3,3 % a v roce 2018 3,8 %.

Aktualizace z listopadu 2013

(51) V listopadu 2013 polské orgány informovaly, že provozovatel letiště obdržel správní rozhodnutí celního úřadu a energetického regulačního úřadu, kterým se povoluje prodávat letadlům palivo přímo. Prodej paliva provozovatelem letiště by měl představovat zdroj dalších příjmů a zlepšuje finanční výsledek v operačním plánu.

(52) Podle polských orgánů vycházely veškeré dosud provedené analýzy MEIP z předpokladu, že palivo bude prodávat externí provozovatel. Prodej paliva provozovatelem letiště by zvýšil ziskové rozpětí podniku z této činnosti[…] PLN ([…] EUR) za litr (v případě, že by palivo prodával externí provozovatel) na […] PLN ([…] EUR) za litr (v případě, že by palivo prodával přímo provozovatel letiště).

(53) Polské orgány uvádějí, že tyto dodatečné příjmy by mohly zlepšit výsledek uvedený v aktualizaci MEIP 2012. Polské orgány konstatují, že se očekává, že NPV projektu tak vzroste z […] mil. PLN ([…] mil.EUR) na […] mil. PLN ([…] mil. EUR). Polské orgány dodatečně vysvětlují, že by vnitřní míra návratnosti (*internal rate of return*, dále jen „IRR“) vzrostla z […] % na […] %.

(54) Polské orgány tvrdí, že by dodatečné příjmy alternativně umožnily v dlouhodobé perspektivě snížit dlouhodobé letištní poplatky, které musí letecké společnosti platit.

(55) Polské orgány potvrdily, že samostatný prodej paliva nebyl v provedených analýzách MEIP zohledněn v důsledku obezřetného přístupu. V době, kdy byly analýzy prováděny, nevlastnil provozovatel letiště nutná povolení ani neměl záruky, že tato povolení kdy získá.

(56) Dodatečně polské orgány informovaly, že podnik hodlá poskytovat leteckým společnostem navigační služby (namísto polské agentury poskytující navigační služby – „Polska Agencja Żeglugi Powietrznej“). Polské orgány uvádějí, že by tak bylo možné snížit konečný poplatek hrazený leteckými společnostmi (v současnosti placený ve prospěch agentury), čímž by se letiště v Gdyni stalo pro letecké společnosti atraktivnější. Provozovatel letiště by tak mohl leteckým společnostem nabídnout konkurenceschopnější letištní poplatky než sousední letiště.

3.2. HODNOCENÍ SLUČITELNOSTI PODPORY S VNITŘNÍM TRHEM

3.2.1. **Investiční podpora**

(57) Podle polských orgánů byla splněna všechna kritéria slučitelnosti podpory pro investice ve prospěch letišť, jak jsou stanoveny v pokynech pro letectví z roku 2005.

Realizace odpovídá jasně definovanému cíli společného zájmu

(58) Polské orgány tvrdí, že vybudování letiště v Gdyni, které je dopravním faktorem v Pomořanech, zlepší využívání stávající infrastruktury a bude mít pozitivní vliv na rozvoj regionu, zejména pokud jde o vyšší počet pracovních míst na letištích, příjmy z dodavatelského řetězce pro letecký trh a rozvoj turistického ruchu.

(59) Polské orgány se odvolávají na studii „Regionalna strategia rozwoju transportu w województwie pomorskim na lata 2007–2020" (Regionální strategie rozvoje dopravy v pomořanském vojvodství v letech 2007–2020), která vychází z prognóz týkajících se letecké dopravy v tomto regionu a ve které byla uznána potřeba vybudovat dopravní uzel úzce spolupracujících letišť, které by uspokojily potřeby obyvatel žijících v oblasti tří velkých měst (Trójmiasto) ([26]).

(60) Podle polských orgánů pro vybudování letištního uzle v regionu Trójmiasto mluví tyto hlavní argumenty: zintenzivnění letecké dopravy v Polsku, vyčerpané možnosti rozšíření kapacity letiště v Gdaňsku a zvětšení aglomerace na téměř 60 km (pokud zohledníme města Tczew a Wejherowo, zvýší se tato rozloha nad 100 km). Polské orgány tvrdí, že ačkoli v důsledku rozšíření terminálu činí kapacita letiště v Gdaňsku přibližně pět milionu cestujících, podle některých prognóz týkajících se letecké dopravy může počet cestujících na tomto letišti v roce 2035 překročit šest milionů. Polské orgány na jednu stranu v předložených připomínkách potvrdily, že kvůli překážkám v oblasti ochrany životního prostředí a rozvoji městských oblastí v sousedství letiště v Gdaňsku jsou perspektivy jeho dalšího rozšíření omezené. Na druhou stranu v připomínkách předložených dne 6. prosince 2012 polské orgány potvrdily, přičemž se odvolávaly na hlavní plán letiště v Gdaňsku, že rozšíření letiště v Gdaňsku nic nebrání.

(61) Polské orgány uvádí, že vybudování letištního uzle v oblasti Trójmiasto s letištěm v Gdyni, které má plnit funkci rezervního letiště (na letišti v Gdyni je možné přistát v 80 % případů, kdy oblačnost a viditelnost neumožňují přistání na letišti v Gdaňsku) dodatečně ospravedlňují důvody související s bezpečností leteckých operací.

(62) Polské orgány dále tvrdí, že rozvoj letiště v Gdyni odpovídá cílům stanoveným ve vnitrostátních a regionálních strategických dokumentech týkajících se rozvoje letecké infrastruktury v Polsku. Polské orgány vysvětlují, že rozvoj letiště v Gdyni má podle plánů pozitivně ovlivnit rozvoj regionu Pomořany a využívání stávající vojenské infrastruktury, přičemž samotné letiště má mít doplňkovou funkci k letišti v Gdaňsku.

Nutná a úměrná infrastruktura

(63) Polské orgány tvrdí, že infrastruktura je nezbytná a úměrná s ohledem na stanovený cíl z důvodu nízké intenzity letecké dopravy (1,55 % podíl na polském leteckém trhu v roce 2030), prognózy týkající se počtu cestujících, který překračuje možnosti rozšíření letiště v Gdaňsku, atraktivity regionu pro turistický ruch a z důvodu předpokládané vysoké míry rozvoje regionu Pomořany.

(64) Polské orgány zdůrazňují strategickou úlohu, kterou plní vojenské letiště v Gdyni v tomto regionu, a upozorňují na skutečnost, že využití stávající infrastruktury minimalizuje náklady na investici a maximalizuje pozitivní přínos pro rozvoj regionu.

(65) Polské orgány také poznamenávají, že náklady na investici byly minimalizovány a že byla zvýšena efektivita této investice díky tomu, že byla zavedena technická řešení (např. výstavba terminálu pro obecné letectví pro potřeby jak obecného letectví, tak i cestujících, umístění většiny služeb pro obsluhu letiště – pohraniční stráž, celní úřad, policie, požární ochrana, vedení letiště – do jediné budovy a úprava dalších stávajících objektů za účelem jejich optimálního využití). Kromě toho se na nákladech na provoz souvisejících s využíváním infrastruktury bude podílet armáda.

([26]) Trójmiasto je městská oblast zahrnující tři velká města regionu Pomořany (tj. Gdaňsk, Gdyně a Sopoty). V této oblasti v současnosti existují tři letiště: Letiště Lecha Wałęsy, vojenské letiště v Pruszczu Gdańskim a vojenské letiště na místě, kde Gdyně hraničí s Kosakowem (Gdyně-Oksywie).

Dostatečné perspektivy střednědobého používání

(66) Polské orgány upozorňují na dostatečné perspektivy střednědobého používání letiště v Gdyni. Jako důvody uvádějí prognózovaný růst HDP v regionu Pomořany, který má být vyšší než očekávaný průměrný růst HDP Polska a EU, atraktivitu regionu pro turistický ruch, status regionu jako centra zahraničních investic a prognózovaný nárůst letecké dopravy.

(67) Polské orgány zdůrazňují, že plánovaná spolupráce s letištěm v Gdaňsku a doplňkovost služeb nabízených oběma letišti (letiště v Gdyni bude obsluhovat především obecné letectví) dodatečně posilují střednědobé a dlouhodobé perspektivy letiště v Gdyni.

(68) Polské orgány navíc vysvětlují, že dotčené letiště rovněž na svém území plánuje rozvoj zvláštní činnosti v oblasti letectví (např. nabídka části jednoduchých služeb, opravy částí letadel nebo výroba jiných montážních dílů/produktů dodávaných na principu „just-in-time“).

(69) Polské orgány poznamenávají, že dalším dokladem potvrzujícím atraktivitu dotčeného projektu je prohlášení o úmyslu, které podepsala komerční banka a ve kterém banka uvádí, že je připravena zahájit rozhovory o financování investice do letiště v Gdyni.

Rozvoj obchodu není dotčen v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem

(70) Jelikož letiště v Gdyni nemá mít velký podíl na trhu (má obsluhovat méně než jeden milion cestujících ročně), polské orgány se domnívají, že vliv dotčeného projektu na obchod není v rozporu se společným zájmem. V souvislosti s prognózovaným růstem letecké dopravy polské orgány předpokládají, že letiště v Gdaňsku a Gdyni budou společně tvořit spolupracující letecký uzel, který bude obsluhovat oblast Trójmiasto a nabízet vzájemně se doplňující služby.

(71) Polské orgány zdůrazňují, že letiště v Gdyni nebude konkurovat letišti v Gdaňsku, neboť se zaměří na služby pro odvětví obecného letectví (údržba, opravy a generální opravy, letecká akademie) a na spolupráci s námořním přístavem v Gdyni.

(72) Kromě toho polské orgány tvrdí, že obsluha charterových letů a nízkonákladových společností na letišti v Gdyni nebude na úkor letiště v Gdaňsku, nýbrž bude reagovat na větší solventnost obyvatel a jejich větší mobilitu. Polské orgány poznamenávají, že pokud zvážíme tempo rozvoje letiště v Gdaňsku a povahu leteckých operací na tomto letišti, existuje riziko, že se v krátkodobé či dlouhodobé perspektivě nutně sníží počet letů, které toto letiště obsluhuje. Polské orgány informují, že tyto závěry byly uvedeny ve zprávě o posouzení dopadu projektu na životní prostředí s názvem „Rozbudowa Portu Lotniczego Gdańsk im. Lecha Wałęsy“ (Rozšíření letiště Lecha Wałęsy v Gdaňsku).

(73) Polské orgány vysvětlují, že investice do letiště v Gdyni může snížit finanční a společné náklady, které by vznikly v případě, že dojde k omezení činnosti letiště v Gdaňsku. Polské orgány konstatují, že pokud letiště v Gdyni převezme část leteckého provozu letiště v Gdaňsku, povede to k lepšímu využití kapacity obou letišť.

Nezbytnost podpory a motivační účinek

(74) Polské orgány tvrdí, že společnost by daný projekt bez veřejného financování nerealizovala. Polské orgány upozorňují na skutečnost, že podpora je omezená na minimum a náklady na projekt byly sníženy a optimalizovány využitím stávající vojenské infrastruktury.

(75) Podle názoru polských orgánů jsou kapitálové injekce ve prospěch realizace letiště v Gdyni nutné a omezené na minimum, což dokazuje:

i) vnitřní míra návratnosti projektu ve výši […] % je jen o něco málo vyšší než diskontní sazba (náklady na vlastní kapitál), která činí […] % (na základě analýzy MEIP 2012);

ii) nutnost, předpokládaná v rámci finančních prognóz, přijmutí půjčky provozního kapitálu za účelem financování provozu letiště, bez které by společnost mohla ztratit likviditu;

iii) skutečnost, že celkové financování z vlastního kapitálu je nižší než celkové investiční náklady (financování z vlastního kapitálu činí méně než […] celkových finančních nákladů za období, na které se vztahuje prognóza, včetně celkových investičních nákladů).

(76) Kromě toho polské orgány vysvětlují přiměřenost dotčeného opatření podpory a srovnávají financování podpory z veřejných prostředků (asi 148 mil. PLN v reálném vyjádření) s investicí „na zelené louce" (letiště Lublin-Świdnik, jehož dosavadní výstavba stála 420 mil. PLN netto) a s investicí na území vojenského letiště (letiště Warszawa-Modlin, jehož dosavadní výstavba stála přibližně 454 mil. PLN).

3.2.2. **Provozní podpora**

(77) Polské orgány tvrdí, že projekt splňuje kritéria slučitelnosti stanovená v pokynech k regionální podpoře, která lze uplatnit na region, na který se vztahuje čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU. Podle mínění polských orgánů provozní podpora projektu:

i) je určená na financování části předem určených výdajů,

ii) se omezuje na nezbytné minimum a byla přiznána prozatímně (podpora na provozní náklady se poskytuje ve výši nezbytně nutné pro zahájení činnosti letiště a na dobu nutnou pro toto zprovoznění, tj. do konce roku 2018),

iii) je degresivní a snižuje se z […] % investičních nákladů v roce 2013 na […] % v roce 2018,

iv) se uděluje pro realizaci cílů projektu týkajících se regionálního rozvoje a zmírnění stávajících překážek. Polské orgány tvrdí, že pokud porovnáme výši podpory a její pozitivní přínos pro rozvoj Pomořan, je nutné uznat podporu za úměrnou.

(78) Polské orgány navíc zdůrazňují, že podpora se poskytuje malému letišti, které má maximální roční kapacitu jednoho milionu cestujících, takže riziko narušení hospodářské soutěže a dopadu, který by byl v rozporu se společným zájmem, je minimální, zejména v souvislosti plánované spolupráce letišť v Gdyni a Gdaňsku a doplňkové povahy této spolupráce.

(79) Polské orgány také uvádějí, že jednání, jež jsou v současnosti vedena s armádním uživatelem letiště a jeho podíl na provozních nákladech letiště snižují ztráty a provozní náklady společnosti.

4. **PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN**

(80) Komise neobdržela od zúčastněných stran po zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU žádné připomínky, pokud jde o financování udělené společnosti letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. ze strany města Gdyně a obce Kosakowo.

5. **POSOUZENÍ**

5.1. EXISTENCE STÁTNÍ PODPORY

(81) V čl. 107 odst. 1 SFEU je stanoveno, že „veškeré podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem".

(82) Kritéria v čl. 107 odst. 1 SFEU platí kumulativně. Aby bylo možné určit, zda dané opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, musí být splněny všechny následující podmínky: Konkrétně by finanční podpora musela:

i) být poskytnuta státem nebo ze státních prostředků,

ii) zvýhodňovat určité podniky nebo určitá odvětví výroby,

iii) narušovat nebo mohla narušit hospodářskou soutěž a

iv) ovlivňovat obchod mezi členskými státy.

5.1.1. **Hospodářská činnost a pojem podnik**

(83) V souladu s ustálenou judikaturou musí Komise nejprve zjistit, zda letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. je podnikem ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Podnikem je jakákoli jednotka vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení této jednotky a způsobu jejího financování ([27]). Za hospodářskou činnost se považuje jakákoli činnost spočívající v nabízení zboží nebo služeb na daném trhu ([28]).

(84) Soudní dvůr v rozsudku ve věci letiště Lipsko-Halle potvrdil, že využívání letiště pro komerční účely a výstavba letištní infrastruktury představují hospodářskou činnost ([29]). V momentě, kdy provozovatel letiště zahájí hospodářskou činnost v podobě poskytování letištních služeb za odměnu, se takový provozovatel bez ohledu na jeho právní status nebo způsob financování považuje za podnik ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, a ustanovení Smlouvy o státní podpoře lze tedy použít na posouzení výhod, které byly takovému operátorovi přiznány ze strany státu či ze státních prostředků ([30]).

(85) V tomto ohledu Komise poznamenává, že objekty infrastruktury, které jsou předmětem tohoto rozhodnutí, mají být provozovatelem letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. využívány na komerčním základě. Jelikož provozovatel letiště bude od uživatelů letiště vybírat poplatky za využití uvedených objektů infrastruktury, je nutné uznat, že objekty lze komerčně využívat. Z výše uvedeného vyplývá, že subjekt, který využívá dotčené objekty infrastruktury, je podnikem ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

(86) Hospodářský charakter však nemá každý typ činnosti provozovatele letiště ([31]).

(87) Podle rozsudku Soudního dvora ([32]) činnosti, které obvykle spadají do odpovědnosti státu při výkonu jeho veřejných pravomocí, nejsou hospodářského charakteru a nespadají do oblasti působnosti pravidel státní podpory. K takovým činnostem např. patří činnost související s bezpečností, kontrola leteckého provozu, policie, celní služby atd. Financování se musí omezit pouze na nezbytné minimum nutné pro náhradu nákladů vzniklých na základě této činnosti a nelze je využít na pokrytí nákladů souvisejících s prováděním jiného typu hospodářské činnosti ([33]).

(88) Proto financování činností, které spadají do výkonu veřejné správy, nebo financování infrastruktury přímo související s těmito činnostmi nepředstavují státní podporu ([34]). Činnosti na letišti, např. kontrola leteckého provozu, policie, celní

([27]) Věc C-35/96 Komise v. Itálie, Sb. rozh. 1998, s. I-3851; věc C-41/90 Höfner a Elser, Sb. rozh. 1991, s. I-1979; věc C-244/94 Fédération Française des Sociétés d'Assurances v. Ministère de l'Agriculture et de la Pêche, Sb. rozh. 1995, s. I-4013; věc C-55/96 Job Centre, Sb. rozh. 1997, s. I-7119.

([28]) Věc 118/85 Komise v. Itálie, Sb. rozh. 1987, s. 2599; věc 35/96 Komise v. Itálie, Sb. rozh. 1998, I-3851.

([29]) Rozsudek ve spojených věcech T-455/08 Flughafen Leipzig-Halle GmbH a Mitteldeutsche Flughafen AG v. Komise a T-443/08 Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise, Sb. rozh. 2011, s. II-01311, který potvrdil Soudní dvůr Evropské unie, věc C-288/11 P Mitteldeutsche Flughafen a Flughafen Leipzig-Halle v. Komise, Sb. rozh. 2012, dosud nezveřejněno v Úředním věstníku; viz rovněž věc T-128/89 Aéroports de Paris v. Komise, Sb. rozh. 2000, s. II-3929, který potvrdil Soudní dvůr Evropské unie, věc C-82/01 P Aéroports de Paris v. Komise, Sb. rozh. 2002, s. I-9297 a věc T-196/04 Ryanair v. Komise, Sb. rozh. 2008, s. II-3643.

([30]) Rozsudky ve věcech C-159/91 a C-160/91 Poucet v. AGV a Pistre v. Cancave, Sb. rozh. 1993, s. I-637.

([31]) Věc C-364/92 SAT Fluggesellschaft v. Eurocontrol. Sb. rozh. 1994, s. I-43.

([32]) Rozhodnutí Komise ze dne 19. března 2003 ve věci N309/2002, Bezpečnost letectví – kompenzace nákladů po útocích 11. září 2001.

([33]) Věc C-343/95 Calì & Figli v. Servizi Ecologici Porto di Genova, Sb.1997, s. I-1547; rozhodnutí Komise ze dne 19. března 2003 ve věci N309/2002; rozhodnutí Komise ze dne 16. října 2002 ve věci N438/02, Subvence správ přístavů na výkon úkolů podřízených veřejné moci.

([34]) Viz poznámka pod čarou 32.

služby, požární ochrana, realizace úkolů nutných pro zajištění ochrany civilního letectví před nelegálními zásahy, jakož i investice do infrastruktury a vybavení, jež jsou nutné pro realizaci těchto úkolů, se obecně nepovažují za činnosti hospodářského charakteru ([35]).

(89) Veřejné financování činnosti, která nemá hospodářský charakter a úzce souvisí s prováděním hospodářské činnosti, však nemůže vést k neoprávněné diskriminaci mezi leteckými společnostmi a provozovateli letišť. Podle ustálené judikatury se považuje za výhodu, pokud veřejné orgány osvobodí podnik od nákladů, které neoddělitelně souvisejí s jeho hospodářskou činností ([36]). Pokud je tedy podle právního řádu běžnou praxí, že letecké společnosti nebo provozovatelé letišť nesou náklady na jisté služby, ale některé letecké společnosti nebo provozovatelé letišť, kteří poskytují stejné služby jménem stejných veřejných orgánů, tyto náklady nést nemusí, existuje možnost, že druhým jmenovaným vzniká výhoda, i když se samotné dané služby nepovažují za činnost hospodářského charakteru. Je tedy nutné provést analýzu právního rámce, který je platný pro daného provozovatele letiště, aby bylo možné posoudit, zda daný právní rámec zavazuje provozovatele letiště či leteckou společnost nést náklady na provozování některých typů činností, které by samy o sobě mohly být uznány za činnosti nehospodářského charakteru, které však neoddělitelně souvisejí s realizací činnosti hospodářského charakteru.

(90) Třebaže lze činnost uvedenou v 88. bodě odůvodnění uznat za činnost nehospodářského charakteru, Komise se domnívá, že v souladu s polským právem ([37]) mají provozovatelé letišť povinnost financovat z vlastních zdrojů objekty a zařízení letiště, která jsou nezbytná k provozování dané činnosti.

(91) Komise se tedy domnívá, že veřejné financování poskytnuté provozovateli letiště v Gdyni určené na výše uvedené objekty a zařízení osvobozuje provozovatele od nákladů neoddělitelně souvisejících s jeho hospodářskou činností (viz bod 5.1.3). V této souvislosti Komise dochází k závěru, že při výpočtu ziskovosti posuzované investice je nutné zohlednit také kapitál určený pro tyto objekty a zařízení. Komise tak uplatňuje přístup, který správně použily polské orgány v analýzách MEIP.

5.1.2. **Státní zdroje a účast státu**

(92) Státní podporou se rozumí každá výhoda poskytnutá ze státních zdrojů samotným státem či zprostředkujícím subjektem jednajícím na základě svěřených pravomocí ([38]). Zdroje místních orgánů jsou pro účely článku 107 SFEU státními zdroji ([39]). V tomto případě pocházejí kapitálové injekce poskytnuté ve prospěch letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. z rozpočtů dvou orgánů místní samosprávy, tj. města Gdyně a obce Kosakowo. Komise se tedy domnívá, že zdroje dotčených obcí byly státními zdroji.

(93) Komise se proto také domnívá, že investice jsou financované ze státních zdrojů a lze je připsat státu.

5.1.3. **Hospodářská výhoda**

(94) Komise vzala na vědomí, že polské orgány na jedné straně argumentují tím, že kapitálové injekce splňují kritéria MEIP, na druhé straně se však domnívají, že podpora je slučitelná s vnitřním trhem, jelikož by provozovatel letiště bez veřejného financování investici neprovedl.

(95) Za účelem zjištění, zda v tomto případě dotčené opatření znamená výhodu pro společnost Gdyně-Kosakowo sp. z o.o., kterou by tato společnost v běžných tržních podmínkách nemohla získat, Komise musí porovnat postup veřejných společníků provozovatele letiště s postupem soukromého investora, který usiluje o dlouhodobou ziskovost ([40]).

([35]) Viz konkrétně: věc C-364/92 SAT Fluggesellschaft v. Eurocontrol, Sb. rozh. 1994, s. I-43, bod 30 a věc C-113/07 P Selex Sistemi Integrati v. Komise, Sb. rozh. 2009, s. I-2207, bod 71.

([36]) Viz mj. věc C-172/03 Wolfgang Heiser v. Finanzamt Innsbruck, Sb. rozh. 2005, s. I-01627, bod 36 a citovaná judikatura.

([37]) Zákon o letectví ze dne 3. července 2002 – *Prawo lotnicze* (Úř. věst. č. 130 z roku 2002, bod 1112, v pozměněném znění), viz mj. články 74 a 84.

([38]) Věc C-482/99 Francie v. Komise, Sb. rozh. 2002, s. I-4397.

([39]) Rozsudek ze dne 12. května 2011 ve spojených věcech T-267/08 a T-279/08, Nord-Pas-de-Calais, Sb. rozh. 2011, s. II-01999, bod 108.

([40]) Věc C-305/89 Itálie v. Komise („ALFA Romeo"), Sb. rozh. 1991, s. I-1603, věc T-296/97 Alitalia v. Komise, Sb. rozh. 2000, s. II-3871.

(96) Při tomto hodnocení nelze zohlednit jakýkoli pozitivní dopad pro hospodářství regionu, ve kterém se letiště nachází, jelikož je podle výroku Soudního dvora nutné, pokud se použije analýza MEIP, vyjasnit otázku, zda „by se soukromý společník při zohlednění pravděpodobné návratnosti investice a bez zohlednění veškerých sociálních a odvětvových otázek a otázek souvisejících s regionální politikou rozhodl za podobných okolností upsat dotčený kapitál“ ([41]).

(97) Polské orgány tvrdí, že dotčená opatření neposkytují provozovateli letiště v Gdyni žádnou hospodářskou výhodu, jelikož jsou v souladu s analýzou MEIP. Jak je uvedeno v bodě 3.1, polské orgány toto tvrzení odůvodňují výsledky analýz MEIP vypracovaných PWC ([42]). V listopadu 2013 polské orgány navíc informovaly, že nové zdroje příjmu (tj. prodej paliva a poskytování navigačních služeb) navyšují NPV projektu. V momentě, kdy bylo přijato rozhodnutí o zahájení řízení, polské orgány předložily pouze aktualizaci MEIP 2012.

(98) Třebaže se podle dohody společníků z roku 2011 město Gdyně a obec Kosakowo zavázaly k poskytnutí hotovostních a bezhotovostních příspěvků za účelem financování investičního projektu do roku 2040, polské orgány tvrdí, že pro hodnocení slučitelnosti kapitálových injekcí s vnitřním trhem jsou relevantní pouze analýza MEIP 2012 a pozdější informace o dodatečných zdrojích příjmů.

(99) Ve svém rozsudku ve věci Stardust Marine Soudní dvůr prohlásil, že „*[…] pro zjištění, zda se stát choval jako obezřetný investor v tržním hospodářství, je třeba vrátit se do kontextu období, v němž byla přijata opatření finanční podpory, aby bylo možno posoudit hospodářskou racionálnost chování státu, a je tedy třeba zdržet se jakéhokoli posuzování založeného na pozdější situaci*“ ([43]).

(100) Kromě toho Soudní dvůr prohlásil, že „*[…] hospodářská hodnocení provedená po poskytnutí uvedené výhody, zpětné konstatování o skutečné výnosnosti investice uskutečněné dotčeným členským státem nebo odůvodnění následující po rozhodnutí o zvoleném postupu nepostačují jako důkaz toho, že tento členský stát před nebo současně s poskytnutím takové podpory takové rozhodnutí učinil v postavení akcionáře*“ ([44]).

(101) Aby bylo možné použít analýzu MEIP, musí se Komise vrátit do kontextu období, v němž bylo přijato konkrétní rozhodnutí o změně původního vojenského letiště na letiště civilního letectví. Komise musí při svém posouzení rovněž vycházet z informací a předpokladů, které měli k dispozici veřejní společníci v momentě přijetí rozhodnutí týkajícího se ujednání ohledně financování investičního projektu.

(102) Komise se domnívá, že aby bylo možné stanovit, zda město Gdyně a obec Kosakowo postupovaly jako soukromý investor, je první důležitou analýzou analýza MEIP 2010. Hodnocení slučitelnosti této intervence státu s tržními podmínkami musí vycházet z analýzy *ex ante* a zároveň zohlednit informace a údaje dostupné v momentě přijetí rozhodnutí o investici.

(103) Komise konstatuje, že studie a přípravné práce pro účely dotčeného investičního projektu byly provedeny do roku 2010. Zahrnovaly hlavní plán investičního projektu, zprávu týkající se životního prostředí, projektovou dokumentaci terminálu obecného letectví, projektovou dokumentaci budovy pro správu letiště a jednotky požární ochrany, zvláštní dokumentaci týkající se činnosti letiště a jiné odborné studie. Náklady na tyto studie do konce roku 2010 činily celkem […] mil. PLN ([…] EUR) ([45]). Z toho vyplývá, že rozhodnutí o rozšíření letiště v Gdyni investoři přijali před rokem 2010. Město Gdyně a obec Kosakowo přijaly řadu předběžných opatření s cílem realizace projektu (viz 10. bod odůvodnění výše); rovněž bylo za tímto účelem zadáno vypracování zvláštních studií.

([41]) Věc C-40/85 Belgie v. Komise, Sb. rozh. 1986, s. 2321.
([42]) Přestože Komise požádala polské orgány, aby jí předložily výpočty v excelových tabulkách, ze kterých vycházely výpočty spolu se vzorečky, polské orgány předložily pouze výpočty v excelových tabulkách bez vzorečků.
([43]) Viz poznámka pod čarou 38.
([44]) Věc C-124/10P Evropská komise v. Électricité de France (EDF), 2012, dosud nezveřejněno ve Sb. rozh., bod 85.
([45]) Viz bod 4.7.5 analýzy MEIP 2012. Podle připomínek předložených polskými orgány činila do 26. června 2009 celková hodnota kapitálových injekcí ve prospěch letiště v Gdyni 1,691 mil. PLN (asi 423 000 EUR). Celých […] mil. PLN (asi […] EUR) bylo použito na financování různých analýz provedených v průběhu přípravy projektu.

(104) Kromě toho, jak tvrdí polské orgány, v roce 2010 veřejní společníci provozovatele letiště ukončili přípravu dotčeného investičního projektu. Ve stejném roce veřejní akcionáři navýšili základní kapitál společnosti na 6,05 mil. PLN (asi 1,5 mil. EUR) za účelem realizace investičního projektu. Hlavní investice do pevných aktiv (jako je např. výstavba terminálu obecného letectví) měly být zahájeny v roce 2011, ale ve skutečnosti začaly v roce 2012. Komise se domnívá, že v tomto momentě by každý soukromý investor posoudil očekávanou ziskovost projektu. Pokud by se ukázalo, že investiční plán nevykazuje přijatelnou míru návratnosti, nebo kdyby vycházel z pochybných předpokladů, soukromý investor by nezačal realizaci plánu a nevynaložil by na něj další prostředky navíc k prostředkům, které již poskytl na přípravné práce, jak uvádí bod odůvodnění výše.

a) Kapitálové injekce

(105) Pokud jde o kapitálové injekce, Komise se domnívá, že rozhodnutí o první velké kapitálové injekci ve výši 4,4 mil. PLN bylo přijato 29. července 2010 (tím se téměř čtyřnásobně navýšil stávající kapitál ve výši 1,7 mil. PLN), tedy po ukončení analýzy MEIP 2010 ze dne 16. července 2010. Navíc byla v březnu 2011 (ještě před ukončením druhé analýzy MEIP ze dne 13. května 2011) podepsána dohoda o dalších kapitálových injekcích (do roku 2040) za účelem financování projektu přeměny vojenského letiště na letiště civilního letectví (jak uvádí 33. bod odůvodnění). Kromě toho byla ve stejné době uzavřena operativní dohoda s armádním uživatelem letiště (dne 7. března 2011) a dohoda o pronájmu pozemků ve prospěch společnosti (dne 11. března 2011), jak je uvedeno ve 33. bodě odůvodnění.

(106) Komise rovněž zdůrazňuje, že polské orgány potvrdily, že kapitálové injekce, o kterých bylo rozhodnuto dne 29. července 2010, vycházely z posouzení hospodářského projektu, které obsahovala analýza MEIP 2010. Proto není pochyb o tom, že se veřejní akcionáři v této fázi rozhodli účastnit se dotčeného investičního projektu, který měl být realizován v průběhu 30 let. I když je možné, že soukromý investor v průběhu realizace investičního plánu tento plán upraví s ohledem na změněné podmínky, každý soukromý investor by však nepochybně posoudil přínos dotčeného podniku již v roce 2010, tedy předtím, než by na jeho realizaci poskytl značné zdroje.

(107) Ještě před tím, než byla poprvé aktualizována analýza MEIP v roce 2011, veřejní akcionáři poskytli ve prospěch společnosti kapitálové injekce ve výši 6,05 mil. PLN (viz tabulka 3). Společnost již tehdy měla pronajaté pozemky letiště od obce Kosakowo (dohoda o pronájmu mezi společností letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. a obcí Kosakowo byla podepsána dne 11. března 2011) a také podepsala operativní dohodu s armádním uživatelem letiště (dne 7. března 2011). Kromě toho společníci dne 11. března 2011 podepsali dohodu o navýšení základního kapitálu společnosti do roku 2040 ([46]). Než byla ukončena druhá aktualizace analýzy MEIP v červenci 2012, veřejní společníci poskytli kapitálové injekce v celkové výši 64,810 mil. PLN (tj. asi 70 % celkového poskytnutého kapitálu). Komise zdůrazňuje, že analýzy MEIP 2011 a 2012 bez pochyby zavádějí úpravy týkající se prvního investičního plánu, na jehož základě bylo přijato první rozhodnutí o zahájení projektu přestavby vojenského letiště na letiště civilního letectví. Z toho důvodu nelze tyto kapitálové injekce posuzovat odděleně, třebaže byly větší kapitálové injekce poskytnuty po provedení analýzy MEIP 2010.

b) Investiční náklady

(108) V analýze MEIP 2012 jsou investice do pevných aktiv rozděleny na čtyři fáze. První fáze investičního projektu zahrnovala projektové práce a přípravu stavebního místa (vykácení stromů a keřů, rozebrání některých hangárů a srovnání pozemku). Náklady vznikly v roce 2011 a jejich celková výše činila […] mil. PLN ([…] EUR). Realizace druhé fáze projektu, která zahrnovala výstavbu terminálu pro potřeby obecného letectví, budovy správy letiště a budovy pro jednotky požární ochrany, začala již v roce 2012. Druhá fáze projektu je největší, pokud jde o investiční náklady – v letech 2012–2013 vzniklo […] % kapitálových výdajů v nominálním vyjádření (dále jen „kapitálové výdaje“). Podle informací předložených polskými úřady činily investiční náklady v roce 2012 […] mil. PLN (z toho byla více než polovina vynaložena ještě před vypracováním aktualizace MEIP 2012). Níže uvedený obrázek (obrázek 2) uvádí kapitálové výdaje (v nominálním vyjádření) v rozdělení podle jednotlivých fází investice v souladu s analýzou MEIP 2012.

([46]) Dohoda ze dne 11. března 2011 předpokládá, že město Gdyně poskytne finanční prostředky v letech 2011–2013 v celkové výši 59,048 mil. PLN (14,8 mil. EUR) a obec Kosakowo poskytne v letech 2011–2040 nefinanční příspěvek (přeměna ročních splátek za pronájem na podíly na vlastním kapitálu).

Obrázek 2

Kapitálové výdaje v rozdělení podle jednotlivých fází (analýza MEIP z roku 2012)

[…]

(109) S ohledem na 103. a 108. bod odůvodnění se Komise domnívá, že analýzy MEIP 2011 a MEIP 2012 nebyly vypracovány včas a nevycházely z informací, které měli k dispozici veřejní akcionáři ve chvíli přijetí hlavního rozhodnutí o financování projektu přestavby vojenského letiště na letiště pro civilní letectví. Komise navíc nemůže zpětně zohlednit plánované dodatečné zdroje příjmů, které vychází z informací předložených v listopadu 2013 a které mají zdůvodnit rozhodnutí přijaté veřejnými společníky v letech 2010 a 2011.

(110) V souvislosti s výše uvedeným se Komise domnívá, že pro posouzení, zda Gdyně a Kosakowo postupovaly jako obezřetný soukromý investor v tržním hospodářství, musí při svém posouzení vycházet především z analýzy MEIP 2010 a nemůže zohlednit další události a informace, které uvedení veřejní společníci neměli v okamžiku přijetí rozhodnutí o realizaci dotčeného investičního projektu k dispozici.

(111) Na druhou stranu analýzy MEIP 2011 a 2012 posuzují pouze změny v porovnání s prvním rozhodnutím o zahájení investičního projektu, které bylo přijato v roce 2010 na základě analýzy MEIP 2010. Analýza MEIP 2012 skutečně potvrdila, že některé investice (např. terminál pro potřeby obecného letectví, správní budova, energetický systém) již byly v „*pokročilém stádiu realizace*“. Dvě pozdější analýzy ukazují, že společníci se chovali podle změn na trhu a v souladu s nimi přizpůsobili rozsah projektu (v závislosti na druhu investice jej buď rozšířili či omezili). Tyto změny však nebyly velké v porovnání s rozhodnutím přestavět vojenské letiště na letiště civilního letectví. Níže uvedený obrázek (obrázek 3) uvádí kapitálové výdaje podle analýz MEIP 2010, 2011 a 2012 (v reálném vyjádření z roku 2010). Jak lze vidět, časový rámec a rozsah investice byly aktualizovány jak v roce 2011, tak i v roce 2012, avšak tyto změny nebyly s ohledem na celkový rozsah projektu významné. V roce 2010 se kapitálové výdaje odhadovaly na asi […] mil. PLN a tato částka[…] se zvýšila na asi […] mil. PLN jak v roce 2011, tak i v roce 2012 (tj. o […] % na období realizace investice trvající téměř 20 let).

(112) Komise musí v této věci posoudit řadu investičních rozhodnutí přijatých v krátkém časovém období, ve kterém nedošlo k nepředvídatelným událostem. Tato rozhodnutí přijali stejní veřejní společníci v souvislosti s realizací prakticky stejného investičního projektu. Z toho důvodu nelze na základě aktualizací analýz MEIP 2011 a 2012 uznat investiční rozhodnutí, které nebylo v souladu s analýzou MEIP v době, kdy bylo přijato, za rozumné investiční rozhodnutí. Tyto aktualizace by mohly doložit, že polské úřady postupovaly jako soukromý investor, nanejvýš v případě, že by z nich vyplývalo, že díky investování dalších prostředků se projekt stane ziskovým, a bude tak zajištěna přiměřená náhrada již investovaného kapitálu i kapitálu, který měl být ještě investován (nebo by se tím zajistila přiměřená náhrada tohoto kapitálu, i při zohlednění rizika souvisejícího s nutností vrátit podporu neoprávněně získanou v minulosti).

Obrázek 3

Kapitálové výdaje (v tis. PLN) podle analýz MEIP z let 2010, 2011 a 2012 (v reálném vyjádření 2010)

[…]

Použití MEIP na základě analýzy MEIP z roku 2010

(113) Analýza MEIP z roku 2010 předložená polskými orgány vychází z operačního plánu, který pro investory kapitálu obsahuje prognózu budoucích peněžních toků v letech 2010–2040. V době, kdy byla provedena analýza MEIP, polské orgány předpokládaly, že letiště začne obsluhovat obecný letecký provoz v roce 2011, charterové lety v roce 2013 a nízkonákladové přepravce v roce 2015. To by vedlo ke stabilnímu růstu počtu odbavených cestujících z […] cestujících v roce 2013 na téměř […] mil. v roce 2024 a 1,753 mil. v roce 2040 (jak ukazuje tabulka 5 níže).

Tabulka 5

Prognózy ohledně počtu cestujících na letišti v Gdyni použité v analýze MEIP z roku 2010 (v tis.)

Očekávaný vývoj cestovního ruchu (MEIP 2010)										
Rok	2013	2014	2015	2016	2020	2024	2028	2032	2036	2040
Počet cestujících	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	1 752 835

(114) Podle analýzy MEIP z roku 2010 by podnik byl ziskový před úroky, zdaněním a odpisy (EBITDA) od roku 2018. Ročně diskontované peněžní toky se měly stát kladnými od roku 2020, jak ukazuje níže uvedený obrázek (obrázek 4). Kumulativně (tzn. po součtu peněžních toků z předchozích let v každém roce) však bude součet diskontovaných peněžních toků za celé období 2010–2040 záporný (jak uvádí obrázek 1). Jinými slovy, kladné peněžní toky, které měly být generovány od roku 2018, nejsou dostatečně vysoké, aby mohly vyrovnat záporné vysoké peněžní toky v raném období investice.

Obrázek 4

Diskontované peněžní toky v tis. PLN (analýza MEIP z roku 2010)

[…]

Zdroj: na základě analýzy MEIP 2010.

(115) Očekávalo se, že po roce 2040 hodnota provozovatele letiště bude stále narůstat při stabilní míře růstu volných peněžních toků ve výši […] %. V souladu s tímto předpokladem polské orgány vypočítaly konečnou hodnotu provozovatele letiště v roce 2040. Diskontovaná konečná hodnota činí […] mil. PLN.

(116) Z analýzy MEIP 2010 vyplývá kladná kapitálová hodnota ([47]) […] mil. PLN (tj. asi[…] mil. EUR). Navíc vnitřní míra návratnosti je […] %, čímž je vyšší než prognózované náklady na kapitál provozovatele letiště ([…] %).

(117) Komise poznamenává, že zásadním faktorem ovlivňujícím hodnotu budoucích peněžních toků provozovatele letiště v Gdyni jsou očekávané příjmy, které jsou podmíněné počtem cestujících a výší letištních poplatků placených leteckými přepravci. V analýze MEIP 2010 činí příjmy z letů obsluhovaných nízkonákladovými přepravci a z charterových letů (poplatky za cestující, přistání a parkování letadel) [80–90] % všech příjmů v roce 2040 a průměrně [80–90] % všech příjmů za celé posuzované období, tj. v letech 2010–2040. Komise poznamenává, že tyto údaje jsou v rozporu s prohlášeními polských orgánů, že činnost letiště v Gdyni bude doplňovat činnost letiště v Gdaňsku, jelikož se letiště v Gdyni zaměří na činnost související s obecným letectvím. Ve skutečnosti, jak ukazují výše uvedené údaje, jsou hlavním zdrojem příjmů ve většině roků, na které se vztahuje prognóza, lety obsluhované nízkonákladovými přepravci a charterové lety. Avšak – jak bude podrobně vysvětleno níže – také velká většina příjmů letiště v Gdaňsku pochází z letů obsluhovaných nízkonákladovými přepravci a charterových letů (viz 121. bod odůvodnění).

(118) V souvislosti s poptávkou ze strany cestujících a leteckých přepravců Komise poznamenává, že letiště v Gdyni by mělo stejnou spádovou oblast jako letiště v Gdaňsku vzdálené od tohoto letiště pouhých 25 kilometrů. Letiště v Gdaňsku bylo rozšířeno v roce 2012, aby mohlo obsluhovat pět milionů cestujících, a v roce 2015 se plánuje další nárůst kapacity na sedm milionů cestujících. Harmonogram tohoto rozšíření byl zveřejněn již v roce 2010, tj. v době přípravy analýzy MEIP 2010 ([48]). Kromě toho Komise dne 24. září 2008 také obdržela v kontextu věci státní podpory č. N472/2008 oznámení týkající se veřejného financování rozšíření letiště v Gdaňsku, kterým se měla jeho kapacita zvýšit na pět milionů cestujících. Komise toto financování schválila dne 5. února 2009 ([49]).

(119) Polské orgány informovaly Komisi, že hlavní plán pro letiště v Gdaňsku, který byl vypracován v roce 2010 ([50]), plánuje rozšíření rozjezdové dráhy, odbavovací plochy a jiné letištní infrastruktury. Díky tomu bude moci letiště v Gdaňsku v budoucnosti obsluhovat více než deset milionů cestujících ročně.

([47]) Kapitálová hodnota zahrnuje běžnou čistou hodnotu peněžních toků v letech 2012–2040 a diskontovanou konečnou hodnotu provozovatele letiště vypočítanou pro rok 2040.

([48]) Viz např. rozhodnutí Komise K(2009) 4445 ze dne 3. června 2009 o poskytnutí finanční podpory Společenství v oblasti transevropských dopravních sítí.

([49]) Viz poznámka pod čarou 4.

([50]) Hlavní plán byl schválen v únoru 2010 a předložen v listopadu 2010.

(120) Komise dále poznamenává, že v roce 2010 letiště v Gdaňsku odbavilo 2,2 milionu cestujících (tj. využilo svou kapacitu ze 45 %, včetně kapacity, kterou měl v době rozšiřování). Podle prognóz pro letiště v Gdaňsku bude dostupná kapacita do roku 2020 využívána pouze z 50–60 % ([51]). Tyto prognózy nezohledňují začátek využívání letiště v Gdyni (tj. předpokládá se, že veškerou poptávku ve spádové oblasti uspokojí letiště v Gdaňsku). Komise upozorňuje, že i kdyby se předpokládal dynamický růst počtu cestujících, letiště v Gdaňsku bude schopné uspokojit poptávku v tomto regionu dlouhodobě, tj. nejméně do roku 2030.

(121) Jak je uvedeno výše, analýza MEIP z roku 2010 pro letiště v Gdyni předpokládala, že hlavní část příjmů (průměrně [80–90] % pro celé období od roku 2012 do roku 2040) by měla pocházet od nízkonákladových přepravců a charterových letů. V tomto kontextu Komise poznamenává, že letiště v Gdaňsku také obsluhuje především nízkonákladové přepravce a charterové lety. V roce 2010 tvořili cestující přepravovaní nízkonákladovými přepravci a charterovými lety 72 % všech cestujících odbavených na letišti v Gdaňsku ([52]).

(122) Pokud uvážíme blízkost jiného nevytíženého a již provozovaného letiště, které funguje na stejném obchodním modelu a dlouhodobě má značnou volnou kapacitu, Komise se domnívá, že to, zda se provozovateli letiště v Gdyni podaří přilákat letecký provoz a cestující, bude do značné míry záviset na výši letištních poplatků, kterou navrhne leteckým přepravcům, zejména ve srovnání s poplatky, jež vybírají jeho nejbližší konkurenti.

(123) V tomto kontextu Komise poznamenává, že analýza MEIP z roku 2010 předpokládala, že poplatky za cestující budou u charterových letů a letů provozovaných nízkonákladovými přepravci činit 25 PLN/PAX (6,25 EUR) do roku 2014 a 40 PLN/PAX (10 EUR) od roku 2015 (a do roku 2040). Poplatky za přistání ve stejné kategorii letů byly stanoveny na 25 PLN za tunu (6,25 EUR) za celé období (za předpokladu, že průměrná maximální vzletová hmotnost bude činit 70 tun). Poplatky za parkování letadel byly odhadnuty na 4 PLN (1,0 EUR) za 24 hodin parkování a za tunu (za předpokladu, že průměrná maximální vzletová hmotnost bude činit 70 tun). Podle analýzy MEIP 2010 byly ceny stanoveny na úrovni srovnatelné s cenami na jiných regionálních letištích v době, kdy byla provedena analýza MEIP 2010. Ceny na letišti v Gdyni byly také stanoveny s tím, že tomuto letišti nebude konkurovat letiště v Gdaňsku.

(124) Komise navíc konstatuje, že podle ceníku, který se používá na letišti v Gdaňsku ode dne 31. prosince 2008, činí standardní poplatek za cestujícího 48 PLN/PAX (12 EUR), standardní poplatek za přistání letadla s hmotností vyšší než dvě tuny (tj. včetně všech letadel nízkonákladových přepravců a charterových letů) činí 25 PLN za tunu (6,25 EUR) a poplatek za parkování letadel činí 4,5 PLN za 24 hodin parkování a za tunu (1,25 EUR).

(125) Komise však poznamenává, že ceník používaný na letišti v Gdaňsku počítá také s různými slevami a rabaty, které se mj. týkají i letů nízkonákladových přepravců a charterových letů. Letiště v Gdaňsku uplatňuje sníženou sazbu poplatků za cestující ve výši 24 PLN/PAX (6 EUR) u všech nových spojení (od 1. ledna 2004) a každého zvýšení frekvence leteckých spojení letadly o maximální vzletové hmotnosti od 50 do 100 tun (např. Airbus A320 a Boeing 737, jakož i jiná letadla používaná nízkonákladovými přepravci). Také poplatky za přistání jsou u těchto spojení sníženy o polovinu (tj. do 12,5 PLN za tunu). Poplatky za parkování letadel se vůbec neúčtují, pokud frekvence spojení je nejméně šestkrát v týdnu. Kromě toho se standardní poplatky za cestujícího sníží o 23 PLN v případě všech odlétajících cestujících, kteří využívají pravidelná vnitrostátní spojení. V takovém případě se použije vhodná sleva. Komise se domnívá, že pokud zvážíme slevy a rabaty používané na letišti v Gdaňsku, průměrné letištní poplatky, se kterými se počítá na letišti v Gdyni, byly stanoveny na úrovni značně překračující výši poplatků na sousedním letišti, které je již v provozu.

([51]) Počet cestujících (v tis. cestujících ročně) na letišti v Gdaňsku.

Skutečný počet cestujících:

Rok	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Počet cestujících	466	672	1 256	1 715	1 954	1 911	2 232	2 463	2 906

Očekávaný nárůst počtu cestujících:

Rok	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Počet cestujících	3 153	3 311	3 477	3 616	3 760	3 911	4 067	4 230	

([52]) Cestující s nízkonákladovými přepravci tvořili 64,5 % a cestující charterovými lety 7,5 %. V roce 2009 i v roce 2011 celkem tvořili 70 % cestujících.

(126) Pokud by letiště v Gdyni jako nový subjekt na trhu uplatňoval uvedené poplatky, nepodaří se mu přilákat významný provoz za situace, kdy již fungující letiště, které má ve stejné spádové oblasti volnou kapacitu, účtuje nižší poplatky netto v případě nových spojení a nárůstu frekvence letů u již existujících spojení. Komise upozorňuje, že ceník letištních poplatků na letišti v Gdaňsku se sníženými poplatky má být používán do dne 31. prosince 2028. Jelikož jsou letištní poplatky hlavním zdrojem příjmů pro provozovatele, s nímž počítá analýza MEIP 2010 (podle tehdejšího obchodního plánu provozovatele letiště), Komise se domnívá, že z výše uvedeného vyplývá, že analýza MEIP 2010 není dostatečně jasná a věrohodná, aby mohla potvrdit, že posuzovaný investiční projekt by realizoval soukromý investor.

(127) Pokud uvážíme, že obě letiště, v Gdaňsku i Gdyni, se zaměřují převážně na provozovatele nízkonákladových a charterových letů, že letiště v Gdaňsku nevyužívá celou svou kapacitu, že skutečné poplatky na letišti v Gdaňsku jsou nižší než poplatky, se kterými počítá obchodní plán letiště v Gdyni, a pokud zohledníme blízkost obou letišť, domnívá se Komise, že předpoklad, že si obě letiště nebudou konkurovat, není správný.

(128) Komise se rovněž domnívá, že v době přípravy analýzy MEIP 2010 byly poplatky netto (standardní poplatky po odečtení příslušných slev) uplatňované na letišti v Bydgoszczy (které je od letiště v Gdyni vzdálené 196 km, což autem trvá dvě hodiny a 19 minut) a na letišti ve Štětíně (vzdáleném od letiště v Gdyni 296 km, což autem trvá čtyři hodiny a 24 minuty), tj. na druhém a třetím nejbližším polském regionálním letišti, značně nižší ([53]).

(129) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že pokud zvážíme blízkost jiného nevytíženého letiště, které funguje na stejném obchodním modelu, nejsou letištní poplatky, které předpokládá analýza MEIP 2010 a které byly stanoveny na vyšší úrovni než poplatky uplatňované v Gdaňsku a na jiných regionálních letištích ležících poblíž, realistické. Kromě toho zastává Komise názor, že pokud zohledníme konkurenci pro letiště v Gdyni, prognózy ohledně provozu uvedené v analýze MEIP 2010 nevycházely z reálných předpokladů.

(130) Kromě toho je třeba poznamenat, že v analýze 2010 nebyla provedena analýza zranitelnosti ani v ní nebylo posouzeno, jak pravděpodobné jsou dané výsledky (např. nejpesimističtější scénář, nejoptimističtější scénář, základní scénář). Komise v této souvislosti konstatuje, že scénář uvedený v analýze MEIP 2010 vychází z příliš optimistických předpokladů, pokud jde o růst počtu cestujících a výši poplatků.

(131) Komise poznamenává, že snížení ročních příjmů z poplatků za cestující pocházejících z charterových letů a letů obsluhovaných nízkonákladovými přepravci o pouhých […] % (v období, na které se vztahuje prognóza, tj. v letech 2010–2040) způsobí, že kapitálová hodnota pro veřejné společníky bude záporná. K takovému snížení příjmů by mohlo dojít, pokud budou poplatky či provoz menší, než se předpokládalo. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že letištní poplatky uvedené v obchodním plánu, který byl použit v analýze MEIP 2010, jsou již o […] % vyšší než poplatky na letišti v Gdaňsku ([54]). V této souvislosti je vysoce nepravděpodobné, že by se letišti v Gdyni mohlo podařit přilákat letecký provoz, aniž by nenabídlo značné rabaty u poplatků (ve výši 40 PLN (10 EUR), se kterými počítá obchodní plán. Vysoká zranitelnost NPV, která vzniká již u nepatrné slevy letištních poplatků (která je však založena na realistických předpokladech), ukazuje, že je třeba vážně pochybovat o věrohodnosti původního obchodního plánu.

(132) I když analýza MEIP 2010 vycházela z tehdy dostupných prognóz ohledně provozu a informace *ex post* by neměly být používány pro účely přímého posouzení zásady soukromého investora, Komise přesto konstatuje, do jaké míry byly tyto prognózy příliš optimistické. Konkrétně porovnání prognóz provozu z roku 2010 a 2012 ukazuje velké

([53]) Letiště v Bydgoszczy: standardní poplatky za odlétajícího cestujícího činí 30 PLN (7,5 EUR); standardní poplatky za přistání činí 45 PLN za tunu (11,25 EUR) za první dvě tunu maximální vzletové hmotnosti, 40 PLN za tonu (10 EUR) v kategorii od 2 do 15 tun maximální vzletové hmotnosti, 35 PLN za tunu (8,75 EUR) v kategorii od 15 do 40 tun maximální vzletové hmotnosti, 30 PLN za tunu (EUR 7,5) v kategorii od 40 do 60 tun maximální vzletové hmotnosti, 25 PLN za tunu (6,25 EUR) v kategorii od 60 do 80 tun maximální vzletové hmotnosti a 20 PLN (5 EUR) za tunu nad 80 tun maximální vzletové hmotnosti; standardní poplatky za parkování letadla činí 8 PLN za tunu a 24 hodin (2 EUR; za první čtyři hodiny se poplatky neúčtují). Slevy: poplatky za cestující od 5 % (pokud letecký přepravce obsluhuje měsíčně 100–300 cestujících odlétajících z letiště v Bydgoszczy) do 50 % (pokud letecký přepravce obsluhuje měsíčně více než 8 000 cestujících odlétajících z letiště v Bydgoszczy); poplatky za přistání – 50 % slevy během prvních 12 měsíců provozu spojení, 50 %, pokud letadlo přistává mezi 14:00 a 20:00; poplatky za přistání a parkování letadla: 10 % – pokud přepravce realizuje 4–10 letů měsíčně, 15 % – pokud přepravce realizuje 11–30 letů měsíčně, 20 % – pokud přepravce realizuje více než 31 letů měsíčně. Letiště ve Štětíně: standardní poplatky za odlétajícího cestujícího činí 35 PLN (8,75 EUR); standardní poplatky za přistání činí 70 PLN za tunu (17,5 EUR); standardní poplatky za parkování letadla činí 8 PLN za tunu a 24 hodin (2 EUR; za první dvě hodiny se poplatky neúčtují). Slevy: od 20 % (jestliže daný letecký přepravce nabídne odlétajícím cestujícím více než 800 míst týdně) do 90 % (jestliže je nabídnuto více než 1 300 míst).

([54]) Výpočet poplatků za cestující, které se vybírají od nízkonákladových přepravců.

rozdíly. Nejenom že byl projekt zahájen se zpožděním, ale navíc byly každý rok pro období „kladného EBITDA“ sníženy prognózy provozu o […] na […] %. Tak významná oprava provedená pouhé dva roky později, jejímž důvodem nejsou významně změněné podmínky, jasně vypovídá o racionálnosti původních předpokladů. Svědčí o tom, že kontroly zranitelnosti, které provedla Komise (jejichž rozsah je v porovnání zanedbatelný), přinášejí obzvláště důležité informace o nerealistickém charakteru předpokladů, na jejichž základě byl projekt schválen k realizaci.

Tabulka 6

Srovnání prognóz týkajících se počtu cestujících, které použily analýzy MEIP 2010 a aktualizace MEIP 2012

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Celkový počet cestujících v analýze MEIP 2010	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Celkový počet cestujících v analýze MEIP 2010	—	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
Rozdíl (%)		– 53	– 69	– 55	– 38	– 36	– 29	– 27	– 25
	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Celkový počet cestujících v analýze MBP 2010	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	1 343 234
Celkový počet cestujících v analýze MBP 2012	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	1 083 746
Rozdíl (%)	– 23	– 21	– 19	– 17	– 17	– 18	– 18	– 19	– 19

(133) Z dalších testů zranitelnosti vyplývá, že projekt by byl proděleč, pokud by se příjmy snížily o pouhých […] % ročně během celého období, na které se vztahuje prognóza, nebo pokud by se příjmy snížily o […] % a operační výdaje se navýšily o […] %. Ziskovost investice je tedy velmi ohrožená již v případě malých změn základních předpokladů. Komise se domnívá, že takové změny jsou zanedbatelné v porovnání se změnami, které byly provedeny v dalších analýzách MEIP.

(134) Kontroly zranitelnosti, které provedla Komise, se zdají být ještě více oprávněné s ohledem na to, že polské orgány obdržely necelý rok po vypracování analýzy MEIP 2010 aktualizovanou analýzu, podle které měla být NPV projektu významně nižší a činila pouze […] mil. PLN (ok. […] EUR). V porovnání s původním projektem byla NPV projektu v květnu 2011 snížena o […] %.

(135) Komise navíc poznamenává, že kladné výsledky analýzy MEIP 2010 z velké míry závisí na konečné hodnotě investice na konci období, na které se vztahuje obchodní plán (tj. v roce 2040). Diskontované peněžní toky podniku v letech 2010–2040 jsou totiž záporné a činí (–[…] mil.) PLN. Konečná hodnota diskontovaná ke dni 30. června 2010 činí […] mil. PLN.

(136) Konečná hodnota byla vypočítána na základě předpokladů, že roční míra růstu peněžních toků z investice po roce 2040 bude činit […] %. Podle standardní praxe by míra růstu podniku neměla být vyšší než míra růstu hospodářství, ve kterém podnik funguje (tj. pokud jde o HDP). Konečná hodnota se totiž vypočítává na dobu, kdy se očekává, že podnik bude plně zaveden a v té samé době skončí období jeho vysokého růstu. S ohledem na předpoklad, že hospodářství tvoří jak podniky vykazující vysoký, tak i podniky vykazující stabilní růst, měla by být míra růstu zavedených podniků tedy *nižší* než průměrná míra růstu celého hospodářství. Polské orgány ve svých připomínkách neuvedly, z jakého důvodu uvedly míru dlouhodobého růstu ve výši […] %, pouze vysvětlily, že dlouhodobá míra růstu je nominální míra růstu. Na základě informací MMF Komise zjistila, že v prognózách růstu reálného HDP v Polsku, které byly k dispozici na začátku roku 2010, byla uváděna nominální míra růstu polského

hospodářství v rozmezí od 5,6 % v roce 2011 do 6,6 % v roce 2015. Pokud by míra inflace činila 2,5 %, lze očekávat, že reálný HDP poroste o 4 %. Na první pohled se tedy zdá, že nominální míra růstu letiště v Gdyni ve výši […] % je v souladu s tehdy dostupnými informacemi a se standardní praxí při určení míry růstu, která je nižší než růst hospodářství. Jelikož však byla stanovena dlouhodobá míra růstu, která je vyšší než ukazatel inflace (v dubnu 2010 byl odhadován na 2,5 %), vychází obchodní plán z předpokladu, že letiště bude každoročně vykazovat růst i po roce 2040.

Tabulka 7

Údaje a prognózy týkající se HDP a inflace poskytnuté MMF v dubnu 2010

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Nárůst HDP (stálé ceny) (%)	1,70	2,70	3,20	3,90	4,00	4,00	4,00
Nárůst HDP (běžné ceny (%)	5,50	4,40	5,60	6,20	6,60	6,50	6,60
Inflace %	4,20	3,50	2,30	2,40	2,50	2,50	2,50

Zdroj: Mezinárodní měnový fond, *World Economic Outlook Database,* duben 2010 (zdroj: http://www.imf.org/external/data.htm).

(137) Komise kromě toho poznamenává, že v tomto případě a s ohledem na velmi dlouhé prognózované období a vzdálený den, ke kterému byla vypočítána konečná hodnota, je úkol stanovit co nejsprávnější míru růstu ještě složitější a související nejistota ještě větší. Prognózy růstu HDP se totiž málokdy vztahují na období delší než pět let, přičemž v tomto případě měl model předvídat odůvodněnou míru růstu letiště po třiceti letech fungování. Obezřetný investor by tedy provedl několik testů zranitelnosti.

(138) V této souvislosti je třeba poznamenat, že v pozdějších aktualizacích původního obchodního plánu byla stabilní míra růstu snížena z […] % na […] %. Polské orgány tehdy toto snížení nijak jednoznačně nevysvětlily. Konečná hodnota je výslednicí předpokládané trvalé stabilní míry růstu, ale i předpokládaných změn očekávaných v období stabilního růstu. Komise provedla řadu testů zranitelnosti, které potvrdily, že závěry přijaté v analýze MEIP 2010 mohou být významně ohroženy již malými a realistickými změnami základních předpokladů. Stabilní míra růstu, u níž obchodní plán z roku 2010 vykazuje zápornou NPV, totiž činí přibližně […] %. Za předpokladu, že příjmy budou nižší pouze o […] %, než se původně předpokládalo, činí stabilní míra růstu, při níž se projekt stává prodělečným, […] %.

(139) Model stabilní míry růstu použitý pro výpočet konečné hodnoty v této věci také vyžaduje, aby byly přijaty předpoklady, pokud jde o den, kdy podnik začne stabilně růst na úrovni, kterou si bude schopen trvale udržet. V analýze MEIP 2010 se tyto údaje vztahují k roku 2040, to znamená, že prognózované období zahrnuje 30 let (2010–2040). V aktualizaci MEIP 2012 bylo prognózované období omezeno na 18 let (2012–2030), a konečná hodnota tak byla vypočítána k roku 2030. Pokud by se stejný časový horizont použil v analýze MEIP 2010, byla by NPV záporná.

(140) Komise rovněž upozorňuje, že analýza MEIP 2012 konkrétně zmiňuje, že obezřetný investor by zohlednil skutečnost, že projekt má trvat obzvláště dlouho, než se stane ziskovým (viz bod 4.10.1.2 analýzy MEIP 2012, který uvádí, že „*Kladný výsledek kladné čisté současné hodnoty ukazuje, že investice do letiště Gdyně-Kosakowo může být pro potenciální investory zajímavým počinem. Před přijetím případného rozhodnutí však investoři musí také zvážit dlouhé období trvání investice, které je typické pro investice do infrastruktury*“).

(141) Komise poznamenává, že v roce 2010, kdy byla provedena první analýza MEIP, byly v obchodním plánu i ve výpočtech NPV zohledněny všechny investiční náklady, včetně nákladů na závazky vyplývající z realizace veřejné zakázky (jednotky požární ochrany, zajištění bezpečnosti, celní služby apod.). Komise poznamenává, že tento přístup je zřejmě správný, pokud uvážíme, že tyto náklady jsou neoddělitelně spojené s výstavbou a využíváním letiště (a představují dodatečné náklady na projekt).

(142) Komise však také posoudila ziskovost projektu na základě analýzy MEIP 2010 bez zahrnutí investičních nákladů na úkoly vyplývající z realizace veřejné zakázky.

(143) Z informací předložených polskými orgány nelze zjistit, které konkrétní investiční náklady a provozní výdaje se týkají realizace veřejné zakázky. Komise poznamenává, že v aktualizace MEIP 2012 Polsko investice určené na realizaci veřejné zakázky oddělilo. V případě analýzy MEIP 2010 tomu tak však nebylo. Kromě toho Komise opětovně vypočítala NPV a vyloučila přitom několik možných druhů investičních nákladů, které se jasně vztahují k realizaci veřejné zakázky. Konkrétně Komise při opětovném výpočtu NPV nezohlednila tyto investiční náklady: „Vozidla a vybavení jednotky požární ochrany", „Oplocení letiště a dozor" a „Vybavení bezpečnostní služby letiště" v hodnotě […] mil. PLN (včetně nominálního vyjádření).

(144) Pokud se v analýze MEIP 2010 nezohlední náklady na úkoly související s realizací veřejné zakázky, zvýší se diskontované peněžní toky na asi (–[…]) mil. PLN (jinými slovy se předpokládané diskontované ztráty v období 2010–2040 sníží o […] mil. PLN z (–[…]) mil. PLN na (–[…]) mil. PLN). Vzhledem k tomu, že konečná hodnota zůstává nezměněná (a činí […] mil. PLN), zvyšuje se NPV projektu z […] mil. PLN na […] mil. PLN (tj. z […] mil. EUR na asi […] mil. EUR).

(145) Byly provedeny další testy zranitelnosti, které ukazují, že NPV se stane zápornou, pokud dojde k těmto změnám: celkové příjmy se sníží o […] %, příjmy z letištních poplatků se sníží o […] % nebo se sníží celkové příjmy o […] % a zároveň vzrostou náklady o […] % (vše v ročním vyjádření). S ohledem na velmi nerealistické předpoklady týkající se letištních poplatků (o […] % vyšší než na letišti v Gdaňsku ([55])) a příliš optimistické prognózy ohledně provozu (přepracované prognózy jsou o […] % až […] % nižší než původní), tyto testy zranitelnosti ukazují, že pokud by se bývaly použily realističtější předpoklady, projekt by nebyl ziskový.

(146) Poté co byly z analýzy MEIP 2010 vyloučeny zjistitelné náklady související s realizací veřejné zakázky, testy zranitelnosti ukazují, že NPV by se změnila na zápornou, pokud by se předpokládané příjmy z letištních poplatků od nízkonákladových přepravců (bez jakékoli slevy letištních poplatků u charterových letů) ročně snížily o […] %, za předpokladu, že by příjmy z charterových letů, veškeré jiné příjmy, provozní náklady a investiční náklady zůstaly na úrovni, kterou předpokládal obchodní plán (pokud předpokládáme, že příjmy od nízkonákladových přepravců začnou být generované v roce 2017 a postupem času se zvýší).

(147) Navíc je třeba připomenout, že projekt je ziskový pouze díky konečné hodnotě (tj. hodnotě letiště k roku 2040 za předpokladu trvalého nárůstu peněžních toků o […] % ročně). Do roku 2040 projekt generuje záporné peněžní toky.

(148) Avšak ani posouzení ziskovosti projektu na základě analýzy MEIP 2010 bez investičních nákladů na úkoly související s realizací veřejné zakázky nevede k jednoznačnému závěru, že by soukromý investor dotčenou investici realizoval.

Shrnutí a závěry

(149) Přestavba letiště v Gdyni si vyžaduje značné investice a znamená dlouhodobé záporné peněžní toky. Z obchodního plánu totiž vyplývá, že v období, na které se vztahuje prognóza, tj. od 2010 do 2040, budou veškeré diskontované peněžní toky záporné (a budou činit –[…] mil. PLN nebo –[…] mil. EUR). Podle obchodního plánu projekt získá dodatečnou hodnotu až díky diskontované konečné hodnotě v řádu […] mil. PLN, jež byla vypočítána k roku 2040 a pro neomezeně dlouhou dobu po tomto roce, za předpokladu, že letiště bude od tohoto roku vykazovat každý rok nominální růst ve výši […] %). Kromě toho, že je s takovým dlouhodobým projektem nutně spojena značná nejistota, obchodní plán neobsahuje test zranitelnosti, a není tedy analýzou, kterou obezřetný investor u takového typu projektu musí provést.

(150) Kromě toho analýza Komise potvrzuje, že obchodní plán vychází z řady optimistických a nereálných předpokladů v souvislosti s blízkostí letiště v Gdaňsku, které používá stejný obchodní model, jeho nevyužitou kapacitou a plánovaným rozšířením tohoto letiště. Z několika testů zranitelnosti vyplývá, že NPV projektu se změní na zápornou již při malých a realistických změnách základních předpokladů.

([55]) Viz poznámka pod čarou 54.

(151) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že na základě analýzy 2010 by se soukromý investor nerozhodl posuzovanou investici zahájit. Z toho důvodu představuje rozhodnutí města Gdyně a obce Kosakowo pro provozovatele letiště hospodářskou výhodu, kterou by za normálních tržních podmínek nezískal.

Použití zásady soukromého investora na základě analýzy MEIP 2011 a aktualizace MEIP 2012

(152) Pokud jde o analýzy MEIP vypracované v letech 2011 a 2012 (a prostředky, které byly podle polských orgánů poskytnuty provozovateli letiště ve formě kapitálových injekcí až na základě těchto analýz), zastává Komise názor, že závazek poskytnout kapitálové injekce byl přijat již v dohodě společníků podepsané dne 11. března 2011 (viz 33. bod odůvodnění výše), tj. před vypracováním analýz MEIP 2011 a 2012. V době, kdy se vypracovávaly analýzy MEIP 2011 a 2012, již společníci dané investiční rozhodnutí přijali, třebaže bylo realizováno později. Kromě toho se Komise domnívá, že kapitálové injekce poskytnuté po vypracování analýz MEIP 2011 a 2012 nelze považovat za nezávislá, samostatně přijatá investiční rozhodnutí, jelikož se týkají stejného investičního projektu, jehož realizaci veřejní společníci zahájili nejpozději v roce 2010, a jelikož představují pouze opravy či změny původních projektů.

(153) V souvislosti s tím, jak již bylo uvedeno, mohou tyto analýzy podle názoru Komise doložit, že polské úřady postupovaly jako soukromý investor, pouze v případě, že by z nich vyplývalo, že by se projekt díky investování dalších prostředků stal ziskovým, a byla tak zajištěna přiměřená náhrada již investovaného kapitálu i kapitálu, který měl být ještě investován (nebo by se tím zajistila přiměřená náhrada tohoto kapitálu, i při zohlednění rizika souvisejícího s nutností vrátit podporu neoprávněně získanou v minulosti).

(154) Z analýz však nic takového nevyplývá, a navíc se zdají být z níže uvedených důvodů nespolehlivé.

Použití zásady soukromého investora na základě aktualizace MEIP 2011

(155) Analýza MEIP byla poprvé aktualizována v květnu 2011. Kromě toho, že Komise stanovila, že závazek ohledně kapitálových injekcí poskytnutých po vypracování dané analýzy MEIP byl přijat před květnem 2011 (viz 33. bod odůvodnění výše), Komise také posoudila, zda je možné na základě informací obsažených v této hospodářské analýze uznat, že poskytnutí kapitálových injekcí je v souladu s chováním soukromého investora v tržním hospodářství. V analýze MEIP 2011 zůstala výše příjmů z projektu nezměněna, ale investiční náklady byly navýšeny (viz obrázek 3, který uvádí celkové investiční náklady v reálném vyjádření pro rok 2010). Analýza rovněž zohlednila již dříve poskytnuté kapitálové injekce a vynaložené investiční náklady. WACC byl mírně snížen (z […] % na […] %) a dlouhodobá míra růstu byla snížena z […] % na […] %. Na základě těchto aktualizací byla NPV významně snížena na […] mil. PLN (asi […] EUR). Důvodem byla větší ztráta (diskontované peněžní toky za období 2011–2030 by činily (–[…] mil.) PLN a končená hodnota by se mírně snížila na […] mil. PLN.

(156) Komise tedy konstatuje, že ani na základě aktualizace MEIP 2011 není rozhodnutí města Gdyně a obce Kosakowo financovat přestavbu vojenského letiště Gdyně-Kosakowo (Gdyně-Oksywie) na letiště civilního letectví v souladu se zásadou soukromého investora, a představuje tedy hospodářskou výhodu, kterou by provozovatel letiště v běžných tržních podmínkách nezískal.

Použití zásady soukromého investora na základě aktualizace MEIP 2012

(157) Polské orgány se domnívají, že Komise by měla posoudit dodržení podmínek zásady soukromého investora na základě analýzy MEIP 2012. Komise reagovala na toto tvrzení, i když závazek ohledně kapitálových injekcí poskytnutých po vypracování analýzy MEIP byl přijat dříve (viz 33. bod odůvodnění výše), a posoudila rovněž, zda je možné na základě informací obsažených v této hospodářské analýze uznat, že poskytnutí kapitálových injekcí je v souladu s chováním soukromého investora v tržním hospodářství.

(158) Komise poznamenává, že v aktualizaci MEIP 2012 jsou zohledněny již dříve poskytnuté kapitálové injekce a vynaložené investiční náklady. Z aktualizace MEIP 2012 vyplývá, že financování společnosti Gdyně-Kosowo sp. z o.o. nabízí společníkům kladnou kapitálovou hodnotu v řádu […] mil. PLN (přibližně […] mil. EUR). Kromě toho je vnitřní míra návratnosti investice projektu ve výši […] % vyšší než prognózované náklady na kapitál provozovatele letiště ([…] %).

(159) V analýze MEIP 2012 byla porovnána kapitálová hodnota podniku s dalšími investicemi v situaci, kdy letiště zahajuje svou činnost („základní scénář"), a kapitálová hodnota podniku v případě neposkytnutí dalších investic a upuštění od realizace investičního projektu v červnu 2012 („srovnávací scénář") ([56]).

(160) Pokud jde o tuto otázku, Komise již došla k závěru, že kapitálové injekce poskytnuté po roce 2010 nelze hodnotit nezávisle na původním investičním rozhodnutí, které bylo přijato v roce 2010. Správným srovnávacím scénářem v roce 2010 by bylo ustoupit od realizace projektu. Podle polských orgánů dovolovala dohoda o pronájmu obci Kosakowo využívat pozemky pouze pro účely letiště pro civilní letectví. Komise se domnívá, že soukromý investor by v první řadě takovou dohodu ani neuzavřel, pokud by výstavba nového letiště pro civilní letectví na tomto území neposkytovala reálnou možnost generovat z této investice zisk. Proto se musí srovnávací scénář popsaný v aktualizaci MEIP 2012 posuzovat v souvislosti s dřívějším rozhodnutím, které samo o sobě není v souladu s postupem soukromého investora. Jinými slovy by srovnávací scénář v letech 2010 a 2012 vedl k tomu, že by od realizace projektu výstavby dotčeného letiště pro civilní letectví bylo upuštěno, protože se všechny kapitálové injekce a analýzy MEIP provedené Polskem týkají realizace stejného investičního projektu.

(161) Komise každopádně poznamenává, že základní scénář v aktualizaci MEIP 2012 předložené polskými orgány vychází z obchodního plánu, který počítal s budoucími peněžními toky pro investory v letech 2012–2030 (tj. v období vysokého růstu) ([57]). Prognózované budoucí peněžní toky se zakládají na předpokladu, že letiště začne fungovat v roce 2013. V době dokončení aktualizace MEIP 2012 polské orgány očekávaly, že letiště odbaví asi […] cestujících v roce 2014 a postupně rozšíří svou činnost na […] cestujících v roce 2020 a na přibližně […] v roce 2028 (viz prognóza změny počtu cestujících v tabulce 8 níže).

Tabulka 8

Prognózy týkající se počtu cestujících na letišti v Gdyni (v tis.)

Předpokládaný růst počtu cestujících										
Rok	2013	2014	2015	2017	2018	2019	2020	2023	2026	2030
Celkem	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	1 083,7

(162) Podle aktualizace MEIP 2012 se očekává, že po roce 2030 bude letiště zaznamenávat trvalý stabilní růst ve výši […]. V souladu s tímto předpokladem polské orgány vypočítaly konečnou hodnotu provozovatele letiště v roce 2030.

(163) Komise poznamenává, že podobně jako v analýze MEIP 2010 jsou zásadními faktory ovlivňujícími hodnotu budoucích peněžních toků provozovatele letiště v Gdyni očekávané příjmy, které jsou podmíněné počtem cestujících a výší letištních poplatků placených leteckými přepravci.

(164) Pokud jde o očekávaný nárůst počtu cestujících, polské orgány tvrdí, že poptávka po službách letecké přepravy cestujících časem vzroste spolu s očekávaným růstem HDP Polska a rozvojem regionu. V této souvislosti se polské orgány domnívají, že prognózy ohledně počtu cestujících jsou konzervativní a skutečný počet může být vyšší, než se předpokládalo. Podle Polska předpokládá aktualizovaná prognóza počtu cestujících pro tento region (z března 2013) vyšší počet cestujících, než jaký prognózovala aktualizace MEIP 2012.

(165) Polské orgány tvrdí, že obchodní plán počítal s tím, že letiště v Gdyni odbaví méně než […] % cestujících v regionu. Kromě toho podle názoru polských orgánů rozvoj služeb v oblasti letectví v pomořanském vojvodství umožní, že v tomto regionu může fungovat ještě jedno malé letiště, jehož služby budou doplňovat nabídku služeb letiště v Gdaňsku.

(166) Pokud jde o poptávku ze strany cestujících, Komise se domnívá, že tvrzení uvedená ve 118. až 129. bodu odůvodnění týkající se vzájemné konkurence mezi letištěm v Gdyni a letištěm v Gdaňsku ohledně leteckých společností a cestujících platí i s ohledem na hodnocení v analýze MEIP 2012.

([56]) Jelikož byla analýza MEIP vypracována v červnu 2012, vychází toto posouzení z tohoto data.

([57]) Běžně používaná metoda hodnocení rozhodnutí týkajících se kapitálových investicí zohledňuje kapitálovou hodnotu podniku. Kapitálová hodnota je hodnota podniku k dispozici majitelům nebo podílníkům. Vypočítává se sečtením všech budoucích peněžních toků, které jsou k dispozici kapitálovým investorům a diskontované příslušnou mírou návratnosti. Nejčastěji používanou diskontovanou mírou jsou náklady na vlastní kapitál, které odráží riziko související s toky peněžních prostředků.

(167) Komise zejména poznamenává, že výše letištních poplatků stanovená v aktualizaci MEIP 2012 zůstala v porovnání s jejich výší v analýze MEIP 2010 nezměněná. Polské orgány tvrdí, že poplatky použité v aktualizaci MEIP 2012 se významně neliší od standardních ceníků, jež používají jiná malá letiště v Polsku. Polské orgány vysvětlují, že výše poplatků v obchodním plánu je průměrná v celém období, na které se vztahuje obchodní plán (tj. roky 2014–2040), a předpokládají, že v dlouhodobém horizontu se budou muset poplatky uplatňované na letišti v Gdaňsku navýšit v důsledku zlepšení služeb na tomto letišti.

(168) Jelikož letiště v Gdaňsku, Bydgoszczy a Štětíně uplatňovala v roce 2012 stejné ceny (včetně stejných slev) jako v roce 2010, hodnotí Komise výši poplatků v analýze MEIP 2012 stejně jako v případě analýzy MEIP 2010 (viz 122. až 129. bod odůvodnění).

(169) Komise se domnívá, že soukromý investor, který se řídí zásadou ziskovosti, by se nerozhodl investovat do posuzovaného projektu na základě předpokládané výše poplatků, která je značně vyšší, než poplatky netto účtované na jiných polských regionálních letištích ([58]), zejména na letišti v Gdaňsku.

(170) Komise rovněž poznamenává, že ze zátěžového testu vypracovaného polskými orgány vyplývá, že hodnota vlastního kapitálu se mění na zápornou v momentě, kdy se poplatky za cestující sníží na […] PLN. V této souvislosti Komise poznamenává, že snížené letištní poplatky, které by byly srovnatelné s výší letištních poplatků hrazených na jiných polských regionálních letištích (např. v Gdaňsku, Bydgoszczy, Štětíně a Lublinu), způsobí, že hodnota kapitálu bude záporná.

(171) Kromě toho se Komise domnívá, že soukromý investor by nestanovil vyšší poplatky na základě předpokladu, že se poplatky na letišti v Gdaňsku v dlouhodobém horizontu zvýší. V této souvislosti Komise poznamenává, že ceník používaný na letišti v Gdaňsku plánuje uplatňovat slevy do roku 2028 (tj. na období, které je jen o dva roky kratší, než období zohledněné v obchodním plánu, jež je předmětem aktualizace MEIP 2012). Z tohoto důvodu se Komise domnívá, že i kdyby se letištní poplatky na letišti v Gdaňsku po roce 2028 zvýšily, prognózované letištní poplatky, které jsou průměrem pro celé období zohledněné v obchodním plánu (tj. do roku 2030), i nadále převyšují průměrnou výši letištních poplatků na konkurenčním letišti.

(172) Polské orgány potvrdily, že aktualizace MEIP 2012 zohlednila provozní náklady, které souvisejí s činností armády na tomto letišti. Očekává se, že tyto náklady vykompenzuje stát. Polské orgány potvrdily, že se letiště v Gdyni a armádní uživatel dosud formálně nedohodly na tom, jak budou náklady (provozní a investiční) sdílet.

(173) Komise se domnívá, že soukromý investor by své hodnocení založil pouze na výsledcích, které byly v době přijetí rozhodnutí ohledně investice předvídatelné. Komise se tedy domnívá, že jakékoli možné snížení nákladů v důsledku sdílení nákladů s armádním uživatelem letiště (ani vliv na celkové náklady a příjmy letiště) nelze zohlednit při posuzování slučitelnosti investice se zásadou soukromého investora. Analýza MEIP 2012 totiž neuvádí, jakého snížení nákladů by mohl provozovatel letiště v této souvislosti dosáhnout.

(174) Stejně jako v případě analýzy MEIP 2010 jsou celkové diskontované peněžní toky projektu v období 2012–2030 záporné, jak vyplývá z obrázku 5. Letiště začne generovat kladné peněžní toky až od roku 2020, ale s ohledem na dlouhé období investice zůstávají kumulované peněžní (diskontované) toky v období, na které se vztahuje prognóza, záporné.

([58]) Kromě letišť v Gdaňsku, Bydgoszczy a Štětíně Komise v analýze zohlednila rovněž letištní poplatky na letišti v Lublinu, které je regionálním letištěm a bylo otevřeno v prosinci 2012. Standardní poplatky za odlétajícího cestujícího na letišti v Lublinu činí 34 PLN (8,5 EUR); standardní poplatky za přistání činí 36 PLN za tunu; standardní poplatky za parkování letadla činí 15 PLN za tunu a 24 hodin (za první čtyři hodiny se poplatky neúčtují). Slevy: pokud letecký přepravce otevře na letišti v Lublinu provozní základnu, pohybují se poplatky za odlétajícího cestujícího od 4,21 PLN (1,05 EUR) do 5,76 PLN (1,44 EUR) v prvních pěti sezónách (2,5 roku); u poplatků za parkování a přistávání činí sleva 99 %. Po pěti sezónách se slevy uplatní na nová spojení. Sleva u nových spojení: u poplatků za cestující, přistávání a parkování letadel se slevy pohybují od 95 % v prvním roce provozu spojení do 25–65 % v pátém roce (v závislosti na počtu cestujících). Po uplynutí pátého roku činí sleva 60 %, pokud letecký přepravce obsluhuje více než 250 000 cestujících odlétajících z letiště v Lublinu.

Obrázek 5

Kumulované (reálné) diskontované peněžní toky (v PLN) v aktualizaci MEIP 2012

[…]

(175) V důsledku toho Komise konstatuje, že ani na základě aktualizace MEIP 2012 není rozhodnutí města Gdyně a obce Kosakowo financovat přestavbu vojenského letiště v Gdyni na letiště civilního letectví v souladu se zásadou soukromého investora, a představuje tedy hospodářskou výhodu, kterou by provozovatel letiště v běžných tržních podmínkách nezískal.

Aktualizace z listopadu 2013

(176) Komise se kromě toho domnívá, že změny investičního plánu, jejichž cílem bylo získat dodatečné příjmy z prodeje paliva letištěm (bez účasti externího provozovatele), ani nabídku navigačních služeb nelze při posuzování slučitelnosti investice se zásadou soukromého investora zohlednit. Polské orgány potvrdily, že tyto možné zdroje příjmů nezohlednila ani analýza MEIP 2010 ani analýza MEIP 2011 a ani aktualizace MEIP 2012, které byly vypracovány pro letiště v Gdyni, jelikož v době vypracování těchto analýz neměli ani veřejní společníci ani podnik jistotu, zda na poskytování těchto služeb získají všechna nutná povolení a koncese. Protože v době vypracování analýz MEIP nebylo možné tato nutná povolení a koncese získat, Komise tvrdí, že tyto změny není možné zpětně zohlednit.

Závěr

(177) Komise se domnívá, že veřejné financování, ke kterému se ve prospěch provozovatele letiště zavázalo město Gdyně a obec Kosakowo, není slučitelné se zásadou soukromého investora. Komise se proto domnívá, že dotčené opatření představuje hospodářskou výhodu, která byla poskytnuta podniku letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. a kterou by tento podnik za normálních tržních podmínek nezískal.

5.1.4. **Selektivita**

(178) Podle čl. 107 odst. 1 SFEU opatření, které lze označit za státní podporu, zvýhodňuje „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“. Komise v této věci poznamenává, že kapitálové injekce se týkají jediného podniku letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. Tyto prostředky jsou tedy selektivní ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

5.1.5. **Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu**

(179) Pokud podpora poskytnutá členským státem posiluje postavení určitého podniku vůči ostatním podnikům, které soutěží na vnitřním trhu, je nutno mít za to, že tyto podniky jsou dotyčnou podporou ovlivněny ([59]). Hospodářské výhody, které má provozovatel letiště z dotčeného opatření, posilují jeho hospodářské postavení, neboť provozovatel letiště bude moci zahájit svou činnost, aniž by sám hradil investiční a provozní náklady, které jsou s tímto opatřením neoddělitelně spojené.

(180) Podle hodnocení uvedeného v oddíle 5.1.1 je činnost letiště hospodářskou činností. Na jedné straně existuje konkurence mezi letišti, která se snaží přilákat letecké dopravce a s nimi související letecký provoz (přepravu cestujících a zboží), a na druhé straně existuje konkurence i mezi vedoucími pracovníky letiště, kteří si mohou vzájemně konkurovat, protože usilují o vedoucí pozici na daném letišti. Komise kromě toho zdůrazňuje, že si konkurují – zejména v případě nízkonákladových přepravců – také letiště, která se nenachází ve stejné spádové oblasti a leží v různých členských státech a která se snaží tyto přepravce získat pro sebe. Komise upozorňuje, že letiště v Gdyni odbaví asi […] tis. cestujících do roku 2020 a až 1 milion cestujících v roce 2030.

(181) Jak je uvedeno v bodě 40 pokynů pro letectví z roku 2005, ani malá letiště není možné vyloučit z působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU. S ohledem na předpokládaný provoz na letišti v Gdyni a jeho blízkost k letišti v Gdaňsku (vzdáleného pouze asi 25 km) se Komise domnívá, že tyto skutečnosti mohou mít vliv na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy.

([59]) Rozsudek ve věci T-214/95, Het Vlaamse Gewest v. Komise, Sb. rozh. 1998, s. II-717.

(182) Na základě argumentů uvedených ve 179. až 181. bodě odůvodnění lze konstatovat, že hospodářské výhody, jaké získává provozovatel letiště v Gdyni, posilují jeho postavení vůči ostatním konkurentům na trhu v Unii, kteří nabízejí letištní služby. Proto posuzované veřejné financování narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a má vliv na obchod mezi členskými státy.

5.1.6 **Závěr**

(183) S ohledem na argumenty uvedené v 83. až 182. bodě odůvodnění Komise považuje kapitálové injekce poskytnuté ve prospěch společnosti Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1. SFEU. Jelikož byly tyto finanční prostředky již společnosti Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. poskytnuty, Komise se rovněž domnívá, že polské orgány porušily zákaz uvedený v čl. 108 odst. 3 SFEU ([60]).

5.2. SLUČITELNOST PODPORY S VNITŘNÍM TRHEM

(184) Komise přezkoumala, zda lze dotčenou podporu považovat za slučitelnou s vnitřním trhem. Jak bylo uvedeno výše, podpora spočívá ve financování investičních nákladů na zprovoznění letiště v Gdyni a na ztráty z prvních let provozu tohoto letiště (tj. do roku 2019 včetně, jak vyplývá z analýz MEIP 2010 a MEIP 2012).

(185) Ustanovení čl. 107 odst. 3 SFEU stanoví několik výjimek z obecného pravidla stanoveného v čl. 107 odst. 1 SFEU, podle kterého nejsou státní podpory slučitelné s vnitřním trhem. Dotčenou podporu lze posoudit pouze na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, který stanoví, že: *„podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem“*, lze uznat za slučitelné s vnitřním trhem. Pokyny pro letectví z roku 2005 poskytují rámec pro posouzení, zda lze podporu pro provozovatele letišť uznat za slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Pokyny zmiňují několik kritérií, které Komise musí zohlednit.

5.2.1. **Podpora na investice**

(186) Státní podpora na financování infrastruktury letiště je slučitelná s čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, pokud splňuje podmínky stanovené v čl. 61 pokynů pro letectví z roku 2005:

i) konstrukce a využití infrastruktury odpovídají jasně stanovenému cíli obecného hospodářského zájmu (regionální rozvoj, přístupnost …),

ii) infrastruktura je nutná a úměrná stanovenému cíli,

iii) infrastruktura nabízí dostatečné perspektivy střednědobého používání, zejména s ohledem na využití stávajících infrastruktur,

iv) přístup k infrastruktuře je otevřený všem potenciálním uživatelům stejně a nediskriminačně a

v) míra dopadu na rozvoj obchodu není v rozporu se společným zájmem Unie.

(187) Kromě toho musí mít státní podpora pro letiště, stejně jako jiná opatření státní podpory, aby byla slučitelná s vnitřním trhem, motivační účinek, být nezbytná a úměrná stanovenému cíli.

(188) Polské orgány se domnívají, že veřejné financování opatření, jeho cílem je přestavba letiště v Gdyni, splňuje všechna kritéria podpory na investice uvedená v pokynech pro letectví z roku 2005.

([60]) Rozsudek ve věci T-109/01 Fleuren Compost v. Komise, Sb. rozh. 2004,. s. II-127.

i) *Výstavba a využití infrastruktury odpovídají jasně stanovenému cíli obecného hospodářského zájmu (regionální rozvoj, přístupnost atd.)*

(189) Komise poznamenává, že letiště v Gdaňsku, vzdálené od nového plánového letiště pouhých 25 km, již Pomořany efektivně obsluhuje.

(190) Letiště v Gdaňsku leží u obchvatu oblasti Trójmiasto, který je součástí rychlostní silnice S6, která vede kolem měst Gdyně, Sopoty a Gdaňsk a velkému počtu obyvatel Pomořan zajišťuje snadný přístup k letišti. Dokonce ani pro obyvatele města Gdyně by tedy výstavba nového letiště neznamenala značné zlepšení spojení, jelikož z centra Gdyně trvá cesta k oběma letištím (v Gdyni i v Gdaňsku) stejnou dobu, tj. přibližně 20–25 minut jízdy autem.

(191) Komise kromě toho poznamenává, že železnice „Trójmiejska Kolej Metropolitalna", která se v současnosti staví a je spolufinancována ze strukturálních fondů Unie, zajistí železniční spojení s letištěm v Gdaňsku obyvatelům Gdaňska i Gdyně přímo z centra obou měst (za přibližně 25 minut). Díky železničnímu spojení „Trójmiejska Kolej Metropolitalna" získají přímé nebo nepřímé spojení s letištěm v Gdaňsku také obyvatelé jiných částí Pomořan.

(192) Komise rovněž poznamenává, že současná kapacita letiště v Gdaňsku činí pět milionů cestujících ročně, zatímco skutečný počet cestujících v období 2010–2013 činil: v roce 2010 – 2,2 mil., v roce 2011 – 2,5 mil., v roce 2012 – 2,9 mil., v roce 2013 – 2,8 mil. Komise rovněž upozorňuje, že letiště v Gdaňsku se v současnosti rozšiřuje s cílem zvýšit kapacitu na sedm miliónů cestujících ročně. Tato investice má být dokončena v roce 2015.

(193) Navíc celková poptávka v regionu podle prognózy provozu v Pomořanech, kterou předložily polské orgány a která byla využita pro účely aktualizace MEIP 2012, činí […] cestujících ročně […].

Tabulka 9

Prognózy ohledně provozu v Pomořanech (v mil.)

2013	2015	2017	2019	2020	2023	2026	2027	2028	2030
2,8	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]	[…]		7,7

(194) Komise kromě toho poznamenává, že podle informací předložených polskými orgány předpokládá hlavní plán letiště v Gdaňsku další rozšíření letiště, aby tak bylo možné odbavit více než deset milionů cestujících ročně. Konkrétní rozhodnutí o zvýšení kapacity letiště v Gdaňsku na více než sedm milionů cestujících ročně tak může být přijato v budoucnosti v závislosti na změně provozu.

(195) Podle polských orgánů vyplývá z aktualizovaných prognóz (vypracovaných v březnu 2013), že podle očekávání má být poptávka v této spádové oblasti vyšší než v prognózách provozu z roku 2012. Podle uvedených prognóz bude v roce 2030 činit poptávka v této spádové oblasti asi devět milionů cestujících. I tato prognóza tedy dokládá, že poptávku v regionu by nejméně do roku 2025 stačilo uspokojit samotné letiště v Gdaňsku, a to bez dalších investic (na základě opravených prognóz týkajících se provozu uvedených ve 45. bodě odůvodnění).

(196) Navíc podle informací předložených polskými úřady činí současná kapacita rozjezdové dráhy na letišti v Gdaňsku 40–44 operací za hodinu a v současnosti je ve skutečnosti využívána pro průměrně 4,7 operace za hodinu.

(197) Na základě informací předložených polskými úřady (viz 192. až 196. bod odůvodnění) Komise konstatuje, že v příštích letech bude kapacita letiště v Gdaňsku využívána pouze z 50–60 %. V důsledku toho bude letiště v Gdaňsku schopno pokrýt poptávku leteckých společností i cestujících na dlouhou dobu, a to i v případě, že počet cestujících v Pomořanech rychle poroste.

(198) Komise také poznamenává, že letiště v Gdaňsku nabízí více než 40 vnitrostátních a mezinárodních spojení (spojení z bodu do bodu i spojení k leteckým uzlům, jako jsou letiště Frankfurt, Mnichov, Varšava a Kodaň).

(199) Jak uvádí 60. bod odůvodnění, polské orgány tvrdí, že na jedné straně je zvětšení kapacity letiště v Gdaňsku do určité míry omezeno z důvodů plánovaného rozvoje městských oblastí a důvodů ochrany životního prostředí. Na druhou stranu však tvrdí, že zvětšení kapacity letiště v Gdaňsku nic nebrání. Jelikož jsou argumenty ohledně překážek pro zvětšení kapacity protichůdné a nejsou žádným způsobem podložené, Komise se domnívá, že je pro své hodnocení nemůže použít.

(200) S ohledem na volnou kapacitu letiště v Gdaňsku, která ani dlouhodobě nebude plně využita, a na plán dalšího dlouhodobějšího rozšíření tohoto letiště v případě nutnosti, se Komise nedomnívá, že by výstavba dalších letišť v Pomořanech přispěla k rozvoji regionu. Kromě toho Komise poznamenává, že Pomořany mají již nyní díky letišti v Gdaňsku dobrá spojení a nové letiště spojení s tímto regionem nezlepší.

(201) Komise rovněž upozorňuje, že podle obchodního modelu letiště v Gdyni se zdá, že toto letiště bude s letištěm v Gdaňsku soupeřit o cestující na trzích s přepravou realizovanou nízkonákladovými přepravci, s charterovou dopravou a na trhu obecného letectví. Kromě toho nemůže výstavba nového letiště, které má sloužit jako rezervní nouzové letiště, odůvodnit výši investice na letišti v Gdyni.

(202) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že investice na letišti v Gdyni pouze rozšíří infrastrukturu v regionu, což nesplňuje požadavek jasně stanoveného cíle obecného hospodářského zájmu.

ii) *Infrastruktura je nutná a úměrná stanovenému cíli*

(203) Jak je uvedeno ve 189. až 202. bodě odůvodnění, Komise se domnívá, že spádová oblast letiště v Gdyni je a bude efektivně obsluhována letištěm v Gdaňsku. Navíc by obě letiště fungovala na podobném obchodním modelu a zaměřila by se především na nízkonákladové přepravce a charterové lety.

(204) Jelikož neexistuje jasně stanovený cíl obecného hospodářského zájmu, je Komise toho názoru, že infrastrukturu nelze uznat za nutnou a úměrnou cíli obecného hospodářského zájmu (viz také 202. bod odůvodnění výše).

iii) *Infrastruktura nabízí dostatečné perspektivy střednědobého používání, zejména s ohledem na využití stávajících infrastruktur*

(205) Jak je uvedeno v písm. i), letiště v Gdyni se nachází pouze přibližně 25 kilometrů od stávajícího letiště v Gdaňsku a obě letiště mají stejnou spádovou oblast a podobný obchodní model.

(206) Kapacita letiště v Gdaňsku je v současnosti využívána z méně než 60 %. Pokud zohledníme investice, které se v současnosti na letišti v Gdaňsku realizují, je toto letiště schopno uspokojit poptávku v regionu nejméně do roku 2025–2028, v závislosti na použitých prognózách. Kromě toho je možné letiště v Gdaňsku dále rozšířit.

(207) Komise rovněž upozorňuje, že podle obchodního plánu letiště v Gdyni by příjmy tohoto letiště z asi [80–90] % tvořily příjmy z obsluhy nízkonákladových a charterových dopravců. To znamená, že by se zaměřilo na trhy, které jsou pro podnikání letiště v Gdaňsku nejdůležitější.

(208) V tomto kontextu Komise také poznamenává, že polské orgány nepředložily žádné důkazy eventuální spolupráce mezi oběma letišti.

(209) Ani plány na získání příjmů z jiné letecké činnosti a činnosti nesouvisející s letectvím (výroba a služby) nepostačují k pokrytí vysokých provozních nákladů souvisejících s provozem letiště v Gdyni.

(210) Komise se tedy domnívá, že letiště v Gdyni nenabízí uspokojivou střednědobou perspektivu použití.

iv) *Přístup k infrastruktuře je otevřený všem potenciálním uživatelům stejně a nediskriminačně*

(211) Polské orgány potvrdily, že přístup k infrastruktuře letiště bude otevřený všem potenciálním uživatelům stejně a nediskriminačně bez jakékoli neodůvodněné hospodářské diskriminace.

v) *Rozvoj obchodu není dotčen v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem*

(212) Komise poznamenává, že polské orgány nepředložily žádné důkazy, že by letiště v Gdaňsku a Gdyni vytvořily vzájemně spolupracující letecký uzel. Logické spíše je, že si obě letiště budou navzájem konkurovat a snažit se přilákat v zásadě stejné cestující.

(213) Komise navíc konstatuje, že obchodní plán letiště v Gdyni (asi [80–90] % příjmů má pocházet z obsluhy nízkonákladových a charterových dopravců) a výše investice (například terminál s kapacitou 0,5 milionu cestujících ročně, který má být v budoucnu rozšířen) nepotvrzují tvrzení, že se letiště v Gdyni zaměří na obecné letectví a bude poskytovat pouze nebo převážně služby pro odvětví obecného letectví.

(214) S ohledem na výše uvedené a skutečnost, že obě letiště by se zaměřila na lety nízkonákladových a charterových dopravců, zastává Komise názor, že podpora se poskytuje letišti, které by si přímo konkurovalo s jiným letištěm ve stejné spádové oblasti, přičemž poptávka po letištních službách, kterou by stávající letiště nemohlo uspokojit, neexistuje.

(215) Komise se proto domnívá, že dotčená podpora by se dotkla obchodu v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem. Tento závěr podporuje i neexistence cíle společného zájmu, kterému by daná podpora měla sloužit.

vi) *Nutnost podpory a motivační účinek*

(216) Na základě údajů předložených polskými orgány se Komise domnívá, že náklady na investici mohou být nižší než náklady na výstavbu jiných srovnatelných regionálních letišť v Polsku. Důvodem je zejména využití stávající infrastruktury vojenského letiště. Polské orgány navíc tvrdí, že provozovatel letiště by dotčenou investici bez podpory neuskutečnil.

(217) Komise navíc poznamenává, že vzhledem k dlouhé době, která je u tohoto typu investice nutná pro dosažení ziskovosti, by veřejné financování mohlo být nezbytné k tomu, aby příjemce změnil svůj přístup a investici provedl. Kromě toho, že téměř není možné zjistit předpokládanou ziskovost investičního projektu (viz 177. bod odůvodnění) a soukromý investor by takový projekt nerealizoval, podpora ve skutečnosti pravděpodobně má vliv na postup provozovatele letiště.

(218) Komise nicméně na základě neexistence jasně stanoveného cíle obecného zájmu konstatuje, že podporu nelze uznat za nutnou a úměrnou tomuto cíli.

(219) Komise se tedy domnívá, že podpora na investice poskytnutá městem Gdyní a obcí Kosakowo ve prospěch společnosti letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. nesplňuje podmínky stanovené v pokynech pro letectví z roku 2005 a nelze ji uznat za slučitelnou z vnitřním trhem.

5.2.2. **Provozní podpora**

(220) Podle názoru Komise představuje financování provozních ztrát společnosti letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. provozní podporu, která snižuje běžné výdaje provozovatele letiště. Podle judikatury Soudního dvora je taková provozní podpora v zásadě neslučitelná s vnitřním trhem. Podle pokynů pro letectví z roku 2005 lze provozní podporu poskytnutou letištím uznat za slučitelnou s vnitřním trhem pouze ve výjimečném případě a za přísně vymezených podmínek ve znevýhodněných regionech.

(221) Komise poznamenává, že letiště v Gdyni leží ve znevýhodněném regionu, na který se vztahuje výjimka podle čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU; Komise proto musí posoudit, zda lze dotčenou provozní podporu uznat za slučitelnou s pokyny k regionální podpoře.

(222) Podle 76. bodu pokynů k regionální podpoře lze provozní podporu poskytnout v regionech způsobilých k podpoře podle čl. 107 odst. 3 písm. a) SFEU za předpokladu, že i) je oprávněná z hlediska jejího příspěvku k regionálnímu rozvoji a z hlediska jejího charakteru a ii) její výše je úměrná znevýhodněním, která se snaží zmírnit.

(223) Podle polských orgánů splňuje dotčená provozní podpora podmínky 76. bodu pokynů k regionální podpoře (viz 77. až 79. bod odůvodnění).

(224) Jelikož jsou Pomořany již obsluhované letištěm v Gdaňsku a nové letiště spojení s tímto regionem nezlepší, Komise nemůže potvrdit, že podpora přispívá k regionálnímu rozvoji.

(225) Komise se domnívá, že vzhledem k tomu, že podpora k rozvoji nepřispívá, nelze potvrdit, že provozní podpora je úměrná znevýhodněním, která se snaží zmírnit, protože není zřejmé, že by v Pomořanech existoval nedostatek spojení.

(226) Kromě toho se Komise domnívá, že posuzovaná provozní podpora se poskytuje na předem stanovené výdaje. Vzhledem k posouzení obchodního plánu letiště v Gdyni, které provedla Komise, a vzhledem k výši předpokládaných příjmů a nákladů (viz oddíl 5.1.3), nelze potvrdit, že podpora se omezuje na nezbytné minimum, byla poskytnuta prozatímně a postupně se snižuje. Zejména pokud jde o nejistotu ohledně předpokládané ziskovosti provozovatele letiště (viz oddíl týkající se existence podpory), není možné zaručit, že podpora bude mít prozatímní charakter a bude se postupně snižovat.

(227) Komise se každopádně domnívá, že poskytnutí provozní podpory s cílem zajistit realizaci investičního projektu, který využívá investiční podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, je ze své podstaty s vnitřním trhem neslučitelné.

(228) Komise se proto domnívá, že provozní podpora poskytnutá městem Gdyní a obcí Kosakowo ve prospěch společnosti letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. nesplňuje kritéria uvedená v pokynech k regionální podpoře.

5.2.3. **Závěr týkající se posouzení slučitelnosti s vnitřním trhem**

(229) Komise tedy došla k závěru, že státní podpora poskytnutá společnosti letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. není slučitelná s vnitřním trhem.

(230) Komise nezjistila, že by v oblasti slučitelnosti s vnitřním trhem existoval příslušný právní předpis, na jehož základě by bylo možné uznat dotčenou podporu za slučitelnou se Smlouvou. Navíc ani polské orgány neuvedly žádný právní předpis v oblasti slučitelnosti s vnitřním trhem ani relevantní argumenty, které by Komisi umožnily uznat dotčenou podporu za slučitelnou s vnitřním trhem.

(231) Investiční podpora ani provozní podpora, kterou polské orgány poskytly nebo hodlají poskytnout společnosti letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o., není slučitelná s vnitřním trhem. Polské orgány podporu poskytly v rozporu s právními předpisy, a porušily tím ustanovení čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie.

6. **NAVRÁCENÍ PODPORY**

(232) Podle Smlouvy o fungování EU a ustálené judikatury Soudního dvora je Komise v případě, že zjistí, že podpora není slučitelná s vnitřním trhem, oprávněna rozhodnout, že dotyčný stát takovou podporu zruší nebo upraví ([61]). Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že povinnost státu zrušit podporu, kterou Komise prohlásila za neslučitelnou s vnitřním trhem, slouží k obnovení dřívějšího stavu ([62]). Soudní dvůr v tomto ohledu stanovil, že tohoto cíle je dosaženo, jakmile příjemce vrátí protiprávní podporu, čímž ztrácí výhodu, kterou měl na trhu ve vztahu ke svým soutěžitelům, a obnoví se stav, který předcházel poskytnutí podpory ([63]).

([61]) Věc C-70/72 Komise v. Německo, bod 13.
([62]) Spojené věci C-278/92, C-279/92 i C-280/92, Španělské království v. Komise, bod 75.
([63]) Věc C-75/97 Belgie v. Komise, body 64–65.

(233) V souladu s výše uvedenou judikaturou článek 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ([64]) stanoví, že „*je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil*“.

(234) Výše uvedená podpora tedy musí být navrácena polským orgánům ve výši, v jaké byla vyplacena,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Státní podpora, již Polsko protiprávně poskytlo v období od 28. srpna 2007 do 17. června 2013 ve prospěch společnosti letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o. v rozporu s ustanovením čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie v podobě kapitálových injekcí ve výši 91 714 000 PLN, není slučitelná s vnitřním trhem.

2. Státní podpora ve prospěch letiště Gdyně-Kosakowo sp. z o.o., kterou Polsko hodlá poskytnout po dni 17. června 2013 a jejímž cílem je přestavět vojenské letiště Gdyně-Kosakowo na letiště civilního letectví, není slučitelná s vnitřním trhem. Podporu proto nelze poskytnout.

Článek 2

1. Státní podporu uvedenou v čl. 1 odst. 1 Polsko získá od příjemce zpět.

2. Částky, které mají být navráceny, jsou úročeny za celé období, které začíná dny uvedenými v druhém odstavci a končí skutečným vrácením těchto částek.

Částky, jež mají být navráceny, byly příjemci poskytnuty v tyto dny:

a) 28. srpna 2007 – částka 50 000 PLN;

b) 4. března 2008 – částka 200 000 PLN;

c) 11. září 2008 – částka 500 000 PLN;

d) 28. července 2009 – částka 1 345 000 PLN;

e) 8. prosince 2010 – částka 4 361 000 PLN;

f) 8. července 2011 – částka 25 970 000 PLN;

g) 1. září 2011 – částka 1 779 000 PLN;

h) 25. dubna 2012 – částka 31 009 000 PLN;

i) 27. května 2013 – částka 6 469 000 PLN;

j) 17. června 2013 – částka 20 031 000 PLN.

([64]) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

3. Úroky se počítají ze základu složeného v souladu s kapitolou V nařízení (ES) č. 794/2004 ([65]).

4. Polsko zruší všechny platby podpor uvedených v čl. 1 odst. 2, ke kterým by mohlo dojít počínaje dnem oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 3

1. Navrácení podpory uvedené v čl. 1 odst. 1 se provede s okamžitým účinkem.

2. Polsko zajistí, aby bylo toto rozhodnutí provedeno ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho oznámení.

Článek 4

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Polsko Komisi tyto informace:

a) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou má příjemce vrátit;

b) podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření za účelem provedení tohoto rozhodnutí;

c) dokumenty, kterými doloží, že příjemci bylo nařízeno vrácení podpory.

2. Dokud Polsko nezíská zpět veškerou státní podporu uvedenou v čl. 1 odst. 1., informuje průběžně Komisi o dalších opatřeních, které přijímá na vnitrostátní úrovni za účelem provedení tohoto rozhodnutí. Na žádost Komise Polsko neprodleně poskytne informace o již přijatých a plánovaných opatřeních za účelem provedení tohoto rozhodnutí. Polsko rovněž poskytne podrobné informace o částkách podpory a úroků, které již příjemce vrátil.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Polské republice.

V Bruselu dne 11. února 2014.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

([65]) Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

PŘÍLOHA

Informace o částkách obdržené podpory, která má být vrácena, a o již vrácené podpoře

Název příjemce	Celková částka obdržené podpory (*)	Celková částka podpory, která má být vrácena (*) (jistina)	Celková částka již vrácené podpory (*)	
			Jistina	Úroky z navrácené podpory

(*) V milionech národní měny.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 11. března 2014

o státní podpoře SA.34445 (12/C), kterou Dánsko poskytlo na převod aktiv souvisejících s majetkem z banky FIH na společnost FSC

(oznámeno pod číslem C(2014) 1280)

(Pouze anglické znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2014/884/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské Unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) uvedené dohody,

poté, co vyzvala členské státy a ostatní zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními [1],

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Dne 30. června 2009 vložilo Dánsko do společnosti FIH Erhvervsbank A/S včetně jejích dceřiných společností (dále jen „FIH“) částku ve výši 1,9 miliardy DKK jako hybridní kapitál tier 1, a to podle dánského zákona o státem financovaných kapitálových injekcích [2].

(2) Dne 6. března 2012 oznámilo Dánsko balíček opatření ve prospěch banky FIH. Rozhodnutím ze dne 29. června 2012 (dále jen „rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení“) [3] Komise tato opatření [4] dočasně schválila jako opatření, která jsou slučitelná s vnitřním trhem.

(3) Komise současně zahájila řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“), jelikož měla pochybnosti o přiměřenosti opatření, omezení podpory na nezbytné minimum a vlastním příspěvku banky, zejména vzhledem k potenciálně nízkému protiplnění za opatření týkající se znehodnocených aktiv, která byla provedena ve prospěch banky FIH.

(4) Dne 2. července 2012 splatila banka FIH kapitál ve výši 1,9 miliardy DKK, který obdržela v roce 2009 podle dánského zákona o státem financovaných kapitálových injekcích [5].

(5) V souladu s rozhodnutím o podpoře na záchranu a o zahájení řízení předložilo Dánsko dne 4. ledna 2013 plán restrukturalizace [6], který poté pozměnilo. Dne 24. června 2013 předložilo Dánsko konečnou aktualizovanou verzi tohoto plánu (dále jen „plán restrukturalizace“).

(6) Dne 3. února 2014 předložilo Dánsko soubor podmínek vztahujících se na restrukturalizaci banky FIH, jež se Dánsko zavázalo provést (dále jen „závazky“).

---

[1] Úř. věst. C 359, 21.11.2012, s. 1.

[2] „Zákonem o státem financovaných kapitálových injekcích“ (lov om statsligt kapitalindskud) se rozumí zákon č. 67 ze dne 3. února 2009 a nařízení vlády vydaná na jeho základě. Zákon byl schválen rozhodnutím Komise ze dne 3. února 2009 (Úř. věst. C 50, 3.3.2009, s. 4).

[3] Rozhodnutí Komise ze dne 29. června 2012 ve věci SA.34445 (2012/C) (ex 2012/N) (Úř. věst. C 359, 21.11.2012, s. 1).

[4] Tato opatření podpory jsou podrobně popsána v 10. až 23. bodě odůvodnění rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení.

[5] Viz 1. bod odůvodnění.

[6] Plán byl následně pozměněn.

(7) V období od 30. června 2012 do 3. února 2014 poskytly dánské orgány doplňkové informace.

(8) Kvůli naléhavosti případu Dánsko výjimečně souhlasí s tím, aby bylo toto rozhodnutí přijato v angličtině [7].

2. **POPIS**

2.1. PŘÍJEMCE

(9) FIH je společnost s ručením omezeným, jejíž činnost je upravena dánskými právními předpisy v oblasti bankovnictví a kterou kontroluje dánský orgán finančního dohledu (dále jen „orgán dohledu“). Společnost byla založena v roce 1958 a ústředí má v Kodani v Dánsku. Je zcela ve vlastnictví společnosti FIH Holding A/S (dále jen „FIH Holding“).

(10) Skupinu FIH tvoří společnosti FIH Holding a FIH Erhvervsbank společně s dceřinými společnostmi, které jsou zcela ve vlastnictví posledně uvedené společnosti. Těmito dceřinými společnostmi jsou FIH Partners A/S (zahrnující obchodní segment podnikové finance), FIH Kapital Bank A/S (dále jen „FIH Kapital Bank“) [8], FIH Realkredit A/S, což je instituce poskytující hypoteční úvěry, a FIH Leasing a Finans A/S. Činnosti banky FIH sestávají ze tří segmentů: bankovnictví [9], trhy [10] a podnikové finance [11].

(11) Ke dni 31. prosince 2012 vlastnil společnost FIH Holding dánský Fond penzijního připojištění na pracovním trhu, který ve společnosti FIH Holding držel 48,8 % podíl, společnost PF I A/S [12], která držela 48,8 % podíl, a správní rada a vedoucí pracovníci, kteří drželi 2,3 % podíl, a samotná společnost FIH Holding vlastnila 0,1 % podíl.

(12) Na konci roku 2011 měla skupina FIH bilanční sumu ve výši 84,16 miliardy DKK (11,28 miliardy EUR) a její celkový kapitálový poměr [13] činil 17,8 % a do dne 31. prosince 2012 se zvýšil na 21,2 %. Dne 31. prosince 2012 měla banka FIH bilanční sumu ve výši 60,76 miliardy DKK (8,1 miliardy EUR) [14] a rizikově vážená aktiva ve výši 29,84 miliardy DKK (3,98 miliardy EUR).

(13) Banka FIH je specializovaná banka, která se zaměřuje na střednědobé financování a rovněž poradenství týkající se řízení rizik a služby v oblasti podnikových financí pro dánské podniky s bilanční sumou vyšší než 10 milionů DKK (1,34 milionu EUR). Bankovní činnosti banky FIH původně zahrnovaly tři segmenty: financování nákupu nemovitostí, financování akvizic a korporátní bankovnictví.

(14) V době přijetí rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení byla banka FIH šestou největší bankou v Dánsku podle provozního kapitálu [15] a na úrovni skupiny poskytovala služby více než 2 000 klientů. Podíl banky FIH na trhu s bankovními a hypotečními úvěry se v té době odhadoval na 1,7 %. Na trhu s úvěry pro malé a střední podniky/společnosti měla banka podíl ve výši 2,5 %. V červnu 2012 měla banka FIH na celkovém trhu s úvěry pro společnosti (banky i hypoteční banky) podíl ve výši 2,1 %.

---

[7] Prohlášení o upuštění od použití příslušného jazyka ze dne 10. prosince 2013.

[8] Dne 23. srpna 2013 se sloučila s FIH Erhvervsbank A/S jakožto společností pokračující v činnosti.

[9] Bankovnictví původně sestávalo z: 1. korporátního bankovnictví, které odpovídá za úvěrové činnosti banky FIH, zejména poskytování úvěrů malým a středním podnikům; 2. financování akvizic poskytující strukturované financování na fúze a akvizice na skandinávském trhu a 3. financování nákupu nemovitostí poskytující kapitál a poradenské služby investorům do nemovitostí. Financování nákupu nemovitostí již není součástí činnosti banky FIH, jak je objasněno ve (40). bodě odůvodnění.

[10] Segment „trhy“ poskytuje velkým a středním podnikům finanční poradenské služby například v souvislosti s řízením rizik, řízením závazků a kapitálovou strukturou. Segment „trhy“ odpovídá rovněž za obchodování a činnosti zaměřené na zákazníka na trzích s úrokovými sazbami, na devizových trzích a na trzích cenných papírů.

[11] Segment podnikových financí poskytuje finanční poradenské služby v souvislosti s fúzemi a akvizicemi, privatizací a kapitálovými injekcemi atd.

[12] PF I A/S je holdingová společnost pro vlastnictví společností PFA Pension's, Folksam Ömsesidig Livsförsäkring/Folksam Ömsesidig Sakförsäkring's a C.P. Dyvig & Co A/S ze strany FIH Holdingu.

[13] Plán restrukturalizace používá pojem „ukazatel platební schopnosti“. Pojem „ukazatel platební schopnosti“ však ve finančním výkaznictví znamená poměr zisku společnosti po zdanění a odpisů k jejím celkovým závazkům. Měří proto schopnost společnosti splatit dluhy. Vyčísluje výši příjmů společnosti po zdanění a nezapočítává nepeněžní odpisové náklady v protikladu k jejím celkovým dluhovým závazkům. Hodnotí rovněž pravděpodobnost, že společnost bude nadále hromadit dluhové závazky. Pokud proto plán restrukturalizace používá tento pojem, odkazuje se v tomto rozhodnutí na „celkový kapitálový poměr“, tj. poměr celkového kapitálu banky k jejím celkovým rizikově váženým aktivům.

[14] Směnný kurz ke dni 31. prosince 2012: 1 EUR = 7,4610 DKK (ECB).

[15] Provozní kapitál je definován jako součet vkladů, vydaných dluhopisů, podřízených dluhů a vlastního kapitálu.

(15) V posledních letech byly výsledky skupiny FIH slabé. Dne 25. června 2009 se přihlásila do dánského rekapitalizačního systému ([16]) a dne 30. června 2009 obdržela státem financovaný hybridní kapitál tier 1 ve výši 1,9 miliardy DKK, a to ve formě dluhopisu. Kupón z tohoto dluhopisu činil 11,46 % ročně. Za celý rok 2009 vykázala skupina FIH ztrátu před zdaněním ve výši 148 milionů DKK (19,9 milionu EUR).

(16) Ačkoli v roce 2010 vykázala skupina FIH zisk před zdaněním ve výši 316 milionů DKK (42,5 milionu EUR), tento zisk vyplýval především jednorázových kladných úprav tržní hodnoty, včetně nerealizovaných zisků z nepřímých kapitálových investic. V roce 2011 vykázala skupina FIH ztrátu před zdaněním ve výši 1,27 miliardy DKK (170 milionů EUR), a to kvůli snížení hodnoty úvěrů a záporným úpravám tržní hodnoty. Dne 31. prosince 2012 měla ztrátu před zdaněním ve výši 47 milionů DKK (6,4 milionu EUR). Na konci roku 2013 se předpokládal zisk před zdaněním ve výši 95 milionů DKK (12,8 milionu EUR). V roce 2013 činil ve třetím čtvrtletí čistý zisk z pokračující činnosti před zdaněním 23,2 milionu DKK (3,09 milionu EUR). U celkové činnosti vykázala banka FIH v roce 2012 po zdanění ztrátu ve výši 20,1 milionu DKK (2,71 milionu EUR).

(17) V roce 2009 a 2010 snížila agentura Moody's rating banky FIH z A2 na Baa3. V roce 2010 se vlastníci banky FIH (islandský orgán finančního dohledu a islandská centrální banka) ([17]) dohodli, že své podíly v bance FIH prodají současným vlastníkům. Očekávalo se, že nová vlastnická struktura přinese významné zlepšení úvěrového ratingu banky FIH, jelikož předchozí vlastnictví společností Kaupthing Bank hf bylo jednou z hlavních obav agentury Moody's týkajících se banky FIH. Především kvůli specifické situaci banky FIH, jako je refinancování emisí dluhopisů se státní zárukou, úvěrová kvalita a expozice odvětví nemovitostí, snížila v roce 2011 agentura Moody's rating banky FIH dále na B1 s negativním výhledem.

(18) Snížení ratingu v roce 2011 bylo v souladu s tehdejšími tržními cenami dluhopisů banky FIH, které nevyužívaly státní záruku: dvou- až čtyřletý dluhopis banky FIH byl oceněn s marží ve výši 600–700 bazických bodů nad swapem vázaným na EURIBOR se stejnou splatností.

2.2. UDÁLOSTI, KTERÉ VEDLY K OPATŘENÍM PODPORY

(19) V roce 2011 a 2012 předvídala banka FIH potíže v souvislosti s dluhopisy splatnými v roce 2012 a 2013. Výsledný problém s financováním byl způsoben především snížením úvěrového ratingu banky FIH a změněnými podmínkami na kapitálových trzích ([18]). Již v červenci 2009 obdržela banka FIH pomoc v oblasti likvidity v podobě státní záruky v celkové výši 50 miliard DKK (6,31 miliardy EUR), kterou plně využila. V rámci dánského režimu záruk obdržela od státu rovněž hybridní kapitál tier 1 ve výši 1,9 miliardy DKK (255 milionů EUR). Ke dni 31. prosince 2011 držela banka FIH dluhopisy se státní zárukou ve výši 41,7 miliardy DKK (5,56 miliardy EUR), což představovalo 49,94 % bilanční sumy banky.

(20) U dluhopisů se státní zárukou, které byly splatné v roce 2012 a 2013, předpokládala banka FIH problém s financováním. Ve druhém pololetí roku 2011 orgán dohledu odhadoval, že existuje poměrně vysoké riziko, že v následujících dvanácti až osmnácti měsících nebude banka FIH schopna splnit požadavky na likviditu v důsledku očekávané neschopnosti získat financování na otevřených trzích.

(21) K vyřešení těchto objevujících se problémů s likviditou musela banka FIH významně snížit svou bilanční sumu.

2.3. OPATŘENÍ PODPORY

(22) K vyřešení problémů s likviditou, jimž by banka podle očekávání v té době čelila, navrhlo Dánsko v červenci 2012 složité opatření týkající se znehodnocených aktiv k převodu problematických aktiv banky FIH souvisejících s financováním nákupu nemovitostí do nové dceřiné společnosti FIH Holdingu (dále jen „Newco"). Dánsko se současně zavázalo v případě potřeby Newco financovat a rekapitalizovat.

([16]) Viz poznámka pod čarou 2.
([17]) V roce 2010 byla skupina FIH prodána předchozím vlastníkem, islandskou společností Kaupthing Bank hf, která v roce 2008 zahájila likvidační řízení.
([18]) Viz 17. bod odůvodnění.

(23) „Opatření“ ([19]) sestávala ze dvou fází dohody o koupi akcií ([20]) a řady vedlejších dohod, na jejichž základě byla aktiva skupiny FIH ve výši přibližně 17,1 miliardy DKK (2,3 miliardy EUR, tj. 28 % celkových aktiv banky FIH v době převodu) převedena na společnost Newco. Společnost Newco ([21]) byla poté odkoupena dánskou Společností pro finanční stabilitu (dále jen „FSC“) ([22]) a měla být řádně zlikvidována podle schváleného dánského režimu likvidace ([23]) v souladu se zásadami tohoto režimu ([24]). Proces likvidace má podle předpokladů trvat do 31. prosince 2016, může však trvat až do 31. prosince 2019. Společnost FSC byla schopna financovat téměř celý kapitál na nákup společnosti Newco ve výši 2 miliardy DKK prostřednictvím předčasného splacení dluhopisu souvisejícího s hybridním kapitálem tier 1 ve výši 1,9 miliardy DKK, který bance FIH ([25]) stát poskytl v roce 2009. Orgán dohledu schválil splacení státní kapitálové podpory ze strany banky FIH dne 2. července 2012 po analýze solventnosti a likvidity, která zahrnovala i opatření týkající se převodu aktiv ([26]).

(24) V první fázi došlo k sloučení aktiv a pasiv společností FIH Erhvervsbank a FIH Kapital Bank ve společnosti Newco, nové dceřiné společnosti ve vlastnictví FIH Holdingu. K aktivům převedeným na společnost Newco patřily hypoteční úvěry a cenné papíry v hodnotě 15,2 miliardy DKK (2,1 miliardy EUR) a deriváty v hodnotě 1,6 miliardy DKK (215 milionů EUR). Počáteční závazky společnosti Newco tvořily dvě půjčky (půjčka 1 a půjčka 2) se zbývajícím vlastním kapitálem ve výši 2 miliardy DKK.

(25) Půjčkou 1 byla půjčka absorbující ztráty, kterou banka FIH poskytla společnosti Newco, a to ve výši 1,65 miliardy DKK (221 milionů EUR). Tuto půjčku splatí společnost Newco bance FIH pouze tehdy, pokud proces likvidace aktiv převedených na společnost Newco vytvoří zisk vyšší než kupní cena uhrazená společností FSC ve výši 2 miliardy DKK (268 milionů EUR). Co se týká protiplnění za půjčku 1, společnost Newco má platit sazbu pětiletého dánského státního dluhopisu navýšenou o 1,15 % ([27]).

(26) Půjčkou 2 byla půjčka ve výši přibližně 13,45 miliardy DKK (1,8 miliardy EUR), kterou společnosti Newco poskytla FIH Erhvervsbank. Jako protiplnění za půjčku 2 má společnost Newco platit bance FIH tříměsíční sazbu CIBOR navýšenou o 1,12 %. Splatnost půjčky 2 odpovídá splatnosti půjček, které poskytla banka FIH dříve v rámci státní záruky. Půjčka 2 a tyto související půjčky byly tudíž splatné v plné výši v polovině roku 2013 a smluvně bylo dohodnuto, že jakmile společnost Newco splatí půjčky bance FIH, zaplatí banka FIH nesplacené půjčky, za něž se zaručil stát. Jakmile společnost Newco splatila bance FIH jmenovitou částku půjčky 2, poskytla společnost FSC společnosti Newco financování ve výši, které bylo nezbytné k refinancování aktiv společnosti Newco.

(27) Ve druhé fázi, která následovala bezprostředně po skončení první fáze, odkoupila společnost FSC od společnosti FIH Holding všechny akcie společnosti Newco. Cenou, kterou společnost FSC zprvu zaplatila ([28]) společnosti FIH Holding za Newco, byla (čistá) hodnota vlastního kapitálu ke dni 1. ledna 2012, která činila 2 miliardy DKK.

(28) Společnost FIH Holding poté mohla peněžní příjmy použít jako okamžitou likviditu k splacení některých dluhopisů se státní zárukou. Převod aktiv vedl současně k nahrazení hypotečních úvěrů půjčkami pro subjekt dotovaný státem, a tudíž k snížení rizikově vážených aktiv banky FIH přibližně o 10 miliard DKK ([29]).

([19]) Viz pozn. pod čarou č. 4. Opatření jsou blíže popsána v 22. až 30. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí.
([20]) Konečné memorandum mezi bankou FIH a společností FSC ze dne 2. července 2012.
([21]) Společnost Newco se poté, co ji získala společnost FSC, přejmenovala na „FS Property Finance A/S“, nachází se však na stejné adrese jako ústředí banky FIH.
([22]) Společnost FSC je investiční nástroj ve vlastnictví dánského státu, který se stará o různá opatření znamenající použití státních prostředků ve prospěch finančních institucí v současné krizi.
([23]) Viz rozhodnutí ve věci N 407/10 ze dne 30. září 2010 (Úř. věst. C 312, 17.11.2010, s. 7); rozhodnutí ve věci SA.31938 (N 537/10) ze dne 7. prosince 2010 (Úř. věst. C 117, 15.4.2011, s. 1); rozhodnutí ve věci SA.33001 (11/N) – část A ze dne 28. června 2011 (Úř. věst. C 237, 13.8.2011, s. 1); rozhodnutí ve věci SA.33001 (2011/N) – část B ze dne 1. srpna 2011 (Úř. věst. C 271, 14.9.2011, s. 1); rozhodnutí ve věci SA.33757 (11/N) ze dne 9. prosince 2011 (Úř. věst. C 22, 27.1.2012, s. 2) a rozhodnutí ve věci SA.34227(12/N) ze dne 17. února 2012 (Úř. věst. C 128, 3.5.2012, s. 1) a rovněž rozhodnutí ve věci SA.33639 (11/N) – podpora na záchranu Max Bank ze dne 7. října 2011 (Úř. věst. C 343, 23.11.2011, s. 10).
([24]) Cílem režimu je zachovat hodnotu v bankách v úpadku prostřednictvím řízené likvidace na základě předpokladu trvání podniku namísto zahájení konkurzního řízení u těchto bank. Podle původního režimu jsou investice držitelů kapitálových podílů a podřízených dluhopisů banky v úpadku zcela vymazány. Aktiva a zbývající pasiva byla převedena na společnost FSC jakožto státní likvidační společnost. Aktiva, která bylo možno prodat, byla prodána investorům a zbývající aktiva byla zařazena do postupné likvidace. Výnosy z prodeje a likvidace aktiv se použijí k odškodnění věřitelů (držitelů prioritních dluhopisů a vkladatelů).
([25]) Viz 1. a 4. bod odůvodnění.
([26]) Potvrzeno dopisem orgánu dohledu ze dne 18. dubna 2013, který byl Komisi zaslán elektronickou poštou dne 29. dubna 2013.
([27]) Podle smlouvy má společnost Newco platit efektivní úrokovou sazbu dvou-, tří- nebo pětiletého dánského státního dluhopisu navýšenou o 1,15 % v závislosti na splatnosti, kterou si banka FIH zvolila. Fakticky se však jedná o pětiletou úrokovou sazbu.
([28]) Kupní cena sestávala z pevně stanovené částky ve výši 2 miliardy DKK a pohyblivé částky v závislosti na hodnotě společnosti Newco při konečné likvidaci, jak je popsáno v 30. bodě odůvodnění.
([29]) Potvrzeno dopisem dánského orgánu dohledu ze dne 18. dubna 2009, viz rovněž pozn. pod čarou č. 26.

(29) Kromě dohody o koupi akcií zahrnují opatření řadu vedlejších dohod mezi společnostmi FIH Holding a FSC:

a) Dne 1. července 2012 ([30]) poskytla společnost FIH Holding společnosti FSC neomezenou záruku proti ztrátám, která zajišťuje, že v případě likvidace společnosti Newco získá společnost FSC zpět veškeré své finanční prostředky v plné výši a kapitál, který poskytla společnosti Newco. Protiplnění za tuto záruku je zahrnuto v pohyblivé kupní ceně stanovené v dohodě o koupi akcií.

b) Dne 1. července 2012 se společnost FSC zavázala, že společnosti Newco poskytne financování, jakmile bude splatná půjčka 2 (v polovině roku 2013). Společnost FSC obdrží od společnosti Newco úroky odpovídající základní sazbě EU navýšené o 100 bazických bodů. K splnění tohoto závazku poskytla společnost FSC společnosti Newco úvěrovou facilitu ve výši 13 miliard DKK (1,64 miliardy EUR), za kterou neobdrží žádný poplatek.

c) Společnost FSC se zavázala v případě potřeby společnost Newco před konečnou likvidací financovat a rekapitalizovat.

(30) Při likvidaci společnosti Newco má společnost FSC smluvní nárok na zpětné získání přinejmenším své počáteční investice ve výši 2 miliardy DKK po odečtení nákladů, které bance FIH a společnosti FSC vznikly v souvislosti s transakcí. Pokud proces likvidace vytvoří příjmy nižší než kupní cena ve výši 2 miliardy DKK, pokryje banka FIH rozdíl půjčkou 1 absorbující ztráty resp. zárukou. Jestliže výnosy z procesu likvidace přesáhnou částku ve výši 1,5 miliardy DKK, bude společnosti FSC kromě minimální částky ve výši 2 miliardy DKK, kterou má obdržet, vyplaceno dalších 25 % z převyšující částky. Případná další převyšující částka bude vyplacena společnosti FIH Holding. V praxi získá společnost FSC v případě, budou-li konečné výnosy nižší než 1,5 miliardy DKK, částku ve výši 2 miliardy DKK. Budou-li konečné výnosy činit například 1,9 miliardy DKK, obdrží společnost FSC částku ve výši 2,1 miliardy DKK.

2.4. FORMÁLNÍ VYŠETŘOVACÍ ŘÍZENÍ

(31) V rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení uvedla Komise pochybnosti ohledně přiměřenosti opatření, jejich omezení na nezbytné minimum, a toho, zda skupina FIH poskytla odpovídající vlastní příspěvek a zda bylo dostatečně omezeno narušení hospodářské soutěže.

(32) Tyto obavy vyplývaly z velké komplikovanosti opatření, jež se zdála být zbytečné složitá v zájmu vyřešení budoucích problémů banky FIH v oblasti likvidity. Zejména nebylo jasné, v jakém rozsahu jsou různé vedlejší dohody a vzájemná propojení ve vzorci pro výpočet protiplnění nutné, přiměřené a dobře cílené pro účely sdělení o bankovnictví z roku 2008 ([31]).

(33) V době přijetí rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení zamýšlela banka FIH vstoupit agresivně na internetový trh pro retailové vklady, a to sledováním strategie „cenového vedení“. Tento vstup na internetový trh pro retailové vklady byl hlavním prvkem strategie banky FIH, která měla vyřešit její problémy s financováním.

(34) Rovněž se zdálo, že je velmi nepravděpodobné, že by navrhované protiplnění, jež má být společnosti FSC vyplaceno za převáděná aktiva a pasiva, bylo v souladu s úrovní protiplnění uvedenou v bodě 21 sdělení o znehodnocených aktivech ([32]), podle něhož musí banky nést ztráty spojené se znehodnocenými aktivy v maximálním rozsahu. Bod 21 vyžaduje přiměřené protiplnění poskytnuté státu za opatření na záchranu aktiv, aby se zajistila rovnocenná odpovědnost akcionářů a rovnocenné sdílení nákladů bez ohledu na konkrétní zvolený model.

([30]) Dohoda obsahující mnoho podrobností dohody o koupi akcií a jejích vedlejších dohod byla podepsána dne 1. března 2012 a konečné dokumenty byly podepsány dne 1. července 2012.

([31]) Sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory na opatření přijatá ve vztahu k finančním institucím v souvislosti se současnou globální finanční krizí (Úř. věst. C 270, 25.10.2008, s. 8).

([32]) Sdělení Komise o nakládání se znehodnocenými aktivy v bankovním sektoru Společenství (Úř. věst. C 72, 26.3.2009, s. 1).

3. **RESTRUKTURALIZACE**

3.1 PLÁN RESTRUKTURALIZACE

(35) Dne 24. června 2013 předložilo Dánsko konečnou aktualizovanou verzi plánu restrukturalizace skupiny FIH na období od roku 2012 do roku 2016. Plán obsahuje optimistický a pesimistický scénář ([33]) s cílem prokázat schopnost banky FIH obnovit dlouhodobou životaschopnost, dostatečné sdílení nákladů a přiměřená opatření k odstranění narušení hospodářské soutěže.

(36) Plán restrukturalizace vychází z předpokladů týkajících se vývoje růstu hrubého domácího produktu (HDP) podle prognóz Mezinárodního měnového fondu (MMF) a vývoje změn krátkodobých a střednědobých úrokových sazeb na základě odhadu vývoje krátkodobých úrokových sazeb do roku 2014, který provedlo dánské Ministerstvo obchodu a růstu. Plán předpokládá mírné oživení růstu HDP v roce 2013 a posléze.

(37) Podle optimistického scénáře ([34]) se očekává, že banka FIH bude své výsledky až do roku 2016 trvale zlepšovat. Ke dni 31. prosince 2013 má návratnost normalizovaného vlastního kapitálu před zdaněním ([35]) na úrovni skupiny činit 10,3 % a ke dni 31. prosince 2016 pak 11,2 % ([36]).

(38) Pesimistický scénář ([37]) je založen na méně příznivých prognózách trhu. K těm patří mimo jiné zhoršující se podmínky na trhu pro financování bank, a to jak z hlediska objemu, tak i z hlediska ceny; nižší poptávka po úvěrech a poradenských službách; nepříznivý vývoj směnných kurzů, úrokových sazeb atd. a znehodnocení, které v průběhu celého hospodářského cyklu zůstane nad historickými úrovněmi. Podle odhadů banky FIH by tento vývoj vedl k návratnosti normalizovaného vlastního kapitálu před zdaněním na úrovni skupiny ke dni 31. prosince 2013 ve výši 0,9 % a ke dni 31. prosince 2016 ve výši 2,0 %.

(39) V obou případech je návratnost vlastního kapitálu poměrně nízká, a to především kvůli zákazu vyplácení dividend a zákazu vyplácení kupónů, jak se předpokládá v závazcích, které Dánsko přijalo v rámci šetření týkajícího se státní podpory. V důsledku těchto závazků si skupina FIH ponechá zisky až do konce období restrukturalizace a vypořádání opatření.

(40) Bankovní činnosti banky FIH původně zahrnovaly tři segmenty: financování nákupu nemovitostí, financování akvizic a korporátní bankovnictví. V rámci restrukturalizace banky FIH bude obchodní segment týkající se financování nákupu nemovitostí zrušen, jelikož úvěry v rámci financování nákupu nemovitostí byly v roce 2012 odprodány společnosti FSC. Úvěry v rámci obchodní jednotky financování akvizic budou postupně ukončeny. Jedinou obchodní jednotkou, která zůstane zachována, bude proto korporátní bankovnictví. V březnu 2013 se počet zaměstnanců na plný úvazek snížil na 214.

(41) Podle plánu restrukturalizace se má bilanční suma do 31. prosince 2013 snížit na 27,68 miliardy DKK (3,74 miliardy EUR). Ke dni 31. prosince 2016 předpokládá banka FIH celkový kapitálový poměr ve výši 19,6 %.

(42) Ukazatel likvidity podle zákonných požadavků ([38]), který ke dni 31. prosince 2012 činil 214 %, má ke dni 31. prosince 2013 podle očekávání dosáhnout 239,7 %.

(43) V období restrukturalizace má celkový kapitálový poměr podle předpokladů činit 19,6 % a ukazatel likvidity podle zákonných požadavků 175 %, má tudíž značně překračovat regulatorní požadavky.

([33]) S různými dílčími scénáři.
([34]) Dílčí scénář s nižším znehodnocením.
([35]) Vypočteno na základě objemu vlastního kapitálu, který odpovídá podílu kmenového kapitálu ve výši 16 % vzhledem k rizikovým pozicím banky. Nepředpokládají se žádné dopady na zisk/ztrátu.
([36]) Je třeba uvést, že za předpokladu zvýšení čistých nákladů v roce 2013 o 310,25 milionu DKK v důsledku platby v souladu se sdělením o znehodnocených aktivech + úroků a vrácení správních poplatků ve výši 61,7 milionu DKK (bližší informace viz 117. bod odůvodnění a další body) bude čistý hospodářský výsledek banky v roce 2013 podle obou scénářů pravděpodobně záporný. Banka FIH tento dopad v prosinci 2013 z velké části vyrovnala opatřením v oblasti řízení likvidity. Dopad v roce 2016 bude zanedbatelný, jelikož údaje jsou uvedeny jako návratnost „normalizovaného" vlastního kapitálu.
([37]) Dílčí scénář s vysokým znehodnocením.
([38]) Ukazatel likvidity podle zákonných požadavků je definován jako stávající likvidní pozice v procentech zákonného požadavku na likviditu. Ke splnění zákonného požadavku je nezbytný poměr ve výši 100 %, a poměr ve výši 214 % tudíž zákonný požadavek převyšoval více než dvojnásobně.

(44) Návratnost tzv. normalizovaného vlastního kapitálu ([39]) před zdaněním podle optimistického scénáře ([40]) uvedeného v plánu restrukturalizace má ke dni 31. prosince 2013 činit 9 % a ke dni 31. prosince 2016 má dosáhnout 10,1 %. Podle pesimistického scénáře ([41]) tyto údaje činí 0,9 % resp. 4,7 %.

(45) Situace banky se od poloviny roku 2011, kdy orgán dohledu předpokládal, že banka FIH bude čelit značné potřebě v oblasti likvidity, kterou nebude schopna pokrýt, významně zlepšila. Banka FIH splatila zbývající nesplacené dluhopisy se státní zárukou, a problém s refinancováním byl tedy dne 13. července 2013 vyřešen. Dne 2. července 2013 mimoto banka FIH splatila hybridní kapitál tier 1, který poskytl stát.

(46) V současnosti nemá banka FIH problémy s plněním regulatorních požadavků na solventnost nebo likviditu.

3.2 OPATŘENÍ, KTERÁ PŘIJALO DÁNSKO S CÍLEM ODSTRANIT OBAVY KOMISE

(47) K odstranění obav, které Komise uvedla v rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení, přijaly Dánsko a skupina FIH řadu opatření.

(48) Banka FIH vyplatila společnosti FSC „jednorázovou" částku ve výši 310,25 milionu DKK (39,12 milionu EUR) se dnem připsání 4. prosince 2013 ([42]).

(49) Banka FIH vyplatila společnosti Newco (se dnem připsání 18. prosince 2013) částku ve výši 61,7 milionu DKK jako částečné vrácení poplatků, které obdržela podle dohody o správě za rok 2012, a se zpětným účinkem snížila poplatky za správu a zajištění za rok 2013, které účtovala společnosti Newco, na 0,05 % hodnoty portfolia nesplácených úvěrů.

(50) Banka FIH snížila svá celková aktiva z 109,3 miliardy DKK (14,67 miliardy EUR) ke dni 31. prosince 2010 na 60,80 miliardy DKK (8,16 miliardy EUR) ke dni 31. prosince 2012, což představuje snížení o 44 %.

(51) Banka FIH dále zmenšila své úvěrové portfolio, a to z částky ve výši 58,0 miliard DKK (7,79 miliardy EUR) ke dni 31. prosince 2010 na částku ve výši 16,2 miliardy DKK (2,17 miliardy EUR) ke dni 31. prosince 2012, tj. celkem o 41,8 miliardy DKK, což odpovídá poklesu o 72 %.

(52) Banka FIH taktéž významně omezila rizikové linie v segmentu trhy ([43]).

(53) Banka FIH snížila počet zaměstnanců na plný pracovní úvazek z 356 ke dni 31. prosince 2010 na 214 ke dni 31. března 2013, což odpovídá poklesu o 41 %.

(54) Banka FIH omezila rovněž svou geografickou přítomnost, jelikož byly uzavřeny dvě z jejích čtyř regionálních kanceláří.

3.3 ZÁVAZKY, KTERÉ NAVRHLO DÁNSKO

(55) Vzhledem k obavám, které Komise uvedla v rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení, a v zájmu zajištění slučitelnosti se sdělením o znehodnocených aktivech, zejména pokud jde o přiměřené protiplnění za opatření týkající se převodu aktiv, poskytlo Dánsko dodatečné závazky, které jsou uvedeny v 55. až 62. bodě odůvodnění.

([39]) Viz pozn. pod čarou č. 35.
([40]) Optimistický scénář předpokládá nižší průměrné náklady financování a vyšší příjmy z činností v oblasti trhů a podnikových financí.
([41]) Pesimistický scénář předpokládá značně negativní vývoj na makroekonomické úrovni s nižší poptávkou po úvěrech a historicky vysokým znehodnocením (ačkoli se v období restrukturalizace předpokládá pokles).
([42]) S účinkem od 4. prosince 2013 převedla banka FIH na společnost FSC částku ve výši 310,25 milionu DKK (částka byla vložena dne 30. září 2013). Banka FIH mimoto převedla částku ve výši 6 575 342 DKK.
([43]) Například snížení hodnoty v riziku z 50 milionů DKK (6,71 milionu EUR) ke dni 31. prosince 2011 na 35 milionů DKK (4,7 milionu EUR) ke dni 22. dubna 2013.

(56) Společnost FIH bude společnosti FSC platit každoročně částku ve výši 12,1 milionu DKK (1,61 milionu EUR), a to od 30. září 2014 do konečného vypořádání transakce, s platbou podle metody ACT/ACT ([44]) *pro rata temporis* za poslední období ke dni vypořádání (to může být až do 31. prosince 2019).

(57) Banka FIH sníží poplatky za správu, které účtuje společnosti FSC, nebo provede paušální platbu ve prospěch společnosti FSC, se současnou hodnotou snížení nebo platby odpovídající 143,2 milionu DKK (19,09 milionu EUR).

(58) K dosažení tohoto výsledku zaplatila banka FIH společnosti Newco částku ve výši 61,7 milionu DKK jako částečné vrácení poplatků, které banka FIH obdržela od společnosti Newco podle dohody o správě za rok 2012. Banka FIH snížila rovněž poplatky za správu a zajištění účtované společnosti Newco za rok 2013 na 0,05 % hodnoty portfolia nesplacených úvěrů.

(59) Banka FIH mimoto ode dne 1. ledna 2014 sníží poplatky za správu a zajištění účtované společnosti Newco na 0,05 % hodnoty portfolia nesplacených úvěrů ročně.

(60) Banka FIH bude hradit společnosti FSC dodatečný roční poplatek ve výši 47,2 milionu DKK (6,29 milionu EUR) v případě, že orgán dohledu změní svůj postoj s ohledem na regulatorní kapitálové požadavky na úrovni holdingu, takže úvěrová kapacita banky FIH již nebude omezena kapitálovou pozicí společnosti FIH Holding.

(61) Podle závazků opustí banka FIH některé oblasti podnikání (financování nákupu nemovitostí, soukromý vlastní kapitál, správa soukromého majetku) a bude se na ní vztahovat rovněž soubor omezení týkajících se chování, včetně zákazu cenového vedení u vkladů, zákazu agresivních obchodních praktik a zákazu akvizic, a musí zlikvidovat společnost FIH Realkredit A/S, což byla hypoteční banka ve skupině FIH. Společnost FIH Realkredit A/S byla zlikvidována v roce 2013.

(62) Úplný soubor závazků ([45]) je uveden v příloze.

4. **POSTOJ DÁNSKÝCH ORGÁNŮ**

(63) Při oznámení opatření Komisi zastávalo Dánsko původně názor ([46]), že převod vlastního kapitálu na společnost Newco zahrnuje státní podporu pro Newco, tato podpora je však slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy.

(64) V témže podání Dánsko uvedlo, že skupina FIH neobdržela žádnou státní podporu, jelikož společnost FSC zaplatí za společnost Newco tržní cenu. Ačkoli Dánsko toto tvrzení nedoložilo kvantitativně, a to buď odkazem na příslušné tržní údaje, nebo vysvětlením nákladů transakce, zdůraznilo, že:

a) byly zavedeny postupy za účelem stanovení tržní ceny převodu;

b) skupina FIH poskytla počáteční financování a záruky;

c) skupina FIH musí uhradit veškeré náklady na transakci a likvidaci a

d) skupina FIH přijala v souvislosti s převodem dodatečné závazky, zejména povinnost předložit obchodní plán.

([44]) To se vztahuje na platbu úroků na základě metody počítání dní podle skutečného počtu dnů v posledním období (od data poslední platby do data příští platby) vyděleného skutečným počtem dní mezi dvěma daty 30. září.
([45]) Obsaženo v tzv. „souboru podmínek".
([46]) Oznámení SANI 6783 ze dne 2. března 2012, sdělení banky FIH pro Komisi – konečné znění, oddíl 3.

(65) V tomto kontextu dospělo Dánsko k závěru, že banka FIH nezískala žádnou výhodu. Pokud by Komise měla na věc jiný názor, Dánsko uvedlo, že by případnou podporu pro banku FIH bylo možno prohlásit za slučitelnou s vnitřním trhem jako opatření představující restrukturalizaci banky FIH v souladu se sdělením o restrukturalizaci ([47]).

(66) Po počátečním podání předložilo Dánsko dne 20. března 2012 ([48]) prezentaci, v níž uvedlo, že banka FIH opatření nepožadovala a že v době, kdy banka FIH tato opatření sjednala, měla alternativní možnosti snížení zadlužení, což podporuje tvrzení, že transakce byla sjednána za tržních podmínek. Dánsko rovněž uvedlo, že počáteční odpis účetní hodnoty aktiv ve výši 1,4 miliardy DKK a další snížení hodnoty ve výši 1,3 miliardy DKK v důsledku úpravy o úvěrové riziko odpovídaly tržní ceně. Případné ztráty v podobě podílu z budoucích výnosů („earn-out") budou odstraněny prostřednictvím vzorce pro výpočet pohyblivé kupní ceny v dohodě o koupi akcií, takže účinný mechanismus úpravy *ex post* zajistí stanovení ceny v souladu s tržními podmínkami. Dánsko se blíže nezabývalo výší navrhovaného snížení ceny a úpravy o úvěrové riziko ani důvody, proč toto povede k tržní ceně.

(67) V následné korespondenci s Komisí ([49]) Dánsko tvrdilo, že maximální ztráta, jíž byla společnost FSC vystavena, činila 1,05 miliardy DKK, tj. rozdíl mezi půjčkou absorbující ztráty ve výši 1,65 miliardy DKK na straně jedné a součtem odpisu účetní hodnoty a předběžné částky úpravy o úvěrové riziko pro společnost FSC na straně druhé, což činí celkem 2,7 miliardy DKK. Dánsko rovněž tvrdilo, že stát využívá značného snížení rizika v souvislosti s půjčkami banky FIH se státní zárukou a splacením předchozí kapitálové injekce ve výši 1,9 miliardy DKK bankou FIH.

(68) V memorandu ze dne 23. dubna 2012 ([50]) Dánsko Komisi informovalo, že „v této chvíli nepředloží Komisi další argumenty ohledně použití zásady tržně jednajícího investora". Současně poskytlo určitá vysvětlení týkající se metodik oceňování, které použil právní poradce společnosti FSC.

(69) Dne 16. května 2012 Dánsko následně uvedlo, že se společnosti FIH Holding a FSC dohodly na podmínkách transakce, pokud jde o sdílení rizika a zisku, na běžném obchodním základě, a tvrdilo, že se transakce uskutečnila za tržních podmínek. Toto prohlášení potvrdila účetní firma společnosti FSC, KPMG ([51]).

(70) Dne 7. června 2012 předložilo Dánsko zprávu společnosti KPMG, v níž jsou opatření posouzena na základě uvážení všech prvků současně. Společnost KPMG neviděla „důvod pro vyvození závěru, že podmínky dohody neodpovídají rizikům pro společnost FSC", a citovala vysokou úroveň kolaterálu, možné použití krytých dluhopisů, půjčku absorbující ztráty a 25 % podíl společnosti FSC na budoucích výnosech (earn-out).

(71) Dne 11. září 2012 Dánsko ve své odpovědi na zahájení řízení přímo nezpochybnilo názor Komise, že opatření představují státní podporu, poukázalo však na svou argumentaci ze dne 29. března 2012 ([52]) a tvrdilo, že převod převyšující tržní hodnotu bude vyrovnán půjčkou absorbující ztráty a zárukou týkající se úpravy ceny, kterou poskytla společnost FIH Holding. Jako příklady, které podporují tento názor, zmínilo Dánsko zvýšení marže při prodloužení a vyšší sazbu při splacení oproti očekáváním, aniž však výslovně zopakovalo, že by se měla použít zásada tržně jednajícího hospodářského subjektu ([53]).

(72) Místo toho Dánsko uvedlo, že opatření jsou slučitelná, a předložilo argumenty s cílem prokázat, že jsou přiměřená, že podpora je omezená na nezbytné minimum a že je omezeno narušení hospodářské soutěže ([54]).

([47]) Sdělení Komise o návratu k životaschopnosti a hodnocení restrukturalizačních opatření ve finančním sektoru v současné krizi podle pravidel pro státní podporu (Úř. věst. C 195, 19.8.2009, s. 9).
([48]) Převod aktiv z banky FIH na společnost FSC, jak Dánsko předložilo Komisi dne 20. března 2012.
([49]) Elektronická pošta, kterou Dánsko zaslalo Komisi dne 29. března 2012.
([50]) „Odpovědi na dotazník ze dne 4. dubna 2012 týkající se nákupu akcí od společnosti FIH Holding společností FSC", které Dánsko předložilo Komisi dne 23. dubna 2012.
([51]) „Prohlášení – FIH Erhvervsbank", nedatováno, Komisi předloženo dne 16. května 2012.
([52]) Viz pozn. pod čarou č. 49 a 67. bod odůvodnění.
([53]) Zásada tržně jednajícího investora je pojem, který pro účely tohoto rozhodnutí odpovídá zásadě tržně jednajícího hospodářského subjektu. Pojem zásada tržně jednajícího hospodářského subjektu byl přijat s cílem zahrnout situaci investorů i ostatních účastníků trhu, jako jsou poskytovatelé úvěrů, věřitelé atd.
([54]) Podání ze dne 11. září 2012, oddíly 2, 3 a 4.

(73) Dánské orgány svůj postoj zopakovaly rovněž ve sdělení ze dne 23. dubna 2012, v němž uvedly, že opatření byla výsledkem jednání mezi bankou FIH a společností FSC ([55]), a tvrdily, že si některé z pokynů uvedených ve sdělení o bankovnictví ([56]) vyžádaly určitou složitost opatření ([57]), přičemž odmítly, že by jejich složitost mohla vést k závěru, že nejsou přiměřená.

(74) Když Komise Dánsko informovala o znaleckém posudku týkajícím se tržní hodnoty a reálné ekonomické hodnoty opatření, Dánsko výsledky zpochybnilo a v období od 7. února do 11. září 2013 předložilo řadu otázek a vysvětlení.

(75) Dánsko uvedlo, že podpora byla omezena na nezbytné minimum ([58]), jelikož se předpokládalo, že převodní hodnota nepřesáhne reálnou ekonomickou hodnotu, dodalo však, že tuto skutečnost může potvrdit pouze konečné ocenění ze strany Komise.

(76) Kromě aspektů týkajících se ocenění zmínilo Dánsko pozitivní dopady převodu na regulatorní pozici banky FIH v souladu s cílem týkajícím se obnovení dlouhodobé životaschopnosti, který byl stanoven v plánu restrukturalizace.

(77) Dánsko rovněž tvrdilo, že strategie banky FIH týkající se získávání vkladů není závislá na opatření státní podpory a nepředpokládá „cenové vedení", nýbrž je nedílnou součástí strategie financování. K zmírnění obav Komise však Dánsko přijalo závazek, že banka FIH bude dodržovat zákaz cenového vedení.

5. **POSOUZENÍ**

5.1. EXISTENCE STÁTNÍ PODPORY

(78) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy je stanoveno, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem.

(79) Komise se domnívá, že opatření ve prospěch banky FIH, která byla popsána v oddíle 2.3, je nutno posoudit společně jako balíček. Opatření jsou součástí jediné transakce, jelikož jejich prvky jsou vzájemně závislé (časově a z hlediska struktury) a byla navržena společně s cílem vyřešit problémy banky FIH v oblasti financování.

5.1.1 **Státní prostředky**

(80) Opatření popsaná v oddíle 2.3 zahrnují státní prostředky, jelikož je přímo financovala společnost FSC, kterou vlastní stát (prostřednictvím dánského Ministerstva obchodu) a která odpovídá za provádění různých druhů opatření ve prospěch dánských bank v souvislosti s finanční krizí ([59]). Společnost FSC poskytla za prvé společnosti Newco podle dohody o koupi akcií částku v hotovosti ve výši 2 miliardy DKK. Společnost FSC se za druhé zavázala financovat aktiva společnosti Newco, přičemž banka FIH splatí půjčky se státní zárukou. Tento závazek může přesáhnout 13 miliard DKK. Společnost FSC se za třetí vzdala částky úroků s ohledem na zaplacení záruky společnosti FIH Holding.

5.1.2 **Existence výhody**

(81) Opatření popsaná v oddíle 2.3 poskytují výhodu, jelikož mají za následek záchranu aktiv banky FIH, a zlepšují tudíž kapitálové poměry skupiny, přičemž současně umožňují bance lépe řešit problémy s financováním.

(82) Dánské orgány uvedly, že opatření jsou v souladu se zásadou tržně jednajícího hospodářského subjektu, a nepředstavují proto státní podporu pro skupinu FIH.

([55]) Podání ze dne 11. září 2012, s. 5.
([56]) Viz pozn. pod čarou č. 31.
([57]) Podání ze dne 11. září 2012, oddíl 2, s. 5.
([58]) Podání ze dne 11. září 2012, s. 6–7.
([59]) Činnosti společnosti FSC se řídí zákonem o finanční stabilitě a zákonem o finančních podnicích a nařízeními vlády, která byla vydána na jejich základě. Na společnost FSC se mimoto vztahují zvláštní předpisy týkající se společností ve vlastnictví státu. Jiná opatření, která společnost FSC provedla dříve, se pokládala za opatření, jež lze přičíst dánskému státu, a to v rozhodnutí Komise ve věci NN51/08 ze dne 10. října 2008 („Systém záruk pro banky v Dánsku") (Úř. věst. C 273, 28.10.2008, s. 2).

(83) Komise tudíž posoudí, zda opatření ve prospěch skupiny FIH splňují kritérium tržně jednajícího hospodářského subjektu. Toto kritérium zkoumá, zda by se účastník trhu podílel na dané transakci za stejných podmínek jako veřejný investor v době, kdy bylo přijato rozhodnutí o poskytnutí veřejných prostředků. O státní podporu se nejedná, jsou-li veřejné prostředky poskytnuty v situaci a za podmínek, které odpovídají tržním podmínkám.

(84) V tomto ohledu se Komise ve zvláštním případě skupiny FIH domnívá, že je důležité posoudit i) zda na počátku existoval soukromý investor, který byl ochoten financovat opatření za stejných podmínek jako členský stát, ii) pokud ano, jaká byla návratnost investice, kterou požadoval, v porovnání s návratností pro stát, a iii) pokud soukromý sektor neprojevil zájem, jaká bude očekávaná návratnost ([60]) a rozdělení případných výnosů z opatření pro stát v porovnání s tím, co by očekával tržně jednající investor, pokud by opatření provedl za běžných tržních podmínek. Pokud jsou podmínky pro stát stejné nebo lepší, lze mít za to, že opatření byla provedena za tržních podmínek. Zejména je důležité ověřit, zda celá transakce zajišťuje kladný peněžní tok, jelikož žádný soukromý investor, který se snaží maximalizovat zisk, by neprovedl ztrátovou transakci.

(85) Nejjednoznačnějším důkazem, který prokazuje, že transakce je v souladu se zásadou tržně jednajícího hospodářského subjektu, je skutečnost, že nejenže jsou podmínky obchodu přijatelné pro hypotetický tržně jednající hospodářský subjekt, nýbrž že skutečně existuje takovýto subjekt podílející se na téže investici za stejných podmínek jako stát. Přítomnost dalších investorů poskytuje Komisi měřítko při posuzování použitelnosti zásady tržně jednajícího hospodářského subjektu.

(86) V době, kdy Dánsko opatření provedlo, nebyl žádný účastník trhu ochoten provést ve prospěch banky FIH podobná opatření, jako byla opatření, která provedly subjekty ovládané státem. Konsorcium vlastníků ani žádná třetí strana neprojevily úmysl investovat do banky FIH. Komise nemá žádný důvod pro vyvození závěru, že by za těchto okolností byl tržně jednající hospodářský subjekt ochoten podílet se na opatřeních. Neexistence zájmu ze strany soukromých subjektů naznačuje finanční potíže a slabou pozici banky.

(87) Pokud neexistuje subjekt, který by investoval za stejných podmínek jako stát, lze mít za to, že opatření nezahrnuje státní podporu, pokud by soukromý subjekt poskytl stejné financování za podobné situace a požadoval by návratnost přinejmenším stejně vysokou, jakou získal stát. Toto posouzení by mělo v zásadě vycházet z obchodního plánu s přihlédnutím k dostupným informacím a předvídatelnému vývoji v době, kdy byly finanční prostředky z veřejných zdrojů poskytnuty, a nemělo by se opírat o analýzy založené na pozdějším stavu.

(88) Jednou ze situací, v nichž je použití zásady tržně jednajícího hospodářského subjektu nejtěžší, je případ, kdy již je společnost příjemcem státní podpory. V tomto případě obdržela banka FIH dne 30. června 2009 prostředky na rekapitalizaci, které byly splaceny dne 2. července 2012. Za hybridní nástroje použité při rekapitalizaci bylo poskytnuto protiplnění ve výši […] (*) %. Banka FIH se účastnila rovněž dánského systému záruk. Ačkoli tyto skutečnosti samy o sobě nevylučují použití zásady tržně jednajícího hospodářského subjektu, naznačují potíže, jimž banka FIH čelila a které ovlivnily ochotu soukromých investorů investovat do opatření. Předchozí podpora již narušuje hospodářskou situaci a vytváří dojem další státní podpory. Ve svém hodnocení vzala Komise v úvahu nahrazení těchto výhod novými výhodami.

(89) Orgán dohledu zastával názor, že se banka FIH nachází v nejisté situaci, jelikož existovalo značné riziko, že nebude schopna splnit zákonné požadavky vztahující se na likviditu, jakmile bude splatný dluh se státní zárukou. Tato situace proto mohla vést k odebrání bankovní licence banky FIH ([61]). Stanovisko orgánu dohledu proto podporuje hodnocení Komise, že není pravděpodobné, že by účastník trhu do banky FIH investoval. Ačkoli lze tvrdit, že zpráva orgánu dohledu nebyla veřejně přístupná, účastník trhu by měl přístup k profilu doby splatnosti dluhu banky FIH se státní zárukou, a byl by proto schopen dospět k témuž závěru.

(90) Jelikož neexistoval skutečný soukromý investor, musela Komise v zájmu ověření použitelnosti zásady tržně jednajícího hospodářského subjektu posoudit, zda je celková návratnost opatření ve prospěch banky FIH stejná

([60]) Očekávaná návratnost opatření se vypočítá na základě budoucích peněžních toků, jež jsou diskontovány na čistou současnou hodnotu. Viz 91. a 92. bod odůvodnění.

(*) Důvěrné údaje.

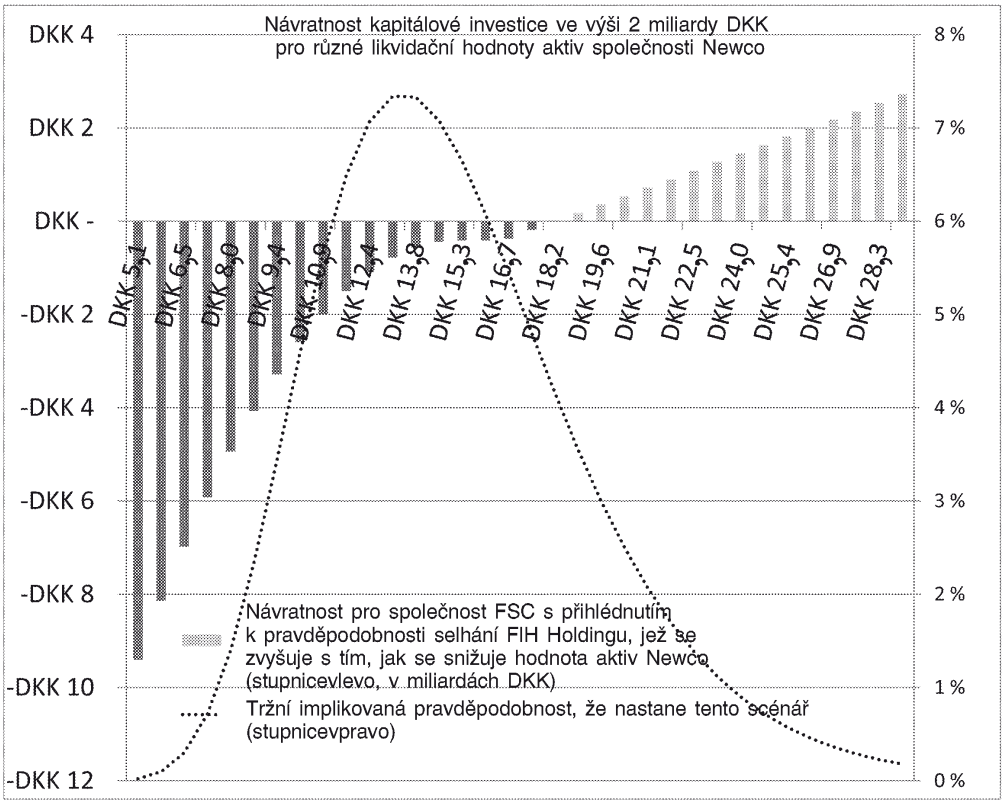
([61]) Sdělení orgánu dohledu týkající se FIH Erhvervsbank A/S ze dne 16. května 2012, které bylo předloženo Komisi.

nebo vyšší než očekávaná návratnost, kterou by požadoval hypotetický soukromý investor, aby investici uskutečnil. Očekávaná návratnost opatření závisí na budoucích příjmech z peněžních toků, jež je nutno diskontovat k danému dni, aby se odvodila čistá současná hodnota, a to pomocí odpovídající diskontní sazby.

(91) S využitím odborného poradenství odhadla Komise tržní hodnotu aktiv společnosti Newco a modelovala očekávanou návratnost pro společnost FSC pro celé rozdělení likvidačních hodnot majetku společnosti Newco. Komise přitom vzala v úvahu všechny prvky dohody o koupi akcií, jako je čistá likvidační hodnota, příjmy a náklady, které vznikly společnosti FSC a skupině FIH, a úprava kupní ceny, která zahrnovala půjčku absorbující ztráty. Použití modelu rozdělení je nezbytné pro výpočet čisté současné hodnoty výhod plynoucích z 25 % podílu na výnosech akcií a negativních účinků vyplývajících z kombinace velkých ztrát aktiv ve společnosti Newco a selhání společnosti FIH Holding, pokud by nastal tento scénář ([62]).

Graf 1

Čistá současná hodnota opatření pro společnost FSC.



(92) Graf č. 1 ukazuje pro různé likvidační hodnoty aktiv společnosti Newco (v rozmezí od 5,1 miliardy DKK do 28,3 miliardy DKK) čistou současnou hodnotu dohody o koupi akcií. Ke každému ze scénářů dojde s pravděpodobností, která je označena tečkovanou čarou naproti stupnice vpravo (0,1 % až 7,5 %). V nejpravděpodobnějších scénářích je návratnost mírně záporná.

([62]) Tento jev je na finančních trzích znám jako „riziko pozitivní korelace“. Na základě odborného poradenství vycházela Komise z průměrného 16 % očekávání implikované kumulativní ztráty. Bylo však použito lineární rozdělení v oblasti záporné návratnosti, takže v extrémním případě, kdy se hodnota portfolia aktiv sníží na pouhých 5,1 miliardy DKK, bylo použito 91 % očekávání ztráty a žádné očekávání ztráty v případě kladných výnosů z aktiv.

(93) Jak je patrné z grafu č. 1, průměrná čistá současná hodnota dohody o koupi akcií vážená celkovou pravděpodobností je rovněž záporná. Odborný výpočet ukazuje, že činí 726 milionů DKK. Dohoda o koupi akcií proto vytváří namísto zisku ztrátu. Tržně jednající hospodářský subjekt by u podobné investice ve výši 2 miliardy DKK požadoval protiplnění za vlastní kapitál ve výši nejméně 10 % ([63]) ročně, což by během sedmileté doby existence společnosti Newco činilo přibližně 1,33 miliardy DKK. Komise proto dospěla k závěru, že by žádný tržně jednající hospodářský subjekt nebyl ochoten investovat za podmínek, které by odpovídaly dohodě o koupi akcií. Opatření proto nejsou v souladu se zásadou tržně jednajícího hospodářského subjektu ([64]).

(94) Je třeba uvést, že ve výpočtu v 91. až 93. bodě odůvodnění vzala Komise v úvahu korespondenci Dánska ze dne 7. února a 11. března 2013 a rovněž následnou korespondenci ([65]), v níž Dánsko předložilo dříve nezveřejněné údaje, například konkrétní výklad jednotlivých složek pohyblivé kupní ceny, referenční datum úvěrových expozic, které byly vyčleněny pro převod z banky FIH na společnost Newco, vývoj kvality úvěrového portfolia v období od prosince 2011 do září 2012 a strukturovanější analýzu „nepřidělených úvěrových linek" v portfoliu.

(95) Kvantifikace uvedená v tvrzeních Dánska ([66]) při ověření neobstála. Za prvé, výše odpisů *ex ante* a rezervy na rizika není podložena nezávislou zprávou o ocenění ([67]). Vezme-li se v úvahu možnost, že by skupina FIH nebyla schopna dostát zárukám *ex post*, neexistuje důvod, proč by ztráty společnosti Newco nemohly přesáhnout 2,7 miliardy DKK, přičemž v tomto případě by společnost FSC (a tudíž dánská vláda) měla smluvní povinnost společnost Newco před její konečnou likvidací rekapitalizovat. Komise proto vyvozuje závěr, že tvrzení, že by případné ztráty z investic byly omezeny na částku ve výši 1,05 miliardy DKK, není podložené.

(96) Skutečnost, že podmínky opatření byly sjednány mezi společnostmi FSC a FIH Holding, nutně neznamená, že opatření byla provedena za tržních podmínek. Pokud Dánsko zamýšlelo poskytnout bance potýkající se s vážnými problémy s likviditou značnou částku další podpory, nevylučuje tato skutečnost jednání mezi orgány a dotyčnou bankou ohledně konkrétních bodů transakce. Kvůli dvoustrannému aspektu jednání, která se uskutečnila, chyběly charakteristiky jako v případě otevřeného nediskriminačního nabídkového řízení nebo porovnání s podobnými tržními transakcemi. Ze skutečnosti, že se uskutečnila jednání, proto nevyplývá automaticky soulad opatření s tržními podmínkami.

(97) Co se týká zprávy společnosti KPMG ze dne 7. června 2012, Komise souhlasí s tím, že kvůli složitosti opatření by jejich podmínky měly být posouzeny jako celek, jelikož neexistují jednotlivá ustanovení, jež by bylo možno přidělit protiplnění za každý jednotlivý prvek. Analýza obsažená ve zprávě společnosti KMPG však přehlédla možnost extremnějších scénářů nepříznivého vývoje, podle nichž by společnost FIH Holding nemusela být s to dostát svým závazkům. Analýza se mimoto nezabývá protiplněním za investovaný kapitál ve výši 2,0 miliardy DKK. Jak je

([63]) Na důkaz toho Komise uvádí, že v krizové situaci může úroveň tržního protiplnění za rekapitalizaci snadno překročit 15 % (J.P. Morgan, European Credit Research, 27. října 2008 a údaje banky Merrill Lynch o dluhových nástrojích denominovaných v eurech a zahrnutých v tier 1 institucí s hodnocením patřícím alespoň do investičního stupně). Samotná banka FIH mohla v roce 2009 získat rekapitalizaci pouze od dánského státu a musela zaplatit kupón ve výši 11,45 %. Na počátku března 2012, v době podpisu dohody o koupi akcií, byl prioritní nezajištěný dluhopis banky FIH, např. ISIN XS0259416757 s ročním kupónem ve výši 4,91 % a se splatností v roce 2021, na trhu kótován s 67 % jmenovité hodnoty, což znamená výnos vyšší než 10,50 %. Je proto logické předpokládat, že by vlastní kapitál, který má mnohem podřízenější úvěrové postavení, vyžadoval mnohem vyšší návratnost pro tržně jednajícího investora.

([64]) Nesoulad s tržním chováním je zjištěn i bez přihlédnutí k jiným prvkům, které jsou součástí konečné dohody, jako jsou náklady, jež společnost Newco hradí za původní financování, a půjčka absorbující ztráty, jakož i správní poplatky hrazené bance FIH za správu majetku a zajištění, které jsou v oddíle 5.2 započítány do celkové výše podpory.

([65]) Shrnuto ve dvou sděleních, která Dánsko předložilo dne 24. června 2013, a v dalších vysvětlujících sděleních ze dne 29. srpna a 11. září 2013.

([66]) Viz 66. a 67. bod odůvodnění.

([67]) Předložený jednostránkový souhrnný dokument „Brev vedr FIH nedskrivning" zmiňuje oceňovací tým, který pracuje jménem společnosti FSC – a není tudíž nezávislý – a který dospěl k závěru, že podle pravidel mezinárodních standardů účetního výkaznictví by byl nutný odpis ve výši 3,2 miliardy DKK. Úprava o úvěrové riziko ve výši 1,3 miliardy DKK je odůvodněna 10 % srážkou uplatněnou na zajištění, která sama není vysvětlena. To, že oceňovací tým nebyl nezávislý, potvrzuje podání Dánska ze dne 11. března 2013, v němž je podrobněji popsáno ocenění, které provedla společnost FSC.

uvedeno v 95. bodě odůvodnění, soulad s tržním chováním nemůže existovat, jelikož za kapitál není poskytnuto roční protiplnění a jelikož se během sedmiletého investičního období předpokládá pouze 25 % podíl na případných výnosech akcií, a to jak samostatně, tak i jako parametr v celkovém modelu protiplnění ([68]).

(98) V této souvislosti Komise podotýká, že v rámci předchozí rekapitalizace v podobě hybridního kapitálu tier 1 ([69]) musela banka FIH platit kupón ve výši […] % ročně. Počátkem března 2012 byl prioritní dluh banky FIH na trhu kotován s implicitním výnosem přesahujícím 10 %. Odůvodnění Komise, že protiplnění za kapitál mělo činit nejméně 10 %, je proto opodstatněné. Účastník trhu by pravděpodobně vyžadoval protiplnění přesahující tuto výši, a to vzhledem k zvláštním rizikům souvisejícím s koncentrací a nízkou kvalitou ([70]) portfolia nemovitostí společnosti Newco navíc k druhořadému úvěrovému postavení kapitálové investice. Protiplnění ve výši 6,5 %, jak uvedlo Dánsko ([71]), proto jednoznačně nepostačuje. Je třeba rovněž uvést, že transakce vytváří zápornou očekávanou návratnost.

(99) Komise vyvozuje závěr, že opatření ve prospěch banky FIH nejsou v souladu se zásadou tržně jednajícího hospodářského subjektu.

5.1.3 **Selektivita**

(100) Použití opatření se týká pouze skupiny FIH a společnosti Newco. Opatření je proto selektivní.

5.1.4 **Narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy**

(101) Opatření pomohla bance FIH posílit kapitálovou a likvidní pozici v porovnání se situací jejích konkurentů, kteří nemohli využívat podobných opatření. Opatření proto bance FIH umožnilo zlepšit její postavení na trhu. Opatření tudíž může vést k narušení hospodářské soutěže.

(102) Vzhledem k integraci bankovního trhu na evropské úrovni pocítili výhodu, která byla bance FIH poskytnuta, jak její konkurenti v Dánsku (v němž působí banky z ostatních členských států), tak i v jiných členských státech. Je proto nutno mít za to, že opatření mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy.

5.2. VÝŠE PODPORY

(103) Celková výše podpory v opatřeních ([72]) je vypočítána přibližně na 2,25 miliardy DKK (přibližně 300 milionů EUR). Za účelem vyčíslení výše podpory Komise uvážila:

a) výhodu související se vzorcem v dohodě o koupi akcií (0,73 miliardy DKK) ([73]);

b) ušlé protiplnění za kapitálovou investici (1,33 miliardy DKK) ([74]);

c) nadměrné platby úroků ze strany společnosti Newco za půjčku 1, půjčku absorbující ztráty, a počáteční financování (0,33 miliardy DKK) a

d) nadměrné správní poplatky (0,14 miliardy DKK).

(104) Jako zmírňující faktor vzala Komise v úvahu předčasné zrušení státních záruk ve výši 0,28 miliardy DKK a tato částka by měla být od celkové výše podpory odečtena.

(105) Jak je uvedeno v oddíle 5.1, Komise přijala při ocenění všech úroků a jiných peněžních toků, poplatků a poskytnutých záruk komplexní přístup a vzala v úvahu:

([68]) Přímá kapitálová investice by znamenala 100 % podíl na výnosech akcií. Komise zastává názor, že snížení výnosů akcií na 25 % představuje nedostatečnou náhradu pro společnost FIH Holding, která se vzhledem k slabému úvěrovému postavení společností FIH a FIH Holding zaručila za pokrytí kapitálových ztrát. Komise mimoto chce postupovat při ocenění příspěvku v podobě podílu na výnosech akcií s řádnou péčí, jelikož většinu podkladových aktiv ve společnosti Newco tvoří hypoteční úvěry, jejichž výnosy jsou omezeny na úroky a jistinu, takže likvidační hodnoty aktiv společnosti Newco přesahující 25 miliard DKK, jak je popsáno v modelu v 91. bodě odůvodnění, nejenže mají nízkou pravděpodobnost, nýbrž je lze dokonce zcela vyloučit. Z tohoto důvodu by úprava procenta podílu na vyšší číselný údaj (např. 50 %) podhodnocovala výši státní podpory v použitém modelu.

([69]) Viz poznámka pod čarou 5.

([70]) Podání Dánska ze dne 2. dubna 2013 vyzdvihuje skutečnost, že k referenčnímu datu v červnu 2012 bylo přibližně 25 % aktiv v selhání a dalších 25 % mělo „nízký“ rating. Znalecká zpráva (poradenské služby v souvislosti s případem FIH – 20. prosince 2012) toto tvrzení blíže vysvětluje a uvádí, že pouze 6,3 % portfolia mělo stupeň úvěrové kvality FIH 7 nebo vyšší, což odpovídalo „investičnímu stupni“. Jelikož více než 90 % portfolia mělo tudíž nižší než investiční stupeň a 25 % bylo v selhání, Komise se domnívá, že kapitálová investice do tohoto portfolia byla riziková a vyžadovala vysoké protiplnění.

([71]) Předloženo ve sděleních ze dne 11. března 2013 a zopakováno v příloze 1 souhrnného sdělení ze dne 24. června 2013.

([72]) Obsaženo v dohodě o koupi akcií ze dne 1. března 2012 a následných konečných dohodách ze dne 2. července 2012.

([73]) Viz 97. bod odůvodnění.

([74]) Viz poznámka pod čarou 73.

a) obavu Dánska, že Komise nevěnuje dostatečnou pozornost ekonomické realitě všech aspektů opatření, jako je půjčka absorbující ztráty, a

b) skutečnost, že ne všechny prvky transakce lze spojit s konkrétní položkou ve vzorci pro výpočet protiplnění.

(106) V souladu se sdělením o znehodnocených aktivech využila Komise při oceňování pomoc externích odborníků ([75]).

5.3. SLUČITELNOST

5.3.1. **Právní základ slučitelnosti podpory**

(107) Podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy lze státní podpory považovat za slučitelné s vnitřním trhem, pokud mají „napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu". Vzhledem k současné situaci a rovněž k situaci na finančních trzích v době přijetí rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení se Komise domnívá, že opatření lze posoudit na základě tohoto ustanovení.

(108) Komise uznává, že finanční krize vytvořila mimořádnou situaci, kdy úpadek jedné banky může narušit důvěru v celý finanční systém, a to na vnitrostátní i na mezinárodní úrovni. Tak tomu může být i v případě malé banky, která nemá bezprostřední problémy, je však pod zpřísněným dohledem regulátora finančního trhu, jak tomu bylo v případě banky FIH. Dvou- až čtyřleté dluhopisy této banky byly v době vydání rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení oceněny s marží ve výši 600–700 bazických bodů nad sazbou EURIBOR. Tato úroveň ceny jednoznačně naznačuje blížící se problémy. V těchto případech může být nezbytný včasný zásah s cílem zamezit nestabilitě dotyčné instituce, aby nedošlo k ohrožení finanční stability. Tak je tomu zejména v případě malé ekonomiky jako je Dánsko, kde protistrany nemusí mezi jednotlivými bankami rozlišovat, nýbrž mohou rozšířit nedůvěru vyvolanou selháním jedné banky na celý sektor. Právním základem pro posouzení slučitelnosti všech opatření, jichž se týká toto rozhodnutí, je proto čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy.

(109) Co se týká konkrétně slučitelnosti převodu aktiv na společnost FSC, Komise posoudí opatření na základě sdělení o znehodnocených aktivech.

(110) Poté Komise posoudí slučitelnost restrukturalizačních opatření na základě sdělení o restrukturalizaci.

5.3.2. **Slučitelnost opatření se sdělením o znehodnocených aktivech**

(111) Sdělení o znehodnocených aktivech stanoví zásady týkající se ocenění a převodu znehodnocených aktiv a slučitelnosti opatření se Smlouvou. Je nutno posoudit, zda byla podpora omezena na minimum a zda existuje dostatečný vlastní příspěvek banky a jejích akcionářů.

(112) Podle bodu 21 sdělení o znehodnocených aktivech by banky měly nést ztráty spojené se znehodnocenými aktivy v maximálním rozsahu. Bod 21 vyžaduje přiměřené protiplnění poskytnuté státu za opatření na záchranu aktiv, ať už v jakékoliv formě, aby se zajistila rovnocenná odpovědnost akcionářů a rovnocenné sdílení nákladů bez ohledu na konkrétní zvolený model.

(113) Ve své původní podobě zajišťovala opatření protiplnění odpovídající nákladům dánské vlády na financování s navýšením pouze o 100 bazických bodů za likviditu. U kapitálové investice se nepředpokládalo žádné protiplnění kromě částečného (25 %) podílu na výnosech v případě, že likvidace přinese přebytek, a to prostřednictvím mechanismu úpravy ceny. Ve scénáři nepříznivého vývoje, kdy by se hodnota portfolia aktiv společnosti Newco významně snížila, by společnosti FSC poskytla náhradu společnost FIH Holding, která by v tomto případě pravděpodobně nebyla schopna splnit své závazky. Zdá se proto nepravděpodobné (jak je uvedeno v 66. až 73. bodě odůvodnění rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení), že protiplnění a vlastní příspěvek jsou dostatečné, aby byla podpora slučitelná s vnitřním trhem podle pokynů uvedených ve sdělení o znehodnocených aktivech.

([75]) Závěrečná zpráva – poradenské služby v souvislosti s případem FIH – fáze II – věc SA.34445 Dánsko, 19. září 2013.

(114) V souladu s bodem 39 sdělení o znehodnocených aktivech proto Komise důkladně analyzovala tržní hodnotu opatření. S pomocí externího odborníka odhadla pravděpodobnostní rozdělení výsledků u portfolia aktiv společnosti Newco a vypočítala účinek na pravděpodobné hodnoty aktiv při konečné likvidaci prostřednictvím dohody o koupi akcií.

(115) Ve svém hodnocení zjistila Komise výhody v podobě ušlého protiplnění za vlastní kapitál a možných ztrát spojených s úvěrovou kvalitou společnosti FIH Holding, nadměrných úroků u půjčky absorbující ztráty, nadměrných marží u financování, které banka FIH poskytla společnosti Newco, a nadměrných poplatků za správu a derivátové zajištění. Komise rovněž zjistila zmírňující faktory, jako je předčasné zrušení státních záruk. Opatření obsahovala prvek státní podpory v celkové výši přibližně 2,25 miliardy DKK.

(116) S přihlédnutím k bodům 40 a 41 sdělení o znehodnocených aktivech byl posouzen rozdíl mezi převodní hodnotou a reálnou ekonomickou hodnotou, a to provedením stejného výpočtu jako při stanovení tržní hodnoty s dvěma úpravami. Za prvé, rozdělení výsledků bylo založeno na reálných ekonomických hodnotách portfolia aktiv místo na tržních hodnotách. Za druhé, požadované protiplnění za vlastní kapitál vycházelo ze skutečného čistého snížení kapitálových požadavků plynoucího z opatření. Na základě prohlášení orgánu dohledu odhadla Komise hrubý účinek snížení kapitálových požadavků plynoucího z opatření na 375 milionů DKK ([76]) a odpovídající převodní hodnotu, která je o 254 milionů DKK vyšší než reálná ekonomická hodnota ([77]), přičemž za tuto částku je nutno poskytnout protiplnění a získat ji zpět. Mimoto je třeba získat zpět nadměrné poplatky ve výši 143,2 milionu DKK.

(117) Předběžná platba ve výši 254 milionů DKK (den připsání 1. března 2012) snížila čistý účinek snížení kapitálových požadavků z 375 milionů DKK na 121 milionů DKK. Aby byla opatření v souladu se sdělením o znehodnocených aktivech, byla by zapotřebí jednorázová prémie ve výši 310,25 milionu DKK ([78]) se dnem připsání 30. září 2013 a roční platba ve výši 12,1 milionu DKK (odpovídající ročnímu protiplnění za snížení kapitálových požadavků ve výši 10 %), a to kromě vrácení nadměrných správních poplatků ([79]).

(118) Dánsko zajistilo, aby banka FIH tyto částky ([80]) zaplatila a rovněž aby dodržela všechny dohody podle konečných dokumentů týkajících se opatření.

(119) Dánsko se zavázalo, že banka FIH nebude do konečného vypořádání účtů společnosti Newco podle dohody o koupi akcií vyplácet dividendy, aby se zmírnilo úvěrové riziko společnosti FIH Holding pro společnost FSC.

(120) Závěrem se uvádí, že opatření jako celek jsou přiměřená, omezená na minimum a zajišťují dostatečný vlastní příspěvek banky FIH. Vzhledem k platbě pro společnost FSC ve výši 310,25 milionu DKK plus úroky ([81]) a dodatečným závazkům týkajícím se protiplnění a poplatků ([82]) zajišťují opatření přiměřené protiplnění v souladu se sdělením o znehodnocených aktivech.

([76]) Komise uznala, že ačkoli orgán dohledu uvedl, že snížení kapitálových požadavků u společnosti FIH Erhvervsbank A/S činilo 847 milionů DKK (což odpovídá rizikově váženým aktivům ve výši 10,5 miliardy DKK), neomezená záruka proti ztrátám, kterou poskytla společnost FIH Holding, významně snížila celkový účinek na rizikově váženou úvěrovou kapacitu skupiny. K zmírnění obav Komise připojilo Dánsko závazek týkající se zvýšení protiplnění, které banka FIH poskytne společnosti FSC, pokud orgán dohledu změní postoj s ohledem na regulatorní kapitálové požadavky na úrovni holdingu, takže úvěrová kapacita banky FIH již nebude omezena kapitálovou pozicí společnosti FIH Holding.

([77]) Analýzu Komise potvrdila znalecká zpráva, která vzala v úvahu všechny prvky, jež Dánsko předložilo ve své korespondenci, včetně souhrnného sdělení ze dne 24. června 2013, a rovněž vysvětlení ze dne 29. srpna 2013.

([78]) Částka ve výši 310,25 milionu DKK je vypočítána jako 254 milionů DKK + 1,5 x 37,5 milionu DKK. Snížení kapitálových požadavků plynoucí z opatření činí 375 milionů DKK, za což je nutno podle sdělení o znehodnocených aktivech poskytnout protiplnění ve výši 10 % ročně. Mimoto se předpokládá, že převodní hodnota portfolia je o 254 milionů DKK vyšší než reálná ekonomická hodnota, což je částka, kterou je třeba podle bodu 41 sdělení o znehodnocených aktivech vrátit zpět. Vrácením částky ve výši 254 milionů DKK by však čistý účinek snížení kapitálových požadavků klesl na 121 milionů DKK. Aby bylo protiplnění slučitelné, musí banka FIH poskytnout protiplnění za snížení kapitálových požadavků ve výši 375 milionů DKK se sazbou ve výši 10 % ročně, dokud nebude vyrovnán rozdíl mezi převodní hodnotou a reálnou ekonomickou hodnotou („převodní delta“). Jelikož k tomu dojde po 1,5 roce od provedení opatření, činí požadovaná platba 254 milionů DKK + 1,5 x 37,5 milionu DKK, načež se vyžaduje roční platba ve výši 12,1 milionu DKK, což představuje 10 % zbývajícího čistého snížení kapitálových požadavků.

([79]) Nadměrné správní poplatky se odhadují na částku ve výši 143,2 milionu DKK během doby platnosti opatření. Dánsko toto zmírní vrácením částky ve výši 61,7 milionu DKK společnosti Newco jakožto až dosud získané nadměrné částky a snížením budoucího správního poplatku na 0,05 % nesplacené nominální hodnoty, což je v souladu s tržní praxí.

([80]) Viz 48. bod odůvodnění.

([81]) Platby v rámci mechanismu zpětného získání byly ve skutečnosti provedeny se dnem připsání 4. prosince 2013, takže byly splatné dodatečné úroky za období od 1. října 2013 do 4. prosince 2013. Dánsko potvrdilo, že banka FIH provedla dodatečnou platbu ve výši 6,575 milionu DKK, a to navíc k částce ve výši 310,25 milionu DKK, aby uhradila tuto částku.

([82]) Viz poznámka pod čarou 78.

5.3.3. **Slučitelnost podpory se sdělením o restrukturalizaci a sdělením o prodloužení z roku 2011** ([83])

(121) Ve sdělení o restrukturalizaci je uvedeno, že aby byla restrukturalizace finanční instituce v současné finanční krizi slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy, musí i) vést k obnovení životaschopnosti banky, nebo její řádné likvidaci; ii) zajistit, aby byla podpora omezena na nezbytné minimum, a zahrnovat dostatečný vlastní příspěvek příjemce (sdílení nákladů) a iii) obsahovat dostatečná opatření omezující narušení hospodářské soutěže.

i) *Životaschopnost*

(122) Podle sdělení o restrukturalizaci musí členský stát předložit komplexní plán restrukturalizace, z nějž je patrné, jak bude obnovena dlouhodobá životaschopnost příjemce bez státní podpory, a to v přiměřené lhůtě nepřesahující pět let. Dlouhodobé životaschopnosti je dosaženo, je-li banka schopna soutěžit na kapitálovém trhu na základě svých vlastních schopností a v souladu s požadavky vyplývajícími z příslušných právních předpisů. Aby tak mohla banka činit, musí být – s přihlédnutím ke svému rizikovému profilu – schopna pokrýt veškeré své náklady a vykazovat přiměřenou návratnost vlastního kapitálu. Obnovení životaschopnosti by mělo vycházet hlavně z interních opatření a být založeno na hodnověrném plánu restrukturalizace.

(123) Plán restrukturalizace, který Dánsko předložilo s ohledem na banku FIH, se vztahuje na období do 31. prosince 2016 a prokazuje obnovení životaschopnosti na konci období restrukturalizace. Očekává se, že banka zůstane zisková a zlepší své roční výsledky zejména v období 2013–2016, s přiměřenou návratností vlastního kapitálu u nově založeného podniku. Podle pesimistického scénáře by banka byla i nadále zisková, přičemž čistý zisk by se zvýšil z 51 milionů DKK (6,8 milionu EUR) v roce 2013 na 122 milionů DKK (16,27 milionu EUR) v roce 2016.

(124) Podle plánu restrukturalizace bude do 31. prosince 2016 celkový kapitálový poměr banky FIH činit 19,6 % a ukazatel likvidity podle zákonných požadavků má podle předpokladů dosáhnout 160 %. Všechny tyto ukazatele významně přesahují minimální regulatorní požadavky. Zdá se proto, že skupina je náležitě kapitalizována a má uspokojivou likvidní pozici.

(125) Na základě opatření, zejména převodu úvěrů, byla banka FIH nejenže schopna splatit v roce 2013 dluhopisy se státní zárukou, nýbrž dne 2. července 2013 splatit i hybridní kapitál, který obdržela od státu.

(126) Opatření zlepšila likvidní profil banky FIH, která byla s to dosáhnout ke dni 31. prosince 2012 ukazatele likvidity podle zákonných požadavků ve výši 214 %, a očekávalo se, že ke dni 31. prosince 2013 ([84]) dosáhne tento ukazatel hodnoty 239,7 %, a tudíž značně přesáhne regulatorní požadavky na likviditu.

(127) Nedostatek financování, jenž dříve bance FIH hrozil, byl odstraněn vyčleněním aktiv za pomoci úvěrové facility ve výši 13 miliard DKK, kterou společnost FSC poskytla společnosti Newco. Společnost FSC se mimoto zavázala v případě potřeby společnost Newco během doby platnosti opatření rekapitalizovat ([85]). Předešlo se proto případným bezprostředním problémům s rekapitalizací banky FIH.

(128) Zdá se, že se zajištěnou ziskovostí i likviditou a dostatečným vlastním kapitálem má banka FIH dobrou pozici, aby samotná dosáhla dlouhodobé životaschopnosti.

(129) Ačkoli podle pesimistického scénáře má návratnost normalizovaného vlastního kapitálu před zdaněním ke dni 31. prosince 2013 činit pouze 0,9 % a ke dni 31. prosince 2016 pak 2,0 % ([86]), podle optimistických předpokladů má návratnost normalizovaného vlastního kapitálu v roce 2013 dosáhnout 10,3 % a v roce 2016 pak 11,2 %.

([83]) Sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. ledna 2012 (Úř. věst. C 356, 6.12.2011, s. 7).

([84]) Viz 37. bod odůvodnění a další body.

([85]) Tak by tomu mohlo být v případě, pokud by se hodnota aktiv dále snížila. Jestliže by k tomu došlo, mohla by mít společnost Newco záporný vlastní kapitál, načež by musela v souladu s běžným obchodním právem vyhlásit úpadek. Tomuto výsledku zamezuje ustanovení o rekapitalizaci, což znamená, že společnost Newco obdrží v případě potřeby od společnosti FSC novou kapitálovou injekci, kterou společnost FSC získá od společnosti FIH Holding zpět až při konečném vypořádání transakce (v období od 31. prosince 2016 do 31. prosince 2019).

([86]) Viz 38. bod odůvodnění.

(130) Komise obvykle nepoužívá pojem „normalizovaný vlastní kapitál“, jelikož zpravidla vede k vyšší návratnosti vlastního kapitálu než v případě, jsou-li výpočty založeny na skutečném vlastním kapitálu. V tomto případě však Dánsko přijalo závazek, že společnosti FIH Holding a FIH ponechají akumulovaný zisk na vysoké úrovni, aby byla lépe zaručena odpovídající platba pro společnost FSC. Pokud společnost Newco dosáhne podstatně nižších výnosů, než banka FIH plánovala, ponese banka FIH (prostřednictvím půjčky absorbující ztráty) a společnost FIH Holding (prostřednictvím záruky, kterou poskytla společnosti FSC) náklady, aby bylo zajištěno protiplnění poskytnuté bankou FIH na úrovni odpovídající pravidlům státní podpory. Akumulace nerozděleného zisku však zvyšuje vlastní kapitál na poměrně vysokou úroveň (8,4 miliardy DKK podle optimistického scénáře, 7,3 miliardy DKK podle pesimistického scénáře), což snižuje návratnost vlastního kapitálu. Banka FIH není schopna toto vyrovnat, pokud nevykáže ztráty (což se nepředpokládá, ani to není žádoucí). Pojem „normalizovaný kapitál“ je proto v daném případě vhodnější, aby mohla Komise náležitě posoudit ziskovost banky, přičemž se nepřihlíží k výsledkům akumulace nerozděleného zisku.

(131) Banka FIH mimoto opustí poměrně rizikové podnikání v oblasti financování akvizic, což povede k snížení rizika jejích obchodních činností a postaví její obchodní model na pevnější základy. Zdá se, že s celkovým kapitálovým poměrem ve výši 20,8 % ([87]) na konci období restrukturalizace je banka FIH s ohledem na svůj obchodní model překapitalizovaná ([88]), a je tudíž mnohem méně než kdy dříve vystavena tržním rizikům, která by mohla ohrozit její dlouhodobou existenci.

(132) Komise se proto domnívá, že plán restrukturalizace je schopen obnovit dlouhodobou životaschopnost banky FIH.

ii) *Sdílení nákladů*

(133) Banka FIH se zavázala, že ve fázi restrukturalizace nebude vyplácet dividendy a splatí státní prostředky ve výši 1,9 miliardy DKK poskytnuté v rámci předchozí rekapitalizace. Banka FIH nebude vyplácet ani kupóny investorům do hybridních či jiných nástrojů, u nichž mohou finanční instituce podle svého uvážení rozhodnout o výplatě kupónu či splacení, a to bez ohledu na jejich regulační klasifikaci, včetně podřízených dluhových nástrojů, pokud neexistuje právní povinnost provést tyto platby.

(134) Jak je objasněno v oddíle 5.4.1, protiplnění za opatření týkající se znehodnocených aktiv je stanoveno v přiměřené výši.

(135) Komise se proto domnívá, že se plán restrukturalizace zabývá dostatečně požadavkem na sdílení nákladů.

iii) *Narušení hospodářské soutěže*

(136) Plán restrukturalizace stanoví, že banka FIH opustí určité oblasti podnikání (financování nákupu nemovitostí, soukromý vlastní kapitál a správa soukromého majetku). Aktiva v oblasti financování nákupu nemovitostí v hodnotě 15,4 miliardy DKK (25 % bilanční sumy v roce 2012) byla vyčleněna do společnosti Newco.

(137) Pozměněný soubor podmínek obsahuje rovněž zákaz cenového vedení u vkladů, pokud podíl banky FIH na trhu přesáhne 5 %. Tento závazek bance FIH umožňuje dále zlepšovat svou pozici financování získáváním vkladů na trhu, přičemž současně stanoví prahovou hodnotu, která zamezuje nekalým praktikám. Mimoto bude existovat zákaz agresivních obchodních praktik, který konkurenty chrání před nepřiměřeným chováním na trhu. Je třeba uvést, že se poté, co Komise zahájila řízení v této záležitosti, žádný účastník trhu nevyjádřil k politice banky FIH týkající úročení vkladů.

(138) Banka FIH odprodá rovněž své investice ve fondech soukromého kapitálu a jiné kapitálové investice a od 31. prosince 2014 nebude mít ve své struktuře hypoteční ústav. Tyto oblasti podnikání budou tudíž rovněž přenechány konkurentům a v souladu s tím bude omezena přítomnost banky FIH na trhu.

([87]) Tento poměr bude po „jednorázové“ platbě ve výši 310,25 milionu DKK činit 19,6 %.

([88]) Důvodem překapitalizace je výhradně skutečnost, že si banka FIH musí během období restrukturalizace ponechat své zisky, a nebude tudíž po celé období vyplácet žádné dividendy, aby zachovala vysokou kapitálovou rezervu. Toto opatření má zajistit přiměřené a úplné protiplnění za opatření týkající se znehodnocených aktiv, jelikož společnosti FIH a FIH Holding zaručily konečnou platbu pro stát.

(139) Společnost FIH Realkredit ([89]) bude zlikvidována a obchodní činnosti v oblasti financování akvizic budou ukončeny. Podle údajů na konci roku 2012 má společnost FIH Realkredit aktiva v hodnotě přibližně 300 milionů DKK (40,3 milionu EUR), takže její význam pro celou skupinu FIH byl omezený.

(140) Banka FIH již snížila svá celková aktiva z hodnoty ve výši 109,3 miliardy DKK (14,67 miliardy EUR) ke dni 31. prosince 2010 na 60,80 miliardy DKK (8,16 miliardy EUR) ke dni 31. prosince 2012, což odpovídá snížení o 44 %.

(141) Tyto závazky vedou celkově k dostatečnému zmírnění narušení hospodářské soutěže, jelikož obchodní příležitosti, které mohly být pro banku FIH potenciálně ziskové, budou opuštěny a přenechány jejím konkurentům.

5.4. ZÁVĚR A UKONČENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

(142) V rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení vyslovila Komise pochybnosti ohledně toho, zda jsou dotyčná opatření dobře cílená, jak se vyžaduje ve sdělení o bankovnictví z roku 2008 ([90]). V této fázi nebylo zejména jasné, zda by investoři měli za to, že je banka FIH zcela zbavena svých nejhorších aktiv, a zda by byli ochotni poskytnout financování za přijatelných podmínek. Plán restrukturalizace banky FIH prokazuje, že banka má i podle scénáře nepříznivého vývoje dostatečnou kapitálovou rezervu a že i v případě nepříznivého makroekonomického vývoje zůstane pravděpodobně životaschopná.

(143) V rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení vyslovila Komise rovněž pochybnosti ohledně toho, zda byla opatření omezena na minimum a zda se předpokládal dostatečný vlastní příspěvek ([91]), zejména vzhledem ke složitosti opatření.

(144) Po podrobném posouzení jednotlivých prvků a jejich souvislostí se Komise domnívá, že protiplnění, které banka FIH poskytne za opatření, slouží jako dostatečný vlastní příspěvek a je v souladu se sdělením o znehodnocených aktivech. Komise vítá „jednorázovou" platbu (ve výši 310,25 milionu DKK) pro společnost FSC a závazky, které byly v tomto ohledu přijaty. Komise bere rovněž na vědomí, že opatření zlepšila likvidní profil banky, která zůstane podle všech scénářů likvidní a podle plánu restrukturalizace bude životaschopná.

(145) V rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení vyslovila Komise dále pochybnosti ohledně toho, zda byl splněn požadavek, aby bylo omezeno narušení hospodářské soutěže. Na banku FIH se nyní vztahuje zákaz vyplácení kupónů, zákaz vyplácení dividend, zákaz cenového vedení (včetně u vkladů) a zákaz agresivních obchodních praktik, jakož i závazky týkající se odprodeje.

(146) Komise bere na vědomí, že se plán restrukturalizace, který Dánsko předložilo, zabývá náležitě otázkami životaschopnosti, sdílení nákladů a narušení hospodářské soutěže, a je tudíž v souladu s požadavky sdělení o restrukturalizaci a sdělení o znehodnocených aktivech.

(147) Na základě výše uvedeného posouzení Komise konstatuje, že opatření jsou dobře cílená, omezená na minimum a zajišťují omezené narušení hospodářské soutěže. Pochybnosti Komise týkající se slučitelnosti opatření, které byly původně uvedeny v rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení, byly proto rozptýleny.

Závěr

(148) Na základě oznámení a vzhledem k závazkům, které Dánsko předložilo, se vyvozuje závěr, že opatření podpory jsou slučitelná s vnitřním trhem. Zdá se, že přiměřenost opatření, jakož i životaschopnost banky a vlastní příspěvky společně s opatřeními k zmírnění narušení hospodářské soutěže jsou dostačující. Opatření by proto měla být schválena podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy a zahájené řízení by mělo být ukončeno,

([89]) Viz 10. bod odůvodnění.
([90]) Viz oddíl 2.1 rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení.
([91]) Viz oddíl 2.2 rozhodnutí o podpoře na záchranu a o zahájení řízení.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Převod aktiv ze skupiny FIH na dánskou Společnost pro finanční stabilitu společně s vedlejšími dohodami představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Tato státní podpora je vzhledem k plánu restrukturalizace a závazkům uvedeným v příloze slučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Dánskému království.

V Bruselu dne 11. března 2014.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

PŘÍLOHA

SOUBOR PODMÍNEK (VĚC SA.34445) DÁNSKO – PLÁN RESTRUKTURALIZACE BANKY FIH

1. **Souvislosti**

Dánské království se zavazuje, že zajistí řádné a úplné provedení plánu restrukturalizace banky FIH, který byl předložen dne 24. června 2013. Tento dokument (dále jen „soubor podmínek“) stanoví podmínky (dále jen „závazky“) týkající se restrukturalizace společnosti FIH Erhvervsbank A/S včetně dceřiných společností (dále jen „FIH“), které se Dánské království zavázalo provést.

2. **Definice**

V tomto dokumentu zahrnuje jednotné číslo i číslo množné (a naopak) a použité pojmy mají níže uvedený význam, nevyžaduje-li kontext jinak:

Pojem	Význam
Závazky	znamenají závazky související s restrukturalizací banky FIH uvedené v tomto souboru podmínek.
Rozhodnutí	znamená rozhodnutí Evropské komise o restrukturalizaci banky FIH, v jehož rámci jsou tyto závazky přijaty a k němuž je připojen tento soubor podmínek.
Období restrukturalizace	je období uvedené v bodě 3.2.
Plán restrukturalizace	znamená plán, který banka FIH předložila Evropské komisi prostřednictvím Dánského království dne 24. června 2013 a který byl pozměněn a doplněn v písemné komunikaci.
FIH nebo skupina FIH	FIH Erhvervsbank A/S včetně dceřiných společností
FIH Holding	FIH Holding A/S
Skupina FIH Holding	FIH Holding A/S včetně přímých a nepřímých dceřiných společností
FS Property Finance A/S	Dceřiná společnost Společnosti pro finanční stabilitu (FSC), která je zcela v jejím vlastnictví a na níž se v rozhodnutí odkazuje rovněž jako na „Newco“.
Financování akvizic	Samostatná specializovaná obchodní jednotka se zaměstnanci zaměřující se výhradně na financování řešení v souvislosti s fúzemi a akvizicemi, která byla uvedena na trh výhradně pro stávající a potenciální klienty.

3. **Obecně**

3.1. Dánské království se zavazuje, že během provádění plánu restrukturalizace zajistí úplné dodržování závazků.

3.2. Období restrukturalizace končí dne 31. prosince 2016. Závazky platí během období restrukturalizace, není-li stanoveno jinak.

4. **Strukturální opatření**

4.1. Financování akvizic

Banka FIH ukončí veškeré obchodní činnosti v oblasti financování akvizic do dne 30. června 2014. Stávající portfolio bude postupně zlikvidováno do dne 30. června 2014.

4.2. Ukončení podnikání v oblasti financování nákupu nemovitostí

Banka FIH opustila oblast podnikání týkající se investičního nemovitého majetku ([1]) a ke dni 31. prosince 2013 ukončila činnost v této oblasti. Banka FIH neobnoví činnost v této oblasti podnikání, což znamená, že nebude poskytovat nové úvěry (kapitál) na financování investic do investičního nemovitého majetku v Dánsku, Švédsku, Německu či jakékoli jiné zemi ([2]).

4.3. Odprodej podnikání v oblasti soukromého vlastního kapitálu

Banka FIH odprodá své investice ve fondech soukromého kapitálu a jiné kapitálové investice v rozsahu, v jakém to povolují právní předpisy, a to co nejdříve, nejpozději však do 31. prosince 2016. Nebude-li odprodej do tohoto dne možný, budou investice zařazeny do postupné likvidace, což znamená, že nesmí být poskytnuto žádné financování ani nesmí dojít k obnovení investic ([3]). Ode dne vydání rozhodnutí se mimoto neuskuteční žádné nové soukromé kapitálové ani jiné investice *(s výjimkami uvedenými v poznámce pod čarou č. 3)*.

4.4. Hypoteční banka

Banka FIH nesmí mít na konci roku 2014 ve své struktuře hypoteční ústav a poté nesmí působit jako hypoteční banka.

5. **Opatření týkající se chování a správy a řízení společnosti**

5.1. Zákaz akvizic: Banka FIH nesmí nabývat žádné podíly v podnicích. To se vztahuje na podniky s vlastní právní formou a balíky aktiv, které představují oblast činnosti.

Činnosti, na něž se zákaz akvizic nevztahuje: Tento zákaz se nevztahuje na akvizice, které je třeba výjimečně provést k zachování finanční stability nebo v zájmu účinné hospodářské soutěže, pokud byly předem schváleny Komisí. Nevztahuje se rovněž na akvizice, které se uskuteční v rámci běžné bankovní praxe při řízení stávajících pohledávek vůči nezdravým podnikům, a na prodej a restrukturalizaci v rámci skupiny FIH Holding.

Výjimky, které nevyžadují předchozí souhlas Komise: Banka FIH může nabývat podíly v podnicích, pokud je kupní cena, kterou banka FIH za tuto akvizici uhradí, nižší než 0,01 % bilanční sumy banky FIH ke dni vydání rozhodnutí Komise a kumulativní kupní ceny uhrazené bankou FIH za všechny tyto akvizice během celého období restrukturalizace jsou nižší než 0,025 % bilanční sumy banky FIH ke dni vydání rozhodnutí Komise.

5.2. Zákaz agresivních obchodních praktik: Banka FIH se během doby provádění plánu restrukturalizace nesmí podílet na agresivních obchodních praktikách.

5.3. Vklady: Banka FIH nebude nabízet u vkladových produktů (zejména – mimo jiné – retailových vkladů v FIH Direct Bank) výhodnější úročení než dva její konkurenti s nejlepšími cenami na daném trhu.

Toto omezení neplatí, je-li podíl banky FIH na celkovém trhu vkladů menší než 5 % ([4]).

5.4. Reklama: Banka FIH nesmí použít prostředky poskytnuté v rámci opatření podpory nebo z nich plynoucí výhody pro účely reklamy. Její celkové roční výdaje na reklamu budou mimoto nižší než 1 milion EUR.

5.5. Zákaz vyplácení kupónů: Během období restrukturalizace nebude banka FIH provádět u kapitálových nástrojů žádné platby, pokud tyto platby nevyplývají z právní povinnosti, a nebude tyto nástroje splácet ani odkupovat bez předchozího souhlasu Komise. Kupóny z kapitálových nástrojů, které drží stát, mohou být vyplaceny, pokud tyto platby nevedou k výplatě kupónů ostatním investorům, jež by jinak nebyla povinná. Tento závazek týkající se nevyplácení kupónů během období restrukturalizace se nevztahuje na nově vydané nástroje (tj. nástroje vydané poté, co Komise s konečnou platností schválila plán restrukturalizace), pokud výplata kupónů z nově vydaných nástrojů nevytváří právní povinnost vyplatit kupóny z cenných papírů banky FIH, které existovaly v době přijetí rozhodnutí Komise o restrukturalizaci.

([1]) Definováno jako úvěry poskytnuté v souvislosti s financováním obchodů, kanceláří, bytových domů, skladů, předváděcích místností, výrobních závodů nebo podobných obchodních prostor, jsou-li poskytnuty společnosti, která nemá v těchto prostorách své sídlo za účelem vykonávání hlavní obchodní činnosti, nebo společnosti, která se specializuje na rozvoj nemovitostí.

([2]) Nevztahuje se na tyto případy: a) FIH Holding/FIH/jiné stávající nebo budoucí subjekty ve skupině FIH Holding odkoupí FSPF A/S (alternativně úvěrové portfolio společnosti FSPF A/S, nebo jeho část), b) má-li banka FIH smluvní/právní povinnost poskytnout takovýto úvěr, nebo je-li úvěr poskytnut v souvislosti s restrukturalizací/refinancováním/rekapitalizací/řešením týkajícím se dlužníků banky FIH nebo společnosti FSPF, nebo c) poradenské služby nezahrnující poskytování úvěrů.

([3]) To se nevztahuje na běžnou bankovní praxi (např. pokud banka FIH získá podíly prostřednictvím restrukturalizace dlužníků apod.), nebo pokud má banka FIH právní povinnost uskutečnit takovouto investici.

([4]) Podíl banky FIH na trhu je odvozen ze statistiky měnových finančních institucí dánské centrální banky (www.statistikbanken.dk/DNMIN). Vychází z celkové výše vkladů dánských rezidentů v dánském sektoru měnových finančních institucí v poměru k vkladům dánských rezidentů v bance FIH.

5.6. Zákaz vyplácení dividend: Veškeré dividendy vyplacené společnosti FIH Holding budou ponechány až do vypořádání dohody o koupi akcií resp. do konce období restrukturalizace podle toho, co nastane později. Společnost FIH Holding proto nesmí do doby konečného vypořádání dohody o kupní ceně rozdělovat finanční prostředky svým akcionářům formou dividend či jinak. Za účelem ponechání zisku ve skupině FIH Holding nesmí banka FIH vyplácet dividendy jiným subjektům kromě společnosti FIH Holding.

5.7. Omezení týkající se vlastnictví, která se vztahují na společnost FIH Holding: Společnost FIH Holding nesmí zastavit své podíly v bance FIH. Transakce se spřízněnými stranami se musí uskutečnit za tržních podmínek. Nesmí být přijato žádné rozhodnutí zhoršující úvěruschopnost nebo likviditu společnosti FIH Holding, jež by ohrozilo její schopnost zaplatit v případě potřeby zápornou pohyblivou kupní cenu.

Společnost FIH Holding může jako holdingová společnost vykonávat činnost pouze pro banku FIH a případné půjčky akcionářů nesmí být splaceny.

5.8. Odkup hybridních kapitálových nástrojů či jiných kapitálových nástrojů: Co se týká odkupu hybridních kapitálových nástrojů či jiných kapitálových nástrojů, které v bance FIH existovaly ke dni 2. března 2012, banka FIH bude dodržovat pravidla pro transakce týkající se kapitálu tier 1 a tier 2, jak jsou stanovena v MEMO/09/441 ze dne 8. října 2008 ([5]). Banka FIH bude každopádně před tím, než transakce týkající se kapitálu tier 1 a tier 2 oznámí na trhu, konzultovat Komisi.

6. **Snížení kapitálových požadavků**

Banka FIH poskytne protiplnění za opatření v souladu s IAC. Kromě jednorázové platby ve výši 310,25 milionu DKK + 37,5 milionu DKK × N/365, kde N je počet dní mezi 30. zářím 2013 a datem konečné platby, k níž podle dánských orgánů již došlo se dnem připsání 4. prosince 2013, banka FIH:

— každý rok od roku 2014 do roku 2020 nebo do roku následujícího po konečném vypořádání dohody o kupní ceně podle toho, co nastane dříve, zaplatí poplatek ve výši 12,1 milionu DKK ročně se dnem připsání 30. září (nebo v případě, není-li 30. září obchodním dnem, následující obchodní den). Konečný poplatek je třeba uhradit ke dni vypořádání dohody o kupní ceně a za období mezi předposlední platbou poplatku (ke dni 30. září) a vypořádáním dohody o kupní ceně a za první období od 4. prosince 2013 do 30. září 2014 se tento poplatek sníží podle zásady *pro rata temporis* (podle skutečného počtu dnů);

— sníží poplatky za správu a zajištění účtované společnosti FS Property Finance A/S na 0,05 % hodnoty portfolia nesplácených úvěrů ročně, a to se zpětným účinkem od 1. ledna 2013;

— uhradí společnosti FSC roční poplatek ve výši 47,2 milionu DKK, pokud orgán dohledu změní svůj postoj s ohledem na regulatorní kapitálové požadavky na úrovni holdingu, takže úvěrová kapacita banky FIH již nebude omezena kapitálovou pozicí společnosti FIH Holding. Použijí se data připsání a lhůty jako v první odrážce ([6]).

7. **Podávání zpráv**

7.1. Dánské království zajistí trvalé sledování úplného a řádného provádění plánu restrukturalizace a úplného a řádného plnění všech závazků uvedených v tomto souboru podmínek.

7.2. Dánské království bude Komisi předkládat pololetní zprávy o vývoji plánu restrukturalizace a výše zmíněných závazků, a to až do konce období restrukturalizace.

7.3. Do tří měsíců od konečného vypořádání transakce předloží Dánské království zprávu o náležitém vypořádání transakce, kterou vyhotovil externí autorizovaný účetní.

([5]) http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-09-441_en.htm

([6]) Je třeba uvést, že i) banka FIH již provedla jednorázovou platbu ve výši 310,25 milionu DKK + 37,5 milionu DKK × N/365, kde N je počet dnů mezi 30. zářím 2013 a datem konečné platby, k níž podle dánských orgánů došlo se dnem připsání 4. prosince 2013, a ii) zaplatila společnosti FS Property Finance A/S částku ve výši 61,7 milionu DKK jako částečné vrácení poplatků obdržených podle dohody o správě za rok 2012, k čemuž podle dánských orgánů došlo se dnem připsání 18. prosince 2013.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 29. dubna 2014

o státní podpoře SA.34825 (2012/C), SA.34825 (2014/NN), SA.36006 (2013/NN), SA.34488 (2012/C) (ex 2012/NN), SA.31155 (2013/C) (2013/NN) (ex 2010/N) poskytnuté Řeckem skupině Eurobank Group v souvislosti s rekapitalizací a restrukturalizací banky Eurobank Ergasias S.A.; podporou na restrukturalizaci ve prospěch banky Proton vytvořením a kapitalizací banky Nea Proton a dodatečnou rekapitalizací banky Nea Proton Helénským fondem finanční stability; řešením krizové situace banky Hellenic Postbank založením překlenovací banky

(oznámeno pod číslem C(2014) 2933)

(Pouze anglické znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2014/885/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala členské státy a jiné zúčastněné strany, aby v souladu s uvedenými ustanoveními podaly připomínky [1],

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1 POSTUPY TÝKAJÍCÍ SE SKUPINY EUROBANK GROUP [2] (DÁLE JEN „BANKA“ [3])

(1) Rozhodnutím ze dne 19. listopadu 2008 Komise schválila režim s názvem „Support Measures for the Credit Institutions in Greece“ („Opatření na podporu úvěrových institucí v Řecku“) („režim podpor pro řecké banky“), který měl zajistit stabilitu řeckého finančního systému. Režim podpor pro řecké banky umožňuje poskytovat podporu v rámci tří opatření, která jej tvoří, tedy rekapitalizačního opatření, záručního opatření a opatření týkajícího se úvěrů ve formě státních dluhopisů [4]. V květnu 2009 byla banka EFG Eurobank Ergasias S.A. [5] Řeckem rekapitalizována v rámci rekapitalizačního opatření.

(2) Ve 14. bodě odůvodnění rozhodnutí ze dne 19. listopadu 2008 se uvádí, že plán restrukturalizace týkající se příjemců rekapitalizačního opatření se oznámí Komisi.

(3) Dne 2. srpna 2010 řecké orgány předložily Komisi plán restrukturalizace podniku Eurobank Group. Komise tento plán a jeho následné aktualizace, jakož i doplňující informace předložené řeckými orgány zaevidovala jako věc SA.30342 (PN 26/2010) a následně věc SA.32789 (2011/PN).

---

[1] Rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2012 o státní podpoře SA. 34825 (2012/C) (ex 2012/NN), „Rekapitalizace banky EFG Eurobank Helénským fondem finanční stability“ (Úř. věst. C 359, 21.11.2012, s. 31), rozhodnutí Komise ze dne 26. července 2012 o státní podpoře SA. 34488 (2012/C) (ex 2012/NN), „Podpora ve prospěch podniku Nea Proton Bank vytvořením a kapitalizací podniku Nea Proton Bank“ (Úř. věst. C 357, 20.11.2012, s. 26), rozhodnutí Komise ze dne 6. května 2013 o státní podpoře SA. 31155 (ex 2013/C) (ex 2012/NN), „Státní podpora ve prospěch společnosti Hellenic Postbank S.A. prostřednictvím založení a kapitalizace překlenovací banky New Hellenic Postbank S.A.“ (Úř. věst. C 190, 29.6.2013, s. 70).

[2] Eurobank Ergasias S.A a všechny její dceřiné společnosti (řecké a jiné dceřiné společnosti a pobočky, jak bankovní, tak nebankovní).

[3] Pojem „banka“ odkazuje na skupinu Eurobank Group.

[4] Rozhodnutí Komise ze dne 19. listopadu 2008 o státní podpoře N 560/08 s názvem „Opatření na podporu úvěrových institucí v Řecku“ (Úř. věst. C 125, 5.6.2009, s. 6). Této podpoře bylo přiděleno číslo SA.26678 (N 560/2008). Tento režim byl následně prodloužen a pozměněn, jak je popsáno v poznámce pod čarou č. 6.

[5] Výroční valná hromada dne 29. června 2012 rozhodla, že změní název společnosti EFG Eurobank Ergasias S.A. na Eurobank Ergasias S.A.

(4) Bance byly opakovaně poskytnuty státní záruky za dluhové nástroje a úvěry ve formě státních dluhopisů v rámci režimu podpor pro řecké banky ([6]). Bance byla rovněž poskytnuta nouzová pomoc v oblasti likvidity se státní zárukou (dále jen „NPL se státní zárukou“).

(5) Dne 20. dubna 2012 poskytl Helénský fond finanční stability (dále jen „HFSF“) bance písemný závazek, že se bude podílet na plánovaném navýšení jejího základního kapitálu. Dne 28. května 2012 poskytl fond HFSF bance překlenovací rekapitalizaci ve výši 3 970 milionů EUR („první překlenovací rekapitalizace“).

(6) V květnu 2012 řecké orgány oznámily Komisi, že fond HFSF poskytl bance písemný závazek. Komise tento závazek zaevidovala jako neoznámenou podporu (věc SA.34825 (2012/NN)), protože dané opatření již bylo provedeno.

(7) Dne 27. července 2012 Komise zahájila formální vyšetřovací řízení týkající se první překlenovací rekapitalizace („rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou“) ([7]).

(8) V prosinci 2012 poskytl fond HFSF bance druhou překlenovací rekapitalizaci ve výši 1 341 milionů EUR („druhá překlenovací rekapitalizace“). Dne 21. prosince 2012 fond HFSF rovněž poskytl bance písemný závazek, že se bude podílet na navýšení jejího základního kapitálu a na konvertibilních kapitálových nástrojích, které budou vydány, a to celkovou částkou až 528 milionů EUR ([8]). Řecké orgány oznámily tato opatření Komise dne 27. prosince 2012.

(9) V květnu 2013 se fond HFSF na základě dohody z prosince 2012 podílel na navýšení základního kapitálu banky. Přeměnil první a druhou rekapitalizaci na vlastní kapitál a poskytl bance další kapitál v hodnotě 528 milionů EUR („jarní rekapitalizace v roce 2013“).

(10) Dne 19. prosince 2013 řecké orgány poskytly Komisi informace o podmínkách jarní rekapitalizace v roce 2013.

([6]) Dne 2. září 2009 Řecko oznámilo řadu změn opatření podpory a prodloužení režimu do 31. prosince 2009 a tyto změny a prodloužení byly schváleny dne 18. září 2009) (viz rozhodnutí Komise ze dne 18. září 2009 o státní podpoře N 504/09 „*Prodloužení a změna opatření podpory pro úvěrové instituce v Řecku*“ (Úř. věst. C 264, 6.11.2009, s. 3)). Dne 25. ledna 2010 Komise schválila druhé prodloužení opatření podpory, a to do 30. června 2010 (viz rozhodnutí Komise ze dne 25. ledna 2010 o státní podpoře N 690/09 „*Prodloužení opatření podpory pro úvěrové instituce v Řecku*“ (Úř. věst. C 57, 9.3.2010, s. 4)). Dne 30. června 2010 Komise schválila řadu změn opatření podpory a jejich prodloužení do 31. prosince 2010 (viz rozhodnutí Komise ze dne 30. června 2010 o státní podpoře N 260/10 „*Prodloužení opatření podpory pro úvěrové instituce v Řecku*“ (Úř. věst. C 238, 3.9.2010, s. 1)). Dne 21. prosince 2010 Komise schválila druhé prodloužení opatření podpory, a to do 30. června 2011 (viz rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2010 o státní podpoře N 31998/2010 (2010/N) „*Čtvrté prodloužení opatření podpory pro úvěrové instituce v Řecku*“ (Úř. věst. C 53, 19.2.2011, s. 1)). Dne 4. dubna 2011 Komise schválila změnu (viz rozhodnutí Komise ze dne 4. dubna 2011 o státní podpoře SA.32767 (11/N) „*Změna opatření podpory pro úvěrové instituce v Řecku*“ (Úř. věst. C 164, 2.6.2011, s. 5)). Dne 27. června 2011 Komise schválila prodloužení opatření podpory, a to do 31. prosince 2011 (viz rozhodnutí Komise ze dne 27. června 2011 o státní podpoře SA.33153 (11/N) „*Páté prodloužení opatření podpory pro úvěrové instituce v Řecku*“ (Úř. věst. C 274, 17.9.2011, s. 3)). Dne 6. února 2012 Komise schválila prodloužení opatření podpory, a to do 30. června 2012 (viz rozhodnutí Komise ze dne 6. února 2012 o státní podpoře SA.34149 (11/N) „*Šesté prodloužení opatření podpory pro úvěrové instituce v Řecku*“ (Úř. věst. C 101, 4.4.2012, s. 1)). Dne 6. července 2012 Komise schválila prodloužení opatření podpory, a to do 31. prosince 2012 (viz rozhodnutí Komise ze dne 6. července 2012 o státní podpoře SA.35002 (12/N) „*Prodloužení opatření podpory pro úvěrové instituce v Řecku*“ (Úř. věst. C 77, 15.3.2013, s. 12)). Dne 22. ledna 2013 Komise schválila prodloužení režimu záruk a režimu úvěrů ve formě dluhopisů, a to do 30. června 2013 (viz rozhodnutí Komise ze dne 22. ledna 2013 o státní podpoře SA.35999 (2012/N) „*Prodloužení režimu záruk a režimu úvěrů ve formě dluhopisů pro úvěrové instituce v Řecku*“ (Úř. věst. C 162, 7.6.2013, s. 3)). Dne 25. července 2013 Komise schválila prodloužení režimu záruk a režimu úvěrů ve formě dluhopisů, a to do 31. prosince 2013 (viz rozhodnutí Komise ze dne 25. července 2013 o státní podpoře SA.36956 (2013/N) „*Prodloužení režimu záruk a režimu úvěrů ve formě dluhopisů pro úvěrové instituce v Řecku*“, dosud nezveřejněno. Dne 14. ledna 2014 Komise schválila prodloužení režimu záruk a režimu úvěrů ve formě dluhopisů, a to do 30. června 2014 (viz rozhodnutí Komise ze dne 14. ledna 2014 o státní podpoře SA. 37958 (2013/N) - Řecko „*Prodloužení režimu záruk a režimu úvěrů ve formě dluhopisů pro úvěrové instituce v Řecku*“, dosud nezveřejněno.

([7]) Viz rozhodnutí Komise ze dne 27. července 2012 o státní podpoře SA. 34825 (2012/C), „Rekapitalizace banky EFG Eurobank Helénským fondem finanční stability“ (Úř. věst. C 359, 21.11.2012, s. 31).

([8]) Tisková zpráva HFSF, 24. prosince 2012, dostupný na: http://www.hfsf.gr/files/press_release_20121224_en.pdf

(11) Dne 31. března 2014 fond HFSF poskytl bance písemný závazek, že se bude podílet na plánovaném navýšení jejího základního kapitálu.

(12) Dne 16. dubna 2014 řecké orgány předložily Komisi konečný plán restrukturalizace banky („plán restrukturalizace"). Také Komisi oznámily, že se fond HFSF zavázal, že se plně zaručí za nadcházející rekapitalizaci banky. Ve stejný den poskytly také informace o nouzové pomoci v oblasti likvidity se státní zárukou. Uvedly, že hodlají bance nadále poskytovat podporu v oblasti likvidity, jakož i státní záruky za dluhové nástroje a úvěry ve formě státních dluhopisů v rámci režimu podpor pro řecké banky ([9]).

(13) Komise se se zástupci řeckých orgánů a banky několikrát setkala, jednala s nimi prostřednictvím telekonferencí a vedla s nimi elektronickou korespondenci.

(14) Řecko souhlasí s tím, že toto rozhodnutí bude výjimečně přijato pouze v anglickém jazyce.

1.2 POSTUP TÝKAJÍCÍ SE ZÍSKANÝCH PODNIKŮ

1.2.1 **Postup týkající se podniku Nea Proton Bank**

(15) Dne 26. července 2012 Komise přijala rozhodnutí o státní podpoře SA. 34488 (2012/C), „Podpora ve prospěch podniku Nea Proton Bank vytvořením a kapitalizací podniku Nea Proton Bank" ([10]) („rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton"). Uvedeným rozhodnutím Komise zahájila formální vyšetřovací řízení týkající se: i) pokrytí mezery ve financování ve výši 1 121,6 milionů EUR mezi aktivy a závazky banky Proton, které byly převedeny na banku Nea Proton, jež dosáhla 1 121,6 milionů EUR, z programu pro řešení problémů bank Řeckého fondu pro záruky za vklady a investice (HDIGF) a fondu HFSF; ii) vklad počátečního základního kapitálu do banky Nea Proton fondem HFSF ve výši 250 milionů EUR; a iii) vklad dodatečného základního kapitálu do banky Nea Proton fondem HFSF do ve výši 300 milionů EUR, která se v době, kdy bylo přijato rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton, očekávala. Komise vyzvala Řecko, aby předložilo připomínky a poskytlo jí veškeré informace, které by jí mohly pomoci daná opatření podpory posoudit. V oddíle 1 rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton bylo podrobně popsáno řízení s bankou Proton včetně řešení její krizové situace, založení banky Nea Proton, financování mezery ve financování a vklad počátečního základního kapitálu, kterou bance Nea Proton poskytl fond HFSF.

(16) Dne 1. srpna 2012 upsal fond HFSF v bance Nea Proton dodatečný základní kapitál a toto navýšení dosáhlo částky 230 milionů EUR.

(17) Dne 5. září 2012 Řecko předložilo připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton, které vypracovala Řecká banka (Bank of Greece) a fond HFSF.

(18) Dne 31. prosince 2012 upsal fond HFSF v bance Nea Proton další základní kapitál ve výši 35 milionů EUR.

(19) V květnu 2013 zahájil fond HFSF proces prodeje podniku Nea Proton Bank.

(20) Dne 12. července 2013 řecké orgány informovaly Komisi o tom, že banka hodlá získat banku Nea Proton. Komise odpověděla dne 15. července 2013.

(21) Dne 15. července 2013 banka podepsala s fondem HFSF závaznou dohodu o tom, že koupí 100 % akcií a hlasovacích práv banky Nea Proton za kupní cenu 1 EUR, a fond HFSF se zavázal, že banku Nea Proton před prodejem rekapitalizuje částkou 395 milionů EUR v hotovosti.

(22) Dne 29. července 2013 řecké orgány oznámily Komisi, že do banky Nea Proton byl vložen kapitálový vklad ve výši 395 milionů EUR.

([9]) Toto oznámení bylo zaevidováno pod číslem SA.34825 (2014/NN).
([10]) Úř. věst. C 357, 20.11.2012, s. 26.

1.2.2 **Postup týkající se banky New TT**

(23) Dne 6. května 2013 Komise přijala rozhodnutí o státní podpoře SA. 31155 (2013/C), „Státní podpora ve prospěch společnosti Hellenic Postbank S.A. prostřednictvím založení a kapitalizace překlenovací banky *New Hellenic Postbank S.A.*“ („rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT“) ([11]). Uvedeným rozhodnutím Komise zahájila formální vyšetřovací řízení týkající se: i) kapitálového vkladu fondu HFSF ve výši 500 milionů EUR do banky TT Hellenic Postbank S.A. („banka New TT“); ii) částky 4,1 miliardy EUR ([12]) vyčleněné na financování mezery ve financování ([13]), která vznikla převodem činností banky Hellenic Postbank S.A. („banka TT“) na banku New TT; iii) kapitálového vkladu Řecka ve výši 224,96 milionů EUR do banky TT ve formě preferenčních akcií v rámci režimu podpor pro řecké banky; a iv) zásahu fondu HGIGF ve výši 0,68 miliardy EUR ve prospěch aktiv banky T S.A. („banka T“), která byla převedena na banku TT. Komise vyzvala Řecko, aby předložilo připomínky a poskytlo veškeré informace, které by jí pomohly danou podporu na restrukturalizaci posoudit. V oddíle 1 rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT se podrobně popisuje řízení týkající se řešení krizové situace banky T prodejem bance TT a řešení krizové situace banky TT založením banky New TT.

(24) V červnu 2013 zahájil fond HFSF proces prodeje banky New TT.

(25) Dne 15. července 2013 řecké orgány informovaly Komisi o tom, že se fond HFSF rozhodl prodat banku New TT bance, a uvedly důvody tohoto rozhodnutí.

(26) Dne 15. července 2013 banka podepsala s fondem HFSF závaznou dohodu o tom, že koupí 100 % akcií a hlasovacích práv banky New TT.

(27) Dne 19. července 2013 Řecko předložilo připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT.

2. **POPIS**

2.1 BANKA A JEJÍ OBTÍŽE

2.1.1 **Obecný kontext řeckého bankovnictví**

(28) Jak je patrné z tabulky 1, řecký reálný hrubý domácí produkt („HDP“) klesl od roku 2008 do roku 2012 o 20 %. V důsledku toho čelily řecké banky rychle se zvyšující míře selhání u úvěrů poskytovaných řeckým domácnostem a společnostem ([14]). Tento vývoj měl nepříznivý dopad na výkonnost aktiv řeckých bank a byl příčinou vzniku kapitálových potřeb.

Tabulka 1

Reálný růst HDP v Řecku, 2008-2013

Řecko	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reálný růst HDP v %	– 0,2	– 3,1	– 4,9	– 7,1	– 6,4	– 4 (odhad)

Zdroj: Eurostat, dostupné online na adrese http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115

(29) Kromě toho Řecko v únoru 2012 provedlo výměnu dluhopisů se soukromým sektorem, známou jako zapojení soukromého sektoru („Private Sector Involvement“; „program PSI“). Do programu se zapojily řecké banky a v jeho průběhu řecká vláda nabídla stávajícím soukromým držitelům řeckých státních dluhopisů (dále jen „ŘSDL“) výměnou za stávající dluhopisy ŘSDL nové cenné papíry (včetně nových ŘSDL), cenné papíry vázané na HDP

([11]) Úř. věst. C 190, 29.6.2013, s. 70.

([12]) Mezera ve financování byla později znovu posouzena a podle rozhodnutí 11/1/21.5.2013 výboru pro opatření k řešení problémů bank při Řecké bance byla s konečnou platností stanovena na 3 732,6 milionů EUR.

([13]) Mezerou ve financování se rozumí rozdíl mezi hodnotou aktiv převedených na novou banku a nominální hodnotou převedených závazků.

([14]) Evropská komise – Generální ředitelství pro hospodářské a finanční záležitosti. *Druhý program hospodářské korekce pro Řecko*, s. 17, dostupný online na adrese: http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2012/pdf/ocp94_en.pdf

a obligace v rámci programu PSI vydané Evropským fondem pro finanční stabilitu (dále jen „EFSF“), a to s nominální slevou 53,5 % a delšími dobami splatnosti ([15]). Řecké orgány oznámily výsledky této výměny dluhopisů dne 9. března 2012 ([16]). V důsledku této výměny vznikly držitelům dluhopisů značné ztráty (Řecká banka je pro řecké banky odhadla v průměru na 78 % nominální částky starých dluhopisů ŘSDL) a kapitálové potřeby, které byly zpětně zavedeny do účetních závěrek řeckých bank za rok 2011.

Tabulka 2

Celkové ztráty hlavních řeckých bank v souvislosti s programem PSI (v milionech EUR)

Banky	Nominální částka ŘSDL	Nominální částka státních úvěrů	Celková nominální částka	Ztráta z ŘSDL u PSI	Ztráta ze státních úvěrů u PSI	Celková hrubá ztráta u PSI	Celková hrubá ztráta u PSI/ kmenový kapitál Tier 1 ([1]) (%)	Celková hrubá ztráta u PSI/celková aktiva (%)
NBG	13 748	1 001	14 749	10 985	751	11 735	161,0	11,0
Eurobank	7 001	335	7 336	5 517	264	5 781	164,5	7,5
Alpha	3 898	2 145	6 043	3 087	1 699	4 786	105,7	8,1
Piraeus	7 063	280	7 343	5 686	225	5 911	226,0	12,0
Postbank (TT Bank)	4 197	175	4 372	3 306	138	3 444	618,3	24,8
Nea Proton Bank	934	0	934	216	0	216	378,8	12,6

Zdroj: Řecká banka, Zpráva o rekapitalizaci a restrukturalizaci řeckého bankovnictví, prosinec 2012, s. 14.
([1]) Poměr kmenového kapitálu Tier 1 banky je jedním z poměrů předepsaného kapitálu, který je sledován orgánem dohledu podle směrnice o kapitálových požadavcích.

(30) Jelikož řecké banky čelily v důsledku programu PSI a pokračující recesi značnému nedostatku kapitálu, byly jim na základě Memoranda o hospodářské a finanční politice v rámci Druhého programu hospodářské korekce pro Řecko, které dne 11. března 2012 podepsaly řecká vláda, Evropská unie, Mezinárodní měnový fond (dále jen „MMF“) a Evropská centrální banka (dále jen „ECB“), poskytnuty prostředky na rekapitalizaci. Řecké orgány odhadly celkové potřeby týkající se rekapitalizace bank a náklady na vyřešení krizové situace bank, jež mají být financovány ze zmíněného programu, na 50 miliard EUR ([17]). Tato částka byla vypočtena na základě zátěžového testu provedeného Řeckou bankou za období od prosince 2011 do prosince 2014 („zátěžový test z roku 2012“), který se opíral o prognózy ztrát z úvěrů vypracované společností Blackrock ([18]). Prostředky na rekapitalizaci řeckých bank jsou dostupné prostřednictvím fondu HFSF. Tabulka 3 shrnuje výpočet kapitálových potřeb hlavních řeckých bank, jak vyplývají ze zátěžového testu z roku 2012.

Tabulka 3

Zátěžový test z roku 2012: kapitálové potřeby hlavních řeckých bank (v milionech EUR)

Banky	Referenční kmenový kapitál Tier 1 (prosinec 2011)	Celková hrubá ztráta v souvislosti s PSI prosinec 2011)	Rezervy týkající se PSI (červen 2011)	Prognózy hrubé kumulativní ztráty pro určení úvěrového rizika	Rezervy pro ztráty z úvěrů (prosinec 2011)	Interní tvorba kapitálu	Cílový kmenový kapitál Tier 1 (prosinec 2014)	Kapitálové potřeby
NBG	7 287	– 11 735	1 646	– 8 366	5 390	4 681	8 657	9 756

([15]) Viz oddíl II „Restrukturalizace řeckého státního dluhu“ Zprávy o rekapitalizaci a restrukturalizaci řeckého bankovnictví (*Report on the Recapitalisation and Restructuring of the Greek Banking Sector*), Řecká banka, prosinec 2012, dostupný online na adrese: http://www.bankofgreece.gr/BogEkdoseis/Report_on_the_recapitalisation_and_restructuring.pdf.
([16]) Tisková zpráva ministerstva financí ze dne 9. března 2012, dostupná online na adrese: http://www.pdma.gr/attachments/article/80/9%20MARCH%202012%20-%20RESULTS.pdf.
([17]) Viz poznámka pod čarou č. 14, s. 106.
([18]) Viz poznámka pod čarou č. 15.

Banky	Referenční kmenový kapitál Tier 1 (prosinec 2011)	Celková hrubá ztráta v souvislosti s PSI prosinec 2011)	Rezervy týkající se PSI (červen 2011)	Prognózy hrubé kumulativní ztráty pro určení úvěrového rizika	Rezervy pro ztráty z úvěrů (prosinec 2011)	Interní tvorba kapitálu	Cílový kmenový kapitál Tier 1 (prosinec 2014)	Kapitálové potřeby
Eurobank	3 515	– 5 781	830	– 8 226	3 514	2 904	2 595	5 839
Alpha	4 526	– 4 786	673	– 8 493	3 115	2 428	2 033	4 571
Piraeus	2 615	– 5 911	1 005	– 6 281	2 565	1 080	2 408	7 335
Postbank (TT Bank)	557	– 3 444	566	– 1 482	1 284	– 315	903	3 737
Nea Proton Bank	57	– 216	48	– 482	368	34	115	305

Zdroj: Řecká banka, Zpráva o rekapitalizaci a restrukturalizaci řeckého bankovnictví, prosinec 2012, s. 8.

(31) Podle Memoranda o hospodářské a finanční politice z března 2012 „bude bankám, které předloží životaschopné plány na získání kapitálu, umožněno požádat o státní podporu a tato podpora jim bude poskytnuta způsobem, který veřejný sektor motivuje k tomu, aby prováděl kapitálové investice, a tím minimalizuje zátěž daňových poplatníků“ ([19]). Podle Řecké banky byly životaschopné pouze čtyři největší banky (banka Eurobank, Řecká národní banka, banka Piraeus a banka Alpha) ([20]). Tyto banky obdržely v květnu 2012 od HFSF první rekapitalizaci.

(32) Domácí vklady v řeckých bankách poklesly kvůli recesi a politické nejistotě od konce roku 2009 do června 2012 celkem o 37 %. Tyto banky musely ve snaze udržet si vklady platit vyšší úrokové sazby. Náklady na vklady rostly, a tím se snižovalo čisté úrokové rozpětí bank. Vzhledem k tomu, že řeckým bankám byl odepřen přístup k velkoobchodním trhům financování, staly se zcela závislé na financování z Eurosystému ([21]), přičemž rostoucí podíl tohoto financování měl formu pomoci NPL poskytované Řeckou bankou. Částky, které tyto banky získaly, byly v druhé polovině roku 2012 obzvláště vysoké.

(33) Po volbách, které se konaly v červnu 2012, se stav vkladů začal opět zvyšovat. Od 31. prosince 2012 se celkové financování řeckých bank z Eurosystému snížilo.

(34) Dne 3. prosince 2012 řecké banky zahájily program zpětného odkupu nových dluhopisů ŘSDL obdržených v rámci programu PSI, a to za ceny, které se pohybovaly v rozmezí od 30,2 % do 40,1 % jejich nominální hodnoty ([22]). Do tohoto programu zpětného odkupu se zapojily řecké banky, čímž v jejich rozvahách vznikly další ztráty, protože účetní ztráta (tedy rozdíl mezi tržní a nominální hodnotou) zaúčtovaná v době, kdy probíhal program PSI, se stala konečnou a nezvratnou ([23]).

(35) V prosinci 2012 obdržely čtyři největší řecké banky od fondu HFSF druhou rekapitalizaci.

(36) Na podzim 2013 provedla Řecká banka nový zátěžový test, aby posoudila odolnost kapitálové pozice řeckých bank jak v rámci základního scénáře, tak scénáře nepříznivého.

(37) V červenci 2013 Řecká banka pověřila poradenskou společnost, aby provedla diagnostickou studii úvěrových portfolií všech řeckých bank. Tato poradenská společnost provedla prognózy ztrát z úvěrů (dále také „PZÚ“) u všech domácích úvěrových portfolií, jakož i u úvěrů, které nesou řecké riziko v zahraničních pobočkách a dceřiných společnostech, a to za dobu tří a půl let a za celou dobu čerpání úvěrů. Analýza formulovala prognózy ztrát z úvěrů v rámci dvou makroekonomických scénářů, tedy základního a nepříznivého scénáře. Prognózu ztrát z úvěrů u zahraničních úvěrových portfolií odhadla Řecká banka na základě výstupu od poradenské společnosti.

([19]) Viz poznámka pod čarou č. 14, s. 104.
([20]) Viz poznámka pod čarou č. 15.
([21]) Eurosystém tvoří Evropská centrální banka a centrální banky jednotlivých států, jedná se o centrální bankovní systém eurozóny.
([22]) Tisková zpráva ministerstva financí ze dne 3. prosince 2012, dostupná online na adrese: http://www.pdma.gr/attachments/article/248/Press%20Release%20-%20December%2003.pdf. Tímto zpětným odkupem vlastního dluhu za cenu, která byla výrazně nižší než nominální hodnota, se výrazně snížil řecký dluh.
([23]) Pokud by k takovému zpětnému odkupu nedošlo, tržní hodnota těchto dluhopisů by bývala mohla vzrůst v závislosti na vývoji tržních parametrů, např. úrokových sazeb a pravděpodobnosti, že Řecko nebude schopné splácet dluhy.

(38) Na základě posouzení prognóz ztrát z úvěrů, které provedla poradenská společnost, Řecká banka posoudila kapitálové potřeby, přičemž využila technickou podporu druhé poradenské společnosti.

(39) Klíčovými složkami posouzení kapitálových potřeb v rámci zátěžového testu z roku 2013 byly i) konsolidované prognózy ztrát z úvěrů ([24]) u úvěrových portfolií bank, a to jak pro řecké, tak zahraniční riziko, očištěné o stávající úvěrové rezervy, ii) odhadovaná provozní ziskovost bank v období od června 2013 do prosince 2016 na základě konzervativní úpravy plánů restrukturalizace, které byly Řecké bance předloženy v prvním čtvrtletí roku 2013. Tabulka 4 shrnuje výpočet konsolidovaných kapitálových potřeb hlavních řeckých bank v rámci základního scénáře pro zmíněný zátěžový test z roku 2013.

Tabulka 4

Zátěžový test z roku 2013: konsolidované kapitálové potřeby hlavních řeckých bank v rámci základního scénáře (v milionech EUR)

Banky	Referenční kmenový kapitál Tier 1 (červen 2013) (1)	Rezervy pro ztráty z úvěrů (červen 2013) (2)	PZÚ pro řecké riziko (3)	PZÚ pro zahraniční riziko ([1]) (4)	Interní tvorba kapitálu (5)	Zátěžový test – poměr kmenového kapitálu Tier 1 (prosinec 2016) (6)	Kapitálové potřeby (7)=(6)-(1)-(2)-(3)-(4)-(5)
NBG ([2])	4 821	8 134	– 8 745	– 3 100	1 451	4 743	2 183
Eurobank ([3])	2 228	7 000	– 9 519	– 1 628	2 106	3 133	2 945
Alpha	7 380	10 416	– 14 720	– 2 936	4 047	4 450	262
Piraeus	8 294	12 362	– 16 132	– 2 342	2 658	5 265	425
Attica	225	403	– 888	0	106	243	397
Panellinia	61	66	– 237	0	– 26	31	169

Zdroj: Řecká banka, Zátěžový text řeckého bankovnictví z roku 2013, březen 2014, s. 42.
([1]) Rezervy banky NBG pro ztráty z úvěrů k červnu 2013, pro forma prostředků bank FBB a Probank.
([2]) Rezervy Eurobanky pro ztráty z úvěrů k červnu 2013, pro forma prostředků bank New Hellenic Postbank a New Proton, které banka získala v srpnu 2013.
([3]) http://www.eurobank.gr/online/home/generic.aspx?id=323&mid=347&lang=en

(40) Dne 6. března 2013 Řecká banka oznámila výsledky zátěžového testu z roku 2013 a požádala banky, aby do poloviny dubna 2014 předložily plány získání kapitálu, které jim umožní pokrýt jejich kapitálové potřeby v rámci základního scénáře.

2.1.2 **Hospodářské činnosti banky**

(41) Banka poskytuje univerzální bankovní služby v Řecku a ve východní a jihovýchodní Evropě (Kypr, Rumunsko, Bulharsko, Srbsko a Ukrajina). Nabízí kompletní škálu bankovních a finanční produktů a služeb domácnostem a podnikům. Je aktivní v maloobchodním, podnikovém a soukromém bankovnictví, správě aktiv, pojištění, v pokladních operacích, na kapitálových trzích a poskytuje také další služby. Banka je zapsána v obchodním rejstříku v Řecku a její akcie jsou vedeny na burze v Aténách. Dne 31. prosince 2012 bylo v bance zaměstnáno celkem 17 427 lidí, přibližně polovina z nich v jižní a jihovýchodní Evropě, druhá polovina v Řecku ([25]).

(42) Banka se zapojila do programu PSI a provedla výměnu dluhopisů ŘSDL a státních úvěrů s nominální hodnotou 7 336 milionů EUR. Její celková zátěž související s programem PSI dosáhla přibližně 5 781 milionů EUR před zdaněním a byla v plném rozsahu zapsána do účetnictví za rok 2011 ([26]). Během programu zpětného odkupu, který proběhl v prosinci 2012, banka prodala nové dluhopisy ŘSDL, které získala v rámci programu PSI, s velkou slevou z nominální hodnoty. V důsledku tohoto prodeje jí vznikly ztráty u nových dluhopisů ŘSDL.

([24]) Včetně očekávaných ztrát z nových úvěrů v Řecku za období od června 2013 do prosince 2016.
([25]) http://www.eurobank.gr/online/home/generic.aspx?id=323&mid=347&lang=en
([26]) Viz tabulka 2.

(43) Klíčové údaje banky v prosinci 2010, prosinci 2011, prosinci 2012 a prosinci 2013 (konsolidované údaje) jsou uvedeny v tabulce 5.

Tabulka 5

Klíčové údaje Eurobanky, 2010, 2011, 2012 a 2013

Zisk a ztráta (v milionech EUR)	2010	2011	2012	2013 (zahrnuje New TT Bank a Nea Proton Bank od data jejich získání)
Čistý příjem z úroků	2 103	2 965	1 461	1 294
Celkový provozní příjem	2 730	2 226	1 755	1 587
Celkové provozní výdaje	– 1 280	– 1 123	– 1 052	– 1 071
Příjem před poskytnutím	1 450	1 103	703	516
Ztráty související s úvěrovým rizikem	– 1 273	– 1 328	– 1 655	– 1 920
Ztráty související s programem PSI		– 6 012	– 363	
Jiné ztráty		– 737	– 373	– 522
Čistý zisk/ztráta	84	– 5 496	– 1 440	– 1 157
Výběrové objemové údaje (v milionech EUR)	31. prosince 2010	31. prosince 2011	31. prosince 2012	31. prosince 2013 (zahrnuje New TT Bank a Nea Proton Bank)
Celkové úvěry a zálohy poskytnuté klientům	53 412	48 094	43 171	45 610
Celkové vklady	41 173	32 459	30 752	41 535
Celková aktiva	87 188	76 822	67 653	77 586
Celkový vlastní kapitál [1]	6 094	875	– 685	4 523

Zdroje: 2013: Finanční výsledky za rok 2013 – konsolidované finanční závěrky, s. 3 a 4: http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/EN%20Consol%20AR%202013.pdf; 2012 a 2011: Finanční výsledky za rok 2012 – konsolidované finanční závěrky, s. 3 a 4: http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/Annual%20Report%202012.pdf; 2010: Tisková zpráva EFG Eurobank, výsledky za celý rok 2011, s. 5 a 6: http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/Annual%20Report%20AQ2011.pdf

[1] Tyto částky vlastního kapitálu zahrnují pro roky 2010, 2011 a 2012 950 milionů EUR preferenčních akcií poskytnutých Řeckem v roce 2009; tyto částky nezahrnují dvě překlenovací rekapitalizace obdržené bankou v roce 2012 v částce 5 311 milionů EUR. Údaj o vlastním kapitálu k 31. prosinci 2013 zahrnuje rekapitalizaci z května 2013 (během které se dvě překlenovací rekapitalizace přeměnily na kmenové akcie).

(44) Z tabulky 5 je zřejmé, že kromě obrovských ztrát, které banka zanesla do účetnictví v důsledku účasti v programu PSI (5 781 milionů EUR ([27])), jí klesaly příjmy (mimo jiné kvůli vysokým nákladům spojeným se vklady), a naopak

([27]) Viz tabulka 2.

utrpěla vysoké a rostoucí ztráty ze znehodnocení úvěrových portfolií v Řecku i v zahraničí. Likvidní pozice banky byla silně zasažena odlivem vkladů a její poměr úvěrů k vkladům dosáhl k 31. prosinci 2011 148 %, zatímco 42 % její rozvahy bylo k tomuto datu financováno z Eurosystému.

(45) V rámci zátěžového testu za rok 2013, jehož výsledky byly oznámeny dne 6. března 2014, Řecká banka odhadla kapitálové potřeby banky na 2 945 milionů EUR v rámci základního scénáře. Tato částka byla očištěna o zmírňující opatření, to znamená, že se již předpokládalo, že banka provede zmírňující opatření ve formě odprodeje, který měl podle předpokladů přispět ke snížení jejích kapitálových potřeb.

(46) Aby pokryla identifikovanou kapitálovou potřebu ve výši 2 945 milionů EUR, banka navrhla, že posílí zmírňující opatření, která však celkově vygenerují pouze nepatrně vyšší částku, než při výpočtu kapitálových potřeb předpokládala Řecká banka. Tato zmírňující opatření zahrnují prodej dodatečných aktiv (prodej […] (*), prodej […] % v dceřiné pojišťovně a snížení účasti na činnostech v oblasti nemovitostí o 20 % do […]) ([28]).

(47) Jelikož pomocí těchto posílených zmírňujících opatření bylo možné pokrýt pouze velmi malou část identifikovaných kapitálových potřeb, akcionáři na mimořádné valné hromadě dne 12. dubna 2014 rozhodli, že přistoupí ke kapitálovému navýšení v hodnotě 2 864 milionů EUR. Toto navýšení má formu nabídky vlastního kapitálu bez předkupních práv (tzn. navýšení kapitálu se zrušením předkupních práv) mezinárodním investorům a rovněž formu veřejné nabídky v Řecku. Pokud by poptávka soukromých investorů k pokrytí celého navýšení kapitálu nestačila, fond HFSF pokryje rozdíl tím, že upíše zbývající nové akcie, a to s výhradou přeměny stávajících podřízených kapitálových nástrojů banky na akcie.

2.2 ZÍSKÁNÍ ŘECKÝCH BANKOVNÍCH ČINNOSTÍ BANKOU

(48) Dne 15. července 2013 banka podepsala s fondem HFSF dvě závazné dohody o tom, že koupí 100 % akcií a hlasovacích práv podniků Nea Proton Bank a New TT Bank.

2.2.1 **Získání banky Nea Proton**

Řešení krizové situace Proton Bank a Nea Proton Bank

(49) Dne 9. října 2011 Řecká banka podnikla kroky k vyřešení krizové situace banky Proton. Zrušila bance Proton licenci, a tím zahájila její likvidaci ([29]).

(50) Na návrh Řecké banky a na základě rozhodnutí ministra financí ([30]) byla založena banka Nea Proton, která sloužila jako dočasná úvěrová instituce a byly na ni převedeny všechny vklady (maloobchodní, bankovní a státní), síť poboček a vybraná aktiva (portfolia úvěrů a cenných papírů) banky Proton. Akciové pohledávky, podřízený dluh a vysoce rizikové úvěry zůstaly u banky Proton. Fond HFSF poskytl bance Nea Proton počáteční základní kapitál ve výši 250 milionů EUR ([31]) a byl jejím jediným akcionářem. Velikost počáteční rozvahy banky Nea Proton byla přibližně 3 miliardy EUR.

(51) Na konci roku 2011 dosáhla rizikově vážená aktiva ([32]) banky Nea Proton částky 1,2 miliardy EUR.

Získání banky Nea Proton bankou

(52) Řecký zákon o řešení problémů bank vyžaduje, aby fond HSFS odprodal své akcie v dočasné úvěrové instituci do dvou let od data, kdy bylo vydáno ministerské rozhodnutí, jímž se daná dočasná úvěrová instituce zřizuje ([33]). V souladu s tímto závazkem a podle Memoranda o hospodářské a finanční politice fond HFSF přistoupil k prodeji svých akcií v bance Nea Proton. Finanční poradce fondu HFSF se obrátil na řadu potenciálních investorů (včetně řeckých bank, zahraničních bank a finančních sponzorů), ale pouze dvě strany, banka a hedgeový fond ze Spojených států, předložily konečné nabídky. Pouze nabídka banky byla považována za nabídku, která vyhovuje průvodnímu dopisu (process letter) fondu HFSH, a tudíž za platnou.

(*) Důvěrné informace.

([28]) Počáteční plán získání kapitálu byl méně ambiciózní, banka např. plánovala, že si ponechá značný podíl v […] a zavázala se, že odprodá pouze […] % v dceřiné pojišťovně.

([29]) Rozhodnutí 20/3/9.10.2011 výboru pro úvěry a pojištění při Řecké bance.

([30]) Rozhodnutí ministra financí č. 9250/9.10.2011, kterým se zakládá dočasná úvěrová instituce s názvem „Nea Proton S.A." (řecký vládní věstník, FEK B' 2246/2011).

([31]) Počáteční základní kapitál byl na základě rozhodnutí ministra ze dne 9. října 2011 vyplacen ve dvou splátkách; 220 milionů EUR dne 9. října 2011 a 30 milionů EUR dne 3. února 2012. Viz HFSF, *Výroční finanční zpráva za období od 1.1.2012 do 31.12.2012*, srpen 2013, dostupná online na: http://www.hfsf.gr/files/hfsf_annual_report_2012_en.pdf

([32]) *Rizikově vážená aktiva* představují regulační souhrn, který měří rizikovou expozici finanční instituce, a orgány dohledu jej používají k monitorování kapitálové přiměřenosti finančních institucí.

([33]) Viz čl. 63E odst. 9 zákona č. 3601/2007.

(53) K 31. květnu 2013 dosáhla rizikově vážná aktiva banky Nea Proton částky 811 milionů EUR a její regulační kapitál částky – 203 milionů EUR. K témuž dni banka Nea Proton potřebovala celkovou rekapitalizaci ve výši 276 milionů EUR, aby dosáhla 9 % poměru kmenového kapitálu Tier 1. Banka zaplatila v hotovosti 1 EUR výměnou za 100 % akcií a hlasovacích práv banky Nea Proton. Banka požádala fond HFSF o rekapitalizaci banky Nea Proton částkou 395 milionů EUR, což jí - kromě 276 milionů EUR nutných k tomu, aby se poměr kapitálové přiměřenosti banky Nea Proton vrátil na úroveň 9 %, - umožnilo využít dalších 119 milionů EUR k vyrovnání dodatečných ztrát z úvěrů a očekávaných ztrát před zdaněním do roku 2016. Podle prodejních podmínek se fond HFSF zavázal, že pokryje kapitálové potřeby banky Nea Proton před dokončením transakce tím, že jí poskytne 395 milionů EUR v hotovosti.

2.2.2 **Získání podniku New TT Bank**

Řešení krizové situace TT Bank a New TT Bank

(54) Dne 18. ledna 2013 řecké orgány podnikly kroky k vyřešení krizové situace banky TT. Řecká banka zrušila bance TT licenci, a tím zahájila její likvidaci ([34]).

(55) Na návrh Řecké banky a na základě rozhodnutí ministra financí ([35]) byla založena banka New TT, která sloužila jako dočasná úvěrová instituce a byla na ni převedena aktiva (ve formě hotovosti, státních pokladničních poukázek, úvěrů, které nejsou v selhání, maloobchodních vkladů, centrálního financování a ŘSDL ([36])) v hodnotě 10,8 miliard EUR. V bance TT zůstala celková částka čistých aktiv ve výši 1,2 miliardy EUR: „ve formě“ akciových pohledávek, úvěrů v selhání, daňových pohledávek a závazků banky TT a různých druhů dávek a poplatků. Fond HFSF poskytl bance New TT základní kapitál ve výši 500 milionů EUR a byl jejím jediným akcionářem. Velikost počáteční rozvahy banky New TT po kapitálovém vkladu byla přibližně 15,1 miliardy EUR.

Získání New TT Bank bankou

(56) V rámci závazků plynoucích z Memoranda o hospodářské a finanční politice přistoupil fond HFSF k prodeji svých akcií v bance New TT. Tímto způsobem také splnil svůj závazek odprodat své akcie v této dočasné úvěrové instituci do dvou let od data jejího vzniku. Finanční poradce fondu HFSF se obrátil na širokou škálu potenciálních investorů včetně řeckých bank, zahraničních bank a finančních sponzorů. Pouze čtyři největší řecké banky předložily konečné nabídky a upřednostněna byla nabídka banky.

(57) Banka souhlasila, že za nákup banky New TT zaplatí celkem 681 milionů EUR ve formě nově vydaných kmenových akcií. Podle dohody o upsání byla počáteční částka zaplacená bankou podrobena dalším úpravám na základě hodnocení čisté hodnoty aktiv ([37]).

(58) Následně akcionáři banky na mimořádné valné hromadě dne 26. srpna 2016 schválili navýšení základního kapitálu banky o 425 625 000 EUR vydáním 1 418 750 000 nových kmenových akcií ([38]), přičemž každá z nich měla nominální hodnotu 0,3 EUR a nabídková cena byla 0,48 EUR. Navýšení kapitálu bylo fondem HFSF upsáno v plném rozsahu formou příspěvku v podobě věcného plnění. Příspěvek v podobě věcného plnění měl formu všech akcií banky New TT vlastněných fondem HFSF v celkové hodnotě 681 milionů EUR. Po této transakci vzrostla účast fondu HFSF v bance z 93,5 % na 95,2 %.

2.3 OPATŘENÍ PODPORY

(59) Banka využila opatření na podporu kapitálu A, B1, B2, B3, B4 a C a opatření na podporu likvidity L1 a L2. Banky Proton a Nea Proton využily opatření: Pr1, Pr2 Pr3, NP1, NP2 a NP3. Banky T, TT a New TT využily opatření T, TT, NTT1 a NTT2.

([34]) Rozhodnutí 7/3/18.1.2013 výboru pro opatření k řešení problémů bank při Řecké bance.

([35]) Rozhodnutí ministra financí č. 2124/B95/18.1.2013, kterým se zakládá dočasná úvěrová instituce s názvem „New TT Hellenic Postbank S.A.“ (řecký vládní věstník, FEK B’ 74/2013).

([36]) Příloha 1, čl. 1 ιγ odst. 13 ministerského rozhodnutí 2124/B95/2013.

([37]) Společnost Deloitte provedla posouzení čisté hodnoty aktiv banky New TT k 30. srpnu 2013 a dne 15. listopadu 2013 vyplatil fond HFSF bance částku 54,9 milionů EUR v hotovosti, jak je uvedeno ve zprávě o činnostech Helénského fondu finanční stability v období od července do prosince 2013, s. 2, dostupné online na adrese: http://www.hfsf.gr/files/HFSF_activities_Jul_2013_Dec_2013_en.pdf

([38]) Konečný počet akcií obdržených od fondu HFSF byl určen na základě objemem vážené průměrné ceny akcií banky na aténské burze za dobu deseti pracovních dní před datem, kdy se konala mimořádná valná hromada (s minimálním počtem 1 418 750 000 akcií). Viz poznámka pod čarou č. 31.

2.3.1 **Opatření podpory poskytnutá bance v rámci režimu podpor pro řecké banky**

(60) Banka získala několik forem podpory v rámci režimu podpor pro řecké banky, v rámci rekapitalizačního opatření, záručního opatření a opatření týkajícího se úvěrů ve formě státních dluhopisů.

2.3.1.1 *Státní podpora v oblasti likvidity poskytnutá v rámci záručního opatření a opatření týkajícího se úvěrů ve formě státních dluhopisů (opatření L1)*

(61) Banka získala a nadále přijímá podporu v rámci záručního opatření a opatření týkajícího se úvěrů ve formě státních dluhopisů. Tato podpora se v tomto rozhodnutí bude dále označovat jako „opatření L1". K 30. listopadu 2013 ([39]) dosáhly záruky poskytnuté bance částky přibližně 13,9 miliard EUR. K uvedenému datu neexistovaly žádné nesplacené úvěry ve formě státních dluhopisů poskytnuté bance. K 15. dubnu 2011 banka obdržela úvěry ve formě státní dluhopisů ve výši 1 737 milionů EUR a v rámci režimu podpor pro řecké banky jí byly poskytnuty státní záruky ve výši 13,6 miliard EUR.

(62) V plánu restrukturalizace banky, který řecké orgány dne 16. března předložily Komisi, tyto orgány naznačily, že hodlají pokračovat v poskytování záruk a půjčování státních dluhopisů v rámci režimu během celého období restrukturalizace.

2.3.1.2 *Státní rekapitalizace poskytnutá v rámci rekapitalizačního opatření, které je součástí režimu podpor pro řecké banky (opatření A)*

(63) V květnu 2009 obdržela banka kapitálový vklad ve výši 950 milionů EUR ([40]) (opatření A) v rámci rekapitalizačního opatření, které je součástí režimu podpor pro řecké banky. Tento kapitálový vklad se rovnal přibližně 2 % rizikově vážených aktiv, jimiž banka tehdy disponovala.

(64) Rekapitalizace měla formu preferenčních akcií upsaných Řeckem s kuponem ve výši 10 % a pětiletou dobou splatnosti. V roce 2010 byla doba trvání preferenčních akcií prodloužena a jejich protiplnění se zvýšilo. Pokud by po tomto okamžiku preferenční akcie nebyly uhrazeny do pěti let od jejich vydání a na valné hromadě by akcionáři nepřijali ohledně uhrazení těchto akcií žádné rozhodnutí, řecký ministr financí zvýší kupon o 2 % ročně, a to na kumulativním základě (to znamená, že kupon dosáhne za šest let 12 %, za sedm let 14 % atd.).

2.3.2 **Nouzová pomoc v oblasti likvidity se státní zárukou (opatření L2)**

(65) Nouzová pomoc v oblasti likvidity představuje výjimečné opatření, které umožňuje solventní finanční instituci, která čelí dočasným problémům s likviditou, obdržet financování z Eurosystému, aniž by taková operace byla součástí jednotné měnové politiky. Úroková sazba, kterou taková finanční instituce za pomoc NPL platí, je o […] bazických bodů vyšší než úrok, který platí za běžné refinancování centrální bankou.

(66) Za program NPL odpovídá Řecká banka, což znamená, že veškeré náklady a rizika související s poskytováním nouzové pomoci v oblasti likvidity nese Řecká banka ([41]). Řecko poskytlo Řecké bance státní záruku, která se vztahuje na celkovou částku pomoci NPL, kterou Řecká banka poskytla. Přijetí čl. 50 odst. 7 zákona 3943/2011, kterým se změnil čl. 65 odst. 1 zákona 2362/1995, umožnilo ministru financí poskytnout jménem státu Řecké bance záruky s cílem ochránit pohledávky Řecké banky vůči úvěrovým institucím. Banky, jimž byla poskytnuta nouzová pomoc v oblasti likvidity, musejí státu zaplatit poplatek za záruku ve výši […] bazických bodů.

(67) K 31. prosinci 2011 banka obdržela pomoc NPL se státní zárukou ve výši 14,95 miliard EUR ([42]), k 31. prosinci 2012 banka obdržela pomoc NPL se státní zárukou ve výši 12 miliard EUR.

2.3.3 **Opatření podpory poskytnutá bance prostřednictvím fondu HFSF**

(68) Od roku 2012 poskytl fond HFSF bance několik opatření na podporu kapitálu. Tabulka 6 uvádí přehled těchto opatření podpory.

([39]) Podle zprávy o fungování záručních opatření a opatření týkajících se úvěrů ve formě státních dluhopisů, kterou předložilo ministerstvo financí dne 13. prosince 2013.

([40]) 950 milionů EUR je částka očištěná o výdaje. Částka dosáhla 950,125 milionů EUR. Viz *Výroční finanční zpráva za rok, který skončil 31. prosince 2009*, Eurobank, s. 6, dostupná online na adrese: http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/REPORTSITE%202009Final1.pdf.

([41]) Podle dopisu Řecké banky ze dne 7. listopadu 2011, „se záruky vztahují na celkovou částku nouzové pomoci v oblasti likvidity".

([42]) Informace poskytnuté Řeckou bankou dne 7. dubna 2014.

Tabulka 6

Opatření na podporu kapitálu poskytnutá bance prostřednictvím fondu HFSF

	1. překlenovací rekapitalizace - květen 2012 (v milionech EUR)	2. překlenovací rekapitalizace - prosinec 2012 (v milionech EUR)	Písemný závazek – prosinec 2012 (v milionech EUR)	Jarní rekapitalizace 2013 - květen 2013 (v milionech EUR)	Rekapitalizační závazek – duben 2014 (v milionech EUR)
Opatření	B1	B2	B3	B4	C
Částka (v milionech EUR)	3 970	1 341	528	5 839	2 864

2.3.3.1 *První překlenovací rekapitalizace (opatření B1)*

(69) 15. až 32. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Eurobank obsahují podrobný popis první překlenovací rekapitalizace, k níž došlo v květnu 2012 (opatření B1). Souvislosti a hlavní rysy uvedeného opatření jsou vymezeny v tomto oddíle.

(70) Dne 20. dubna 2012 poskytl fond HFSF bance písemný závazek, že se bude podílet na plánovaném navýšení základního kapitálu banky částkou ve výši až 4,2 miliardy EUR.

(71) V souladu s ustanoveními o překlenovací rekapitalizaci v zákoně č. 3864/2010, jímž se zřizuje fond HFSF („zákon o fondu HFSF"), fond HFSF v rámci opatření B1 dne 28. května 2013 převedl na banku dluhopisy nástroje EFSF (Evropský nástroj finanční stability) v hodnotě 3,97 miliard EUR. Dluhopisy EFSF převedené na banku byly obligace EFSF s pohyblivou sazbou s dobami splatnosti o délce šest a deset let a byly vydány dne 19. dubna 2012. Komise již ve 48. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Eurobank uvedla, že „*překlenovací kapitalizace dokončená dne 28. května 2012 je provedením závazné povinnosti uvedené v písemném závazku, a je tak pokračováním téže podpory*". Obě částky stanovené v písemném závazku a v první překlenovací rekapitalizaci vypočítala Řecká banka tak, aby zaručila, že banka dosáhne k 31. prosinci 2011, tedy k datu zpětného zanesení překlenovací rekapitalizace do účetnictví banky, celkového kapitálového poměru ve výši 8 %. Jak je patrné z tabulky 3, opatření B1 se vztahovalo pouze na omezenou část celkových kapitálových potřeb určených při zátěžovém testu v roce 2012. Banka měla získávat kapitál prostřednictvím budoucího navýšení kapitálu a překlenovací rekapitalizace měla pouze zachovat způsobilost banky pro financování z ECB do doby, než dojde ke zmíněnému navýšení kapitálu.

(72) Pro období mezi datem první překlenovací rekapitalizace a datem přeměny první překlenovací rekapitalizace na kmenové akcie a jiné konvertibilní finanční nástroje dohoda o předběžném upsání mezi bankou a fondem HFSF stanovila, že banka musí zaplatit fondu HFSF roční poplatek ve výši 1 % z nominální hodnoty obligací EFSF a že veškeré platby kuponů a úroků z obligací EFSF za toto období se budou počítat jako dodatečný kapitálový příspěvek ze strany fondu HFSF ([43]).

2.3.3.2 *Druhá překlenovací rekapitalizace (opatření B2)*

(73) Na podzim roku 2012 zanesla banka do účetnictví další ztráty. Její kapitál tudíž opět klesl pod úroveň minimálních kapitálových požadavků, jejichž splnění je nutné, aby banka byla způsobilá pro refinancování z banky ECB.

(74) Proto bylo nezbytné provést druhou překlenovací rekapitalizaci. Dne 21. prosince 2012 fond HFSF provedl druhou překlenovací rekapitalizaci ve výši 1 341 milionů EUR (opatření B2), která byla opět uhrazena převodem dluhopisů EFSF na banku.

2.3.3.3 *Písemný závazek z 21. prosince 2012 (opatření B3)*

(75) Kromě druhé překlenovací rekapitalizace poskytl fond HFSF dne 21. prosince 2012 bance písemný závazek, že se bude podílet na navýšení jejího základního kapitálu a na konvertibilních kapitálových nástrojích, které budou vydány, celkovou částkou až 528 milionů EUR (opatření B3).

(76) Celková částka dvou překlenovacích rekapitalizací (opatření B1 a B2) a dodatečná částka, k jejímuž poskytnutí se fond HFSF zavázal v prosinci 2012 (opatření B3), znamenaly, že se fond HFSF zavázal pokrýt celkové kapitálové potřeby určené při zátěžovém testu v roce 2012 (5 839 milionů EUR ([44])).

([43]) Dohoda o předběžném upsání stanovila: „Skutečné riziko splatné bance zahrnuje dluhopisy EFSF a platby kupónů a úroků z dluhopisů EFSF za období od vydání dluhopisů do konverze zálohy na základní kapitál a jiné konvertibilní finanční nástroje, jak je stanoveno v dohodě."

([44]) Viz tabulka 3.

2.3.3.4 *Jarní rekapitalizace v roce 2013 (opatření B4)*

(77) Dne 30. dubna 2013 akcionáři na valné hromadě schválili navýšení základního kapitálu banky o částku 5 839 milionů EUR („jarní rekapitalizace v roce 2013“). Banka tudíž vydala 3 789 317 357 nových akcií s nominální hodnotou 0,30 EUR za cenu 1,54 EUR za akcii.

(78) Ve stejný den akcionáři na valné hromadě také rozhodli, že celou částku kapitálu poskytne fond HFSF a bude uhrazena ve věcných příspěvcích ve formě dluhopisů EFSF.

(79) Fond HSFS proto v květnu 2013 poskytl bance celkový vklad ve výši 5 839 milionů EUR ve formě kmenových akcií (opatření B4). Tato částka se rovná součtu opatření B1, B2 a B3.

(80) Prostřednictvím jarní rekapitalizace v roce 2013 byly první a druhá překlenovací rekapitalizace přeměněny na rekapitalizaci trvalou a byla splněn závazek poskytnout dodatečnou kapitálovou podporu (opatření B3).

(81) Cena nových akcií byla stanovena na 50 % průměrné ceny odpovídající burzovnímu kurzu za posledních 50 obchodních dnů před stanovením ceny nabídky vážené podle příslušných objemů obchodu. V důsledku opačného štěpení akcií, o němž rozhodli akcionáři na valné hromadě dne 30. dubna 2012 ([45]), byla cena nových akcií stanovena na 1,54 EUR za akcii.

(82) Bezprostředně po jarní rekapitalizaci v roce 2013 se fond HFSF stal hlavním akcionářem banky s podílem ve výši 98,56 %. Avšak poté, co banka dokončila další řízení závazků, tento podíl v červnu 2013 klesl na 93,55 % (viz oddíl 2.4.5). V srpnu 2013 banka vydala fondu HFSF nové akcie za účelem nákupu banky New TT, a podíl HFSF tak vzrostl na 95,23 % ([46]).

2.3.3.5 *Rekapitalizační závazek z roku 2014 (opatření C)*

(83) Dne 6. března 2014 Řecká banka oznámila výsledky zátěžového testu, který byl proveden v druhém pololetí roku 2013. Řecká banka uvedla, že v rámci základního scénáře by kapitálové potřeby banky na období let 2014–2016 dosáhly částky 2 945 milionů EUR.

(84) Dne 31. března 2014 zaslal fond HFSF bance dopis, v němž uvedl, že hodlá a je schopen pojistit jakékoli navýšení základního kapitálu, které se provede na základě zákona č. 3864/2010 o HFSF ve znění z 30. března 2014 a které je nutné k tomu, aby byly uspokojeny kapitálové potřeby určené během zátěžového testu. Zákon o fondu HFSF stanoví, že pokud je poptávka soukromých investorů za cenu určenou na valné hromadě HFSF na základě dvou nezávislých scénářů na konci upisovacího období nedostatečná, fond HFSF upíše veškeré zbývající akcie s výhradou předchozí přeměny stávajícího podřízeného kapitálového nástroje banky na akcie, jak je uvedeno v článku 6a.

(85) Dne 12. dubna 2014 akcionáři na mimořádné valné hromadě schválili navýšení základního kapitálu o 2 864 milionů EUR podle zákona o fondu HFSF a uvedli, že nabídková cena nemůže být nižší než nominální cena 0,30 EUR za akcii a minimální cena, kterou stanoví fond HFSF ([47]).

(86) V souladu se zákonem o fondu HFSF fond HFSF jmenoval dva nezávislé poradce, aby určili hodnotu banky. Dne 10. dubna 2014 tito dva poradci dokončili svoji práci a každý z nich vymezil rozpětí hodnoty banky. Tato dvě rozpětí se do značné míry překrývají. Na základě těchto hodnocení valná hromada fondu HFSF dne 14. dubna 2014 stanovila cenu, která odpovídá minimální ceně, za kterou lze nabízet nové akcie banky investorům, a ceně, která zajistí nabízené akcie, bude-li to nutné ([48]). Dne 15. dubna 2014 schválila valná hromada nabídku předloženou konsorciem investorů, podle níž mají být upsány nové akcie v hodnotě 1,3 miliardy EUR za cenu 0,30 EUR za akcii („hlavní investor“ ([49]) ([50])).

([45]) Oznámení Eurobanky ze dne 30. dubna 2013 o usneseních mimořádné valné hromady akcionářů banky ze dne 30. dubna 2013, dostupné online na adrese: http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ%20ΕΓΣ%2030 %204 %202013_ENG(FINAL).pdf
([46]) Viz 57. bod odůvodnění.
([47]) http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/EGM_12042014_RESOLUTIONSVOTING_RESULTS_ENG(FINAL).pdf
([48]) http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/Press_Release_Capital_increase_ENG_(04042014)_FINAL.pdf
([49]) http://www.hfsf.gr/files/press_release_20140415_en.pdf
([50]) http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/Press_Release_Commitment_Letter_ENG.pdf

(87) Dne 24. dubna 2014 Eurobanka oznámila začátek tvorby portfolia (book building) za cenu v rozmezí od 0,30 do 0,33 EUR ([51]). Bude-li poptávka po pokrytí celých 2 864 milionů EUR za cenu vyšší než 0,30 EUR dostatečná, hlavní investor bude muset svoji cenu zvýšit nebo zrušit své objednávky, a v takovém případě obdrží vyrovnávací poplatek. Bude-li poptávka soukromých investorů (včetně investora hlavního) po pokrytí celých 2 864 milionů EUR za cenu 0,30 EUR dostatečná, hlavní investor obdrží přednostní příděl. Pokud bude poptávka za cenu 0,30 EUR nedostatečná (včetně poptávky ze strany hlavního investora), přemění se podřízený dluh na nové akcie. Jak stanoví zákon o fondu HFSF, všechny akcie neupsané po přeměně podřízeného dluhu upíše fond HFSF za stejnou cenu, tedy za 0,30 EUR za akcii.

2.3.4 **Opatření podpory pro získané podniky**

2.3.4.1 *Opatření podpory ve prospěch podniků Proton Bank a Nea Proton Bank*

(88) Od roku 2008 využily banky Proton a Nea Proton několik opatření podpory. Tabulka 7 uvádí přehled těchto opatření podpory.

Tabulka 7

Přehled opatření na podporu kapitálu poskytnutých bankám Proton a Nea Proton

Příjemce podpory	Opatření	Povaha podpory	Subjekt, který podporu poskytl	Datum vyplacení	Částka (v milionech EUR)
Činnosti banky Proton	Pr1	Kapitál v rámci rekapitalizačního opatření: preferenční akcie řeckého státu	stát	květen 2009	80
	Pr2	Půjčování řeckých státních cenných papírů v rámci řeckého opatření týkajícího se úvěrů ve formě státních dluhopisů	stát	duben 2009	78
	Pr3	Státní záruka pro vydané dluhopisy v rámci řeckého záručního opatření	stát	červenec 2010	149,4
Činnosti banky Nea Proton	NP1 Mezera ve financování z PB na NPB	Financování mezery ve financování z PB na NPB (část 1)	HDIGF	9.10.2011	862
		Po dokončení výpočtu mezery ve financování bude financován zůstatek v mezeře ve financování z PB na NPB (část 2)	HFSF	14.5.2012	259,6
		Celková částka NP1			**1 121,6**
	NP2 Injekce základního kapitálu do NPB v letech 2011 a 2012	Počáteční základní kapitál	HFSF	9.10.2011	220
		Počáteční základní kapitál	HFSF	3.2.2012	30
		Celkový počáteční kapitál			*250*
		Dodatečný základní kapitál	HFSF	1.8.2012	230
		Dodatečný základní kapitál	HFSF	31.12.2012	35
		Celkový dodatečný kapitál			*265*
		Celková částka NP2			**515**
	NP3 Rekapitalizace před prodejem Eurobance	Základní kapitál	HFSF	28.8.2013	395

([51]) http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/PRICE_RANGE_ENG_FINAL.pdf

2.3.4.1.1 Opatření podpory ve prospěch banky Proton

i) Státní rekapitalizace banky Proton (opatření Pr1)

(89) V květnu 2009 Řecko vložilo do banky Proton 80 milionů EUR, což se rovnalo přibližně 4,6 % jejích tehdejších rizikově vážených aktiv. Tato kapitálová injekce se provedla v rámci rekapitalizačního opatření, které je součástí režimu podpor pro řecké banky. Rekapitalizace měla formu preferenčních akcií.

ii) Státní podpora v oblasti likvidity ve prospěch banky Proton (opatření Pr2 a Pr3)

(90) Banka Proton rovněž využila opatření podpory v rámci záručního opatření a opatření týkajícího se úvěru ve formě státních dluhopisů, která jsou součástí řeckého režimu podpor pro banky. V dubnu 2009 banka Proton obdržela řecké státní cenné papíry v hodnotě 78 milionů EUR (opatření Pr2) a v červenci 2010 obdržela státní záruku za vydané dluhopisy v nominální hodnotě 149,4 milionů EUR (opatření Pr3). V den řešení krizové situace byly na banku Nea Proton převedeny dluhopisy se státní zárukou, ale 5. ledna 2012 byly zrušeny. Splatnost cenných papírů řecké vlády uplynula v prosinci 2011 a tyto cenné papíry nebyly obnoveny.

2.3.4.1.2 Opatření podpory ve prospěch banky Nea Proton

i) Pokrytí mezery ve financování banky Nea Proton ve výši 1 121,6 milionů EUR (opatření NP1)

(91) V souvislosti s řešením krizové situace banky Proton řecké orgány zjistily, že v bance Nea Proton existuje mezera ve financování. V souladu s rozhodnutím Řecké banky ze dne 9. října 2011 byla z programu pro řešení problémů bank Řeckého fondu pro záruky za vklady a investice (HDIGF) v prosinci 2011 vyplacena bance Nea Proton částka 862 milionů EUR. Poté, co Řecká banka 19. ledna 2012 dokončila výpočet mezery ve financování a došla k částce 1 121,6 milionů EUR, fond HFSF v souladu s rozhodnutím Řecké banky ze dne 9. dubna 2012 ([52]) vyplatil ([53]) dne 14. května 2012 zbývající částku ve výši 259,6 milionů EUR. Díky programu fondů HDIGF a HFSF pro řešení problémů bank tak byla zmíněná mezera ve financování odstraněna.

ii) Kapitálové vklady fondu HSFS do banky Nea Proton v letech 2011 a 2012 (opatření NP2)

(92) Fond HFSF poskytl bance Nea Proton státní podporu ve formě počátečního základního kapitálu (kmenových akcií) ve výši 250 milionů EUR, která byla vyplacena ve dvou tranších dne 9. října 2011 a 3. února 2012.

(93) Podle aktualizovaného plánu restrukturalizace banky Nea Proton, který byl předložen 16. července 2012 a představoval nejnovější verzi plánu, jenž byl Komisi sdělen v době rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton, banka Nea Proton potřebovala dodatečný kapitál ve výši 300 milionů EUR. Dodatečný kapitál byl požadován zčásti proto, že banka Nea Proton utrpěla ztráty v důsledku účasti v programu PSI (ztráty ze znehodnocení dosáhly za rok 2011 částky 146,5 milionů EUR ve vztahu k dluhopisům ŘSDL a ztráty z dodatečného zhoršení ve výši 22 milionů EUR byly zaneseny do výsledků za první čtvrtletí roku 2012). Banka Nea Proton potřebovala dodatečný kapitál také proto, že se od roku 2011 do roku 2016 zvýšily provizní poplatky a tyto poplatky byly vyšší, než jak se předpokládalo v době, kdy byla banka Nea Proton založena.

(94) Podle aktualizovaného plánu restrukturalizace banky Nea Proton, který byl předložen 16. července 2012, měly mít tyto předpokládané kapitálové potřeby formu očekávané kapitálové injekce ve výši 285 milionů EUR v roce 2012 a očekávané kapitálové injekce ve výši 15 milionů EUR v roce 2014. Ve skutečnosti nakonec fond HFSF poskytl bance Nea Proton dne 1. srpna 2012 injekci ve výši 230 milionů EUR a 31. prosince 2012 injekci ve výši 35 milionů EUR.

iii) Kapitálové vklady fondu HFSF do banky Nea Proton před prodejem banky Eurobance (opatření NP3)

(95) Podle prodejní smlouvy z 15. července 2013 se fond HFSF již dříve zavázal, že bance Nea Proton poskytne vklad ve výši 395 milionů EUR ([54]). Fond HFSF zaplatit částku 395 milionů EUR dne 28. srpna 2013.

2.3.4.2 *Opatření podpory ve prospěch banky New TT*

(96) Bankám T Bank, TT Bank a New TT Bank byla od roku 2008 poskytnuta řada opatření podpory. Tabulka 8 uvádí přehled těchto opatření podpory.

([52]) Rozhodnutí 2/3/9.4.2012 výboru pro opatření k řešení problémů bank při Řecké bance.
([53]) Zbývající částku uhradil HFSF, neboť podle čl. 9 odst. 12 zákona 4051/2012 HFSF nahradil dne 29. února 2012 HDIGT v jeho roli spočívající v pokrytí mezery ve financování.
([54]) Viz 53. bod odůvodnění.

Tabulka 8

Přehled opatření podpory pro banky T a TT

Příjemce podpory	Opatření	Popis	Subjekt, který podporu poskytl	Datum	Částka státní podpory (v milionech EUR)
Činnosti banky T převedené na banku TT ([1])	T	Financování mezery ve financování z banky T na TT (část 1)	HDIGF	prosinec 2011	450
		Po dokončení výpočtu mezery ve financování bude financován zůstatek v mezeře ve financování z banky T na TT (část 2)	HFSF	14.2.2013	227
		Celková částka T			**677**
banka TT	TT kapitálová injekce	Kapitál v rámci rekapitalizačního opatření: preferenční akcie řeckého státu	stát	květen 2009	224,96
banka New TT (překlenovací banka)	NTT1 Mezera ve financování z TT na NTT	Financování mezery ve financování z banky TT na New TT (část 1)	HFSF	29.1.2013	2 730,8
		Po dokončení výpočtu mezery ve financování bude financován zůstatek v mezeře ve financování z banky TT na New TT (část 2)	HFSF	14.6.2013	1 001,7
		Celková částka NTT1			**3 732,6**
	NTT2 Počáteční základní kapitálová injekce	Počáteční základní kapitál banky New TT	HFSF	29.1.2013	500

([1]) Opatření bylo posouzeno jako státní podpora ve prospěch činností T Bank, která byla převedena na TT Bank, v rozhodnutí Komise ze dne 16. května 2012 ve věci státní podpory SA. 34115 (12/NN) - Řecko, „Řešení problémů banky T Bank" („Rozhodnutí o bance T", (Úř. věst. 284, 20.9.2012, s. 6), a v rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT.

2.3.4.2.1 Opatření podpory ve prospěch banky T

Zásah z programu HDIGF pro řešení problémů bank ve prospěch banky T Bank ve výši 677 milionů EUR (opatření T)

(97) Z programu fondů HDIGF a HFSH pro řešení problémů bank byla financována mezera ve financování, která vznikla převodem činností z banky T na banku TT a představovala rozdíl mezi reálnou hodnotou aktiv převedených z banky T na TT a reálnou hodnotou převedených závazků. V souladu s rozhodnutím Řecké banky ze dne 17. prosince 2011 byla z programu pro řešení problémů bank fondu HDIGF vyplacena částka 450 milionů EUR ([55]), která odpovídala přibližně dvěma třetinám odhadované mezery ve financování. Po dokončení výpočtu mezery ve financování, která byla stanovena přibližně na 677 milionů EUR, HFSF bance New TT v souladu s rozhodnutím Řecké banky ze dne 9. dubna 2012 ([56]) dne 14. února 2013 vyplatil ([57]) zůstatek ve výši 227 milionů ([58]) EUR.

([55]) Počáteční mezera ve financování byla v souladu s rozhodnutím 26/2/17.12.2011 výboru pro úvěry a pojištění při Řecké bance odhadnuta na 700 milionů EUR.

([56]) Rozhodnutí 2/1/9.4.2012 výboru pro opatření k řešení problémů bank při Řecké bance.

([57]) Viz poznámka pod čarou 53.

([58]) Pokud jde o částku 227 milionů EUR, kterou fond HFSF vyplatil bance New TT, rozhodnutí výboru pro opatření řešící problémů bank při Řecké bance ze dne 3. května 2012 stanovilo, že v souladu s čl. 9 odst. 12 zákona 4051/2012 je fond HFSF povinen zaplatit místo fondu HDIFG nejen nové, ale také nevypořádané závazky fondu HDIGF, které nebyly splněny do uzákonění zákona 4051/2012 dne 29. února 2012. Proto fond HFSF podal ke státní radě žádost o zrušení příslušného rozhodnutí Řecké banky. Z toho důvodu banka New TT poskytla dne 11. února 2013 HFSF písemný závazek, že pokud soud rozhodne ve prospěch fondu HFSF, banka New TT vrátí 227 milionů EUR fondu HFSF. Viz poznámka pod čarou č. 31, s. 6 a 48.

2.3.4.2.2 Opatření podpory ve prospěch banky TT

Státní rekapitalizace banky TT (opatření TT)

(98) V květnu 2009 obdržela banka TT od Řecka kapitálový vklad ve výši 224,96 milionů EUR, který se rovnal přibližně 2,9 % jejích tehdejších rizikově vážených aktiv. Banka TT obdržela kapitálovou injekci v rámci rekapitalizačního opatření, které je součástí režimu podpor pro řecké banky. Tato kapitálová injekce měla formu preferenčních akcií.

2.3.4.2.3 Opatření podpory ve prospěch banky New TT

i) Pokrytí mezery ve financování banky New TT ve výši 3 732,6 milionů EUR (opatření NTT1)

(99) Fond HFSF financoval mezeru ve financování banky New TT, která představovala rozdíl mezi hodnotou aktiv převedených z banky TT na banku New TT a nominální hodnotou převedených závazků. V souladu s rozhodnutím Řecké banky ze dne 18. ledna 2013 fond HFSF dne 29. ledna 2013 vyplatil částku 2 730,8 milionů EUR ([59]), která odpovídala přibližně dvěma třetinám odhadované mezery ve financování. Poté, co Řecká banka dokončila výpočet mezery ve financování a došla k částce 3 732,6 milionů EUR ([60]), fond HFSF v souladu s rozhodnutím Řecké banky ze dne 21. května 2013 vyplatil dne 14. června 2013 bance New TT zbývající částku ve výši 1 001,7 milionů EUR.

ii) Kapitálové vklady fondu HFSF do banky New TT (opatření NTT2)

(100) Fond HFSF byl jediným akcionářem banky New TT a poskytl jí státní podporu ve formě počátečního základního kapitálu (kmenových akcií) ve výši 500 milionů EUR.

2.4 PLÁN RESTRUKTURALIZACE A NOVÝ OBCHODNÍ MODEL

(101) Dne 16. dubna 2014 Řecko předložilo plán restrukturalizace banky, který vysvětluje, jak banka jakožto kombinovaný subjekt, který je výsledkem získání bank Nea Proton a New TT, hodlá obnovit svoji dlouhodobou životaschopnost.

2.4.1 **Domácí operace**

(102) Prostřednictvím plánu restrukturalizace se banka zaměří na své hlavní bankovní činnosti v Řecku. Zatímco její mezinárodní operace představovaly v roce 2010 přibližně 26 % úvěrů ([61]), tento podíl na konci roku 2012 klesl na 20 % a do konce roku 2018 se dále sníží na […] % ([62]).

(103) Hlavní prioritou banky je dosáhnout toho, aby její řecké bankovní operace byly do konce období restrukturalizace (31. prosince 2018) opět ziskové a životaschopné. Za tím účelem plán restrukturalizace obsahuje řadu opatření, která mají zvýšit provozní účinnost a čisté úrokové rozpětí banky, jakož i opatření, která posilují její kapitálovou pozici a strukturu rozvahy.

(104) Pokud jde o provozní účinnost, banka již dlouho před získáním bank New TT a Nea Proton zahájila rozsáhlý program racionalizace. Od roku 2010 banka snížila svoji fyzickou přítomnost v Řecku. Vzato individuálně (bez získání bank New TT a Nea Proton), snížila počet svých poboček z 564 v červnu 2008 na […] v roce 2014 a rovněž snížila počet řeckých zaměstnanců (z 10 142 v roce 2008 na 9 037 v roce 2012) ([63]).

(105) Do konce období restrukturalizace banka plánuje další snížení jak počtu poboček, a to z 645 poboček k 31. prosinci 2012 na […] k 31. prosinci 2018, a počet zaměstnanců z 12 430 k […] na formálním základě, tedy s ohledem na banky Nea Proton a New TT ([64]).

([59]) Počáteční mezera ve financování byla podle rozhodnutí 7/1/18.1.2013 výboru pro opatření k řešení problémů bank při Řecké bance odhadnuta přibližně na 4 096 milionů EUR.
([60]) Rozhodnutí 11/1/21.5.2013 výboru pro opatření k řešení problémů bank při Řecké bance.
([61]) EFG Eurobank, výroční zpráva za rok 2010, s. 9, dostupná online na adrese: http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/Eurobank%20FIN%20AR%202010%20en.pdf.
([62]) Plán restrukturalizace, s. 50, na základě čistých úvěrů.
([63]) Plán restrukturalizace, s. 62-63.
([64]) Plán restrukturalizace s. 64 (údaje za rok 2012 na formálním základě).

(106) Zvýšená efektivita z hlediska poboček a zaměstnanců pomůže snížit celkové náklady na kombinované řecké bankovní činnosti o […] % ročně z 913 milionů EUR v roce 2013 ([65]) na […] milionů EUR v roce 2018 ([66]). V důsledku toho klesne očekávaný poměr nákladů a výnosů spojených s řeckými bankovními činnostmi banky do konce období restrukturalizace pod […] %, a to z 60 % v roce 2012.

(107) Plán restrukturalizace také popisuje, jak banka zlepší své náklady financování, což je klíčem k obnovení životaschopnosti. Banka očekává, že bude moci v rámci stabilnějšího prostředí, a zejména díky předpokládané stabilizaci a oživení ekonomiky, která by podle očekávání měla od roku 2014 opět růst, platit nižší úrokové sazby ze svých vkladů. Rozpětí u vkladů (průměr sazeb u termínovaných vkladů, vkladů na viděnou a u spořících vkladů) podle očekávání v Řecku vzrostou z 223 bazických bodů v roce 2012 na […] bazických bodů v roce 2018 ([67]). Tohoto snížení rozpětí bude dosaženo především platbami mnohem nižších sazeb u termínovaných vkladů. Obdobně klesne závislost banky na mimořádné pomoci v oblasti likvidity a širším financování z Eurosystému, a to ze 42,9 % jejích celkových aktiv na úrovni skupiny v roce 2012 na […] % v roce 2018 ([68]).

(108) Plán restrukturalizace předpokládá, že banka také posílí svoji rozvahu. Její čistý poměr úvěrů k vkladům v Řecku klesne v roce 2018 na […] % (ze 160 % v roce 2012 a 115 % v roce 2013) ([69]), a její kapitálová přiměřenost se zlepší, přičemž poměr kmenového kapitálu Tier 1 dosáhne v roce 2018 ([70]) […] % na úrovni skupiny (místo záporné hodnoty vlastního kapitálu před první překlenovací rekapitalizací).

(109) Další strategickou prioritou banky je řízení úvěrů v selhání. Kromě posílených úvěrových procesů jak v souvislosti se vznikem úvěrů, tak s restrukturalizací úvěrů v selhání, se plán restrukturalizace soustředí na ošetření znehodnocených expozic a tvoru nové nápravné jednotky. Tato jednotka se zaměří na restrukturalizaci znehodnocených expozic. Bude využívat odborných zkušeností 30 až 50 vedoucích pracovníků odpovědných za nápravu vztahů ([71]). Podíl úvěrů v selhání dosáhne v roce 2015 […] % na úrovni skupiny ([…] % v roce 2015 pro řecký domácí trh ([72])) a poté začne klesat a na konci období restrukturalizace dosáhne podle očekávání […] % ([73]) (30 % v Řecku před odpisy dluhů). Znehodnocené úvěry Řecké banky klesnou díky oživení řecké ekonomiky z 1 652 milionů EUR v roce 2013 na […] milionů EUR v roce 2018 ([74]).

(110) Zvýšení provozní účinnosti, snížení čistého úrokového rozpětí a snížení nákladů na riziko bance umožní, aby v Řecku od roku 2015 byla opět zisková. Banka předpokládá, že na konsolidované úrovni dosáhnou její ztráty […] milionů EUR v roce 2014 a […] milionů EUR v roce 2015, zatímco její zisky dosáhnou v roce 2016 […] milionů EUR, v roce 2017 […] milionů EUR a v roce 2018 […] milionů EUR ([75]). Její konsolidovaná návratnost vlastního kapitálu dosáhne v roce 2018 […] % ([76]). Tato úroveň ziskovosti bude zajištěna především řeckým trhem (s návratností kapitálu na konci období restrukturalizace ve výši […] %), zatímco […] a […] budou vykazovat nižší úrovně ziskovosti ([…] % a […] %, v uvedeném pořadí).

2.4.2 **Mezinárodní bankovní činnosti**

(111) Banka již začala zmenšovat a restrukturalizovat svoji mezinárodní síť. Prodala dceřiné společnosti v Turecku (Eurobank Tefken) a Polsku (EFG Poland). Komerční mezera, tedy rozdíl mezi nesplacenou částkou vkladů a nesplacenou částkou úvěrů u dané dceřiné společnosti, ve zbývající mezinárodní síti klesla z 1,7 miliardy EUR v roce 2010 na 0,8 miliardy EUR, provozní náklady se v letech 2010 až 2012 snížily o 9 % ([77]).

([65]) Podání banky ze dne 10. září 2013.
([66]) Plán restrukturalizace, s. 64.
([67]) Plán restrukturalizace, s. 61.
([68]) Finanční prognózy připojené k plánu restrukturalizace, který byl Komisi oznámen dne 16. dubna 2014.
([69]) Plán restrukturalizace, s. 76.
([70]) Viz poznámka pod čarou 69.
([71]) Plán restrukturalizace, s. 62.
([72]) Plán restrukturalizace, s. 51.
([73]) Viz poznámka pod čarou 68.
([74]) Viz poznámka pod čarou 72.
([75]) Čisté výsledky řeckých činností dosáhnou v roce 2015 kladných hodnot, a to 20 milionů EUR v roce 2015, 304 milionů EUR v roce 2016, 471 milionů EUR v roce 2017 a 554 milionů EUR zisků v roce 2018.
([76]) Viz poznámka pod čarou 68.
([77]) Údaje poskytnuté bankou dne 9. května 2013.

(112) Banka bude svoji mezinárodní síť nadále restrukturalizovat a zmenšovat. Zejména se zavázala, že do 30. června 2017 sníží velikost svého portfolia mezinárodních aktiv na 8,77 miliard EUR. Rovněž se zavázala, že toto portfolio dále zmenší na 3,5 miliardy EUR, pokud bude nutné, aby fond HFSF vložil více než jednu miliardu eur do nadcházejícího navýšení základního kapitálu.

(113) Jednou z možností jak tento cíl splnit, které banka v plánu restrukturalizace zkoumá, je prodej jejích činností v […] ([78]).

(114) Tyto odprodeje představují […] % zahraničních aktiv banky k 31. prosinci 2012. Zahraniční aktiva by tudíž k 31. prosinci 2018 dosáhla […] milionů EUR a mezinárodní síť by se soustředila na […] a […].

(115) Plán restrukturalizace zdůrazňuje, že je nutné snížit závislost zahraničních dceřiných společností na jejich řecké mateřské společnosti, pokud jde o jejich potřeby financování, a nadále chránit kapitálovou pozici banky.

(116) Za tímto účelem hodlá banka provést program výrazného snížení nákladů v mezinárodní síti, […]. Například v […] bude uzavřeno […] poboček, přičemž počet zaměstnanců se od 31. prosince 2012 sníží o […], a to až do doby, kdy bude dceřiná pobočka v […] ([79]) prodána.

(117) Banka sníží své celkové financování zahraničních dceřiných společností z 2 miliard EUR v roce 2012 na […] v roce 2018 ([80]), návratnost kapitálu dosáhne v roce […] […] % a v roce […] […] %.

2.4.3 **Nebankovní činnosti: prodej pojišťovacích činností a činností v oblasti realit**

(118) Banka snížila svůj podíl v dceřiné realitní společnosti Eurobank Properties pod 35 %, a to navýšením základního kapitálu s příznivým dopadem na poměr kmenového kapitálu Tier 1 banky ([81]). Banka tuto dceřinou společnost v plném rozsahu odprodá do 31. prosince 2018.

(119) Banka také plánuje, že do […] prodá své dceřiné pojišťovny.

2.4.4 **Získávání kapitálu ze soukromých zdrojů a příspěvek stávajících akcionářů a podřízených věřitelů**

(120) Bance se podařilo získat kapitál na trhu, a tím snížit potřebnou státní podporu.

(121) Akcionáři byli jarní rekapitalizací v roce 2013 silně oslabeni, jelikož fond HFSF obdržel 98,56 % akcií banky a původním akcionářům zůstal pouze podíl ve výši 1,44 %. Fond HFSF tak v červnu 2013 převzal nad bankou plnou kontrolu. Od roku 2008 nebyly vyplaceny žádné dividendy v hotovosti.

(122) V únoru 2012 banka nabídla, že od soukromých investorů koupí zpět hybridní nástroje za cenu v rozmezí od 40 % do 50 % jejich nominální hodnoty. Tato cena zpětného odkupu byla určena na základě tržní hodnoty nástrojů a obsahovala prémii nepřevyšující deset procentních bodů, která byla přidána s cílem motivovat investory k účasti na zpětném odkupu. Byla přijata nabídka na téměř 50 % celkové nominální hodnoty nástrojů, a banka tak měla po zohlednění nákladů na transakci zisk 248 milionů EUR ([82]).

(123) V květnu 2013 banka oznámila další řízení závazků. Banka nabídla držitelům dluhu příležitost přeměnit jejich cenné papíry nižší úrovně Tier 1 a Tier 2 s nesplacenou částkou 662 milionů EUR na kmenové akcie za jejich

([78]) Banka se nezavázala, že provede tento konkrétní program odprodeje, a může si pro splnění cíle zvolit jinou strategii, jak je popsáno v příloze.
([79]) Viz poznámka pod čarou 68.
([80]) Viz poznámka pod čarou 68.
([81]) Oznámení Eurobanky ze dne 19. června 2013, dostupné online na adrese: http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/EuproVeryFinalEnglish_190613.pdf
([82]) Oznámení výsledků výzev k podávání nabídek na stávající cenné papíry úrovně Tier 1 a nižší úrovně Tier II, 20. února 2013, dostupné online na adrese: http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/Harper%20-%20Final%20Results%20Press%20Release%20_Eng.pdf

nominální hodnotu. Cena přeměny byla stanovena tak, aby se rovnala upisovací ceně, kterou zaplatil fond HFSF při jarní rekapitalizaci v roce 2013 ([83]). Míra přijetí byla 48 %. Jelikož držitelé dluhopisů nižší úrovně Tier 1 a nižší úrovně Tier 2 převedli své cenné papíry na nižší podřízené nástroje bez hotovostní platby, získaný kapitál dosáhl částky 317 milionů EUR.

(124) V důsledku dvou zpětných odkupů klesl souhrn podřízeného a hybridního dluhu z 1 045 milionů EUR k 31. prosinci 2011 na 283 milionů EUR k 31. prosinci 2013 ([84]).

2.5 ZÁVAZKY ŘECKÝCH ORGÁNŮ

(125) Řecko se zavázalo, že banka a její přidružené společnosti provedou plán restrukturalizace, který byl předložen 16. dubna 2014, a poskytlo další závazky ohledně provádění plánu restrukturalizace („závazky"). Závazky, jejichž výčet je uveden v příloze, jsou shrnuty v tomto oddíle.

(126) Zaprvé, Řecko se zavázalo, že banka provede restrukturalizaci svých komerčních činností v Řecku, a stanovilo maximální počet poboček a zaměstnanců, jakož i maximální částku celkových nákladů, jichž je třeba dosáhnout do 31. prosince 2017 ([85]).

(127) Řecko se rovněž zavázalo, že banka do 31. prosince 2017 sníží náklady na vklady přijaté v Řecku a dodrží maximální poměr čistých úvěrů k vkladům ([86]).

(128) Pokud jde o zahraniční dceřiné společnosti banky, Řecko se zavázalo, že banka nebude poskytovat dodatečnou kapitálovou podporu, pokud nebudou splněny předem stanovené podmínky. Řecko se také zavázalo, že banka do 30. června 2018 výrazně omezí finanční páky u svých mezinárodních aktiv ([87]).

(129) Řecko se zavázalo, že banka odprodá své pojišťovací činnosti, svoji realitní dceřinou společnost a řadu cenných papírů a že sníží velikost svého soukromého kapitálového portfolia. Kromě toho banka až na omezené výjimky nebude kupovat cenné papíry neinvestičního stupně ([88]).

(130) Řecko poskytlo řadu závazků týkajících se řízení banky. Zavázalo se, že omezí odměny zaměstnanců a vedoucích pracovníků banky, že banku přiměje, aby dodržovala řecké právní předpisy o správě a řízení společností a zavedla účinnou a odpovídající organizační strukturu ([89]).

(131) Řecko se rovněž zavázalo, že banka posílí svoji úvěrovou politiku, aby v jakékoli fázi úvěrového procesu zabránila diskriminaci a zaručila, že rozhodnutí o poskytnutí a restrukturalizaci úvěrů směřují k maximalizaci ziskovosti banky. Řecko se zavázalo, že banka zlepší sledování úvěrového rizika, jakož i restrukturalizaci úvěrů ([90]).

(132) Řada závazků se týká operací banky s vypůjčovateli ve spojení. Tyto závazky mají zaručit, že se banka při poskytování a restrukturalizaci půjček zaměstnancům, vedoucím pracovníkům a akcionářům, jakož i veřejným subjektům, politickým stranám a mediálním společnostem neodchýlí od obezřetných bankovních postupů ([91]).

(133) Na závěr se Řecko zavázalo, že na banku uvalí další omezení, např. zákaz kuponů a dividend, zákaz akvizic a zákaz reklamy ([92]).

(134) Tyto závazky budou do 31. prosince 2018 sledovány kontrolním správcem.

([83]) Řízení závazků, dostupné online na adrese: http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/Press%20Release_Offer%20Results_ENGLISH.pdf a zpráva Helénského fondu finanční stability za období od ledna do června 2013, dostupná online na: http://www.hfsf.gr/files/HFSF_activities_Jan_2013_Jun_2013_en.pdf
([84]) Viz konsolidované účetní závěrky za roky 2011 a 2013.
([85]) Viz závazky v kapitole II přílohy.
([86]) Viz poznámka pod čarou 85.
([87]) Viz poznámka pod čarou 85.
([88]) Viz poznámka pod čarou 85.
([89]) Viz závazky v oddíle A kapitoly III přílohy I.
([90]) Viz poznámka pod čarou 89.
([91]) Viz poznámka pod čarou 89.
([92]) Viz závazky v oddíle C kapitoly III přílohy I.

(135) Jelikož fond HFSH zajišťuje stávající kapitálové navýšení banky, Řecko v rámci stávajícího kapitálového navýšení banky poskytlo samostatný závazek, že provede opatření stanovená v článku 6a zákona o fondu HFSF ve znění ze dne 30. března 2014, podle nějž se má zbývající částka nedostatku kapitálu úvěrové instituce předtím, než fond HFSF provede kapitálovou injekci, podle potřeby přidělit držitelům kapitálových nástrojů a dalších podřízených závazků této instituce.

3. **DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍCH VYŠETŘOVACÍCH ŘÍZENÍ**

3.1 DŮVODY ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ V SOUVISLOSTI S PRVNÍ PŘEKLENOVACÍ REKAPITALIZACÍ

(136) Dne 27. července 2012 Komise zahájila formální vyšetřovací řízení, aby ověřila, zda byly splněny podmínky sdělení o bankovnictví z roku 2008 ([93]), pokud jde o vhodnost, nezbytnost a přiměřenost první překlenovací rekapitalizace, kterou fond HFSF provedl ve prospěch banky (opatření B1).

(137) Pokud jde o vhodnost opatření, vzhledem k tomu, že podpora byla poskytnuta poté, co byla provedena předběžná rekapitalizace a poskytnuta podpora v oblasti likvidity, a s ohledem na dlouhé období záchrany Komise pochybuje o tom, zda banka provedla všechny možné kroky, aby zabránila tomu, že v budoucnosti bude potřebovat podporu ([94]). Kromě toho Komisi nebylo jasné, kdo bude banku kontrolovat, až bude první překlenovací rekapitalizace nahrazena rekapitalizací trvalou ([95]), neboť banka by se mohla dostat buď pod kontrolu státu, nebo menšinových soukromých vlastníků. Komise podotkla, že by ráda zajistila, aby se kvalita řízení banky, a zejména její proces poskytování půjček v žádném případě nezhoršily.

(138) Pokud jde o nezbytnost první překlenovací rekapitalizace, v 66. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou Komise zpochybnila, zda byly provedeny všechny možné kroky, aby se zabránilo tomu, že banka v budoucnosti bude potřebovat podporu. Jelikož navíc byla doba trvání překlenovací rekapitalizace nejistá, Komise nemohla s určitostí stanovit, zda je tato rekapitalizace dostačující a zda vyhovuje zásadám týkajícím se protiplnění a sdílení zátěže podle pravidel státní podpory. Navíc vzhledem k tomu, že v době, kdy bylo přijato rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou, nebyly známy podmínky přeměny první překlenovací rekapitalizace na rekapitalizaci trvalou, Komise tyto podmínky nemohla posoudit.

(139) Pokud jde o přiměřenost opatření, Komise vyjádřila pochybnosti o tom, zda jsou ochranná opatření (zákaz reklamy, zákaz kuponů a dividend, zákaz kupní opce a zákaz zpětného odkupu popsané v 71. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou) ve vztahu k první překlenovací rekapitalizaci dostačující. Kromě toho Komise v 72. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou uvedla, že narušení hospodářské soutěže mohla být způsobena neexistencí pravidel, což fondu HFSF znemožnilo koordinovat všechny čtyři největší řecké banky (jmenovitě skupinu Eurobank, banky Alpha, NBG a Piraeus), a neexistencí odpovídajících ochranných opatření, aby se těmto bankám zabránilo ve sdílení obchodně citlivých informací. Komise proto navrhla, aby byl jmenován kontrolní správce, který bude v bance fyzicky přítomen.

3.2 DŮVODY ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ SE SPOLEČNOSTÍ NEA PROTON BANK

(140) Dne 26. července 2012 Komise zahájila formální vyšetřovací řízení, aby ověřila, zda zásah ve výši 1 122 milionů EUR v rámci programu pro řešení problémů bank fondu HDIGF (opatření NP1), kapitálový vklad ve výši 250 milionů EUR poskytnutý fondem HFSF a kapitálové vklady dosahující souhrnné výše 300 milionů EUR (opatření NP2), které fond HFSF poskytl bance Nea Proton, splňují obecná kritéria slučitelnosti a požadavky sdělení o bankovnictví z roku 2008, sdělení o rekapitalizaci ([96]) a sdělení o restrukturalizaci ([97]) (obnovení dlouhodobé životaschopnosti, sdílení zátěže a omezení podpory na nezbytné minimum a omezení narušování hospodářské soutěže).

([93]) Sdělení Komise – Použití pravidel pro poskytování státní podpory na opatření přijatá ve vztahu k finančním institucím v souvislosti se současnou globální finanční krizí (Úř. věst. C 270, 25.10.2008, s. 8).
([94]) 59. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou.
([95]) 63. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou.
([96]) Sdělení Komise – Rekapitalizace finančních institucí během současné finanční krize: omezení podpory na nezbytné minimum a záruky proti neoprávněnému narušení hospodářské soutěže (Úř. věst. C 10, 15.1.2009, s. 2).
([97]) Sdělení Komise o návratu k životaschopnosti a hodnocení restrukturalizačních opatření ve finančním sektoru v současné krizi podle pravidel pro státní podporu (Úř. věst. C 195, 19.8.2009, s. 9).

(141) Pokud jde o vhodnost opatření, Komise prohlásila, že uvedená opatření jsou vhodná jako podpora na záchranu.

(142) Pokud jde o nezbytnost opatření, Komise poznamenala, že zásah v rámci programu pro řešení problémů bank fondu HDIGF byl nutný jak z hlediska částky, tak formy, zatímco kapitálové vklady provedené fondem HFSF byly nezbytné pouze z hlediska formy. Pokud však jde o výši kapitálových vkladů provedených fondem HFSF, Komise v 59. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton vyjádřila pochybnosti o tom, zda bude banka Nea Proton schopna samostatně obnovit svoji dlouhodobou životaschopnost a zda je samostatná restrukturalizace nejlevnější dostupnou možností. Kromě toho Komise v 60. a 61. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton uvedla, že neschopnost banky Nea Proton poskytnout dostatečné protiplnění za rekapitalizaci ze strany fondu HFSF vzbuzuje pochybnosti o tom, zda jde o v zásadě zdravou banku, a tudíž vyvolává potřebu hloubkové restrukturalizace.

(143) Pokud jde o přiměřenost opatření, Komise měla za to, že jsou přiměřená jako podpora na záchranu.

(144) Pokud jde o obnovení dlouhodobé životaschopnosti banky Nea Proton, Komise v 65. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton vyjádřila pochybnosti o tom, zda tato banka může samostatně dosáhnout životaschopnosti.

(145) Komise pochybovala o tom, že je navržená restrukturalizace dostačující ve srovnání s hloubkou restrukturalizace, která je požadována kvůli nedostatečnému protiplnění.

3.3 DŮVODY ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ S BANKOU NEW TT

(146) Dne 6. května 2013 Komise zahájila formální vyšetřovací řízení, aby ověřila, zda financování ve výši 4,1 miliardy EUR na pokrytí mezery ve financování v důsledku převodu činností z banky TT na banku New TT (opatření NTT1), kapitálový vklad ve výši 500 milionů EUR poskytnutý fondem HFSF bance New TT (opatření NTT2), kapitálový vklad ve výši 224,96 milionů EUR pro banku TT ve formě preferenčních akcií v rámci režimu podpor pro řecké banky (opatření TT) a zásah ve výši 0,68 miliardy EUR v rámci programu pro řešení problémů bank fondu HDIGF ve prospěch aktiv banky T, která byla převedena na banku TT (opatření T), splňují obecná kritéria slučitelnosti a požadavky sdělení o bankovnictví z roku 2008, sdělení o rekapitalizaci a sdělení o restrukturalizaci (obnovení dlouhodobé životaschopnosti, sdílení zátěže a omezení podpory na nezbytné minimum a omezení narušování hospodářské soutěže).

(147) Komise měla za to, že obě opatření, tedy NTT2 a NTT1, jsou v podobě podpory na záchranu vhodná a nezbytná. Pokud jde o nezbytnost opatření NTT2 z hlediska částky, Komise vyjádřila pochybnosti o dlouhodobé samostatné životaschopnosti banky New TT a měla za to, že samostatná restrukturalizace nemusí nutně být jedinou a nejlevnější dostupnou možností ([98]). Pokud jde o protiplnění u obou opatření, Komise uvedla, že pokrytí mezery ve financování představuje konečné náklady bez vyrovnání budoucích příjmů, což vyvolává potřebu hloubkové restrukturalizace ([99]).

(148) Pokud jde o přiměřenost obou opatření, Komise se domnívala, že opatření NTT2 a NTT1 jsou vhodná jako podpora na záchranu v krátkodobém výhledu, ale v 79. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT vyžadovala, aby byla urychleně provedena opatření, která by omezila nepříznivé vedlejší účinky.

(149) Pokud jde o slučitelnost opatření T, Komise již toto opatření dne 16. května 2012 v rozhodnutí o řešení krizové situace banky T („rozhodnutí o bance T“) ([100]) dočasně schválila jako podporu na záchranu, nemohla však s konečnou platností schválit podporu ve prospěch činností banky T, které byly převedeny na banku TT. Komise v rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT ([101]) prodloužila schválení opatření jako podpory na záchranu do doby, než přijme konečné rozhodnutí o aktualizované verzi plánu restrukturalizace banky TT.

([98]) 73. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT.
([99]) 75. a 77. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT.
([100]) Rozhodnutí Komise ze dne 16. května 2012 o státní podpoře SA.34115 (12/NN), „Řešení krizové situace banky T“ (Úř. věst. C 284, 20.9.2012, s. 6).
([101]) 83. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT.

(150) Pokud jde o slučitelnost uvedených opatření se sdělením o restrukturalizaci, Komise pochybovala o tom, zda je banka New TT schopna samostatně obnovit svoji dlouhodobou životaschopnost. Tento skeptický postoj pramenil z omezeného počtu navržených opatření, která hodlala banka New TT přijmout, aby v budoucnosti vytvořila zisky, z nejistoty ohledně programu pro dobrovolný odchod do důchodu, pokud jde o jeho načasování a míru přijetí mezi zaměstnanci, z neexistence dalších opatření ke snížení nákladů na zaměstnance, neexistence opatření pro racionalizaci sítě poboček po získání banky T a průvodní neschopnosti využít potenciální součinnosti ([102]).

(151) V 90. a 91. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT Komise vyjádřila obavy, zda bude možné provést ambiciózní snížení úrokových rozpětí u stávajících vkladů a navýšení úvěrových marží u nových úvěrů, aniž by banka New TT ztratila značný počet klientů a aniž by musela poskytovat rizikové úvěry. Kromě toho Komise pochybovala o tom, že banka New TT zdvojnásobí své portfolio podnikových úvěrů podle plánu a zda vzhledem k nedostatku odborných zkušeností bude schopna dosáhnout plánovaného tempa růstu čistého příjmu z úroků.

(152) Proto Komise v 95. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou TT vyjádřila názor, že opětovné začlenění banky TT do větší životaschopné finanční společnosti zvýší naději banky New TT na životaschopnost, neboť jí umožní racionalizovat náklady, znovu stanovit ceny vkladů a nových úvěrů a nabízet širší škálu produktů.

(153) Jelikož banka New TT převzala ekonomické činnosti, které byly dříve prováděny v bance TT, včetně činností banky T, Komise zahájila formální vyšetřovací řízení, které se týkalo otázky, zda opatření T a TT nabízejí dlouhodobé řešení z hlediska životaschopnosti banky New TT, a vyzvala zúčastněné strany, aby předložily připomínky.

(154) Pokud jde o sdílení zátěže, Komise měla za to, že samostatná restrukturalizace zvyšuje náklady na restrukturalizaci, a tudíž pochybovala o tom, že je státní podpora omezena na minimum. Kromě toho Komise poznamenala, že navzdory skutečnosti, že bylo dosaženo dostačujícího sdílení zátěže akcionáři a držiteli podřízeného dluhu, což pravděpodobně představovalo dosažitelné maximum, neexistence protiplnění vyvolala potřebu hloubkové restrukturalizace jak z hlediska opatření pro zajištění životaschopnosti, tak opatření, která by omezila narušování hospodářské soutěže. Komise rovněž zaznamenala, že nižší protiplnění je odůvodněno skutečností, že velká část vzniklých ztát pochází z prominutí dluhu ve prospěch státu ([103]).

(155) Pokud jde o narušování hospodářské soutěže, Komise poznamenala, že obrovská částka podpory, kterou obdržela banka TT a převedené činnosti banky T, a nedostatečné protiplnění jsou podnětem k hloubkové restrukturalizaci a k omezení tržní přítomnosti banky New TT. Kromě toho, zatímco ztráty pocházely především z držení dluhopisů ŘSDL, Komise konstatovala, že banka TT držela v poměru ke své velikosti mnohem více řeckých státních dluhopisů než ostatní řecké banky, a měla za to, že je to projevem nepřiměřeného riskování ([104]). Na závěr Komise poznamenala, že ačkoli banka New TT zůstává na trhu téměř stejnou měrou jako předtím banka TT, narušování hospodářské soutěže je vzhledem k poměrně malé velikosti a neexistenci zahraničních činností banky New TT omezené. Komise však vyjádřila pochybnosti o tom, zda byla přijata dostatečná opatření k omezení neoprávněného narušování hospodářské soutěže, a zastávala názor, že možná bude nutné zavést zákaz cenového vedení a další opatření týkající se změn v jednání ([105]).

4. **PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN K FORMÁLNÍMU VYŠETŘOVACÍMU ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍMU SE PRVNÍ PŘEKLENOVACÍ REKAPITALIZACE**

PŘIPOMÍNKY JEDNÉ ŘECKÉ BANKY

(156) Dne 3. ledna 2013 Komise od jedné řecké banky obdržela připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Eurobank. Tato řecká banka vyjádřila názor, že rekapitalizace řeckých bank fondem HFSF v zásadě představuje vítaný krok směrem ke zdravějšímu a životaschopnějšímu bankovnímu systému a vůči rekapitalizaci Eurobanky nevznesla žádné námitky.

(157) Ačkoli tato banka vyjádřila svoji naprostou podporu myšlence rekapitalizace řeckých bank fondem HFSF, vysvětlila, že očekává,, že rekapitalizace provedená fondem HFSF bude za obdobných podmínek otevřena všem bankám, které působí v Řecku, aby se minimalizovalo narušování hospodářské soutěže a zabránilo diskriminaci,

([102]) 88. a 89. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT.
([103]) 103. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT.
([104]) 104. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT.
([105]) 107. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT.

5. PŘIPOMÍNKY ŘECKA K FORMÁLNÍM VYŠETŘOVACÍM ŘÍZENÍM

5.1 PŘIPOMÍNKY ŘECKA K FORMÁLNÍMU VYŠETŘOVACÍMU ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍMU SE PRVNÍ PŘEKLENOVACÍ REKAPITALIZACE

(158) Dne 5. září 2012 Řecko předložilo připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou, které vypracovala Řecká banka a fond HFSF.

5.1.1 **Připomínky vypracované Řeckou bankou**

(159) Pokud jde o vhodnost první překlenovací rekapitalizace, Řecká banka poznamenala, že objem kapitálu ve výši 18 miliard EUR, kterým fond HFSF v květnu 2012 rekapitalizoval čtyři největší řecké banky, byl nižší než konečná částka nutná k tomu, aby tyto banky do června 2012 postupně dosáhly poměru kmenového kapitálu Tier 1 na úrovni 10 % a poměru kmenového kapitálu Tier 1 na úrovni 7 %, který byl stanoven v rámci tříletého nepříznivého zátěžového scénáře, a aby si tyto poměry udržely. Rovněž podotkla, že první překlenovací rekapitalizace je dočasná, neboť proces rekapitalizace bude dokončen navýšením základního kapitálu zmíněných čtyř bank.

(160) Řecká banka také konstatovala, že rekapitalizace největších řeckých bank je součástí dlouhodobější restrukturalizace řeckého bankovnictví. Podotkla, že pokud banka zůstává v soukromých rukou, její vedení pravděpodobně zůstane beze změn, zatímco pokud se vlastníkem banky stane stát (tedy fond HFSF), může fond HFSF jmenovat nové vedení, které bude v každém případě posouzeno Řeckou bankou. Řecká banka poznamenala, že průběžně posuzuje rámec pro správu a řízení společnosti, přiměřenost řízení a rizikový profil banky, aby zaručila, že nedochází k nadměrnému riskování. Rovněž podotkla, že fond HFSF již jmenoval zástupce do správní rady rekapitalizovaných bank.

(161) Pokud jde o nezbytnost první překlenovací rekapitalizace, Řecká banka konstatovala, že rekapitalizace banky byla omezená, aby se zaručilo splnění tehdejších použitelných minimálních kapitálových požadavků (8 %). Rovněž uvedla, že dlouhé období před rekapitalizacemi bylo způsobeno prudkým zhoršením podmínek pro činnost bank v Řecku a dopadem programu PSI, složitostí celého projektu a potřebou maximalizovat zapojení soukromých investorů do navyšování základního kapitálu.

(162) Pokud jde o přiměřenost první překlenovací rekapitalizace, Řecká banka podotkla, že úplné provedení plánu restrukturalizace, který má být předložen Komisi, je zajištěno skutečností, že hlasovací práva fondu HFSF budou pozastavena mimo jiné v případě, že dojde k výraznému porušení plánu restrukturalizace. Řecká banka také konstatovala, že obtíže banky nebyly způsobeny ani tím, že vedení banky podcenilo rizika, ani agresivním obchodním jednáním.

5.1.2 **Připomínky vypracované fondem HFSF**

(163) Pokud jde o vhodnost první překlenovací rekapitalizace, fond HFSF k otázce potenciálního státního zásahu v případě, že stát prostřednictvím fondu HFSF poskytne vysoké částky státní podpory a fond HFSF má plná hlasovací práva, poznamenal, že banky, které financuje, nejsou považovány za veřejné subjekty nebo za subjekty pod státní kontrolou a že státem nebudou kontrolovány ani poté, co je fond HFSF trvale rekapitalizuje. Fond HFSF poznamenal, že jde o zcela nezávislý subjekt soukromého práva, který se rozhoduje samostatně. Nepodléhá státní kontrole podle čl. 16C odst. 2 zákona o fondu HFSF, podle nějž úvěrové instituce, jimž fond HFSF poskytl kapitálovou podporu, nejsou součástí širšího veřejného sektoru. Rovněž poukázal na správní strukturu fondu HFSF.

(164) Pokud jde o zásah fondu HFSF do vedení banky, fond HFSF poznamenal, že bude respektovat samostatnost banky a nebude zasahovat do jejího denního řízení, protože jeho úloha je omezena hranicemi stanovenými zákonem o fondu HFSF. Prohlásil, že nedojde ke státnímu zásahu ani koordinaci a že rozhodnutí banky o úvěrovém procesu (mimo jiné o zajištění, stanovení cen a platební schopnosti vypůjčovatelů) budou přijímána na základě obchodních kritérií.

(165) Fond HFSF poukázal na to, že zákon o fondu HFSF a dohoda o předběžném upsání stanoví vhodná ochranná opatření, aby se stávajícím soukromým akcionářům zabránilo v nadměrném riskování. Poukázal na různé prvky, např. na to, že i) fond HFSF jmenuje zástupce jako nezávislé nevýkonné členy správní rady banky a že tito zástupci jsou přítomni ve výborech, ii) fond HFSF provádí v bance hloubkovou kontrolu a iii) že po konečné rekapitalizaci budou hlasovací práva fondu HFSF omezena pouze do doby, než banka splní podmínky plánu restrukturalizace.

(166) Pokud jde o nezbytnost první překlenovací rekapitalizace, a zejména o úroveň protiplnění za podporu, fond HFSF konstatoval, že protiplnění bylo dohodnuto se zástupci Komise, banky ECB a MMF. Tato dohodnutá úroveň zohledňovala skutečnost, že první překlenovací rekapitalizace bude do 30. září 2012 přeměněna na rekapitalizaci trvalou, přičemž tato lhůta byla stanovena v březnu 2012 v Memorandu o hospodářské a finanční politice mezi Komisí, ECB a MMF a Řeckem.

(167) Pokud jde o přiměřenost první překlenovací rekapitalizace, HFSF podotkl, že opatření, která přijal, například opatření popsaná v 165. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, představují vzhledem k velkým částkám obdržené podpory a dlouhému období záchrany dostatečná ochranná opatření. Kromě toho fond HFSF prohlásil, že jsou zavedena odpovídající opatření, aby se zaručilo, že si banky, v nichž má fond HFSF podíl, navzájem nevyměňují obchodně citlivé informace. Tato opatření zahrnují jmenování různých zástupců fondu HFSF do těchto bank, mandáty přidělené těmto zástupcům, které konkrétně brání toku informací od jednoho zástupce k druhému, a jasné interní pokyny, aby tito úředníci nepředávali bankám obchodně citlivé informace. Kromě toho fond HFSF uvedl, že nevykonává svá práva ve vztahu k bankám způsobem, který by mohl zabránit účinné hospodářské soutěži nebo tuto soutěž omezovat, narušovat či výrazně oslabovat. Na závěr fond HFSF poukázal na to, že členové jeho správní rady a jeho zaměstnanci podléhají přísným pravidlům důvěrnosti a povinnostem při správě cizího majetku a jsou, pokud jde o jeho záležitosti, vázáni ustanoveními o profesním tajemství.

5.2 PŘIPOMÍNKY ŘECKA K ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ S BANKOU NEA PROTON

(168) Dne 5. září 2012 Řecko předložilo připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton, které vypracovala Řecká banka a fond HFSF.

5.2.1 **Připomínky vypracované Řeckou bankou**

(169) Řecká banka konstatovala, že banka Nea Proton by jako dočasná úvěrová instituce vlastněná fondem HFSF nemohla sama předložit dlouhodobější podnikatelský plán. Kromě toho Řecká banka podotkla, že bedlivě sleduje provádění obchodního plánu, který pro banku Nea Proton připravil fond HFSF a který byl předložen Komisi, aby se zaručilo, že bude možné banku Nea Proton prodat ve lhůtě stanovené zákonem.

(170) Pokud jde o tempo růstu ziskovosti, Řecká banka podotkla, že k největší části růstu podle očekávání dojde v roce 2013 (kdy měl čistý příjem z úroků podle očekávání vzrůst na 55,3 milionů EUR ve srovnání s 22,7 miliony EUR v roce 2012), a to především v důsledku snížení celkových úrokových nákladů, a tento růst bude výsledkem dvou faktorů: přesunu termínovaných vkladů, které dříve byly velmi výnosné za lepších podmínek, a snížení celkové nesplacené částky vkladů v první polovině roku 2012 o 30 %. Kromě toho Řecká banka zdůraznila, že od roku 2013 již údaje o čistém příjmu z úroků nebudou tolik kolísat a nebudou důvodem k pochybnostem o tom, že je banka Nea Proton schopna splnit cíl.

5.2.2 **Připomínky vypracované fondem HFSF**

(171) Pokud jde o nezbytnost opatření ve prospěch banky Nea Proton, fond HFSF konstatoval, že příslušným orgánem, který rozhoduje o opatřeních týkajících se řešení problémů bank, je Řecká banka a že fond HFSF provedl vklad minimálního kapitálu, který byl nutný pro regulační účely.

(172) Pokud jde o obnovení dlouhodobé životaschopnosti banky Nea Proton, fond HFSF poukázal na řešení krizové situace, v jehož rámci musel HFSF prodat banku Nea Proton do dvou let, a souhlasil s Komisí, že banka Nea Proton by mohla být součástí většího a životaschopného subjektu. Ačkoli plán restrukturalizace banky Nea Proton byl založen na „samostatném“ modelu, fond HFSF vysvětlil, že cílem bylo usnadnit prodej této banky zvýšením její atraktivity pro investory a zlepšením jejích finančních výsledků. Fond HFSF vyjádřil názor, že kapitálové vklady

nejen umožnily bance Nea Proton dodržet minimální poměr kapitálové přiměřenosti, ale také zlepšily její finanční pozici a atraktivitu pro budoucí fúzi s jinými menšími bankami. Fond HFSF rovněž poznamenal, že dodatečná kapitálové injekce byla nutná k pokrytí ztrát ze znehodnocení v souvislosti s programem PSI a rostoucími poplatky za poskytování úvěrů.

(173) Fond HFSF konstatoval, že banka Nea Proton zlepšila své náklady financování a loajalitu vkladů. Závislost banky Nea Proton na Eurosystému se v roce 2012 zmenšila a banka zlepšila svoji likvidní pozici. Dodatečná kapitálová injekce jí pomohla snížit úrokové sazby u vkladů a zlepšit rozpětí úrokové sazby. Banka Nea Proton již znovu stanovila cenu některých úvěrových portfolií, přičemž použila stanovení cen na základě rizik s úrokovými sazbami, které výrazně převyšovaly náklady financování. Kromě toho by k plánovanému tempu růstu čistých příjmů z úroků došlo souběžně s konzervativním rozšířením v tržním segmentu zaměřeném na společnosti a zvýšením kvality portfolia.

(174) Fond HFSF konstatoval, že v roce 2012 banka Nea Proton výrazně snížila své provozní náklady, že její jediné dvě dceřiné společnosti ukončily svoji činnost, že byla výrazně omezena její účast v pojišťovnách a že bude ukončeno její obchodování na vlastní účet.

(175) Na závěr fond HFSF podotkl, že bude omezeno narušování hospodářské soutěže, a to vzhledem k malému podílu banky Nea Proton na celkových bankovních aktivech v Řecku a ke skutečnosti, že banka neuvažuje o agresivním přijímání vkladů.

5.3 PŘIPOMÍNKY ŘECKA K ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ S BANKOU NEW TT

(176) Dne 19. července 2013 předložilo ministerstvo financí připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT.

(177) Pokud jde o nezbytnost opatření NTT1, ministerstvo financí doplnilo, že přesná hodnota aktiv a závazků, které byly převedeny na banku New TT, byla v souladu s čl. 63E odst. 6 zákona č. 3601/2007 definována na základě zprávy externích auditorů.

(178) Pokud jde o nezbytnost opatření NTT2, ministerstvo financí konstatovalo, že Druhý program hospodářské korekce pro Řecko (druhá revize—květen 2012) vyžadoval, aby banka New TT byla do 15. července 2013 prodána třetí straně.

(179) Pokud jde o protiplnění za opatření NTT1 a NTT2, ministerstvo financí uvedlo, že fond HFSF, který do 31. prosince 2013 vyplňuje mezeru ve financování místo fondu HDIGF, získává v případě likvidace aktiv, která zůstala ve vlastnictví banky TT, přednostní nárok před jinými nezajištěnými věřiteli a že před nárok fondu HFSF lze zařadit pouze nároky zaměstnanců na obdržení 50 % jejich vyrovnání. Proto konstatovalo, že výsledek likvidace zmíněných aktiv využije především fond HFSF, čímž se sníží náklady státu.

(180) Pokud jde o obnovení dlouhodobé životaschopnosti banky New TT, ministerstvo financí uvedlo, že tato banka musela být jako dočasná úvěrová instituce v souladu s článkem 63E zákona č. 3601/2007 prodána do dvou let od založení. Prodej banky New TT bude v souladu s Memorandem o hospodářské a finanční politice z května 2013 dokončen do 15. července 2013, čímž se zaručí dlouhodobá životaschopnost jejích činností.

6. **POSOUZENÍ PODPORY TÝKAJÍCÍ SE ZÍSKANÝCH PODNIKŮ**

6.1 POSOUZENÍ PODPORY TÝKAJÍCÍ SE BANKY NEA PROTON

6.1.1 **Existence a částka podpory**

(181) Komise musí stanovit existenci státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Podle uvedeného ustanovení je státní podporou každá podpora poskytovaná v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, která narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby, pokud ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

6.1.1.1 *Existence podpory v opatřeních poskytnutých v rámci režimu podpor pro řecké banky (opatření Pr1, Pr2 a Pr3)*

(182) Kapitálový vklad ve výši 80 milionů EUR, který řecký stát v květnu 2009 poskytl bance Proton (opatření Pr1), řecké státní cenné papíry v hodnotě 78 milionů EUR získané bankou Proton v dubnu 2009 (opatření Pr2) a státní záruka, která byla bance Proton poskytnuta v červenci 2010 za vydané dluhopisy v nominální hodnotě 149,4 milionů EUR (opatření Pr3), byly poskytnuty v rámci režimu podpor pro řecké banky ([106]). V rozhodnutí o schválení uvedeného režimu Komise dospěla k závěru, že opatření poskytnutá v rámci režimu představují státní podporu.

(183) Podle závěru vyvozeného v 38. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton převezme banka Nea Proton ekonomické činnosti banky Proton. Opatření Pr1, Pr2 a Pr3 byla pro banku Nea Proton přínosná, neboť přispěla ke stabilizaci a pokračování ekonomických činností, které na ni byly převedeny a které by jinak ustaly. Proto má Komise za to, že opatření byla přínosná pro ekonomické činnosti převedené na banku Nea Proton.

6.1.1.2 *Existence podpory při pokrytí mezery ve financování banky Nea Proton (opatření NP1)*

(184) V 31. až 37. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton již Komise stanovila, že opatření NP1, tedy zásah v rámci programu pro řešení problémů bank fondů HDIGF a HFSF s cílem pokrýt mezeru ve financování, představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Ve 38. bodě odůvodnění téhož rozhodnutí Komise měla za to, že banka Nea Proton je ekonomickým příjemcem uvedeného opatření, neboť přejímá ekonomickou činnost banky Proton, která díky obdržené podpoře nadále existuje.

6.1.1.3 *Existence podpory při vkladu počátečního základního kapitálu poskytnutém fondem HFSF a vkladu dodatečného základního kapitálu poskytnutém fondem HFSF v roce 2012 (opatření NP2)*

(185) V 41. až 43. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton již Komise stanovila, že kapitálový vklad fondu HFSF ve výši 250 milionů EUR a dodatečný kapitálový vklad plánovaný v době přijetí rozhodnutí, které dosáhly celkové částky 300 milionů EUR, představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Jak je uvedeno v 93. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, z možného dodatečného kapitálu ve výši 300 milionů EUR fond HFSF nakonec v roce 2012 přispěl dodatečnou částkou 265 milionů EUR, a celková podpora na rekapitalizaci tak v letech 2011 a 2012 dosáhla částky 515 milionů EUR (opatření NP2).

6.1.1.4 *Existence podpory při kapitálovém vkladu, který poskytl fond HFSF bance Nea Proton před jejím prodejem bance (NP3)*

(186) Komise má za to, že kapitálový vklad, který fond HFSF poskytl bance Nea Proton před jejím prodejem bance a která dosáhla částky 395 milionů EUR, představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

(187) Kapitálový vklad poskytl fond HFSF, tedy subjekt zřízený a financovaný Řeckem za účelem podpory bank, a vklad tudíž byl proveden za využití státních zdrojů. Kromě toho je opatření svoji povahou selektivní, jelikož kapitálový vklad je přínosný pouze pro banku Nea Proton.

(188) Kromě toho zásah poskytuje bance Nea Proton jednoznačnou výhodu, neboť jí umožňuje, aby pokračovala ve svých bankovních činnostech. Bez kapitálové injekce by banka Nea Proton byla vyhlásila úpadek, neboť měla hluboce záporný kapitál. Za těchto okolností by bývalo nebylo možné banku Nea Proton prodat a začlenit ji do většího subjektu. Kromě toho tato rekapitalizace nesplňuje zásadu tržního investora. Naopak, rekapitalizace ve výši 395 milionů EUR umožnila prodat banku Nea Proton za cenu jednoho eura. Soukromý investor by se rozhodl rekapitalizaci neprovést a nechal by banku Nea Proton vyhlásit úpadek, čímž by ušetřil 395 milionů EUR.

(189) Banka Nea Proton soutěží s jinými bankami včetně dceřiných společností zahraničních bank, které působí v Řecku nebo by mohly mít zájem o vstup na řecký trh. Proto kapitálová injekce ovlivňuje obchod mezi členskými státy a může narušit hospodářskou soutěž.

(190) Komise tudíž dospěla k závěru, že kapitálový vklad do banky Nea Proton ve výši 395 milionů EUR představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

([106]) Viz poznámky pod čarou č. 4 a 6.

Příjemce opatření NP3

(191) Jak již bylo vysvětleno v 188. bodě odůvodnění, Komise považuje banku Nea Proton za příjemce kapitálového vkladu ve výši 395 milionů EUR, neboť jí podpora umožnila pokračovat v ekonomických činnostech v rámci banky.

(192) Pokud jde o to, zda prodej banky Nea Proton představuje státní podporu ve prospěch banky, je třeba, aby Komise v souladu s bodem 49 sdělení o bankovnictví z roku 2008 posoudila, zda jsou splněny určité požadavky. Musí posoudit: i) zda byl postup prodeje otevřený a nediskriminační; ii) zda se prodej uskutečnil za tržních podmínek; a iii) zda finanční instituce nebo vláda stanovily co nejvyšší prodejní cenu majetku a závazků.

(193) Banka získala akcie v bance Nea Proton, jelikož v rámci nediskriminačního nabídkového řízení, které bylo otevřené jiným bankám a finančním institucím, předložila jedinou platnou nabídku. Finanční poradce fondu HFSF se obrátil na řadu bank, finančních institucí a sponzorů a pouze čtyři z nich dali najevo, že mají zájem získat banku Nea Proton, a pouze dva z těchto subjektů, banka a hedgeový fond ([107]), předložily konečné nabídky. Nabídka banky byla jedinou, která vyhovovala průvodnímu dopisu HFSF.

(194) Vzhledem k tomu, že se finanční poradce obrátil na velký počet bank a předem stanovil požadavky a časový rámec, které musely nabídky splňovat, aby byly platné, má Komise za to, že nabídkové řízení bylo otevřené a nediskriminační. Komise tudíž dospěla k závěru, že na základě nabídkového řízení může vyloučit přítomnost podpory ve prospěch kupujícího.

(195) Banka zaplatila jedno euro a fond HFSF se zavázal, že banku Nea Proton před prodejem rekapitalizuje. Tato záporná cena (tedy s ohledem na rekapitalizaci banky Nea Proton těsně před prodejem) nebrání tomu, aby prodejní cena odrážela tržní hodnotu podniku ([108]), neboť čistý vlastní kapitál banky Nea Proton byl jednoznačně záporný a podle očekávání měla banka nadále zaznamenávat ztráty. Komise nemá důvod domnívat se, že učiněná nabídka a zaplacená cena neodrážely tržní cenu podniku. V důsledku toho Komise v souladu s bodem 49 sdělení o bankovnictví z roku 2008, bodem 20 sdělení o restrukturalizaci a s vlastní rozhodovací praxí ([109]) dospěla k závěru, že daná prodejní cena byla tržní a že lze podporu ve prospěch banky vyloučit.

6.1.1.5 *Závěr o existenci a celkové částce obdržené podpory*

(196) Na základě 182. až 190. bodu odůvodnění má Komise za to, že opatření Pr1, Pr2 a Pr3, NP1, NP2 a NP3 splňují podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy a představují státní podporu. Pokud jde o opatření Pr1, Pr2 a Pr3, Komise dospěla k závěru, že vzhledem k tomu, že opatření přispěla k pokračování činností banky Proton, které byly později převedeny na banku Nea Proton, lze mít za to, že jsou rovněž přínosná pro banku Nea Proton, která tyto činnosti převzala. Jak je již uvedeno v 184. bodě odůvodnění, příjemcem opatření NP1 je banka Nea Proton, která převzala činnosti od banky Proton. Kromě toho je banka Nea Proton také příjemcem opatření NP2 a NP3.

(197) Komise proto dospěla k závěru, že činnosti banky Nea Proton obdržely státní podporu ve formě kapitálové podpory ve výši 2 111,6 milionů EUR (opatření Pr1, NP1, NP2 a NP3), která doplnila státní záruky ve výši 149,4 milionů EUR (opatření Pr3) a řecké státní cenné papíry v hodnotě 78 milionů EUR (opatření Pr2), jak je shrnuto v tabulce 9.

([107]) Nabídka hedgeového fondu nevyhovovala průvodnímu dopisu fondu HFSF. Nabídka hedgeového fondu byla podmíněna dokončením hloubkové kontroly, pro kterou fond požádal o dodatečný čas, tato žádost však nebyla slučitelná s lhůtou Memoranda o hospodářské a finanční politice. Kromě toho hedgeový fond požadoval značná ujištění a záruky a částku dodatečného kapitálu, kterou byl připraven vložit do banky, ovšem pouze na dobu jednoho roku, pokud by to bylo nutné, omezil na 25 milionů EUR.

([108]) Viz také 82. bod odůvodnění rozhodnutí Komise ze dne 28. listopadu 2012 o státní podpoře SA. 34053 (12/N) –rekapitalizace a restrukturalizace banky Banco de Valencia S.A. – Španělsko (Úř. věst. C 75, 14.3.2013, s. 1).

([109]) Viz rozhodnutí Komise ze dne 25. ledna 2010 o státní podpoře NN 19/2009 – Podpora na restrukturalizaci Dunfermline Building Society (Úř. věst. C 101, 20.4.2010, s. 7), 47. bod odůvodnění; rozhodnutí Komise ze dne 25. října 2010 o státní podpoře N 560/2009 – Podpora na likvidaci banky Fionia (Úř. věst. C 76, 26.3.2011, s. 3), 55. bod odůvodnění; rozhodnutí Komise ze dne 8. listopadu 2010 o státní podpoře N 392/2010 – Restrukturalizace CajaSur (Úř. věst. C 357, 30.12.2010, s. 12), 52. bod odůvodnění.

Tabulka 9

Přehled celkové podpory obdržené bankami Proton a Nea Proton

Příjemce podpory	Opatření	Povaha podpory	Částka podpory (v milionech EUR)
Činnosti banky Proton	Pr1	Rekapitalizace	80
Činnosti banky Nea Proton	NP1	Financování mezery ve financování z PB na NPB	1 121,6
	NP2	Rekapitalizace	515
	NP3	Rekapitalizace	395
Celková poskytnutá kapitálová podpora			**2 111,6**
Příjemce podpory	Opatření	Povaha podpory	
Činnosti banky Proton	Pr2	Úvěr ve formě dluhopisů	78
	Pr3	Záruka	149,4
Celková poskytnutá podpora v oblasti likvidity			**227,4**

6.1.2 **Právní základ pro posouzení slučitelnosti**

(198) Ustanovení č. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy zmocňuje Komisi, aby podpory považovala za slučitelné s vnitřním trhem, pokud mají „napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu".

(199) Komise uznala, že světová finanční krize může být příčinou vážné poruchy v hospodářství členského státu a že opatření, která podporují banky, mohou takovou poruchu napravit. To potvrdilo také sdělení o bankovnictví z roku 2008, sdělení o rekapitalizaci a sdělení o restrukturalizaci. Komise se i nadále domnívá, že požadavky na schválení státní podpory podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy jsou splněny vzhledem k tomu, že opět vzniklo napětí na finančních trzích. Komise tento názor potvrdila přijetím sdělení o prodloužení z roku 2011 ([110]) a sdělení o bankovnictví z roku 2013 ([111]).

(200) Pokud je o řecké hospodářství, Komise v rozhodnutích, jimiž schvaluje a prodlužuje režim podpor pro řecké banky, jakož i ve schváleních opatření státní podpory, kterou Řecko poskytlo jednotlivým bankám ([112]), uznala, že v řeckém hospodářství existuje hrozba vážné poruchy a že státní podpora bank je k odstranění této poruchy vhodná. Proto by právním základem pro posouzení opatření podpory měl být čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy.

(201) Aby byla podpora slučitelná podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy, musí splňovat obecná kritéria slučitelnosti:

a) *vhodnost:* podpora musí být dobře cílená, aby mohla účinně dosáhnout cíle nápravy vážné poruchy v hospodářství; toho by nebylo dosaženo, pokud by opatření nebylo pro nápravu této poruchy vhodné;

([110]) Sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. ledna 2012 (Úř. věst C 356, 6.12.2011, s. 7).
([111]) Sdělení Komise o použití pravidel pro poskytování státní podpory ve prospěch bank v souvislosti s finanční krizí od 1. srpna 2013 (Úř. věst C 216, 30.7.2013, s. 1).
([112]) Viz poznámky pod čarou č. 9 a 11.

b) *nezbytnost:* výše a podoba opatření podpory musí být nezbytné k dosažení cíle; proto se musí jednat o minimální částku, která je nezbytná k dosažení cíle, a opatření musí mít podobu, která je pro nápravu poruchy nejvhodnější;

c) *přiměřenost::* kladné účinky opatření a narušení hospodářské soutěže je třeba náležitě vzájemně vyvážit a zajistit, aby bylo narušení omezeno na minimum nezbytné k dosažení cílů opatření.

(202) Během finanční krize Komise vyvinula kritéria slučitelnosti pro různé druhy opatření podpory. Zásady pro posuzování opatření podpory byly poprvé stanoveny ve sdělení o bankovnictví z roku 2008.

(203) Sdělení o rekapitalizaci ([113]) stanoví další pokyny k úrovni protiplnění požadované u kapitálových injekcí ze strany státu.

(204) Na závěr Komise ve sdělení o restrukturalizaci ([114]) vysvětlila, jak bude posuzovat plány restrukturalizace. Při posuzování plánu restrukturalizace banky podle sdělení o restrukturalizaci Komise zohlední všechna opatření uvedená v tabulce 7.

6.1.3 **Posouzení slučitelnosti opatření podpory podle sdělení o bankovnictví z roku 2008 a sdělení o rekapitalizaci**

6.1.3.1 *Slučitelnost opatření Pr1, Pr2 a Pr3 se sdělením o bankovnictví z roku 2008*

(205) Opatření Pr1, Pr2 a Pr3 byla poskytnuta v rámci režimu podpor pro řecké banky. Opatření, která zmíněný režim obsahuje, již byla posouzena a bylo shledáno, že jsou slučitelná s vnitřním trhem, a to v rozhodnutí Komise ze dne 19. listopadu 2008.

6.1.3.2 *Slučitelnost opatření NP1 a NP2 se sdělením o bankovnictví z roku 2008 a sdělením o rekapitalizaci*

(206) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton schválila opatření NP1 a NP2 jako podporu na záchranu. Jak je však uvedeno v 142. bodě odůvodnění, Komise vyjádřila obavy, zda je částka opatření NP2 nezbytná a zda bude banka Nea Proton sama schopna obnovit svoji dlouhodobou životaschopnost, a proto zpochybnila, zda je možnost samostatné obnovy nejlevnější dostupnou možností. Tyto obavy byly rozptýleny prodejem banky Nea Proton bance dne 15. července 2013. Jelikož banka Nea Proton byla bance prodána otevřeným, transparentním a nediskriminačním způsobem, je částka, kterou banka zaplatila, považována za tržní cenu. V důsledku toho byla částka vlastního kapitálu, kterou stát do banky před prodejem vložil, nezbytná, aby byl prodej úspěšný. S ohledem na plán restrukturalizace, který banka předložila Komisi, se začleněním banky Nea Proton do činností banky vyřeší otázky dlouhodobé životaschopnosti banky Nea Proton.

6.1.3.3 *Slučitelnost opatření NP3 se sdělením o bankovnictví z roku 2008 a sdělením o rekapitalizaci*

6.1.3.3.1 Vhodnost

(207) Pokud jde o vhodnost opatření NP3, tedy kapitálové injekce ve výši 395 milionů EUR, kterou fond HFSF poskytl bance Nea Proton předtím, než byla prodána bance, Komise se domnívá, že opatření je vhodné, protože pomohlo bance Nea Proton k tomu, aby pokračovala ve svých činnostech. Tyto činnosti by bez podpory fondu HFSF ustaly, protože banka Nea Proton měla v době prodeje bance záporný vlastní kapitál a nadále zaznamenávala ztráty. Žádná banka by banku Nea Proton nebyla koupila bez předchozí rekapitalizace. Opatření proto zaručuje, že je v Řecku zachována finanční stabilita. Na tomto základě Komise konstatuje, že opatření je vhodné jako podpora na záchranu.

6.1.3.3.2 Nezbytnost

(208) Podle sdělení o bankovnictví z roku 2008 musí být výše a podoba opatření podpory nezbytné k dosažení cíle. To znamená, že kapitálový vklad musí představovat minimum nezbytné k dosažení tohoto cíle.

([113]) Viz poznámka pod čarou č. 96.
([114]) Viz poznámka pod čarou č. 97.

(209) Jak Řecká banka uvedla v dopise ze dne 19. července 2013, pokud by banka Nea Proton bývala vyhlásila úpadek, mohla tím vzniknout nákaza, která by bývala podnítila novou systémovou krizi a oslabila důvěru, která byla v poslední době v bankovním systému obnovena po dokončení procesu rekapitalizace. Komise se domnívá, že tyto prvky finanční stability podporují nezbytnost opatření NP3.

(210) Pokud jde o rozsah zásahu, částka 395 milionů EUR byla určena prostřednictvím otevřeného a nediskriminačního nabídkového řízení. Banka dokončila hloubkovou kontrolu banky Nea Proton. Nabídka banky, která vyžadovala, aby banka Nea Proton byla dříve, než ji banka koupí, rekapitalizována, byla vypočtena tak, aby splňovala minimální kapitálový poměr ve výši 9 % a aby umožňovala vytvořit zásoby ve výši dodatečných 119 milionů EUR vzhledem k očekávaným dalším ztrátám z úvěrů a očekávaným ztrátám před zdaněním do roku 2016. Komise dospěla k závěru, že podpora ve výši 395 milionů EUR byla nezbytná.

(211) Pokud jde o protiplnění za podporu, vzhledem k tomu, že prodejní cena je stanovena na jedno euro, fond HFSH nezíská zpět žádné finanční prostředky. Jeho příspěvek se podobá grantu. Jak je uvedeno v bodě 44 sdělení o rekapitalizaci, rekapitalizaci bez dostatečného protiplnění lze přijmout pouze v případě, že banky, jež se dostaly do problémů, nemohou žádné protiplnění zaplatit. Komise má za to, že to je případ banky Nea Proton. Neexistence protiplnění v souladu se sdělením o rekapitalizaci vyvolává potřebu hloubkové restrukturalizace.

(212) Závěr tedy je, že opatření jako podpora na záchranu je jak svojí částkou, tak podobou nezbytné k omezení narušování řeckého bankovního systému a hospodářství jako celku.

6.1.3.3.3 Přiměřenost

(213) Komise podotýká, že po fúzi formou převzetí banky Nea Proton bankou byly na banku převedeny ekonomické činnosti banky Nea Proton. Skutečnost, že podpora tyto ekonomické činnosti zachránila, by teoreticky mohla narušovat hospodářskou soutěž. Komise však poukazuje na malou velikost banky Nea Proton a na proces prodeje, v němž měli soutěžící možnost předložit nabídku na koupi banky Nea Proton. Ekonomické činnosti banky Nea Proton budou navíc ihned po převodu v plném rozsahu začleněny do banky a přestanou existovat jako samostatná ekonomická činnost nebo konkurent. Komise proto dospěla k závěru, že podpora nijak neoprávněně nenarušuje hospodářskou soutěž.

6.1.3.3.4 Závěr ohledně souladu opatření NP3 se sdělením o bankovnictví z roku 2008 a sdělením o restrukturalizaci

(214) Komise tudíž dospěla k závěru, že opatření NP3 je vhodné, nezbytné a vzhledem k hloubkové restrukturalizaci, která je pro banku, jež nyní obsahuje ekonomické činnosti banky Nea Proton, naplánována, přiměřené z hlediska zamýšleného cíle.

6.1.4 **Slučitelnost opatření podpory se sdělením o restrukturalizaci**

(215) V 60., 61., 78. a 79. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton, které se týká opatření NP1 a NP2, Komise poznamenala, že banka Nea Proton pravděpodobně nebude schopna poskytnout protiplnění za obdrženou státní podporu, a zdůraznila, že neexistence protiplnění vyvolává potřebu hloubkové restrukturalizace. V 211. bodě odůvodnění Komise v souvislosti s protiplněním za opatření NP3 poznamenala, že vzhledem k tomu, že prodejní cena banky Nea Proton je stanovena na jedno euro, fond HFSF nezíská zpět nic z 395 milionů EUR, které do banky vložil těsně před jejím prodejem (opatření NP3). Kromě toho Řecko zpětně nezíská nic z preferenčních akcií, které bance Nea Proton vydalo v květnu 2009, jelikož akciové pohledávky, které s nimi souvisely, byly ponechány v bance Proton, která vyhlásila úpadek. Komise proto dospěla k závěru, že neexistence protiplnění vyvolává potřebu hloubkové restrukturalizace jak z hlediska opatření pro zajištění životaschopnosti, tak opatření, která by omezila narušování hospodářské soutěže.

6.1.4.1 *Dlouhodobá životaschopnost činností banky Nea Proton prostřednictvím prodeje*

(216) Bod 21 sdělení o restrukturalizaci stanoví, že pokud se banka v obtížích není schopna hodnověrně vrátit k dlouhodobé životaschopnosti, mělo by se uvažovat o její řádné likvidaci či dražbě. Členské státy proto mohou stimulovat odchod neživotaschopných aktérů z trhu a zároveň umožnit, aby se proces odchodu uskutečnil v přiměřeném časovém rámci, který zachovává finanční stabilitu.

(217) V rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton Komise vyjádřila vážné pochybnosti o tom, zda je banka Nea Proton schopna sama obnovit svoji dlouhodobou životaschopnost, a poukázala na synergické účinky, kterých by mohlo být dosaženo integrací této banky do většího finančního subjektu.

(218) V tomto ohledu bod 17 sdělení o restrukturalizaci vysvětluje, že pokud je kupující podnik životaschopný a schopný převzetí banky ve špatném finančním stavu absorbovat, pak může prodej banky ve špatném finančním stavu jiné finanční instituci přispět k obnovení dlouhodobé životaschopnosti a napomoci obnovení důvěry na trhu. Kromě toho bylo v souladu s Memorandem o hospodářské a finanční politice nutné dosáhnout hlubší konsolidace bankovního sektoru a fond HFSF musel banku Nea Proton prodat do 15. července 2013.

(219) Jak je uvedeno v oddíle 7.5.2, banku lze na základě jejího plánu restrukturalizace považovat za životaschopný subjekt. Proto je díky tomu, že činnosti banky Nea Proton byly převedeny na banku, možné zachovat jejich dlouhodobou životaschopnost. Kromě toho skutečnost, že banka Nea Proton je v plném rozsahu začleněna do banky a přestává existovat jako samostatný konkurent, představuje hloubkovou restrukturalizaci, která je nutná v důsledku nedostatečného protiplnění za státní podporu.

6.1.4.2 *Vlastní příspěvek a sdílení zátěže*

(220) V rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton Komise vyjádřila pochybnosti o tom, zda byly náklady na restrukturalizaci omezeny na minimum. Tyto pochybnosti vycházely ze zjištění, že banka Nea Proton se nedokáže sama vrátit k dlouhodobé životaschopnosti, aniž by jí přitom vznikly vysoké náklady. Začleněním banky Nea Proton do banky, tedy do většího subjektu s infrastrukturou IT a strukturou pro řízení rizik, jsou tyto obavy rozptýleny. Prodej bance přispívá k omezení nákladů na restrukturalizaci na minimum.

(221) Pokud jde o příspěvek akcionářů a držitelů podřízeného dluhu k nákladům na restrukturalizaci, Komise již v 77. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton stanovila, že akcionáři a držitelé podřízeného dluhu nebyli převedeni do banky Nea Proton, ale zůstali v bance Proton, tedy v subjektu, který vyhlásil úpadek. Komise proto měla za to, že bylo zajištěno dostatečné sdílení zátěže mezi akcionáři a držiteli podřízeného dluhu.

6.1.4.3 *Opatření k omezení narušování hospodářské soutěže*

(222) Pokud jde o opatření, která mají omezit narušování hospodářské soutěže, bod 30 sdělení o restrukturalizaci stanoví: „*Jako východisko pro posouzení, zda jsou taková opatření potřebná, považuje Komise velikost, rozsah a dosah činností, které by dotyčná banka vyvíjela při provádění hodnověrného plánu restrukturalizace. Povaha a forma takových opatření bude záležet na dvou kritériích: zaprvé na výši podpory a podmínkách a okolnostech, za kterých byla podpora udělena, a zadruhé na vlastnostech trhu či trhů, na kterých bude banka přijímající podporu působit.*“

(223) Pokud jde o částku obdržené podpory, Komise bere na vědomí částku celkové podpory obdržené ve formě kapitálu ve výši 2 111,6 milionů EUR (Pr1, NP1, NP2, NP3), která doplnila státní podporu v oblasti likvidity ve výši 149,4 milionů EUR (Pr3) a řecké státní cenné papíry ve výši 78 milionů EUR (Pr2). Opatření Pr1 odpovídalo v té době 4,6 % rizikově vážených aktiv banky Proton. Opatření NP1, tedy financování mezery ve financování v důsledku převodu činností z banky Proton na banku Nea Proton, odpovídalo přibližně 36 % rizikově vážených aktiv banky Proton na konci roku 2010 nebo 84 % rizikově vážených aktiv banky Nea Proton v době jejího založení. Vklad počátečního základního kapitálu, který fond HFSF poskytl bance Nea Proton a která byla součástí opatření NP2, odpovídala přibližně 18,8 % rizikově vážených aktiv banky Nea Proton v době jejího založení. Vklady dodatečného základního kapitálu, které byly součástí opatření NP2, odpovídaly přibližně 34,2 % rizikově vážených aktiv banky Nea Proton (na základě údajů k 31. prosinci 2012 ([115])). Jak je uvedeno v 80. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton, opatření NP1 a NP2 představovala více než 50 % rizikově vážených aktiv banky Proton nebo více než 130 % rizikově vážených aktiv banky Nea Proton. Základní kapitálová injekce před prodejem bance, tedy opatření NP3, odpovídala přibližně 48,7 % rizikově vážených aktiv banky Nea Proton (na základě údajů k 31. květnu 2013). Tyto částky podpory v kombinaci s neexistencí protiplnění vybízejí k výraznému omezení přítomnosti příjemce podpory na trhu.

([115]) Výroční finanční zpráva za prodloužené období od 9. října 2011 do 31. prosince 2012, podle které dosáhla rizikově vážná aktiva k 31. prosinci 2012 částky 775,62 milionů EUR.

(224) Pokud jde o trh, na němž banka Nea Proton provozovala svoji činnosti, Komise v 82. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou Nea Proton uvedla, že banka Proton je velmi malá (přibližně 1 % podílu na trhu z celkových aktiv řeckých bank), a proto jsou aktiva a závazky banky Proton, které byly převedeny na banku Nea Proton, ve srovnání s velikostí řeckého bankovního systému poměrně malé. Proto dospěla k závěru, že navzdory výjimečně vysoké částce podpory lze narušení hospodářské soutěže způsobená tím, že bance Nea Proton byla poskytnuta podpora, považovat za omezená.

(225) Kromě toho byly činnosti banky Nea Proton nabídnuty konkurentům v otevřené aukci. Po prodeji přestala banka Nea Proton existovat jako samostatný konkurent, neboť byla v plném rozsahu začleněna do banky.

(226) Komise dospěla k závěru, že vzhledem k malé velikosti banky Nea Proton, otevřenému procesu prodeje a ke skutečnosti, že banka Nea Proton nebude nadále existovat jako samostatný konkurent, nedochází navzdory velmi vysoké částce podpory a neexistenci protiplnění k neoprávněnému narušování hospodářské soutěže.

6.1.4.4 *Závěr ohledně slučitelnosti se sdělením o restrukturalizaci*

(227) Na základě analýzy v 216. až 226. bodě odůvodnění výše Komise dospěla k závěru, že prodej banky Nea Proton a její začlenění do banky zaručují, že banka Nea Proton bude dlouhodobě životaschopná, že je podpora omezena na nezbytné minimum a že nedochází k neoprávněnému narušování hospodářské soutěže.

(228) Všechna opatření podpory uvedená v tabulce 7 by proto měla být prohlášena za slučitelná s vnitřním trhem.

6.2 POSOUZENÍ PODPORY TÝKAJÍCÍ SE BANKY NEW TT

6.2.1 **Existence a částka podpory**

(229) Komise musí posoudit, zda opatření představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

6.2.1.1 *Existence podpory u pokrytí mezery ve financování převedených aktiv a závazků banky T (opatření T)*

(230) V 26. až 32. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou T již Komise stanovila, že opatření T, tedy zásah v rámci programu pro řešení problémů bank fondů HDIGF a HFSF s cílem pokrýt mezeru ve financování u aktiv a závazků převedených na banku TT, představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Ve 33. bodě odůvodnění uvedeného rozhodnutí měla Komise za to, že ekonomické činnosti banky T, které byly převedeny na banku TT, jsou příjemcem státní podpory, neboť díky obdržené podpoře nadále existují.

6.2.1.2 *Existence podpory u rekapitalizace provedené v rámci rekapitalizačního opatření pro banku TT (opatření TT)*

(231) Kapitálová injekce ve výši 224,96 milionů EUR, kterou řecký stát poskytl bance TT (opatření TT), byla poskytnuta v rámci rekapitalizačního opatření, které je součástí režimu podpor pro řecké banky ([116]). V rozhodnutí o schválení uvedeného režimu Komise dospěla k závěru, že opatření poskytnutá v rámci režimu představují státní podporu. Opatření TT tudíž představovalo podporu ve prospěch banky TT.

(232) Jak Komise uvedla v 98. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT, banka New TT převzala ekonomické činnosti, které byly dříve prováděny v bance TT včetně banky T.

6.2.1.3 *Existence podpory u financování mezery ve financování banky New TT (opatření NTT1)*

(233) V 53. až 57. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT již Komise stanovila, že opatření NTT1, tedy zásah fondu HFSF s cílem pokrýt mezeru ve financování banky New TT, představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. V 54. bodě odůvodnění uvedeného rozhodnutí Komise měla za to, že banka New TT je ekonomickým příjemcem, neboť přejímá ekonomické činnosti banky TT, které díky obdržené podpoře nadále existují.

([116]) Viz poznámka pod čarou č. 4.

6.2.1.4 *Existence podpory u vkladu počátečního základního kapitálu (opatření NTT2)*

(234) V 49. až 52. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT již Komise stanovila, že opatření NTT2, tedy vklad počátečního základního kapitálu fondem HFSF ve výši 500 milionů EUR ve prospěch banky New TT, představuje státní podporu pro banku New TT ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

6.2.1.5 *Existence podpory pro banku jako nabyvatele banky New TT*

(235) Banka získala akcie banky New TT v rámci otevřeného a nediskriminačního nabídkového řízení. Podle informací, které byly dne 15. července 2013 obdrženy od řeckých orgánů, se finanční poradce obrátil na značný počet zahraničních a řeckých bank a investorů a pouze čtyři největší řecké banky předložily konečné nabídky. Na základě skutečnosti, že se finanční poradce obrátil na značný počet bank, může Komise vyvodit závěr, že nabídkové řízení bylo otevřené a nediskriminační. Nabídka banky byla vzhledem k částce a druhu nabídky považována za nejlepší.

(236) Konkrétněji banka souhlasila s tím, že fond HFSF zaplatí celkovou částku 681 milionů EUR ve formě nově vydaných kmenových akcií. Druhá nejvyšší nabídka byla nabídka hotovosti ve výši 500 milionů EUR. Byla tedy o 26,58 % nižší než nabídka banky. Podle dopisu Řecké banky ze dne 8. července 2013 nelze nabídku hotovosti předloženou domácí bankou zohlednit, pokud je tato banka dosud závislá na financování z Eurosystému, a zejména pokud je příjemcem nouzové pomoci v oblasti likvidity. Druhá nejvyšší nabídka tudíž nesplňovala požadavky Řecké banky.

(237) Rovněž je třeba podotknout, že podle prodejní smlouvy fond HFSF obdržel 1 418,75 milionů nových kmenových akcií banky za nabídkovou cenu 0,48 EUR za akcii ([117]). Účast fondu HFSF v bance vzrostla z 93,55 % na 95,23 %.

(238) Komise proto dospěla k závěru, že nákup nepředstavuje podporu pro kupujícího.

6.2.1.6 *Závěr o existenci podpory*

(239) Na základě výše uvedených skutečností se Komise domnívá, že opatření T, TT, NTT1 a NTT2 představují státní podporu. Pokud jde o opatření T, Komise dospěla k závěru, že podpora zvýhodnila činnosti banky T, neboť tyto činnosti byly převedeny na banku TT a později na banku New TT. Pokud jde o opatření TT, Komise dospěla k závěru, že zvýhodnilo činnosti banky TT, které byly převedeny na banku New TT. Příjemcem opatření NTT1 a NTT2 je banka New TT.

(240) Komise proto dospěla k závěru, že na ekonomické činnosti banky T, které převzala banka TT a později banka New TT, byla poskytnuta rekapitalizační podpora ve výši 677 milionů EUR, zatímco na činnosti prováděné bankou TT, které převzala banka New TT, byla poskytnuta státní podpora ve formě kapitálové podpory ve výši 4 457,96 milionů EUR (opatření TT, NTT1 a NTT2).

Tabulka 10

Přehled celkové podpory obdržené bankami T, TT a New TT

Příjemce podpory	Opatření	Popis	Částka podpory (v milionech EUR)
Činnosti banky T	T	Financování mezery ve financování z T na TT	677
Činnosti banky TT	TT	Rekapitalizace	224,96
Činnosti banky New TT	NTT1	Financování mezery ve financování z banky TT na New TT	3 732,6
	NTT2	Počáteční základní kapitál	500

([117]) Počet akcií se určil na základě objemem vážené průměrné ceny akcií banky na aténské burze za dobu deseti pracovních dní před datem, kdy se konala mimořádná valná hromada akcionářů (s minimálním počtem 1 418,75 akcií). Viz poznámka pod čarou č. 31., s. 14 a 56. Jelikož objemem vážená průměrná tržní cena byla během tohoto období vyšší než 0,48 EUR, fond HFSF obdržel minimální počet akcií, tedy 1 418,75 milionů akcií na nabídkovou cenu 0,48 EUR za akcii. 0,48 EUR × 1 418,75 milionů = 681 milionů EUR, což odpovídá částce, kterou banka zaplatila fondu HFSF.

6.2.2 **Právní základ pro posouzení slučitelnosti**

(241) Ustanovení č. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy zmocňuje Komisi, aby podpory považovala za slučitelné s vnitřním trhem, pokud mají „napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu".

(242) Jak je vysvětleno v 199. a 200. bodě odůvodnění, právním základem pro posouzení opatření podpory pro řecké banky by v současnosti měl být čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy.

(243) Jak je vysvětleno ve 201. bodě odůvodnění, aby byla podpora slučitelná podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy, musí splňovat obecná kritéria slučitelnosti: musí být vhodná, nezbytná a přiměřená.

(244) Zásady pro posuzování opatření podpory byly poprvé stanoveny ve sdělení o bankovnictví z roku 2008.

(245) Sdělení o rekapitalizaci ([118]) stanoví další pokyny k úrovni protiplnění požadované u státních kapitálových injekcí.

(246) Na závěr Komise ve sdělení o restrukturalizaci ([119]) vysvětlila, jak bude posuzovat plány restrukturalizace. Při posuzování plánu restrukturalizace bank podle sdělení o restrukturalizaci Komise zohlední všechna opatření uvedená v tabulce 8.

6.2.3 **Slučitelnost opatření podpory se sdělením o bankovnictví z roku 2008 a sdělením o rekapitalizaci**

6.2.3.1 *Slučitelnost opatření T se sdělením o bankovnictví z roku 2008 a sdělením o rekapitalizaci*

(247) Pokud jde o opatření T, v rozhodnutí o bance T Komise konstatovala, že zásah splňuje požadavky čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy, a rozhodla, že zásah je slučitelný s vnitřním trhem z důvodů finanční stability po dobu šesti měsíců od data přijetí uvedeného rozhodnutí. Řecké orgány do konce tohoto šestiměsíčního období nepředložily aktualizovaný plán restrukturalizace banky TT, který by zohlednil začlenění činností banky T do banky TT. V 83. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT však Komise konstatovala, že toto opomenutí je pochopitelné, neboť mezitím bylo přijato rozhodnutí o vyřešení krizové situace banky TT. Vzhledem k tomu, že řecké orgány v lednu 2013 předložily plán restrukturalizace banky New TT a v březnu 2013 jej aktualizovaly, přičemž jak původní plán, tak aktualizace se zabývají činnostmi, které byly převedeny z banky T na banku TT, Komise v rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT opatření T dočasně schválila jako podporu na záchranu, dokud nebude přijato konečné rozhodnutí o opatřeních T, TT, NTT1 a NTT2.

6.2.3.2 *Slučitelnost opatření TT se sdělením o bankovnictví z roku 2008*

(248) Již v rozhodnutí ze dne 19. listopadu 2008 ([120]) dospěla Komise k závěru, že opatření TT, jež bylo poskytnuto v květnu 2009 v rámci rekapitalizačního opatření, které je součástí režimu podpor pro řecké banky, je slučitelnou podporou na záchranu podle sdělení o bankovnictví z roku 2008. Rozhodnutí ze dne 19. listopadu 2008 neodkazovalo na sdělení o rekapitalizaci, jelikož toto sdělení tehdy ještě nebylo přijato.

6.2.3.3 *Slučitelnost opatření NTT1 a NTT2 se sdělením o bankovnictví z roku 2008 a sdělením o rekapitalizaci*

(249) Již v rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT Komise dočasně schválila opatření NTT1 a NTT2 jako podporu na záchranu.

6.2.4 **Slučitelnost opatření T, TT, NTT1 a NTT2 se sdělením o restrukturalizaci**

6.2.4.1 *Neexistence odpovídajícího protiplnění za podporu: je třeba je zohlednit v rámci posouzení podle sdělení o restrukturalizaci*

(250) Ve 45. bodě odůvodnění rozhodnutí o bance T Komise poznamenala, že fondy HDIGF a HFSF pravděpodobně nezískají zpět žádné prostředky a že financování mezery ve financování z banky T na banku TT se proto podobá grantu. Kromě toho, jak konstatuje 101. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT, fond

([118]) Viz poznámka pod čarou č. 96.
([119]) Viz poznámka pod čarou č. 97.
([120]) Viz poznámka pod čarou č. 2.

HFSF může očekávat, že získá zpět pouze část svého vkladu počátečního základního kapitálu ve výši 500 milionů EUR (opatření NTT2). Kromě toho Komise poznamenala, že fondu HFSF nebude poskytnuto žádné protiplnění za financování mezery z banky TT na banku New TT (opatření NTT1) a že existuje jen velmi nízká pravděpodobnost, že fond HFSF získá zpět část z 3,7 miliard EUR. Na závěr Komise podotýká, že stát s nejvyšší pravděpodobností nezíská zpět žádnou částku v souvislosti s opatřením TT, neboť jeho akciové pohledávky týkající se preferenčních akcií vydaných v květnu 2009 zůstaly v bance TT, která vyhlásila úpadek.

(251) Jak je uvedeno v 77. a 102. bodě odůvodnění o zahájení řízení s bankou New TT, neexistence protiplnění vyvolává potřebu hloubkové restrukturalizace jak z hlediska opatření pro zajištění životaschopnosti, tak opatření, která by omezila narušování hospodářské soutěže.

6.2.4.2 *Zajištění dlouhodobé životaschopnosti činností banky New TT prostřednictvím prodeje*

(252) Bod 21 sdělení o restrukturalizaci stanoví, že pokud se úvěrová instituce v obtížích nemůže hodnověrně vrátit k dlouhodobé životaschopnosti, mělo by se uvažovat o její řádné likvidaci či dražbě.

(253) V oddíle 3.2.4.1 rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT Komise vyjádřila vážné pochybnosti o tom, zda je banka New TT schopna sama obnovit svoji dlouhodobou životaschopnost a zda dokáže dosáhnout plánovaného růstu příjmů. Kromě toho poukázala na to, že banka New TT přijala pouze omezený počet opatření k tvorbě zisku a že nepřijala opatření ke snížení nákladů na zaměstnance a k racionalizaci sítě poboček. Rovněž poukázala na součinnost, jíž by mohlo být dosaženo začleněním banky New TT do většího finančního subjektu.

(254) V tomto ohledu bod 17 sdělení o restrukturalizaci vysvětluje, že pokud je kupující podnik životaschopný a schopný převzetí banky ve špatném finančním stavu absorbovat, pak může prodej banky ve špatném finančním stavu jiné finanční instituci přispět k obnovení dlouhodobé životaschopnosti a napomoci obnovení důvěry na trhu. Kromě toho byl s ohledem na veřejný zájem a finanční stabilitu, jakož i na ochranu aktiv fondu HFSF prodej banky New TT podle Memoranda o hospodářské a finanční politice prioritní akcí.

(255) Jak je uvedeno v oddíle 7.5.2, banku lze na základě jejího plánu restrukturalizace považovat za životaschopný subjekt. Díky tomu, že činnosti banky New TT byly převedeny na banku, je proto možné zachovat dlouhodobou životaschopnost těchto činností. Banka New TT přestává existovat jako samostatný konkurent. Dne 14. dubna 2014 byla dokončena provozní fúze banky New TT a banky. Bude o několik poboček zeštíhlena síť poboček s názvem „Hellenic Postbank" (banka si hodlá značku „Hellenic Postbank" ponechat pro některé pobočky, zatímco značka „T-bank" zanikne a síť poboček „T-bank" bude zakrátko zcela uzavřena) a správní a jiné centrální funkce banky New TT budou v plném rozsahu operačně začleněny do banky. Komise dospěla k závěru, že plán restrukturalizace zaručuje, že bude provedena hloubková restrukturalizace vyžadovaná v důsledku nedostatečného protiplnění.

6.2.4.3 *Vlastní příspěvek a sdílení zátěže*

(256) Obavy Komise vyjádřené v 99. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT, zda náklady na restrukturalizaci v důsledku toho, že se banka New TT restrukturalizovala samostatně, nevzrostly, byly rozptýleny režimem dobrovolného odchodu z trhu ([121]), který banka New TT samostatně provedla v červenci 2013, a prodejem banky New TT bance. Přesněji řečeno, racionalizace sítě poboček, plné začlenění banky T a plné provozní začlenění banky New TT do banky minimalizují náklady na restrukturalizaci.

(257) Pokud jde o sdílení zátěže akcionáři a držiteli podřízeného dluhu, Komise již v 100. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT stanovila, že akcionáři a držitelé podřízeného dluhu nebyli převedeni do banky New TT, ale zůstali v bance TT, tedy v subjektu, který vyhlásil úpadek. Komise proto měla za to, že bylo zajištěno dostatečné sdílení zátěže akcionáři a držiteli podřízeného dluhu.

(258) Z toho důvodu se Komise domnívá, že náklady na restrukturalizaci jsou omezeny na minimum a že bylo dosaženo dostatečného sdílení zátěže. Jak již bylo vysvětleno v 251. bodě odůvodnění, neexistence protiplnění však vyvolává potřebu hloubkové restrukturalizace jak z hlediska opatření pro zajištění životaschopnosti, tak opatření, která by omezila narušování hospodářské soutěže.

([121]) Fond HFSF, zpráva Helénského fondu finanční stability za období od ledna do června 2013: „Jedním z předpokladů cíleného snížení provozních nákladů banky NHPB po založení bylo snížení počtu zaměstnanců prostřednictvím režimu dobrovolného odchodu do důchodu. (…) 605 zaměstnanců přijalo nabídnutý odchodový balíček a celkové náklady režimu dosáhly přibližně 35,7 milionů EUR", dostupná online na: http://www.hfsf.gr/files/HFSF_activities_Jan_2013_Jun_2013_en.pdf

6.2.4.4 *Opatření k omezení narušování hospodářské soutěže*

(259) Pokud jde o opatření, která mají omezit narušování hospodářské soutěže, bod 30 sdělení o restrukturalizaci stanoví: „*Jako východisko pro posouzení, zda jsou taková opatření potřebná, považuje Komise velikost, rozsah a dosah činností, které by dotyčná banka vyvíjela při provádění hodnověrného plánu restrukturalizace. Povaha a forma takových opatření bude záležet na dvou kritériích: zaprvé na výši podpory a podmínkách a okolnostech, za kterých byla podpora udělena, a zadruhé na vlastnostech trhu či trhů, na kterých bude banka přijímající podporu působit.*“

(260) Pokud jde o částku obdržené podpory, Komise připomíná, že v 104. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT poznamenala, že banka New TT obdržela podporu ve výši 4,6 miliard EUR (opatření NTT1 a NTT2), což představuje více než 70 % rizikově vážených aktiv banky TT a více než 90 % rizikově vážených aktiv banky New TT. Kromě toho Komise konstatovala, že banka TT (tedy právní subjekt, jenž dříve provozoval činnosti, které převzala banka New TT) dříve obdržela podporu v rámci režimu podpor pro řecké banky ([122]). Banka TT obdržela první kapitálový vklad ve výši 224,96 milionů EUR ve formě preferenčních akcií (opatření TT), což se rovnalo 2,9 % jejích tehdejších rizikově vážených aktiv. Kromě toho po vyřešení krizové situace banky T obdržely činnosti banky T, které byly převedeny na banku TT, podporu na řešení problémů ve výši přibližně 678 milionů EUR (opatření T), což se rovnalo 37,7 % rizikově vážených aktiv banky T k referenčnímu datu fúze (31. března 2011). Takovéto částky podpory v kombinaci s neexistencí protiplnění vyvolávají nutnost hloubkové restrukturalizace.

(261) Na druhé straně Komise v 104. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT poukázala na okolnosti, za nichž byla podpora poskytnuta. Přesněji řečeno, značná část ztrát, které vznikly bance TT v posledních letech, podle všeho nepochází z riskování, ale z držení dluhopisů ŘSDL. Komise rovněž konstatovala, že vysoké ztráty z úvěrů poskytovaných domácnostem a společnostem jsou zapříčiněny především mimořádně hlubokou a dlouhou recesí, nikoli riskantním poskytováním úvěrů. Zdá se tedy, že podpora jen málo narušuje hospodářskou soutěž. Komise však konstatovala, že banka TT v poměru ke své velikosti drží mnohem více dluhopisů ŘSDL než jiné řecké banky, což je faktor, v němž se projevuje nepřiměřené riskování.

(262) Jak již bylo podotknuto, banka New TT přestává existovat jako samostatný konkurent, který samostatně určuje svou politiku. Plán restrukturalizace banky vychází z předpokladů plného začlenění banky New TT do banky, a to i přesto, že banka bude pro některé pobočky a produkty nadále používat značku „Hellenic Postbank“.

(263) Pokud jde o trh, na němž banka New TT provozovala svoji činnost, Komise v 106. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s bankou New TT uvedla, že banka TT je středně velká (přibližně 6 % z hlediska vkladů) a že aktiva a závazky banky TT, které byly převedeny na banku New TT, jsou ve srovnání s velikostí řeckého bankovního systému poměrně malé. Proto dospěla k závěru, že navzdory výjimečně vysoké částce podpory lze narušení hospodářské soutěže způsobená tím, že bance New TT byla poskytnuta podpora, považovat za omezená.

(264) Plánované zeštíhlení sítě poboček „Hellenic Postbank“, v jehož rámci došlo ke snížení celkového počtu poboček ze 196 na 50 ([123]), dále potvrzuje posouzení uvedené v 263. bodě odůvodnění, že narušení hospodářské soutěže v důsledku podpory poskytnuté bance New TT lze považovat spíše za omezená.

(265) Kromě toho byly činnosti banky New TT nabídnuty konkurentům v otevřené a nediskriminační aukci.

(266) Značná část opatření podpory NTT1 a NTT2 byla nezbytná v důsledku prominutí dluhu ve prospěch státu (ve formě programu PSI) a kvůli mimořádně dlouhé recesi, spíše než v důsledku nevhodných úvěrových praktik. Kromě toho byl rozsah činností banky New TT malý, proces prodeje byl otevřený, transparentní a nediskriminační a banka New TT nebude nadále existovat jako samostatný konkurent. Proto Komise dospěla k závěru, že navzdory vysoké částce podpory a neexistenci odpovídajícího protiplnění za poskytnutou státní podporu nedochází k neoprávněnému narušování hospodářské soutěže.

([122]) Viz poznámka pod čarou č. 4.

([123]) Eurobank, „Navržené sloučení banky New Hellenic Postbank s Eurobankou“ („Proposed combination of the New Hellenic Postbank with Eurobank“), 16. května 2013.

6.2.4.5 *Závěr ohledně slučitelnosti opatření T, TT, NTT1 a NTT2 se sdělením o restrukturalizaci*

(267) Komise dospěla k závěru, že prodej banky New TT bance a související restrukturalizace zaručují dlouhodobou životaschopnost banky New TT, omezují podporu na nezbytné minimum a brání neoprávněnému narušování hospodářské soutěže.

(268) Všechna opatření podpory uvedená v tabulce 8 by měla být prohlášena za slučitelná s vnitřním trhem.

7. **POSOUZENÍ PODPORY POSKYTNUTÉ BANCE**

7.1 EXISTENCE A ČÁSTKA PODPORY

(269) Komise musí stanovit existenci státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

7.1.1 **Existence podpory v opatřeních poskytnutých v rámci režimu podpor pro řecké banky**

7.1.1.1 *Státní podpora v oblasti likvidity poskytnutá v rámci záručního opatření a opatření týkajícího se úvěrů ve formě státních dluhopisů (opatření L1)*

(270) Již v rozhodnutích, jimiž schvaluje a prodlužuje režim podpor pro řecké banky ([124]), Komise stanovila, že podpora v oblasti likvidity poskytnutá v rámci tohoto režimu představuje podporu. Nesplacená částka záruk dosáhla k 15. dubnu 2011 13 600 milionů EUR a ke 30. listopadu 2013 13 932 milionů EUR. Budoucí podpora v oblasti likvidity poskytnutá v rámci režimu bude rovněž představovat státní podporu.

7.1.1.2 *Státní rekapitalizace poskytnutá v rámci režimu rekapitalizace (opatření A)*

(271) Již v rozhodnutí ze dne 19. listopadu 2008 o režimu podpor pro řecké banky Komise konstatovala, že rekapitalizace, které mají být provedeny v rámci rekapitalizačního opatření, které je součástí uvedeného režimu, budou představovat podporu. Banka obdržela 950 milionů EUR ve formě preferenčních akcií, které představují přibližně 2 % rizikově vážených aktiv banky ([125]).

(272) V roce 2010 Řecko provedlo řadu změn v technických parametrech těchto preferenčních akcií. Vzhledem k tomu, že změny zvyšují protiplnění ze strany státu a zavádějí automatické navýšení kuponu o 2 % ročně, pokud nejsou preferenční akcie splaceny do pěti let, Komise dospěla k závěru, že změny v technických parametrech neposkytují bance žádnou výhodu, a tudíž nezahrnují dodatečnou státní podporu.

7.1.2 **Existence podpory v případě pomoci NPL se státní zárukou (opatření L2)**

(273) Komise v 51. bodě sdělení o bankovnictví z roku 2008 objasnila, že poskytují-li centrální banky finanční prostředky finančním institucím, nejedná se o podporu, pokud jsou splněny čtyři kumulativní podmínky týkající se solventnosti finanční instituce, zajištění facility, úrokové sazby účtované finanční instituci a neexistence protizáruky státu. Vzhledem k tomu, že pomoc NPL se státní zárukou, která byla poskytnuta bance, čtyři zmíněné kumulativní podmínky nesplňuje, zejména proto, že obsahuje státní záruku a je udělena ve spojení s dalšími opatřeními podpory, představuje státní podporu.

(274) Nouzová pomoc v oblasti likvidity se státní zárukou splňuje podmínky vymezené v čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Zaprvé, protože toto opatření zahrnuje státní záruku ve prospěch Řecké banky, veškeré ztráty ponese stát. Opatření tudíž využívá státní zdroje. Pomoc NPL umožňuje bankám získat finanční prostředky v době, kdy nemají přístup k velkoobchodním trhům financování a k řádným operacím Eurosystému zaměřeným na refinancování. Nouzová pomoc v oblasti likvidity se státní zárukou poskytnutá bance tudíž banku zvýhodňuje. Vzhledem k tomu, že je pomoc NPL omezena na bankovní sektor, opatření je selektivní. A jelikož NPL se státní zárukou umožňuje bance, aby nadále provozovala své činnosti na trhu, a brání jí v tom, aby se dostala do insolvence a musela opustit trh, narušuje hospodářskou soutěž. Vzhledem k tomu, že banka působí v jiných členských státech a že finanční instituce z jiných členských států působí nebo by mohly mít zájem působit v Řecku, výhoda poskytnutá bance ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

([124]) Viz poznámky pod čarou č. 4 a.
([125]) Viz rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou, 36. bod odůvodnění.

(275) Nouzová pomoc v oblasti likvidity se státní zárukou (opatření L2) představuje státní podporu. Částka pomoci NPL se státní zárukou se postupem času měnila. K 31. prosinci 2012 dosáhla přibližně 12 miliard EUR.

7.1.3 **Existence podpory v opatřeních poskytnutých prostřednictvím HFSF**

7.1.3.1 *První překlenovací rekapitalizace (opatření B1)*

(276) Již v oddíle 5.1 rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou Komise dospěla k závěru, že první překlenovací rekapitalizace představuje státní podporu. Obdržený kapitál dosáhl částky 3 970 milionů EUR.

7.1.3.2 *Druhá překlenovací rekapitalizace (opatření B2)*

(277) Opatření B2 bylo provedeno s využitím zdrojů fondu HFSF, které, jak je vysvětleno v 47. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou, zahrnují státní zdroje.

(278) Pokud jde o existenci výhody, opatření B2 zvýšilo kapitálový poměr banky na úroveň, která jí umožňuje nadále fungovat na trhu a zajišťuje jí přístup k finančním prostředkům Eurosystému. Kromě toho protiplnění za opatření B2 je tvořeno úroky z obligací EFSF a dodatečným poplatkem ve výši 1 %. Jelikož protiplnění je zjevně nižší než protiplnění u podobných kapitálových nástrojů na trhu, banka by za těchto podmínek zcela jistě nedokázala na trhu získat takový kapitál. Proto opatření B3 poskytlo bance výhodu ze státních zdrojů. Vzhledem k tomu, že opatření bylo k dispozici pouze bance, mělo selektivní povahu.

(279) V důsledku opatření B2 bylo posíleno postavení banky, neboť bance byly poskytnuty finanční prostředky nutné k tomu, aby nadále plnila kapitálové požadavky, což vedlo k narušení hospodářské soutěže. Jelikož banka působí na jiných evropských bankovních trzích a jelikož v Řecku působí finanční instituce z jiných členských států, a to zejména na pojistném trhu, opatření B2 rovněž pravděpodobně ovlivní obchod mezi členskými státy.

(280) Komise považuje opatření B2 za státní podporu. Bylo jako podpora oznámeno vnitrostátními orgány. Obdržený kapitál dosáhl částky 1 341 milionů EUR.

7.1.3.3 *Písemný závazek (opatření B3)*

(281) V rámci opatření B3 se fond HFSF zavázal, že bance poskytne dodatečný kapitál nutný k dokončení rekapitalizace banky, a to v částce požadované Řeckou bankou v rámci zátěžového testu v roce 2012. Fond HFSF obdrží své zdroje od státu. Komise proto dospěla k závěru, že písemný závazek využívá státní prostředky. Okolnosti, za nichž může fond HFSF poskytnout finančním institucím podporu, jsou přesně vymezeny a omezeny řeckým právním řádem. Proto lze použití těchto státních prostředků přičíst státu. HFSF se zavázal, že bance poskytne dodatečný kapitál ve výši až 528 milionů EUR.

(282) Písemný závazek poskytl bance výhodu, neboť ujistil její vkladatele, že banka bude schopna získat celou částku kapitálu, kterou získat musela, tedy že jí fond HFSF poskytne kapitál, pokud se jí nepodaří získat jej na trhu. Závazek také usnadňuje získání soukromého kapitálu na trhu, protože investoři mají jistotu, že pokud banka nedokáže získat část kapitálu na trhu, fond HFSF jí jej poskytne. Žádný soukromý investor by nebyl poskytl jakýkoli závazek dříve, než by byly známy podmínky rekapitalizace, a v té době banka neměla přístup ke kapitálovému trhu.

(283) Jelikož banka působí na jiných evropských bankovních trzích a jelikož v Řecku působí finanční instituce z jiných členských států, a to zejména na pojistném trhu, opatření B3 rovněž pravděpodobně ovlivní obchod mezi členskými státy a naruší hospodářskou soutěž.

(284) Opatření B3 proto představuje podporu a dne 27. prosince 2012 bylo řeckými orgány jako takové oznámeno.

7.1.3.4 *Jarní rekapitalizace v roce 2013 (opatření B4)*

(285) Jarní rekapitalizace v roce 2013 (opatření B4) spočívá v přeměně první a druhé překlenovací rekapitalizace (opatření B1 a B2) a písemného závazku (opatření B3) na rekapitalizaci trvalou ve výši 5 839 milionů EUR v kmenových akciích. Jelikož opatření B4 spočívá v přeměně podpory, která již byla poskytnuta, zahrnuje státní prostředky, ale nezvyšuje nominální částku podpory. Opatření však zvyšuje výhodu banky (a tudíž narušení hospodářské soutěže), protože jde o trvalou, nikoli dočasnou rekapitalizaci jako v případě opatření B1 a B2. Ve srovnání s opatřením B3, které představuje pouhý závazek, a nikoli skutečnou rekapitalizaci, opatření B4 zvýšilo kapitálovou přiměřenost banky, a proto bance poskytlo další výhodu.

(286) Komise podotýká, že tato podpora nebyla poskytnuta všem bankám, které provozují svoji činnost v Řecku. Pokud jde o narušení hospodářské soutěže a dopad na obchod, Komise např. podotýká, že podpora umožnila bance nadále provádět operace v jiných členských státech, např. v Rumunsku nebo Bulharsku. Likvidace banky by bývala vedla k ukončení jejích činností v zahraničí, a to prostřednictvím likvidace těchto činností nebo prodejem podniků. Kromě toho banka svými pojišťovacími činnostmi v Řecku konkuruje činnostem dceřiných společností pojišťoven z jiných členských států. Opatření proto narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Opatření B4 tudíž představuje státní podporu.

7.1.3.5 *Závěr o opatřeních B1, B2, B3 a B4*

(287) Opatření B1, B2, B3 a B4 představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Částka státní podpory zahrnuté v opatřeních B1, B2, B3 a B4 činí 5 839 milionů EUR, což se rovnalo částce státní podpory, kterou fond HFSF skutečně vyplatil bance.

(288) Bod 31 sdělení o restrukturalizaci stanoví, že kromě absolutní částky podpory musí Komise zohlednit podporu „ *ve vztahu k rizikově váženým aktivům banky*“. Opatření B1, B2, B3 a B4 byla poskytnuta v průběhu jednoho roku, a to od dubna 2012 do května 2013. Během tohoto období se rizikově vážená aktiva banky změnila. Vyvstává tedy otázka, jaká úroveň rizikově vážených aktiv by se měla použít, zda úroveň, která existovala na začátku období, nebo úroveň na jeho konci. Opatření B1, B2, B3 a B4 mají pokrýt kapitálovou potřebu, kterou vymezila Řecká banka v březnu 2012 (zátěžový test z roku 2012). Jinými slovy, kapitálové potřeby pokryté uvedenými opatřeními existovaly již v březnu 2012. Komise se tudíž domnívá, že by se částka podpory zahrnuté v opatřeních B1, B2, B3 a B4 měla srovnat s rizikově váženými aktivy banky k 31. březnu 2012. Rovněž připomíná, že Řecká banka v období po březnu 2012 do jarní rekapitalizace v roce 2013 nezohledňovala akvizice řeckých bank s cílem upravit - nahoru nebo dolů - jejich kapitálové potřeby. Tento faktor dále prokazuje, že opatření B1, B2, B3 a B4 byla opatření podpory související s oblastí působnosti banky k 31. březnu 2012.

(289) První a druhá překlenovací rekapitalizace a písemný závazek společně dosáhly částky 5 839 milionů EUR. Tato částka představuje 13,8 % rizikově vážených aktiv banky k 31. březnu 2012.

7.1.3.6 *Rekapitalizační závazek z roku 2014 (opatření C)*

(290) Dne 31. března 2014 banka od fondu HFSF obdržela písemný závazek, že se fond HFSF bude podílet na navýšení základního kapitálu banky částkou až 2 864 milionů EUR (opatření C). Z důvodů vysvětlených ve 277. bodě odůvodnění uvedené opatření zahrnuje využití státních prostředků. Uvedené opatření banku zvýhodňuje, neboť zaručuje, že banka získá kapitál, který potřebuje, což vkladatelům poskytne jistotu a banka bude moci snadněji získat kapitál od soukromých investorů.

(291) Pokud soukromí investoři neupíší celou částku kapitálového navýšení, fond HFSF musí do banky vložit kapitál na základě písemného závazku. Takový kapitálový vklad by ve srovnání s písemným závazkem představoval pro banku větší výhodu. Na rozdíl od pouhého písemného závazku skutečná kapitálová injekce zvyšuje kapitálovou přiměřenost banky.

(292) Ani písemný závazek, ani jeho potenciální provedení ve formě skutečného kapitálového vkladu nesplňují zásadu investora v tržním hospodářství. I v případě, že by fond HFSF koupil nové akcie za stejnou cenu jako soukromí investoři, okolnosti účasti fondu HFSF se značně liší od okolností soukromých investorů, kteří upíší nové akcie. Ještě předtím, než se k nákupu akcií formálně zavázal jakýkoli soukromý investor, se fond HFSF zavázal, že bude-li to nutné, upíše celé navýšení základního kapitálu. Soukromí investoři, kteří kupují nové akcie, budou mít jistotu, že banka v každém případě získá celou částku potřebného kapitálu, protože fond HFSF bude sloužit jako pojistka a koupí všechny akcie, které neupsali soukromí investoři. Zadruhé, fond HFSF se navýšení zúčastní pouze tehdy,

pokud nebude existovat dostatečná poptávka ze strany soukromých investorů na spodní hranici oznámeného cenového rozpětí. Fond HFSF tak poskytne bance kapitál, který banka nebude moci získat na trhu za stejnou cenu za akcii. V důsledku toho fond HFSF poskytuje kapitál v částce nebo za cenu, které nelze získat trhu.

(293) Jelikož bylo opatření C poskytnuto pouze bance, je selektivní. Pozice banky byla posílena, protože jí byly poskytnuty finanční zdroje nutné k tomu, aby splnila regulační kapitálové požadavky stanovené Řeckou bankou. Opatření C tudíž bance poskytuje výhodu, která narušuje hospodářskou soutěž. Jelikož banka působí na jiných evropských bankovních trzích a jelikož v Řecku působí finanční instituce z jiných členských států, a to zejména na pojistném trhu, opatření C rovněž pravděpodobně ovlivní obchod mezi členskými státy.

(294) Rekapitalizační závazek z roku 2014 představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Částka podpory zahrnuté v uvedeném opatření činí 2 864 milionů EUR, což představuje 7,5 % rizikově vážených aktiv banky k 31. prosinci 2013 ([126]).

(295) Pokud HFSF bance v rámci plnění zmíněného závazku skutečně poskytne kapitálový vklad, zvýší se tím zvýhodnění banky a zesílí narušení hospodářské soutěže, nevzroste však nominální částka podpory ([127]).

7.1.4 **Závěr o existenci a celkové částce obdržené podpory**

(296) Opatření A, B1, B2, B3, B4 a C představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy.

Tabulka 11

Přehled celkové podpory obdržené bankou

Ref.	Opatření	Druh opatření	Částka podpory	Podpora/rizikově vážená aktiva
A	Preferenční akcie	Kapitálová podpora	950 milionů EUR	2 %
B1 B2 B3 B4	První překlenovací rekapitalizace Druhá překlenovací rekapitalizace Písemný závazek Jarní rekapitalizace v roce 2013	Kapitálová podpora	5 839 milionů EUR	13,8 %
C	Písemný závazek z roku 2014	Závazek poskytnout kapitálovou podporu	2 864 milionů EUR	7,5 %
Celková kapitálová podpora poskytnutá bance			**9 653 milionů EUR**	**15,8 %**
Celkový kapitál vyplacený bance			**6 789 milionů EUR [mohlo by jít až o 9 653 milionů EUR, pokud bude fond HFSF muset poskytnout celou částku kapitálového navýšení, k němuž došlo v dubnu 2014]**	**23,7 %**
Ref.	Opatření	Druh opatření	Nominální částka podpory	
L1	Podpora v oblasti likvidity	Záruka	13 932 milionů EUR	*k 30. listopadu 2013*
L2	Nouzová pomoc v oblasti likvidity se státní zárukou	Finanční prostředky a záruka	12 000 milionů EUR	*k 31. prosinci 2012*
Celková podpora v oblasti likvidity poskytnutá bance			**25 932 milionů EUR**	

([126]) http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/Pillar_3_2013_Final%20Values_2_310313.pdf
([127]) Viz 285. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí v souvislosti s opatřením B3.

7.2 PRÁVNÍ ZÁKLAD PRO POSOUZENÍ SLUČITELNOSTI

(297) Jak konstatuje 200. bod odůvodnění, právním základem pro posouzení opatření podpory by měl být čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy ([128]).

(298) Během finanční krize Komise vyvinula kritéria slučitelnosti pro různé druhy opatření podpory. Zásady pro posuzování opatření podpory byly poprvé stanoveny ve sdělení o bankovnictví z roku 2008.

(299) Pokyny k rekapitalizačním opatřením jsou vymezeny ve sdělení o rekapitalizaci a sdělení o prodloužení z roku 2011.

(300) Sdělení o rekapitalizaci definuje přístup, který Komise zaujala k posuzování plánu restrukturalizace, a zejména stanoví, že je nutné obnovit životaschopnost, zaručit řádný příspěvek ze strany příjemce podpory a omezit narušování hospodářské soutěže.

(301) Tento rámec byl dokončen sdělením o bankovnictví z roku 2013, které se vztahuje na opatření podpory oznámená po 1. srpnu 2013.

7.2.1 **Právní základ pro posouzení slučitelnosti podpory v oblasti likvidity poskytnuté bance (opatření L1).**

(302) Podpora v oblasti likvidity, kterou již banka obdržela, byla s konečnou platností schválena sledem rozhodnutí, jimiž se schvalují opatření v rámci režimu podpor pro řecké banky a změny a prodloužení tohoto režimu ([129]). Jakákoli budoucí podpora v oblasti likvidity ve prospěch banky bude muset být poskytnuta v rámci režimu řádně schváleného Komisí. Podmínky takové podpory bude muset ještě před poskytnutím schválit Komise, a proto je není třeba v tomto rozhodnutí dále posuzovat.

7.2.2 **Právní základ pro posouzení slučitelnosti preferenčních akcií (opatření A)**

(303) Rekapitalizace provedená v roce 2009 formou preferenčních akcií (opatření A) byla provedena v rámci rekapitalizačního opatření, které bylo schváleno v roce 2008 jako součást režimu podpor pro řecké banky podle sdělení o bankovnictví z roku 2008. Proto není nutné je znovu posuzovat podle sdělení o bankovnictví z roku 2008 a je pouze třeba je posoudit podle sdělení o restrukturalizaci.

7.2.3 **Právní základ pro posouzení slučitelnosti pomoci NPL se státní zárukou (opatření L2)**

(304) Slučitelnost nouzové pomoci v oblasti likvidity se státní zárukou (opatření L2) by měla být nejprve posouzena na základě sdělení o bankovnictví z roku 2008 a sdělení o prodloužení z roku 2011. Jakákoli pomoc NPL se státní zárukou poskytnutá po 1. srpnu 2013 spadá do působnosti sdělení o bankovnictví z roku 2013.

7.2.4 **Právní základ pro posouzení slučitelnosti rekapitalizací provedených fondem HFSF (opatření B1, B2, B3 a B4)**

(305) Slučitelnost rekapitalizací provedených fondem HFSF (opatření B1, B2, B3 a B4), zejména pokud jde o protiplnění, by měla být nejprve posouzena na základě sdělení o bankovnictví z roku 2008, sdělení o rekapitalizaci a sdělení o prodloužení z roku 2011. V rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou Komise vyjádřila pochybnosti o tom, zda je opatření B1 slučitelné s uvedenými sděleními. Uvedená opatření, jelikož byla provedena před 1. srpnem 2013, nespadají do působnosti sdělení o bankovnictví z roku 2013. Slučitelnost rekapitalizací provedených fondem HFSF (opatření B1, B2, B3 a B4) by se rovněž měla posoudit na základě sdělení o restrukturalizaci.

7.2.5 **Právní základ pro posouzení slučitelnosti rekapitalizačního závazku z roku 2014 (opatření C)**

(306) Slučitelnost rekapitalizačního závazku z roku 2014 (opatření C) by se měla posoudit na základě sdělení o bankovnictví z roku 2013, které stanoví nové požadavky, pokud jde o příspěvek podřízených věřitelů a odměňování vedoucích pracovníků a na základě sdělení o rekapitalizaci a sdělení o prodloužení z roku 2011. Slučitelnost opatření C by se rovněž měla posoudit na základě sdělení o restrukturalizaci.

([128]) Rovněž se podotýká, že Řecko poskytlo podporu bance v rámci režimu podpor pro řecké banky, který Komise schválila na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy, jakož i prostřednictvím fondu HFSF, jehož vytvoření bylo rovněž schváleno rozhodnutím Komise.
([129]) Viz poznámky pod čarou 3. a 4.

7.3 SOULAD OPATŘENÍ L2 SE SDĚLENÍM O BANKOVNICTVÍ Z ROKU 2008, SDĚLENÍM O PRODLOUŽENÍ Z ROKU 2011 A SDĚLENÍM O BANKOVNICTVÍ Z ROKU 2013

(307) Aby byla podpora slučitelná podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy, musí splňovat obecná kritéria slučitelnosti: musí být vhodná, nezbytná a přiměřená.

(308) Jelikož řeckým bankám byl odepřen přístup k velkoobchodním trhům a staly se zcela závislé na financování centrální bankou, jak je uvedeno v 32. bodě odůvodnění, a protože si banka nemohla půjčit dostatečné finanční prostředky prostřednictvím řádných operací zaměřených na refinancování, banka potřebovala pomoc NPL se státní zárukou, aby získala dostatečnou likviditu, a tím se vyhnula selhání. Komise považuje opatření L2 za vhodný mechanismus k nápravě vážného narušení, které by bývalo mohlo být způsobeno selháním banky.

(309) Vzhledem k tomu, že v souvislosti s nouzovou pomocí v oblasti likvidity se státní zárukou vznikají bance poměrně vysoké náklady financování, je banka dostatečně motivována, aby se při rozvoji svých činností na tento zdroj financování nespoléhala. Banka musela zaplatit úroky o […] bazických bodů vyšší než u řádných operací Eurosystému zaměřených na refinancování. Kromě toho banka musela zaplatit státu poplatek za záruku ve výši […] bazických bodů. Ve výsledku jsou tak celkové náklady banky na nouzovou pomoc v oblasti likvidity se státní zárukou mnohem vyšší než běžné náklady na refinancování ze strany banky ECB. Zejména rozdíl mezi náklady banky na pomoc NPL se státní zárukou a běžnými náklady na refinancování ze strany banky ECB je vyšší než úroveň poplatku za záruku požadovaná sdělením o prodloužení z roku 2011. To znamená, že celkové protiplnění účtované státem lze považovat za dostatečné. Pokud jde o částku pomoci NPL se státní zárukou, Řecká banka a banka ECB ji pravidelně přezkoumávají na základě skutečných potřeb banky. Bedlivě sledují její využívání a zaručují, že je omezena na nezbytné minimum. Proto opatření L2 neposkytuje bance nadměrnou likviditu, kterou by banka mohla použít k financování činností, které narušují hospodářskou soutěž. Pomoc je omezena na minimální nezbytnou částku.

(310) Tato důkladná kontrola využívání nouzové pomoci v oblasti likvidity se státní zárukou a pravidelné ověřování, zda je použití pomoci omezeno na minimum, rovněž zaručují, že je tato likvidita přiměřená a že nevede k neoprávněnému narušování hospodářské soutěže. Komise také podotýká, že se Řecko zavázalo provést řadu opatření ke snížení negativních vedlejších účinků, jejichž analýza je uvedena v oddíle 7.6 a která dále zaručují, že banka co nejdříve přestane být na podpoře v oblasti likvidity závislá a že je taková podpora přiměřená.

(311) Opatření L2 je tudíž v souladu se sdělením o bankovnictví z roku 2008 a sdělením o prodloužení z roku 2011. Jelikož sdělení o bankovnictví z roku 2013 nezavedlo další požadavky ohledně záruk, opatření L2 je také v souladu se sdělením o bankovnictví z roku 2013.

7.4 SOULAD OPATŘENÍ B1, B2, B3 A B4 SE SDĚLENÍM O BANKOVNICTVÍ Z ROKU 2008, SDĚLENÍM O REKAPITALIZACI A SDĚLENÍM O PRODLOUŽENÍ Z ROKU 2011

(312) Jak je uvedeno ve 201. bodě odůvodnění, aby byla podpora slučitelná podle čl. 107 odst. 3 písm. b) Smlouvy, musí splňovat obecná kritéria slučitelnosti ([130]): musí být vhodná, nezbytná a přiměřená.

(313) Sdělení o rekapitalizaci a sdělení o prodloužení z roku 2011 stanoví další pokyny k úrovni protiplnění požadované u státních kapitálových vkladů.

7.4.1 **Vhodnost opatření**

(314) Komise má za to, že rekapitalizace provedené fondem HFSF (opatření B1, B2, B3 a B4) jsou vhodné, protože brání úpadku banky. Bez nich by banka nemohla nadále provozovat své činnosti, protože na konci roku 2012 měla záporný vlastní kapitál ([131]).

(315) V tomto ohledu Komise v rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou poznamenala, že banka je jednou z největších bankovních institucí v Řecku jak z hlediska poskytování úvěrů, tak příjmu vkladů. Jako taková je banka pro Řecko

([130]) Viz 41. bod odůvodnění rozhodnutí Komise ze dne 10. října 2008 ve věci NN 51/2008 Režim záruk pro banky v Dánsku (Úř. věst. C 273, 28.10.2008, s. 1).

([131]) http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/Eurobank%20FY2012%20Results%20Press%20Release.pdf.

systémově důležitá. Selhání banky by tudíž vážným způsobem narušila Řeckou ekonomiku. Za tehdejších okolností finanční instituce v Řecku jen obtížně získávaly přístup k finančním prostředkům. Tento nedostatek finančních prostředků omezil jejich schopnost poskytovat úvěry řecké ekonomice. V tomto kontextu by narušení ekonomiky bylo bývalo selháním banky ještě prohloubeno. Kromě toho byla opatření B1, B2, B3 a B4 provedena zejména kvůli programu PSI, tedy zcela mimořádné a nepředvídatelné události, a nikoli v důsledku špatného vedení banky či jejího nadměrného riskování. Opatření se tudíž zaměřují především na výsledky programu PSI a přispívají k zachování finanční stability v Řecku.

(316) V rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou Komise vyjádřila pochybnosti o tom, zda byly neprodleně provedeny všechny možné kroky, aby se zabránilo tomu, že banka bude v budoucnosti znovu potřebovat podporu. Jak je uvedeno v 130. až 132. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, Řecko se zavázalo, že provede řadu opatření týkajících se správy a řízení banky a jejích obchodních operací. Jak je popsáno v 102. až 104. a v 111. bodě odůvodnění, banka rovněž komplexně restrukturalizovala své činnosti, přičemž mnohá snížení nákladů a investic již byla provedena. Z tohoto důvodu se pochybnosti ze strany Komise zmírnily.

(317) V rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou Komise rovněž vyjádřila pochybnosti, zda jsou zavedena dostatečná ochranná opatření pro případ, že by se banka dostala pod kontrolu státu, nebo pokud by si nad ní udrželi kontrolu soukromí akcionáři a většinovou účast by měl stát. Komise konstatuje, že připomínky popsané v 131. a 132. bodě odůvodnění zaručují, že úvěrové operace banky budou probíhat na komerčním základě a denní činnosti budou chráněny před zásahem státu. Rámec vztahů, na němž se dohodly fond HFSF a banka, také zaručuje, že jsou zájmy státu jakožto hlavního akcionáře chráněny před nadměrným riskováním ze strany vedení banky.

(318) Opatření B1, B2, B3 a B4 tudíž zaručují, že je v Řecku zachována finanční stabilita. Byly také učiněny důležité kroky s cílem minimalizovat budoucí ztráty a zaručit, že činnosti banky nejsou ohrožovány její nevhodnou správou a řízením. Na tomto základě Komise dospěla k závěru, že opatření B1, B2, B3 a B4 jsou vhodná.

7.4.2 **Nezbytnost – omezení podpory na minimum**

(319) Podle sdělení o bankovnictví z roku 2008 musí být výše a podoba opatření podpory nezbytné k dosažení cíle. To znamená, že výše kapitálového vkladu musí představovat minimum nezbytné k dosažení cíle.

(320) Výši kapitálové podpory vypočítala Řecká banka v rámci zátěžového testu tak, aby zaručila, že poměr kmenového kapitálu Tier 1 zůstane v letech 2012-2014 nad určitou úrovní, jak je znázorněno v tabulce 3. Bance tudíž není poskytnut nadměrný kapitál. Jak je vysvětleno ve 316. bodě odůvodnění, byly přijaty kroky s cílem snížit riziko, že banka bude v budoucnosti potřebovat dodatečnou podporu.

(321) Pokud jde o protiplnění za první a druhou překlenovací rekapitalizaci (opatření B1 a B2), Komise připomíná, že tato opatření byla poskytnuta v květnu 2012 a prosinci 2012 a byla vyplacena ve věcných příspěvcích, konkrétně ve formě dluhopisů EFSF. Fond HFSF přijímal jako protiplnění od data vyplacení těchto dluhopisů EFSF do data jarní rekapitalizace v roce 2013 úroky z dluhopisů EFSF a poplatek ve výši 1 % ([132]). Jak je zdůrazněno v rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou, zmíněné protiplnění je nižší než rozpětí od 7 % do 9 % definované ve sdělení o rekapitalizaci. Období nízkého protiplnění však bylo omezeno na dobu jednoho roku u opatření B1 a pěti měsíců u opatření B2 (tedy až do přeměny překlenovací rekapitalizace na standardní rekapitalizaci v kmenových akciích, tedy opatření B4). Zatímco první a druhá překlenovací rekapitalizace nevedly k oslabení stávajících akcionářů, jarní rekapitalizace v roce 2013, která spočívala v přeměně první a druhé rekapitalizace, akcionáře silně oslabila a jejich podíl na vlastním kapitálu banky klesl na 1,4 %. Tato mimořádná situace, která trvala o data první překlenovací rekapitalizace, byla následně ukončena. Pochybnosti vyjádřené v rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou byly tudíž rozptýleny.

([132]) Viz 72. bod odůvodnění: vzniklé úroky se počítají jako dodatečný příspěvek ze strany fondu HFSF, a tudíž snížily platbu, kterou musel fond HFSF poskytnout bance, aby zaplatil jarní rekapitalizaci v roce 2013.

(322) Vzhledem k neobvyklému zdroji obtíží banky, kdy ztráty pocházejí především z prominutí dluhu ve prospěch státu (program PSI a zpětný odkup dluhu, které poskytují státu značnou výhodu, tedy snížení dluhu) a z dopadů dlouhé recese na její domácí trh, může Komise navíc takovou dočasnou odchylku od standardních požadavků na protiplnění stanovených ve sdělení o rekapitalizaci ([133]) přijmout.

(323) Opatření B3 spočívalo v závazku poskytnout kapitál. Tento závazek učiněný v prosinci 2012 byl proveden v podobě skutečného kapitálového vkladu v květnu – červnu 2013, tedy o pouhých pět měsíců později. Z toho důvodu a z důvodů stanovených ve 322. bodě odůvodnění je přijatelné, že za tento závazek nebylo vyplaceno žádné protiplnění.

(324) Pokud jde o opatření B4, podle bodu 8 sdělení o prodloužení z roku 2011 by kapitálové vklady měly být upsány s dostatečnou slevou z ceny akcií po úpravě vzhledem k efektu „zředění" tak, aby měl stát jistotu přiměřené odměny. Zatímco tato rekapitalizace nezajistila dostatečnou slevu z ceny akcie upravené vzhledem k efektu zředění, ve skutečnosti bylo nemožné dosáhnout značné slevy z teoretické ceny bez práva na upsání ([134]). Před jarní rekapitalizací v roce 2013 byl kapitál banky záporný a její tržní kapitalizace dosáhla pouze několika stovek milionů eur. Za těchto okolností vyvstává otázka, zda by stávající akcionáři měli být zcela eliminováni. Komise podotýká, že emisní cena byla stanovena na úrovni 50 % slevy z průměrné tržní ceny za padesát dní před stanovením emisní ceny. Komise také konstatuje, že došlo k obrovskému oslabení dřívějších akcionářů, neboť po uvedené rekapitalizaci drželi pouze 1,4 % akcií banky. Proto by uplatnění další slevy z tržní ceny bývalo mělo jen zanedbatelný dopad na protiplnění pro fond HFSF. Vzhledem ke specifické situaci řeckých bank vysvětlené v 322. bodě odůvodnění a ke skutečnosti, že potřeba podpory pochází z prominutí dluhu ve prospěch státu, Komise považuje emisní cenu za dostatečně nízkou.

(325) Závěr tedy zní, že opatření B1, B2, B3 a B4 jsou nezbytná jako podpora na záchranu jak z hlediska částky, tak formy.

7.4.3 **Přiměřenost – opatření ke snížení negativních vedlejších účinků**

(326) Banka obdržela velmi vysokou částku státní podpory. Tato situace může tudíž vážně narušit hospodářskou soutěž. Řecko se však zavázalo, že provede řadu opatření, která mají snížit negativní vedlejší účinky. Závazky zejména stanoví, že operace banky budou nadále probíhat na komerčním základě, jak je vysvětleno v 131. a 132. bodě odůvodnění. Řecko se rovněž zavázalo, že zavede zákaz akvizic a provede řadu odprodejů v zahraničí a také u nebankovních činností v Řecku, jak stanoví 133. bod odůvodnění. Opatření k omezení narušování hospodářské soutěže budou dále posouzena v oddíle 7.6.

(327) V bance bude také jmenován kontrolní správce, aby sledoval správné plnění závazků v oblasti správy a řízení společnosti a obchodních operací. Tak se zabrání tomu, aby nedošlo ke škodlivým změnám v obchodní praxi banky, a tím k omezení případných negativních vedlejších účinků.

(328) A konečně dne 16. dubna 2014 byl Komisi předložen nový komplexní plán restrukturalizace. Tento plán restrukturalizace bude posouzen v oddíle 7.6.

(329) Závěrem lze říci, že pochybnosti vyjádřené v rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou byly rozptýleny. Opatření B1, B2, B3 a B4 jsou s ohledem na bod 15 sdělení o bankovnictví z roku 2008 přiměřená.

7.4.4 **Závěr ohledně souladu rekapitalizací provedených fondem HFSF se sdělením o bankovnictví z roku 2008, sdělením o rekapitalizaci a sdělením o prodloužení z roku 2011**

(330) Komise tudíž dospěla k závěru, že rekapitalizace provedené fondem HFSF (opatření B1, B2, B3 a B4) jsou s ohledem na bod 15 sdělení o bankovnictví z roku 2008, sdělení o rekapitalizaci a sdělení o prodloužení z roku 2011 vhodné, nezbytné a přiměřené.

([133]) Viz rovněž oddíl 7.6.1.

([134]) Teoretická cena bez práva na upsání („TERP") je obecně přijímaná tržní metodika pro množstevní vyjádření efektu zředění u navýšení základního kapitálu.

7.5 SOULAD NÁKUPU BANK NEW TT A NEA PROTON BANKOU SE SDĚLENÍM O RESTRUKTURALIZACI

(331) Body 23 a 40 sdělení o restrukturalizaci vysvětlují, že akvizice podniků bankami, jimž byla poskytnuta podporu, jsou obvykle v rozporu s povinnostmi snížit náklady na restrukturalizaci a omezit narušování hospodářské soutěže. Kromě toho mohou ohrozit nebo zkomplikovat obnovení životaschopnosti. Komise proto musí posoudit, zda jsou akvizice banky slučitelné se sdělením o restrukturalizaci.

7.5.1 **Soulad akvizice banky New TT se sdělením o restrukturalizaci**

7.5.1.1 *Vliv akvizice banky New TT na dlouhodobou životaschopnost banky*

(332) Z hlediska provozní ziskovosti akvizice provedené bankou pomohou bance obnovit dlouhodobou životaschopnost, neboť spojením dvou bank na stejném zeměpisném trhu vzniká příležitost k realizaci smysluplné synergie, např. ve formě snížení počtu zaměstnanců, uzavření poboček a snížení režijních nákladů. Banka získá klienty a vkladatele a zároveň výrazně sníží náklady na distribuci. Kromě racionalizace centrálních funkcí uzavře většinu poboček „banky T“ a některé pobočky „Hellenic Postbank“.

(333) Z hlediska likvidní pozice má transakce rovněž příznivý dopad na poměr úvěrů k vkladům banky a snižuje tento poměr z nadměrně vysoké úrovně, protože banka New TT měla výrazně více vkladů než úvěrů. Řecká banka ve svém dopise fondu HFSF ze dne 8. července 2013 zejména podotkla, že banka byla během dvou let před transakcí pod velkým tlakem. Řecká banka konstatovala, že banka ztratila podíly na trhu v Řecku a ve značné míře byla závislá na financování z Eurosystému a na pomoci v oblasti likvidity. V dopise Řecká banka poukazuje na velkou mezeru ve financování, na konsolidovaný poměr úvěrů k vkladům ve výši 132 % a na zhoršené vnímání banky ze strany klientů. V tomtéž dopise Řecká banka uvedla, že akvizice banky New TT bankou by vedla „*ke značnému nárůstu vkladů* [banky], *což by zlepšilo její celkový profil financování, vnímání banky vkladateli a její schopnost přilákat nové vklady za atraktivnějších podmínek, než je tomu v současnosti*“.

(334) Akvizice tudíž přispívá k nápravě likvidní pozice banky, což má zásadní význam pro obnovení její dlouhodobé životaschopnosti. V dopise, který její útvary dne 8. července 2013 zaslaly fondu HFSF, Komise uznala, že akvizice má příznivý dopad. V tomto dopise Komise uvedla, že návrh plánu restrukturalizace bank, který jí Řecko předložilo před akvizicí banky New TT, nesplňuje požadavek na obnovení dlouhodobé životaschopnosti, neboť rozvaha banky byla na konci období restrukturalizace zranitelná. Ve stejném dopise Komise uvedla, že „*akvizice* [banky New TT], *která je bohatá na vklady, je klíčovým faktorem, který přispívá k nápravě rozvahy* [banky], *a tím k obnovení její dlouhodobé životaschopnosti*“. Toto posouzení bylo vzhledem k dopadu takové akvizice na likvidní pozici banky odůvodněné: „*Na základě údajů z konce roku 2012 by akvizice okamžitě snížila poměr úvěrů k vkladům ze 155 % na 123 %, a tudíž by mělo být možné splnit* [do] *konce roku 2017 požadavek* [Komise].“

(335) Komise proto zastává názor, že akvizice má kladný vliv na obnovení dlouhodobé životaschopnosti banky.

7.5.1.2 *Účinek akvizice na částku podpory, kterou banka potřebuje*

(336) V souladu s bodem 23 sdělení o restrukturalizaci by se pomoc na restrukturalizaci neměla použít k nabytí podílů v jiných společnostech, ale výlučně k pokrytí nákladů na restrukturalizaci nezbytných k obnovení životaschopnosti banky.

(337) Banka zaplatila kupní cenu v nových akciích, a akvizice tudíž nebyla financována prostřednictvím státní podpory. V důsledku toho byla kapitálová potřeba vytvořená platbou kupní ceny ihned pokryta vydáním nových akcií, aby v důsledku platby kupní ceny nedošlo k čistému navýšení kapitálových potřeb banky. Kromě toho byl fond HFSF 100 % vlastníkem banky New TT, což znamená, že všechny nové akcie vydané bankou byly předány fondu HFSF, jinými slovy státu.

(338) Akvizice jako taková nebude podnětem k poskytnutí dodatečné státní podpory, jelikož banka New TT splnila své regulatorní kapitálové požadavky. Kromě toho byla tato dočasná úvěrová instituce vytvořena pouze několik měsíců před tím, než ji banka získala. Jelikož aktiva upadající banky jsou před převedením na dočasnou úvěrovou instituci posouzena a oceněna v reálné hodnotě, lze předpokládat, že portfolio úvěrů banky New TT neobsahovalo ztráty, které byly skryté nebo pro ně nebyly vytvořeny odpovídající rezervy.

(339) Závěrem lze říci, že za specifických okolností tohoto případu akvizice banky New TT výjimečně není v rozporu se zásadou, že by podpora měla být omezena na nezbytné minimum.

7.5.1.3 *Rušivý účinek akvizice na hospodářskou soutěž*

(340) V souladu s body 39 a 40 sdělení o restrukturalizaci by státní podpora neměla být použita na úkor společností, které podporu neobdržely, za účelem akvizice konkurenčních podniků. Bod 41 sdělení o restrukturalizaci rovněž stanoví, že akvizice mohou být povoleny, pokud jsou součástí konsolidačního procesu nezbytného pro obnovení finanční stability nebo zajištění účinné hospodářské soutěže, že by proces akvizice měl být spravedlivý a že by akvizice měla na příslušném trhu zajišťovat podmínky účinné hospodářské soutěže.

(341) Banka New TT nebyla samostatně životaschopnou bankou. Konsolidaci této banky vyžadovalo Memorandum o hospodářské a finanční politice z 15. května 2013. Transakci lze proto považovat za součást procesu konsolidace, který je nutný k obnovení takové finanční stability, jaká je popsána ve 41. bodě sdělení o restrukturalizaci.

(342) Žádný z uchazečů, jimž nebyla poskytnuta podpora, nepředložil platnou nabídku pro akvizici banky New TT, a proces prodeje byl otevřený, transparentní a nediskriminační. Proto banka nevyloučila z procesu žádného z uchazečů, jimž nebyla poskytnuta podpora. Vzhledem k tomu, že akvizici povolil řecký úřad pro ochranu hospodářské soutěže ([135]), Komise předpokládá, že výsledek prodeje zaručuje v Řecku podmínky pro účinnou hospodářskou soutěž.

(343) Za těchto okolností lze vyvodit závěr, že akvizice banky New TT je slučitelná s oddílem 4 sdělení o restrukturalizaci.

7.5.1.4 *Závěr ohledně akvizice banky New TT*

(344) Komise dospěla k závěru, že vzhledem k jedinečné situaci řeckých bank ([136]) a ke specifickým rysům akvizice banky New TT je akvizice slučitelná s požadavky, které jsou stanoveny ve sdělení o restrukturalizaci.

7.5.2 **Soulad akvizice banky Nea Proton se sdělením o restrukturalizaci**

7.5.2.1 *Vliv akvizice banky Nea Proton na dlouhodobou životaschopnost banky*

(345) Z hlediska provozní ziskovosti by akvizice banky Nea Proton měla bance pomoci obnovit dlouhodobou životaschopnost, neboť spojením dvou společností na stejném zeměpisném trhu vzniká příležitost k realizaci smysluplné součinnosti, např. ve formě snížení počtu zaměstnanců, uzavření poboček a snížení režijních nákladů.

(346) Akvizice banky Nea Proton umožňuje bance těžit ze synergických účinků. Banka získá klienty a vkladatele a zároveň uzavře většinu poboček a provede racionalizaci informačního systému, jakož i centrálních funkcí. Transakce rovněž snížila poměr úvěrů ke vkladům banky, protože poměr úvěrů ke vkladům banky Nea Proton byl nízký. Na konci června 2013 byl poměr čistých úvěrů ke vkladům banky přibližně 135,79 %, zatímco poměr čistých úvěrů ke vkladům banky Nea Proton byl přibližně 52,68 %.

(347) Na závěr lze konstatovat, že akvizice měla příznivý vliv na životaschopnost banky.

7.5.2.2 *Účinek akvizice banky Nea Proton na částku podpory, kterou banka potřebuje*

(348) V souladu s bodem 23 sdělení o restrukturalizaci by se pomoc na restrukturalizaci neměla použít k nabytí podílů v jiných společnostech, ale výlučně k pokrytí nákladů na restrukturalizaci nezbytných k obnovení životaschopnosti.

([135]) Rozhodnutí 584/VII/2013 řeckého úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, dosud nezveřejněno.
([136]) Viz rovněž oddíl 7.6.1.

(349) Banka zaplatila za nákup banky Nea Proton symbolickou cenu (jedno euro) a získaný subjekt byl před prodejem odpovídajícím způsobem rekapitalizován. Tato rekapitalizace zahrnovala rezervy pro budoucí ztráty z úvěrů a provozní ztráty ([137]). V důsledku toho akvizice patřičně kapitalizované banky za jedno euro nezvýšila kapitálové potřeby banky.

(350) Na závěr, akvizice banky Nea Proton není v rozporu se zásadou, že by podpora měla být omezena na nezbytné minimum.

7.5.2.3 *Rušivý účinek akvizice banky Nea Proton na hospodářskou soutěž*

(351) V souladu s body 39 a 40 sdělení o restrukturalizaci by státní podpora neměla být použita na úkor společností, které podporu neobdržely, za účelem akvizice konkurenčních podniků.

(352) Banka Nea Proton nebyla samostatně životaschopnou bankou. Konsolidaci této banky vyžadovalo Memorandum o hospodářské a finanční politice z 15. května 2013. Akvizici lze proto považovat za součást procesu konsolidace, který je nutný k obnovení takové finanční stability, jaká je popsána ve 41. bodě sdělení o restrukturalizaci.

(353) Komise rovněž konstatuje, že žádný z uchazečů, jimž nebyla poskytnuta podpora, nepředložil platnou nabídku pro akvizici banky Nea Proton a že proces prodeje byl otevřený, transparentní a nediskriminační. Proto banka nevyloučila z procesu žádného z uchazečů, jimž nebyla poskytnuta podpora. Vzhledem k tomu, že akvizici povolil řecký úřad pro ochranu hospodářské soutěže ([138]), Komise předpokládá, že výsledek prodeje zaručuje v Řecku podmínky pro účinnou hospodářskou soutěž.

(354) Za těchto okolností lze vyvodit závěr, že akvizice banky Nea Proton je slučitelná s oddílem 4 sdělení o restrukturalizaci.

7.5.2.4 *Závěr ohledně akvizice banky Nea Proton*

(355) Komise dospěla k závěru, že vzhledem ke specifickým rysům akvizice banky Nea Proton je akvizice slučitelná s požadavky, které jsou stanoveny ve sdělení o restrukturalizaci.

7.6 SOULAD OPATŘENÍ A, B1, B2, B3, B4 A C SE SDĚLENÍM O RESTRUKTURALIZACI A SOULAD OPATŘENÍ C SE SDĚLENÍM O BANKOVNICTVÍ Z ROKU 2013

7.6.1 **Zdroje obtíží a důsledky pro posouzení podle sdělení o restrukturalizaci**

(356) Jak je uvedeno v oddílech 2.1.1 a 2.1.2, obtíže, jimž banka čelí, pramení především z řecké dluhové krize a hluboké recese, k níž došlo v Řecku a v jižní Evropě. Pokud jde o první zmíněný faktor, řecká vláda ztratila přístup na finanční trhy a nakonec musela vyjednat dohodu s domácími a mezinárodními věřiteli, tedy program PSI, který vedl k omezení pohledávek vůči státu o 53,3 %. Kromě toho bylo 31,5 % pohledávek vyměněno za nové dluhopisy ŘSDL s nižšími úrokovými sazbami a delšími dobami splatnosti. Tyto nové dluhopisy ŘSDL byly státem zpětně odkoupeny od řeckých bank v prosinci 2012 za cenu v rozmezí od 30,2 % do 40,1 % jejich nominální hodnoty, čímž řeckým bankám vznikla další ztráta. Kromě dopadu programu PSI a zpětného odkupu na její kapitálovou pozici banka rovněž v období od roku 2010 do poloviny roku 2012 zaznamenala obrovský odliv vkladů, a to v důsledku rizika, že Řecko kvůli neudržitelnému veřejnému dluhu a hospodářské recesi vystoupí z eurozóny.

(357) Opatření B1, B2, B3 a B4 dosahují částky to 5 839 milionů EUR, což je přibližně částka ztráty, která byla zanesena do účetnictví po programu PSI (5 781 milionů EUR). V takovém případě, a pokud obtíže nepramení v první řadě z nadměrně riskantního chování, bod 14 sdělení o prodloužení z roku 2011 stanoví, že Komise své požadavky zmírní.

([137]) Viz 53. bod odůvodnění.

([138]) Rozhodnutí 578/VII/2013 řeckého úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, dostupné online na adrese: http://www.epant.gr/img/x2/apofaseis/apofaseis715_1_1391497451.pdf

(358) Komise uznává, že část kapitálových potřeb banky vzniká kvůli běžné expozici finanční instituce riziku dluhopisů státu, v němž je usazena. Na tuto skutečnost rovněž poukazují 58. a 69. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou. V důsledku toho se banka v plánu restrukturalizace nemusí zabývat otázkami morálního rizika tolik jako jiné podporované finanční instituce, které nahromadily nadměrná rizika. Jelikož jsou opatření podpory méně rušivá, opatření přijatá k omezení narušování hospodářské soutěže by proto měla být úměrně zmírněna. Jelikož program PSI a zpětný odkup dluhu představují prominutí dluhu ve prospěch státu, protiplnění státu při rekapitalizaci bank může být nižší.

(359) Vzhledem k tomu, že se řecká ekonomika od roku 2008 zaznamenala pokles přibližně o 25 %, banka musí přizpůsobit svoji organizaci, strukturu nákladů a obchodní síť novému prostředí, má-li obnovit svou ziskovost. Proto banka musí bez ohledu na to, že nejde o otázku morálního rizika, restrukturalizovat své operace v Řecku, aby si zajistila dlouhodobou životaschopnost.

(360) Komise rovněž konstatuje, že expozice banky řeckému úvěrovému riziku byla větší než expozice některých jiných bank v Řecku. Proto nelze všechny ztráty z dluhopisů ŘSDL (ztrátu u programu PSI) přičítat běžné expozici finanční instituce riziku dluhopisů státu, v němž je usazena.

(361) Druhým zdrojem ztrát banky jsou ztráty z úvěrů poskytnutých řeckým domácnostem a společnostem. Komise má za to, že tyto ztráty vznikly především v důsledku mimořádně hlubokého a dlouhého poklesu HDP o přibližně 25 % během pěti let a že nepramení z riskantních úvěrových praktik banky. Podpora poskytnutá na pokrytí těchto ztrát proto nevytváří morální riziko, k čemuž naopak dochází, pokud podpora chrání banku před důsledky minulého riskantního jednání. Podpora má proto méně rušivý účinek ([139]).

(362) Část kapitálových potřeb a ztrát z úvěrů banky však pochází z určitých mezinárodních dceřiných společností (v Rumunsku, Bulharsku, Polsku a na Ukrajině). Např. v roce 2012 banka zanesla do účetnictví ztráty v Rumunsku, Bulharsku a na Ukrajině, přičemž dceřiným společnostem v těchto zemích bylo poskytnuto financování v rámci skupiny ve výši 1,8 miliardy EUR.

(363) Zátěžový test provedený v roce 2012 s cílem určit kapitálové potřeby banky rovněž naznačil, že část kapitálových potřeb pramení ze ztrát ze zahraničních úvěrů. Prognózy ztrát z těchto úvěrů dosáhly 1 228 milionů EUR v rámci základního scénáře a 1 622 milionů EUR v rámci scénáře nepříznivého.

(364) Na závěr, bod 14 sdělení o prodloužení z roku 2011 pokrývá značnou část těchto ztrát a výsledné potřeby podpory, což Komisi umožňuje zmírnit její požadavky. Potřeba podpory je zčásti vyvolána ztrátami z řeckých úvěrů, které byly způsobeny mimořádně hlubokou a dlouho recesí, nikoli riskantním poskytováním úvěrů. Podpora poskytnutá za těchto okolností nevytváří morální riziko, a proto méně narušuje hospodářskou soutěž.

(365) Na závěr, potřeba podpory částečně pramení z riskování banky, zejména jejích zahraničních dceřiných společností, a z vyššího počtu dluhopisů ŘSDL, které má v držení.

7.6.2 **Životaschopnost**

(366) Plán restrukturalizace musí zaručovat, že je finanční instituce schopna do konce období restrukturalizace obnovit svoji dlouhodobou životaschopnost (oddíl 2 sdělení o restrukturalizaci). V daném případě je období restrukturalizace definováno jako období od data přijetí tohoto rozhodnutí do 31. prosince 2018.

(367) V souladu s body 9 až 11 sdělení o restrukturalizaci Řecko předložila ucelený a podrobný plán restrukturalizace, který obsahuje kompletní informace o obchodním modelu banky. Plán také pojmenovává příčiny obtíží, jimž banka čelí, jakož i opatření přijatá k vyřešení všech otázek životaschopnosti, s nimiž se banka potýká. Plán restrukturalizace zejména popisuje strategii, která byla zvolena k zachování provozní účinnosti banky a ke snížení vysoké úrovně úvěrů v selhání, zlepšení nízké provozní účinnosti, její zranitelné likvidity a kapitálových pozic a jejích zahraničních podniků, které se, pokud jde o financování a kapitál, spoléhaly na svoji mateřskou společnost.

([139]) Viz bod 28 sdělení o restrukturalizaci a 320. bod odůvodnění rozhodnutí Komise 2011/823/EU ze dne 5. dubna 2011 o opatřeních C 11/09 (ex NN 53b/08, NN 2/10 a N 19/10), která provedl nizozemský stát ve prospěch skupiny ABN AMRO NV (vytvořené po spojení společností Fortis Bank Nederland a ABN AMRO N) (Úř. věst. L 333, 15.12.2011, s. 1).

7.6.2.1 *Řecké bankovní činnosti*

(368) Pokud jde o likviditu a závislost banky na financování z Eurosystému, plán restrukturalizace předpokládá, že v Řecku dojde jen k omezenému růstu rozvahy, měla by však znovu začít růst vkladová základna. Závislost na nouzové pomoci v oblasti likvidity se již snížila a bude nadále klesat, což bance rovněž pomůže snížit náklady financování.

(369) Závazek ohledně poměru úvěrů k vkladům popsaný v 127. bodě odůvodnění, zaručuje, že banka bude mít do konce období restrukturalizace udržitelnou strukturu rozvahy. Prodej cenných papírů a dalších vedlejších činností rovněž posílí likvidní pozici banky a zaručí, že se banka bude spoléhat na velkoobchodní trhy. Vzhledem k tomu, že likvidní pozice banky je stále pod tlakem, Komise může přijmout žádost řeckých orgánů, aby povolila poskytnutí likvidity bance v rámci záručního opatření a opatření týkajícího se úvěrů ve formě státních dluhopisů, která jsou součástí režimu podpor pro řecké banky.

(370) Aby banka snížila náklady financování, rovněž se zavázala, že bude nadále snižovat úrokové sazby, které platí u vkladů, jak je popsáno v 127. bodě odůvodnění. Komise konstatuje, že takovéto snížení nákladů na vklady bude klíčovým přínosem ke zlepšení ziskovosti banky před vytvořením rezerv.

(371) Od začátku krize banka snížením počtu poboček a zaměstnanců do značné míry racionalizovala svou komerční síť v Řecku. Ve srovnání s rokem 2013 klesnou celkové náklady banky do roku 2018 o dalších […] % ([140]). Aby tohoto cíle dosáhla, banka se zavázala, že do 31. prosince 2017 sníží počet svých poboček a zaměstnanců v Řecku na maximálně […] poboček a […] zaměstnanců a že její maximální celkové náklady v Řecku budou činit 800 milionů EUR. Očekávaný poměr nákladů a zisků bude na konci období restrukturalizace nižší než […] %. Komise má za to, že plán restrukturalizace zachovává účinnost banky v novém tržním prostředí.

(372) Další klíčovou oblastí je řízení úvěrů v selhání, neboť tyto úvěry tvořily k 31. prosinci 2013 29,4 % portfolia ([141]). Banka hodlá pro řízení úvěrů v selhání zřídit zvláštní oddělení. Rovněž se zavázala, že splní vysoké normy pro úvěrovou politiku, aby maximalizovala hodnotu banky v každé fázi úvěrového procesu, jak je popsáno v 131. a 132. bodě odůvodnění.

7.6.2.2 *Správa a řízení banky*

(373) Dalším bodem, jemuž je třeba věnovat pozornost, je správa a řízení banky, neboť fond HFSF vlastnil k 31. prosinci 2013 95,23 % akcií banky. Vzhledem k výsledkům státem vlastněných bank v Řecku se banka a fond HFSF v roce 2013 dohodly na zvláštním rámci vztahů. Tato dohoda chrání každodenní činnosti banky před nadměrným zasahováním ze strany hlavního akcionáře a zároveň zaručuje, že fond HFSF může sledovat provádění plánu restrukturalizace a vhodnými postupy konzultací předcházet tomu, aby vedení banky nadměrně riskovalo. Banka se rovněž zavázala, že bude bedlivě sledovat svoji expozici vůči vypůjčovatelům ve spojení.

(374) Zákon o fondu HFSF ve znění z roku 2014 stanoví, že akcie upsané fondu HFSF v rámci jarní rekapitalizace v roce 2013 přijdou o hlasovací práva, pokud bude alespoň 50 % kapitálového navýšení v roce 2014 upsáno soukromými investory. Pokud jde o obnovení dlouhodobé životaschopnosti banky, Komise by se ke kontrole poskytnuté soukromým akcionářům nestavěla negativně, pokud by tito akcionáři do banky vložili značné částky vlastních prostředků. Komise konstatuje, že omezení hlasovacích práv fondu HFSF se nebude vztahovat na hlasování o stanovách banky ani na akce společnosti či jiná strategická rozhodnutí. Komise vítá skutečnost, že fond HFSF automaticky znovu získá svá plná hlasovací práva, pokud banka plán restrukturalizace neprovede. Uvedená ustanovení zaručují, že i když fond HFSF nebude zasahovat do každodenních operací banky, může chránit své zájmy jako akcionář a jako orgán pověřený zaručením správného provádění plánu restrukturalizace.

([140]) Viz 106. bod odůvodnění.
([141]) Výsledky za celý rok 2013, s. 3: http://www.eurobank.gr/Uploads/pdf/Eurobank_4Q2013_Financial_Results.pdf.

7.6.2.3 *Mezinárodní činnosti*

(375) Některé mezinárodní činnosti banky ji v minulosti připravily o kapitál, likviditu a ziskovost, jak je vysvětleno v 362. a 363. bodě odůvodnění.

(376) Plán restrukturalizace předpokládá, že dojde ke změně obchodního modelu banky a že se model více zaměří na […]. Banka již prodala svoji neziskovou dceřinou společnost v Polsku, EFG Poland. Rovněž začala racionalizovat další dceřiné společnosti, aby posílila proces odepisování úvěrů a zmenšila mezeru dceřiných společností ve financování. Plánuje odprodat […] dceřinou společnost […] ([142]). Rovněž bude dále restrukturalizovat operace dceřiných společností […] a […], než budou v pozdější fázi případně prodány, jak je uvedeno v 116. bodě odůvodnění.

(377) Od […] bude obnovena celková ziskovost zahraničních operací. Ke stejnému datu se financování poskytované zahraničním dceřiným společnostem sníží o […] ve srovnání s úrovní k 31. prosinci 2012.

(378) Komise je proto přesvědčena, že banka dostačujícím způsobem zrestrukturalizuje své zahraniční dceřiné společnosti a zmenší je, aby se v budoucnosti vyhnula expozici dodatečným kapitálovým potřebám a nedostatku likvidity. Závazek popsaný v 128. bodě odůvodnění, že se banka zdrží investování velký částek kapitálu do svých mezinárodních dceřiných společností, rovněž zaručuje, že zahraniční dceřiné společnosti nebudou představovat hrozbu pro kapitál či likviditu.

7.6.2.4. *Závěr ohledně životaschopnosti*

(379 Ze základního scénáře popsaného v oddíle 2.4 je patrné, že na konci období restrukturalizace bude banka schopna dosáhnout návratnosti, která jí umožní pokrýt všechny její náklady a zajistit odpovídající návratnost vlastního kapitálu s ohledem na její rizikový profil. Ve skutečnosti dosáhne návratnost vlastního kapitálu podle základního scénáře banky v roce 2018 […] %. Předpokládá se, že kapitálová pozice banky současně zůstane na uspokojivé úrovni, neboť poměr kapitálové přiměřenosti neklesne po roce 2014 pod […] %.

(380) Závěrem Komise rovněž bere na vědomí nepříznivý scénář popsaný v plánu restrukturalizace banky, který předložily řecké orgány. Nepříznivý scénář je založen na souboru předpokladů dohodnutých s fondem HFSF. Zohledňuje delší a hlubší recesi, jakož i hlubší deflaci cen nemovitostí ([143]). Plán restrukturalizace ukazuje, že banka je schopna odolat značnému množství zátěže, neboť podle nepříznivého scénáře zůstává na konci období restrukturalizace zisková a návratnost kapitálu činí v roce 2018 […] % a poměr kmenového kapitálu Tier 1 […] %.

(381) Zátěžový test, který v roce 2013 provedla Řecká banka, potvrzuje, že částka dodatečného kapitálu, která bude získána v roce 2014, konkrétně 2 864 milionů EUR, stačí k tomu, aby se banka během období restrukturalizace vyrovnala se základním scénářem. Banka rovněž předloží Řecké bance kapitálový plán pro nepředvídané události, který bude obsahovat opatření, jež se provedou v případě, že se ekonomické prostředí dále zhorší. Komise připomíná, že již v posouzení kapitálových potřeb v rámci základního scénáře Řecká banka provedla několik úprav, které zvýšily odhadované kapitálové potřeby ve srovnání s kapitálovými potřebami, které odhadla banka ve vlastním základním scénáři. Základní kapitálové potřeby odhadnuté Řeckou bankou lze proto považovat za určitý druh zátěžového testu. Aby Komise mohla s konečnou platností stanovit, že je banka životaschopná, nevyžaduje, aby banka měla předem dostatek kapitálu k pokrytí kapitálových potřeb v rámci nepříznivého scénáře, které odhadla Řecká banka, neboť úroveň odhadnutá Řeckou bankou odpovídá vysoké míře zátěže.

(382) Kromě toho je pozitivní, že banka neprovede žádné další investice do cenných papírů neinvestičního stupně, což jí pomůže ochránit její kapitál a likvidní pozici.

(383) Komise tudíž může vyvodit závěr, že banka přijala dostatečná opatření, aby vyřešila otázky životaschopnosti řeckých domácích bankovních činností a činností zahraničních.

([142]) Dceřiná společnost […] je od roku 2009 ztrátová, má malý podíl na trhu (méně než […] % úvěrů a vkladů), vysoký poměr nákladů a zisků a značnou mezeru ve financování.

([143]) Finanční prognózy uvedené v plánu restrukturalizace se liší od výsledků zátěžového testu provedeného Řeckou bankou, neboť zátěžový test nevycházel ze stejného souboru předpokladů a zahrnoval dodatečné úpravy provedené Řeckou bankou.

7.6.3 **Vlastní příspěvek a sdílení zátěže**

7.6.3.1 *Posouzení souladu opatření A, B1, B2, B3 a B4 se sdělením o restrukturalizaci*

(384) Jak je uvedeno ve sdělení o restrukturalizaci, banky a jejich akcionáři musí k restrukturalizaci přispívat v co největší míře, aby se zaručilo, že je podpora omezena na nezbytné minimum. Banky by tudíž měly k financování restrukturalizace využívat vlastní zdroje, např. z prodeje aktiv, a akcionáři by měli pokud možno absorbovat ztráty banky. Závazky banky by měly zaručit, že jsou použity vlastní zdroje a že k restrukturalizaci přispívají původní akcionáři a soukromí investoři, kteří drží hybridní kapitál banky.

7.6.3.1.1 Vlastní příspěvek banky: odprodeje a snižování nákladů

(385) Banka odprodala velké podniky, aby posílila svoji kapitálovou přiměřenost. Prodejem svých velkých polských a tureckých dceřiných společností zlepšila svoji kapitálovou pozici přibližně o 750 milionů EUR. Těmito prodeji se rovněž zlepšila likvidní pozice banky. Navýšení základního kapitálu společnosti Eurobank Properties umožnilo bance, aby o 200 milionů EUR navýšila svůj kapitál.

(386) Plán restrukturalizace stanoví, že budou prodána další aktiva v […] a […]. Banka se zejména zavázala, že sníží velikost svých zahraničních aktiv na 8,77 miliard EUR. Vzhledem k tomu, že již došlo k omezení vlivu a k odprodejům, banka po provedení tohoto dodatečného zmenšení velikosti výrazně omezí svoji zeměpisnou stopu v […].

(387) Kromě toho se banka zavázala, že dále sníží velikost svých zahraničních činností, pokud bude od fondu HFSF potřebovat kapitálový vklad přesahující 1 miliardu EUR. V takovém scénáři by banka zmenšila své portfolio mezinárodních aktiv na částku nepřesahující 3,5 miliardy EUR. Pokud bude kapitálový vklad v rámci opatření C nižší než 1 miliarda EUR, soukromí investoři vloží do banky alespoň 1,5 miliardy EUR, to znamená více než fond HFSF. Tato větší účast soukromých investorů by výrazně snížila potřebnou částku podpory, a tím posílila sdílení zátěže.

(388) Banka se také zavázala, že prodá svoji velkou a ziskovou dceřinou pojišťovnu.

(389) Aby snížila své kapitálové potřeby, banka se zavázala, že kapitál nevyužije na podporu či zvětšení svých zahraničních dceřiných společností, jak je popsáno v 128. bodě odůvodnění. Kromě toho se banka zavázala, že neprovede žádné další akvizice.

(390) Banka také provedla rozsáhlý program snižování nákladů, jak je uvedeno v oddíle 2.4.2. Její náklady se do roku 2018 dále sníží o […].

(391) Řecko se zejména zavázalo, že do […] banka nebude svým zaměstnancům ani vedoucím pracovníkům vyplácet celkovou roční odměnu (mzdu, důchodový příspěvek, bonus), který by převyšoval […]. Řecko se navíc zavázalo, že uplatní platový strop v souladu se sdělením o bankovnictví z roku 2013 ([144]), pokud bude muset fond HFSF upsat jakékoli množství akcií banky.

7.6.3.1.2 Sdílení zátěže původními akcionáři a nový kapitál získaný na trhu

(392) Stávající akcionáři banky byli silně oslabeni jarní rekapitalizací v roce 2013 (opatření B4). Podíl stávajících akcionářů se ve skutečnosti snížil ze 100 % před jarní rekapitalizací v roce 2013 na pouhých 1,44 %. Komise rovněž konstatuje, že banka od roku 2008 nevyplatila žádné dividendy v hotovosti. Závěrem Komise vítá skutečnost, že fond HFSF vloží do banky dodatečný kapitál pouze v případě, že se bance nepodaří získat jej na trhu za cenu, která je považována za přiměřenou a byla stanovena dvěma nezávislými oceňovateli.

([144]) Viz poznámka pod čarou 85

7.6.3.1.3 Sdílení zátěže držiteli podřízeného dluhu

(393) Držitelé podřízeného dluhu banky přispěli k platbě nákladů na restrukturalizaci banky. Banka několikrát provedla řízení závazků, aby vytvořila kapitál. Celková částka vyměněných závazků dosáhla 748 milionů EUR a kapitálový zisk byl 565 milionů EUR, jak je popsáno v 122. a 123. bodě odůvodnění.

(394) Nástroje, které zůstávají nesplacené, podléhají zákazu proplácení kuponů popsanému v 133. bodě odůvodnění. Komise se proto domnívá, že je zajištěno odpovídající sdílení zátěže ze strany soukromých hybridních investorů banky a že požadavky sdělení o restrukturalizaci jsou v tomto ohledu splněny.

(395) A konečně, vzhledem k argumentům formulovaným v oddíle 7.6.1 se Komise domnívá, že Řecko provedlo dostatečná opatření k zajištění vlastního příspěvku a sdílení zátěže, která omezují částky opatření podpory A, B1, B2, B3 a B4 na nezbytné minimum.

7.6.3.2 *Posouzení souladu opatření C se sdělením o bankovnictví z roku 2013*

(396) Sdělení o bankovnictví z roku 2013 doplňuje sdělení o restrukturalizaci a vyzývá k vyššímu sdílení nákladů a k tomu, aby banky, jimž je poskytována kapitálová podpora, přijaly dodatečná opatření k omezení podpory na minimum. Bod 29 sdělení o bankovnictví z roku 2013 vyžaduje, aby členský stát prokázal, že veškerá opatření k omezení této podpory na nezbytné minimum byla využita v co největší možné míře. Za tímto účelem musejí členské státy předložit plán navyšování kapitálu, zajistit odpovídající sdílení nákladů ze strany akcionářů a podřízených věřitelů banky a zabránit odlivu prostředků před rozhodnutím o restrukturalizaci. Podle sdělení o bankovnictví z roku 2013 by plány navyšování kapitálu měly obsahovat otázky práva, dobrovolné řízení závazků, zvyšující se odprodej kapitálu, opatření pro zmenšení pákového efektu, zachování výnosů a další opatření, např. přísné politiky týkající se nákladů a odměňování.

(397) Bod 47 sdělení o bankovnictví z roku 2013 stanoví, že od okamžiku, kdy je určen kapitálový deficit, musí banka bránit odlivu finančních prostředků řadou opatření, která zaručují stejný výsledek jako řádné zákazy vyplácení dividend a proplácení kuponů, zákazy akvizic, zákazy cenového vedení nebo zákazy reklamy. Komise podotýká, že takovéto zákazy již banka splnila, neboť jsou součástí seznamu závazků předloženého Řeckem, jak je popsáno v 133. bodě odůvodnění, a že banka od roku 2008 nevyplatila žádné dividendy v hotovosti.

(398) Rekapitalizační závazek z roku 2014 (opatření C) stanoví rezervu, aby bylo možné absorbovat budoucí ztráty, které byly určeny zátěžovým testem provedeným Řeckou bankou v roce 2013 a zveřejněny dne 6. března 2014. Z výsledků zátěžového testu je patrné, že banka potřebuje dodatečný kapitál ve výši 2 945 milionů EUR, aby pokryla své budoucí ztráty v rámci zátěžového scénáře. Opatření C se vztahuje pouze na kapitálovou potřebu, která zůstane, protože i) ji nelze pokrytý dalšími odprodeji či pomocí opatření k posílení kapitálu (Komise má za to, že banka analyzovala všechny potenciální odprodeje a zavázala se provést všechny, které mohou snížit kapitálové potřeby v rámci kapitálového plánu, který byl předložen Řecké bance); a ii) nebude pokryta soukromými investory v rámci navýšení základního kapitálu, k němuž dojde v dubnu 2014. Proto opatření C bance neposkytuje nadměrný kapitál.

(399) Jak je vysvětleno v 385. až 395. bodě odůvodnění, banka již před zátěžovým testem přijala opatření, aby částku potřebného kapitálu omezila na minimum. Pokud se bance v rámci stávajícího navyšování kapitálu podaří získat většinu potřebného kapitálu od soukromých investorů a pokud dodatečná podpora vyplacená fondem HFSF bude nižší než 1 miliarda EUR, nebude žádný další vlastní příspěvek banky nutný. Pokud však podpora vyplacená v rámci opatření C zmíněnou úroveň přesáhne, bylo by vhodné, aby banka odprodala další činnosti.

(400) Pokud jde o sdílení nákladů, sdělení o bankovnictví z roku 2013 stanoví, že přiměřené sdílení nákladů zahrnuje příspěvky držitelů hybridního kapitálu a držitelů podřízeného dluhu, a to ještě předtím, než je poskytnuta podpora ve formě kapitálu. Komise podotýká, že Řecko změnilo svůj vnitrostátní legislativní rámec, aby zaručilo, že předtím, než je bance poskytnuta dodatečná kapitálová injekce, podřízení věřitelé přispějí k nákladům na restrukturalizaci banky. Komise také podotýká, že se Řecko zavázalo, že provede opatření stanová v článku 6a zákona

o fondu HFSF ve znění z roku 2014, která stanoví, že kapitálový deficit bude podle potřeby přidělen držitelům jeho kapitálových nástrojů a dalších podřízených závazků. I když k takovému sdílení nákladů dojde až po datu rekapitalizačního závazku z roku 2014 (opatření C), na základě bodu 45 sdělení o bankovnictví z roku 2013 se Komise domnívá, že by výsledky nebyly úměrné, pokud by měla povinná konverze podřízeného dluhu a hybridního kapitálu nastat již v okamžiku závazku. Pokud by banka získala dostatečný soukromý kapitál k pokrytí všech svých kapitálových potřeb, které byly určeny při zátěžovém testu provedeném Řeckou bankou, konverze držitelů podřízeného dluhu by byla nepřiměřená. Závazek Řecka, že předtím, než bude bance skutečně vyplacena kapitálová podpora, do záchrany zapojí podřízené věřitele, je proto dostatečný, aby bylo zaručeno odpovídající sdílení nákladů.

(401) Aby se navíc zaručilo, že se na obnovení přiměřené kapitálové základny v průběhu období restrukturalizace v co největší míře budou podílet i vlastníci banky, Řecko se zavázalo, že do konce období restrukturalizace si banka ponechá dividendy a nebude proplácet žádné kupony, které ze zákona proplácet nemusí. V souladu s bodem 26 sdělení o restrukturalizaci a bodem 47 sdělení o bankovnictví z roku 2013 proto banka nevyužije státní podporu k tomu, aby prováděla platby z vlastních prostředků, jestliže nejsou k takovýmto platbám k dispozici dostačující zisky.

(402) Banka se také zavázala, že až do 31. prosince 2017 nebude svým zaměstnancům ani vedoucím pracovníkům vyplácet celkovou roční odměnu (mzdu, důchodový příspěvek, bonus), která by převyšovala celkovou roční odměnu guvernéra Řecké banky (částka odměny nezohledňuje, zda se guvernér odměny dobrovolně částečně vzdal). Řecko se navíc zavázalo, že uplatní platový strop v souladu se sdělením o bankovnictví z roku 2013 ([145]), pokud bude fond HFSF muset upsat akcie banky.

(403) Komise musí posoudit, zda tento závazek, který pokrývá dva scénáře, splňuje požadavky stanovené ve sdělení o bankovnictví z roku 2013.

(404) V prvním scénáři, kdy HFSF ve skutečnosti nevloží do banky nový kapitál, se podpora obsažená v opatření C omezí na pouhý závazek odepsat kapitálové navýšení a fond HFSF nevyplatí jediné euro, jelikož všechny nové akcie budou upsány soukromými investory. Sdělení o bankovnictví z roku 2013 stanoví, že omezení odměn lze ukončit, pokud byla podpora splacena. Avšak podporu zahrnutou v takovémto závazku týkajícím se upsání budoucího kapitálového navýšení nelze splatit, pokud dotčený závazek nikdy nenabyl účinku (jelikož stát bance nikdy nevyplatil žádné peníze). Za takovýchto okolností může Komise souhlasit s tím, že omezení odměny platí po omezenou dobu. Komise má za to, že závazek Řecka, který trvá do 31. prosince 2017 (tj. po dobu tří let a osmi měsíců, přičemž končí rok před koncem plán restrukturalizace), představuje správné uplatnění posledního odstavce bodu 38 sdělení o bankovnictví z roku 2013. Vzhledem k tomu, že roční odměna guvernéra Řecké banky je nižší než strop stanovený ve druhém odstavci bodu 38 sdělení o bankovnictví z roku 2013 a jelikož se zmíněný závazek bude vztahovat na celou skupinu, Komise má za to, že závazek navržený Řeckem pro případ, že fond HFSF v rámci plánovaného kapitálového navýšení neupíše žádné akcie, je v souladu s bodem 38 sdělení o bankovnictví z roku 2013.

(405) V rámci druhého scénáře, podle nějž by fond HFSF musel upsat veškeré akcie banky, se Řecko zavázalo, že závazek změní tak, aby byl v souladu se sdělením o bankovnictví z roku 2013. Komise podotýká, že pokud by fond HFSF upsal určité akcie, v zájmu zachování souladu se sdělením o bankovnictví z roku 2013 by bylo nutné změnit dobu trvání omezení odměny tak, aby skončila buď na konci plánu restrukturalizace, tedy 31. prosince 2018, nebo na konci transakce, která se bude rovnat splacení podpory, a to k tomu datu, které nastane dříve. Jelikož banka nemůže splatit kmenové akcie, Komise souhlasí s tím, že prodej akcií se ziskem na sekundárním trhu by bylo možné považovat za transakci rovnající se splacení podpory.

(406) Na závěr lze konstatovat, že v rámci obou scénářů závazek Řecka omezit odměnu splňuje požadavky sdělení o bankovnictví z roku 2013.

(407) Pokud jde o protiplnění státu, sdělení o prodloužení z roku 2011 vyžaduje, aby nové akcie byly vydány se slevou oproti tržní ceně po úpravě o efekt zředění. Komise konstatuje, že tento požadavek má zaručit, že stát obdrží za svůj podíl v bance dostatečné protiplnění a že je dostatečně snížen podíl původních akcionářů. V případě opatření C stát již je hlavním akcionářem banky a jeho podíl přesahuje více než 90 % akcií. Proto by nadměrná sleva z tržní ceny snížila protiplnění státu u opatření B4 a může zahrnovat podporu pro investory, pokud sleva podcení

([145]) Viz poznámka pod čarou 85..

hodnotu banky. Aby se takové situaci zabránilo, upisovací cena nesmí být nižší než minimální cena určená na základě dvou ocenění provedených dvěma nezávislými oceňovateli. Podrobná ujednání o stanovení ceny proto chrání fond HFSF před nadměrným „zředěním" novými investory a zaručují, že HFSF upíše nové akcie za cenu, která odráží hodnotu banky. Za takovýchto okolností může Komise souhlasit s tím, že nové akcie mohou být vydány s nižší slevou ze současné tržní ceny, než jakou předpokládá sdělení o prodloužení z roku 2011, a považuje minimální cenu za přijatelnou.

(408) Pokud by akcie byly vydány za vyšší cenu, hrozilo by, že soukromí investoři budou od účasti na kapitálovém navýšení odrazeni, a banka by proto získala jen omezený soukromý kapitál.

(409) Komise se tudíž domnívá, že úroveň vlastního příspěvku a sdílení nákladů jsou v případě opatření C odpovídající.

7.6.3.3 *Závěr o vlastním příspěvku a sdílení zátěže*

(410) Komise konstatuje, že ve srovnání s celkovou obdrženou státní rekapitalizací jsou vlastní příspěvek a sdílení zátěže ve formě prodeje aktiv na mnohem nižší úrovni, než jsou úrovně, které by Komise za běžných okolností považovala za dostačující. Avšak vzhledem k argumentům formulovaným v oddíle 7.6.1, na jejichž základě může Komise přijmout nižší vlastní příspěvek a sdílení nákladů, se má za to, že plán restrukturalizace zajišťuje dostatečný vlastní příspěvek a sdílení zátěže.

(411) Plán restrukturalizace rovněž vyhovuje požadavkům sdělení o bankovnictví z roku 2013, pokud jde o opatření C.

7.6.4 **Opatření k omezení narušování hospodářské soutěže**

(412) Sdělení o restrukturalizaci vyžaduje, aby v plánu restrukturalizace byla navržena opatření k omezení narušení hospodářské soutěže a k zajištění soutěžního prostředí v bankovním sektoru. Kromě toho by se uvedená opatření měla také zabývat otázkami morálního rizika a měla by zaručit, že se státní podpora nepoužije k financování protisoutěžního chování.

(413) Bod 31 sdělení o restrukturalizaci stanoví, že při posuzování částky podpory a výsledného narušení hospodářské soutěže musí Komise zohlednit jak absolutní, tak poměrnou částku obdržené státní podpory, jakož i míru sdílení nákladů a postavení finanční instituce na trhu po restrukturalizaci. V tomto ohledu Komise připomíná, že banka obdržela od státu kapitál rovnající se 16 % jejích rizikově vážených aktiv (bez opatření C). S opatřením C banka obdržela závazek, že jí bude poskytnuta dodatečný vklad v hodnotě 2 864 miliard EUR, a celková kapitálová podpora tak dosáhne 23,7 % rizikově vážených aktiv banky. Kromě kapitálové podpory banka také obdržela podporu v oblasti likvidity. Banka získala záruky ohledně likvidity, které dosáhly k 15. dubnu 2011 částky 13 600 milionů EUR a k 30. listopadu 2013 částky 13 932 milionů EUR, což představuje 17 % rozvahy banky k témuž datu. Banka také obdržela nouzovou pomoc v oblasti likvidity se státní zárukou, která k 31. prosinci 2012 dosáhla 12 miliard EUR, což představovalo 18 % rozvahy banky k témuž datu. Potřeba provést opatření k omezení potenciálního narušení hospodářské soutěže je tudíž vzhledem k této poměrně vysoké částce podpory odůvodněná. Kromě toho má banka v Řecku velký podíl na trhu, k 31. prosinci 2012 držela 17 % podíl na trhu, pokud jde o úvěry, a 12 %, pokud jde o vklady. Akvizice banky New TT a Nea Proton zvýšily v září 2013 podíly banky na trhu na 20,7 %, pokud jde o úvěry, a 18,8 %, pokud jde o vklady ([146]).

(414) Komise připomíná, že obtíže banky pramení především z vnějších otřesů, např. z řecké dluhové krize a z dlouhé recese, která od roku 2008 narušovala řecké hospodářství, jak podotýká 69. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení s Eurobankou. Snižuje se nutnost zabývat se otázkami morálního rizika, jelikož se banka podle všeho nedopustila nadměrného riskování. Jak konstatuje oddíl 7.6.1, rušivý účinek opatření podpory je vzhledem ke zmíněným faktorům nižší, a tudíž se snižuje také potřeba opatření k omezení narušení hospodářské soutěže. Z těchto důvodů může Komise výjimečně souhlasit s tím, že navzdory vysoké částce podpory plán restrukturalizace nestanoví žádné zmenšení rozvahy ani úvěrů v Řecku.

(415) Komise však podotýká, že státní rekapitalizace umožnily bance, aby nadále provozovala své bankovní činnosti na zahraničních trzích a pojišťovací činnosti v Řecku.

([146]) Plán restrukturalizace, s. 14.

(416) V tomto ohledu Komise kromě již provedeného zmenšení pákového efektu a restrukturalizace bere na vědomí závazek banky, že do […] prodá své pojišťovací činnosti a do 31. prosince 2018 zmenší velikost svých mezinárodních aktiv, což pravděpodobně bude zahrnovat další odprodeje v […] a […], rovněž bere na vědomí závazek banky, že podporu nepoužije k financování růstu těchto podniků. Komise považuje za přiměřené, že snížení zahraničních aktiv bude větší, pokud fond HFSF v rámci opatření C vyplatí bance dodatečný kapitál, který přesáhne 1 miliardu EUR. Jak je uvedeno v 295. bodě odůvodnění, taková platba by zvýšila rušivé účinky podpory více než pouhý závazek podílet se na navýšení kapitálu. Pokud by však dodatečný kapitálový vklad byl nižší než 1 miliarda EUR, byl by podnětem k větší účasti soukromých investorů, kteří by museli poskytnout alespoň 1,5 miliardy EUR. Větší účast soukromého sektoru by navíc představovala dodatečné sdílení nákladů, jak je vysvětleno v 388. bodě odůvodnění. Bod 31 sdělení o restrukturalizaci stanoví, že při posuzování opatření pro sdílení nákladů bude zohledněna jak cena zaplacená za pomoc získanou od státu, tak míra sdílení nákladů. Takže pokud fond HFSF vloží do banky méně než 1 miliardu EUR, zůstanou dodatečná narušení hospodářské soutěže omezená.

(417) Řecko se rovněž zavázalo, že zavede zákaz akvizic, čímž zaručí, že banka nebude obdrženou státní podporu používat k tomu, aby získala nové podniky. Tento zákaz pomáhá zaručit, že je podpora použita výhradně na podporu obnovení životaschopnosti řeckých bankovních činností, a nikoli k růstu např. na zahraničních trzích.

(418) Závazek snížit úroky placené z řeckých vkladů z neudržitelně vysokých úrovní rovněž zaručuje, že podpora nebude použita k financování neudržitelných strategií přijímání vkladů, které narušují hospodářskou soutěž na řeckém trhu. Obdobně závazek provést přísné pokyny, pokud jde o stanovení cen nových úvěrů na základě řádného posouzení úvěrového rizika, bance zabrání v tom, aby narušovala hospodářskou soutěž na řeckém trhu nevhodnými strategiemi stanovení cen úvěrů pro klienty.

(419) S ohledem na specifickou situaci popsanou v oddíle 7.6.1. a na opatření vymezená v plánu restrukturalizace má Komise za to, že jsou zavedena dostačující ochranná opatření, která omezují narušení hospodářské soutěže.

7.7 SLEDOVÁNÍ

420) Podle oddílu 5 sdělení o restrukturalizaci jsou požadovány pravidelné zprávy, aby Komise mohla ověřit, zda je plán restrukturalizace řádně prováděn. Jak je uvedeno v závazcích ([147]), Řecko zaručí, že kontrolní správce, který již byl jmenován bankou a schválen Komisí, bude sledovat, jak Řecko plní přijaté závazky, pokud jde o restrukturalizaci činností v Řecku a zahraničí a o správu a řízení banky a obchodní operace. Komise proto zastává názor, že je zaručeno řádné sledování provádění plánu restrukturalizace.

8. **ZÁVĚR**

(421) Komise má za to, že Řecko protiprávně provedlo opatření podpory SA.34825 (2012/C), SA.34825 (2014/N), SA.36006 (2013/NN), SA.34488 (2012/C, ex 2012/NN) SA.31155 (2013/C) (2013/NN), přičemž porušilo čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, neboť uvedená opatření byla provedena předtím, než byla formálně oznámena Komisi. Komise se však domnívá, že plán restrukturalizace společně se závazky uvedenými v přílohách zaručují obnovení dlouhodobé životaschopnosti banky, jsou dostačující, pokud jde o sdílení nákladů a vlastní příspěvek, a vhodná a přiměřená, aby kompenzovala rušivé dopady opatření podpory, která jsou zkoumána v tomto rozhodnutí. Předložený plán restrukturalizace a závazky splňují kritéria sdělení o restrukturalizaci, a opatření podpory lze tudíž považovat za slučitelná s vnitřním trhem,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Následující opatření provedená či plánovaná Řeckem představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy:

a) nouzová pomoc v oblasti likvidity, kterou bance Eurobank Ergasias SA. („Eurobanka“) poskytla Řecká banka a za kterou se zaručila Řecká republika (opatření L2);

([147]) Viz 134. bod odůvodnění.

b) druhá překlenovací rekapitalizace ve výši 1 341 milionů EUR, kterou Eurobance v prosinci 2012 poskytl Helénský fond finanční stability („HFSF“) (opatření B2);

c) písemný závazek ve výši 528 milionů EUR, který fond HFSF poskytl Eurobance dne 21. prosince 2012 (opatření B3);

d) rekapitalizace ve výši 5 839 milionů EUR, kterou fond HFSF poskytl Eurobance v květnu 2013 (opatření B4);

e) rekapitalizační závazek ve výši 2 864 milionů EUR, který učinil fond HFSF po navýšení základního kapitálu ve výši 2 864 milionů EUR, jež dne 12. dubna 2014 schválili akcionáři na mimořádné valné hromadě podle zákona o fondu HFSF č. 3864/2010 v nejnovějším znění (opatření C);

f) kapitálový vklad ve výši 395 milionů EUR, kterou fond HFSF dne 28. srpna 2013 poskytl bance Nea Proton (opatření NP3).

2. S ohledem na plán restrukturalizace skupiny Eurobank (banka Eurobank Ergasias S.A. a všechny její dceřiné společnosti, tedy společnosti a pobočky v Řecku i v zahraničí, jak bankovní, tak nebankovní), který byl předložen 16. dubna 2014, a na závazky, které 16. dubna 2014 poskytlo Řecku, je následující státní podpora slučitelná s vnitřním trhem:

a) kapitálový vklad ve výši 950 milionů EUR, kterou v květnu 2009 Řecko poskytlo Eurobance v rámci režimu rekapitalizace (opatření A);

b) nouzová pomoc v oblasti likvidity, jež k 31. prosinci 2012 dosáhla 12 miliard EUR (opatření L2), kterou Eurobance poskytla Řecká banka a za kterou od července 2011 ručilo Řecko;

c) první překlenovací rekapitalizace ve výši 3 970 milionů EUR, kterou fond HFSF poskytl Eurobance v květnu 2012 (opatření B1);

d) druhá překlenovací rekapitalizace ve výši 1 341 milionů EUR, kterou fond HFSF poskytl Eurobance v prosinci 2012 (opatření B2);

e) písemný závazek ve výši 528 milionů EUR, který fond HFSF poskytl Eurobance dne 21. prosince 2012 (opatření B3);

f) rekapitalizace ve výši 5 839 milionů EUR, kterou fond HFSF poskytl Eurobance v květnu 2013 (opatření B4);

g) rekapitalizační závazek ve výši 2 864 milionů EUR, který fond HFSF poskytl Eurobance po navýšení základního kapitálu ve výši 2 864 milionů EUR, jež dne 12. dubna 2014 schválili akcionáři na mimořádné valné hromadě podle zákona o fondu HFSF č. 3864/2010 v nejnovějším znění (opatření C);

h) kapitálový vklad ve výši 80 milionů EUR, kterou Řecko v květnu 2009 poskytlo bance Proton (opatření Pr1);

i) financování celkové mezery ve financování ve výši 1 121,6 milionů EUR Řeckým fondem pro záruky za vklady a investice (HDIGF) a HFSF, které bylo v říjnu 2011 a květnu 2012 poskytnuto na činnosti převedené z banky Proton na banku Nea Proton (opatření NP1);

j) celková kapitálová injekce ve výši 515 milionů EUR, kterou fond HFSF v říjnu 2011, únoru 2012, srpnu 2012 a prosinci 2012 poskytl bance Nea Proton (opatření NP2);

k) kapitálová injekce ve výši 395 milionů EUR, kterou HFSF dne 28. srpna 2013 poskytl bance Nea Proton (opatření NP3);

l) financování celkové mezery ve financování ve výši 667 milionů EUR fondy HDIGF a HFSF, které bylo v prosinci 2011 a únoru 2013 poskytnuto na činnosti převedené z banky T na banku Hellenic Postbank („banka TT“) (opatření T);

m) kapitálový vklad ve výši 224,96 milionů EUR, kterou Řecko v květnu 2009 poskytlo bance TT (opatření TT);

n) financování celkové mezery ve financování ve výši 3 732,6 milionů EUR fondem HFSF, které bylo v lednu a červnu 2013 poskytnuto na činnosti převedené z banky TT na banku New Hellenic Postbank („banka New TT“) (opatření NTT1);

o) kapitálový vklad ve výši 500 milionů EUR, který fond HFSF dne 29. ledna 2013 poskytl bance New TT (opatření NTT2).

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Řecké republice.

V Bruselu dne 29. dubna 2014.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

PŘÍLOHA

EUROBANKA – ZÁVAZKY ŘECKÉ REPUBLIKY

Řecká republika zaručí, že **banka** bude provádět plán restrukturalizace předložený dne 16. dubna 2014. Plán restrukturalizace je založen na makroekonomických předpokladech poskytnutých Evropskou komisí (dále jen „Komise“) v příloze, jakož i na předpokladech regulačních.

Řecká republika stanoví následující závazky („**závazky**“), které jsou nedílnou součástí plánu restrukturalizace. Závazky zahrnují závazky ohledně provádění plánu restrukturalizace („**restrukturalizační závazky**“) a **závazky týkající se správy a řízení společnosti a obchodních operací**.

Závazky nabývají účinku dnem, kdy Evropská komise přijme rozhodnutí, jímž plán restrukturalizace („rozhodnutí“) schválí.

Období restrukturalizace skončí dne 31. prosince 2018. Závazky budou platit během celého období restrukturalizace, pokud není v individuálním závazku stanoveno jinak.

Tento text je třeba vykládat s ohledem na rozhodnutí v obecném rámci práva Unie a s odkazem na nařízení Rady (ES) č. 659/99.

KAPITOLA I

DEFINICE

Pro účely závazků mají níže uvedené pojmy následující význam:

1) **Banka:** banka Eurobank Ergasias S.A. a všechny její dceřiné společnosti. Pojem proto zahrnuje celou skupinu Eurobank s jejími dceřinými společnostmi a pobočkami v Řecku i v zahraničí, jak bankovními, tak nebankovními.

2) **Nabídka navýšení kapitálu v bankovnictví:** nabídka, jejímž výsledkem je navýšení regulačního kapitálového poměru banky s ohledem na všechny relevantní prvky, zejména zisk/ztrátu zaúčtované u transakce a snížení rizikově vážených aktiv v důsledku prodeje (v nezbytném případě upravených o zvýšení rizikově vážených aktiv vyplývající ze zbývajících finančních vazeb).

3) **Nabídka navýšení kapitálu v pojišťovnictví:** nabídka, jejímž výsledkem je navýšení regulačního kapitálového poměru banky. Automaticky se předpokládá, že nabídka představuje navýšení kapitálu, pokud přesahuje účetní hodnotu pojišťovací činnosti na účtu banky.

4) **Uzávěrka:** datum, kdy je právní nárok na prodávaný podnik převeden na kupujícího.

5) **Prodávaný podnik:** všechny podniky a aktiva, k jejichž prodeji se banka zaváže.

6) **Datum nabytí účinku:** datum přijetí rozhodnutí.

7) **Konec období restrukturalizace:** 31. prosince 2018.

8) **Zahraniční aktiva nebo neřecká aktiva:** aktiva týkající se činností klientů mimo Řecko, nezávisle na zemi, v níž jsou aktiva zaúčtována. Např. aktiva zaúčtovaná v Lucembursku, ale související s činnostmi klientů v Řecku, do této definice nespadají. Naopak aktiva zaúčtovaná v Lucembursku nebo Řecku, která však souvisejí s činnostmi klientů v jiných zemích jihovýchodní Evropy, se považují za zahraniční aktiva a do této definice patří.

9) **Zahraniční podniky:** zahraniční bankovní a nebankovní dceřiné společnosti a pobočky banky.

10) **Zahraniční dceřiné společnosti:** všechny bankovní a nebankovní dceřiné společnosti banky mimo Řecko.

11) **Řecké bankovní činnosti:** řecké bankovní činnosti banky bez ohledu na to, kde jsou zaúčtována aktiva.

12) **Řecké nebankovní činnosti:** řecké nebankovní činnosti banky bez ohledu na to, kde jsou zaúčtována aktiva.

13) **Řecké dceřiné společnosti:** všechny bankovní a nebankovní dceřiné společnosti banky v Řecku.

14) **Kontrolní správce:** jedna či více fyzických nebo právnických osob, které jsou nezávislé na **bance** a byly schváleny Komisí a jmenovány **bankou**; kontrolní správce je povinen sledovat, zda **banka** dodržuje své závazky.

15) **Kupující:** jedna či více fyzických nebo právnických osob, které zcela či zčásti získají prodávaný podnik.

16) **Prodej:** prodej 100 % podílu banky, pokud individuální závazek nestanoví jinak.

Pro účely závazků zahrnuje jednotné číslo následujících pojmů i číslo množné (a naopak), pokud závazky nestanoví jinak.

KAPITOLA II

RESTRUKTURALIZAČNÍ ZÁVAZKY

1) **Počet poboček v Řecku:** V Řecku bude dne 31. prosince 2017 nanejvýš […] poboček.

2) **Počet zaměstnanců v Řecku:** Počet ekvivalentů plného pracovního úvazku v Řecku (řecké bankovní a nebankovní činnosti) dosáhne 31. prosince 2017 nanejvýš […].

3) **Celkové náklady v Řecku:** Celkové náklady v Řecku (řecké bankovní a nebankovní činnosti) dosáhnou 31. prosince 2017 nanejvýš 800 milionů EUR.

4) **Náklady na vklady v Řecku:** Aby banka na řeckém trhu obnovila svoji ziskovost z doby před vytvořením rezerv, sníží náklady financování snížením nákladů na vklady přijaté v Řecku (včetně termínovaných vkladů, vkladů na viděnou a spořících vkladů a jiných podobných produktů nabízených klientům, u nichž náklady nese banka)[…].

5) **Poměr čistých úvěrů k vkladům v Řecku:** U řeckých bankovních činností dosáhne poměr čistých úvěrů k vkladům k 31. prosinci 2017 nanejvýš 115 %. […]

6) **Podpora pro zahraniční dceřiné společnosti:** Každé zahraniční dceřiné společnosti banka kumulativně od data nabytí účinku do 30. června 2018 neposkytne žádný dodatečný vlastní kapitál ani podřízený kapitál v částce převyšující buď i) […] % rizikově vážených aktiv této dceřiné společnosti k 31. prosinci 2012; nebo ii) […] milionů EUR, přičemž se z uvedených možností použije částka, která je vyšší. Jestliže banka hodlá vložit do zahraniční dceřiné společnosti vlastní kapitál nebo podřízený dluh převyšující definovanou prahovou hodnotu, musí požádat řecké orgány, aby požádaly Komisi o rozhodnutí, jímž se změní plán restrukturalizace.

(…)

a) […]

b) […].

c) […]

d) […]

e) […]

(…)

7) **Snížení neřeckých aktiv do 30. června 2018:** Celková velikost portfolia zahraničních aktiv se do 30. června 2018 sníží na maximální částku 8,77 miliard EUR.

(7.1) Pokud banka obdrží dodatečnou podporu, která přesáhne 1 miliardu EUR a bude nižší než oznámená částka podpory, celková velikost portfolia zahraničních aktiv se do 30. června 2018 sníží na maximální částku 3,5 miliardy EUR. Pokud se k dosažení tohoto cíle použije prodej zahraničních podniků, uzávěrka nebude u žádného z prodejů později než 31. prosince 2018.

(7.2) […]

(7.3) […]

8) **Prodej pojišťovacích činností:** Prodej pojišťovacích činností (životních a neživotních) se dokončí (tj. uzavře) do […]. […]

Banka a její poradci vyzvou potenciální kupce k předložení nabídek pro nejméně 80 % podíl a banka dá najevo, že je ochotna uzavřít dohodu o partnerství pro zajištění banky, v níž nabídne svoji distribuční síť, a ponechat si menšinový podíl do 20 %.

9) **Prodej realitní dceřiné společnosti:** Do 31. prosince 2016 banka o 20 % sníží svůj podíl ve společnosti Eurobank Properties REIC. […]

10) **Prodej investic do vlastního kapitálu, podřízených dluhopisů a hybridních dluhopisů:** Účetní hodnota portfolia cenných papírů banky (bez regulovaných dceřiných pojišťoven), které je definováno níže, bude do 31. prosince 2015 nižší než 35 milionů EUR. […]

11) Řecká republika se zavazuje, že u každého prodeje:

a) bude kupující nezávislý na bance a nebude s ní ve spojení;

b) za účelem získání prodávaného podniku kupující nebude přímo ani nepřímo financován bankou;

c) banka po dobu pěti let po dokončení prodeje nezíská přímý ani nepřímý vliv v části ani v celku prodávaného podniku bez předchozího schválení ze strany Komise.

12) **Investiční politika:** Do 31. prosince 2017 banka nekoupí žádné cenné papíry neinvestičního stupně.

[…]

13) **Platový strop:** Do […] banka nebude svým zaměstnancům ani vedoucím pracovníkům vyplácet celkovou roční odměnu (mzdu, důchodový příspěvek, bonus), který by převyšoval […]. V případě kapitálového vkladu ze strany fondu HFSF bude platový strop přehodnocen podle sdělení o evropském bankovnictví z 1. srpna 2013.

KAPITOLA III

ZÁVAZKY TÝKAJÍCÍ SE SPRÁVY A ŘÍZENÍ SPOLEČNOSTI A OBCHODNÍCH OPERACÍ – PRODLOUŽENÍ A ZMĚNY

1) Banka bude do 30. června 2018 nadále plnit závazky týkající se správy a řízení společnosti a obchodních operací, které předložila Řecká republika dne 20. listopadu 2012, s následnými změnami, které jsou vymezeny v kapitole III závazků. Pokud jde o společnost Eurobank Properties REIC, závazky vymezené v odstavci 4) oddílu A Kapitola III (tj. soulad s rámcem vztahů fondu HFSF), oddílu C (odstavec 27) (zákaz vyplácení dividend, proplácení kuponů, opětovného nákupu, kupní opce a zpětného odkupu), oddílu C (odstavec 28) (zákaz akvizic), jakož i v Kapitola IV (kontrolní správce), se na dceřinou společnost přestanou vztahovat v okamžiku, kdy se podíl banky ve společnosti Eurobank Properties REIC sníží pod […] %.

2) V případě, že se individuální závazek neuplatní na úrovni banky, banka nevyužije dceřiné společnosti nebo činnosti, na které se daný individuální závazek nevztahuje, k obcházení závazku.

Oddíl A

Zřízení efektivní a přiměřené interní organizace

3) Banka s výjimkou zahraničních dceřiných společností bude soustavně dodržovat všechna ustanovení zákona č. 3016/2002 o správě a řízení společností a zákona č. 2190/1920 o anonymních společnostech, a zejména ustanovení týkající se funkcí orgánů společnosti, např. valné hromady akcionářů a správní rady, aby se zaručilo jasné rozdělení odpovědností a transparentnost. Pravomoci valné hromady akcionářů se omezí na úkoly všeobecné valné hromady v souladu s právem společností, zejména pokud jde o práva týkající se informací. Rozsáhlejší pravomoci, které by umožňovaly nevhodně zasahovat do řízení, se zruší. Odpovědnost za každodenní provozní řízení jednoznačně ponesou výkonní ředitelé banky.

4) Banka s výjimkou zahraničních dceřiných společností bude soustavně dodržovat rámec vztahů Helénského fondu finanční stability („HFSF“).

5) Banka bude dodržovat ustanovení aktu guvernéra č. 2577/9.3.2006 v platném znění, aby na individuální úrovni či na úrovni skupiny zachovala účinnou organizační strukturu a přiměřený systém vnitřní kontroly včetně tří hlavních pilířů, tedy funkcí interního auditu, řízení rizik a souladu s předpisy, a osvědčené mezinárodní postupy řízení a správy společnosti.

6) Banka zavede účinnou organizační strukturu, aby zaručila, že oddělení interního auditu a řízení rizik budou zcela nezávislá na obchodních sítích a budou podléhat přímo správní radě. Výbory pro audit a pro rizika – vytvořené v rámci správní rady – posoudí všechny otázky, které zmíněná příslušná oddělení vznesou. Odpovídající listina o interním auditu a listina o řízení rizik vymezí úlohy, odpovědnosti a zdroje těchto oddělení. Tyto listiny budou vyhovovat mezinárodním normám a zajistí těmto oddělením naprostou nezávislost. Úvěrová politika bude obsahovat vodítko a pokyny ohledně poskytování úvěrů včetně stanovení cen úvěrů a restrukturalizace úvěrů.

7) Banka zveřejní a poskytne příslušným orgánům seznam akcionářů, kteří drží alespoň 1 % kmenových akcií.

Oddíl B

Obchodní praktiky a sledování rizik

Obecné zásady

8) Úvěrová politika stanoví, že se všem klientům dostane spravedlivého zacházení, a to prostřednictvím nediskriminačních postupů kromě postupů týkajících se úvěrového rizika a platební schopnosti. Úvěrová politika definuje prahy, při jejichž překročení musí být poskytnutí úvěru schváleno vedením vyšší úrovně. Obdobné prahy budou definovány pro restrukturalizaci úvěrů a vyřizování pohledávek a soudních sporů. Úvěrové politika provede centralizaci rozhodovacího procesu na vnitrostátní úrovni do vybraných středisek a vymezí jasná ochranná opatření, která zaručí, že jsou její pokyny důsledně prováděny při všech řeckých bankovních činnostech.

9) Banka do svých systémů toků práce a vyplácení, které souvisejí s tvorbou úvěrů a jejich refinancováním, v plném rozsahu začlení pravidla úvěrové politiky pro všechny řecké bankovní činnosti.

Zvláštní ustanovení

10) Není-li výslovně stanoveno jinak, na řecké bankovní činnosti se uplatní zvláštní ustanovení uvedená v odstavcích 8)až 18) Kapitola III závazků.

11) Úvěrová politika vyžaduje, aby se stanovení cen úvěrů a hypoték řídilo přísnými pokyny. Tyto pokyny obsahují závazek důsledně dodržovat standardní tabulky pásem (rozpětí) úrokových sazeb v rámci úvěrové politiky v závislosti na splatnosti úvěru, posouzení úvěrového rizika u klienta, očekávané zpětné získatelnosti přislíbeného kolaterálu (včetně časového rámce pro potenciální likvidaci), celkovém vztahu s bankou (např. úrovně stability vkladů, struktury poplatků a dalších činností křížového prodeje) a na nákladech banky na financování. Jsou vytvořeny specifické třídy úvěrových aktiv (např. komerční úvěr, hypotéka, zajištěný/nezajištěný úvěr atd.) a rámec pro stanovení jejich cen je začleněn do vhodné tabulky v rámci úvěrové politiky, kterou bude výbor pro úvěry pravidelně aktualizovat. Každou výjimku musí řádně povolit výbor pro úvěry nebo orgán nižší úrovně, pokud to úvěrová politika dovoluje. Transakce přizpůsobené konkrétním požadavkům, např. syndikované úvěry či financování projektů, se řídí stejnými zásadami, přičemž je patřičně zohledněna skutečnost, že tyto transakce nemusí být možné zařadit do standardních tabulek v rámci úvěrové politiky. Porušení této politiky stanovení cen se oznámí kontrolnímu správci.

12) Oddělení pro řízení rizik odpovídá za posuzování úvěrového rizika a oceňování kolaterálu. Při posuzování kvality úvěru jedná oddělení pro řízení rizik nezávisle a vydává písemná stanoviska tak, aby se zaručilo, že jsou kritéria použitá v posouzení důsledně uplatňována jak v průběhu času, tak mezi klienty a ve vztahu k úvěrové politice banky.

13) Pokud jde o úvěry poskytované jednotlivcům a právnickým subjektům, na základě osvědčených mezinárodních postupů banka na všechny řecké bankovní činnosti uplatňuje přísné individuální a souhrnné mezní hodnoty, které upravují maximální částku úvěru, kterou lze poskytnout na jedno úvěrové riziko (pokud je to vůbec podle řeckého práva a práva EU povoleno). Tyto mezní hodnoty zohlední splatnost úvěru a kvalitu poskytnutého kolaterálu/jistoty a budou stanoveny podle klíčových referenčních hodnot včetně kapitálu.

14) Poskytování úvěrů ([1]) s cílem umožnit vypůjčovatelům, aby si koupili akcie nebo hybridní nástroje banky či jiných bank ([2]), se zakazuje, ať jsou tito vypůjčovatelé kdokoli ([3]). Tato ustanovení se uplatňují na úrovni banky a jsou na této úrovni sledována.

15) Všechny žádosti o úvěry ze strany vypůjčovatelů, kteří nejsou ve spojení, jež přesahují [[…] % rizikově vážených aktiv banky], nebo jakýkoli úvěr, který udržuje expozici vůči jedné skupině (definované jako skupina vypůjčovatelů ve spojení, kteří představují jedno úvěrové riziko) nad hodnotou [[…] % rizikově vážených aktiv banky], se ohlásí kontrolnímu správci, který v případě, že podmínky podle všeho nejsou stanoveny obvyklým tržním způsobem nebo mu nebyly poskytnuty dostatečné informace, může udělení úvěrové linky nebo úvěru o […] pracovních dnů odložit. V mimořádných případech lze toto období zkrátit na […] pracovních dnů, pokud byly kontrolnímu správci poskytnuty dostatečné informace. Toto období kontrolnímu správci umožní, aby o případu podal zprávu Komisi a fondu HFSF dříve, než banka přijme konečné rozhodnutí.

16) Úvěrová politika stanoví jasné pokyny k restrukturalizaci úvěrů. Jasně definuje, které úvěry jsou způsobilé a za jakých okolností, a uvádí podmínky, které lze navrhnout způsobilým klientům. Banka u všech řeckých bankovních činností zaručí, že restrukturalizace vždy směřuje k tomu, aby banka v budoucnosti získala zpět větší objem částek, a tím chrání zájem banky. Politika restrukturalizace v žádném případě neohrozí budoucí ziskovost banky. Za tímto účelem oddělení banky pro řízení rizik odpovídá za vývoj a používání příslušných mechanismů pro podávání zpráv o účinnosti restrukturalizace, za provádění hloubkových analýz vnitřních a/nebo vnějších osvědčených postupů, podávání zpráv o svých zjištěních výboru pro úvěry a výboru pro řízení rizik, a to alespoň jednou za čtvrt roku, za navrhování proveditelných zlepšení procesů a politik a za dohled nad jejich prováděním a podávání zpráv o jejich provádění výboru pro úvěry a výboru pro řízení rizik.

17) Banka pro všechny řecké bankovní činnosti zavede politiku pro pohledávky a soudní spory, jejímž cílem bude maximalizovat zpětně získané částky a zabránit tomu, aby během soudních sporů docházelo k diskriminaci či preferenčnímu zacházení. Banka zaručí, že jsou přijata všechna nezbytná opatření k maximalizaci částek zpětně získaných bankou a k dlouhodobé ochraně její finanční pozice. Jakékoli porušení této politiky se ohlásí kontrolnímu správci.

([1]) Pro účely tohoto závazku se pojem „úvěry“ vykládá *largo sensu* (v širokém slova smyslu) jako jakýkoli druh financování, např. úvěrová facilita, záruka atd.

([2]) Pro objasnění: pojem „jiné banky“ odkazují na jakoukoli banku – finanční instituci na světě.

([3]) Pro objasnění, tento závazek se vztahuje na všechny vypůjčovatele, včetně soukromých bankovních klientů banky.

18) Banka sleduje úvěrové riziko prostřednictvím důmyslného souboru upozornění a zpráv, které oddělení pro řízení rizik umožňují, aby: i) identifikovalo včasné signály, že dochází ke znehodnocení úvěru a k prodlením při splácení; ii) posoudilo zpětnou získatelnost úvěrového portfolia (včetně, ale nikoli výlučně alternativních zdrojů splácení, např. spoludlužníky a ručitele, jakož i přislíbený kolaterál nebo kolaterál, který je k dispozici, ale není přislíbený); iii) posoudilo celkovou expozici banky na úrovni individuálního klienta nebo na úrovni portfolia; a iv) navrhnulo správní radě potřebná nápravná opatření či opatření ke zlepšení. Kontrolnímu správci je umožněn přístup k těmto informacím.

Ustanovení, která se vztahují na vypůjčovatele ve spojení

19) Všechna ustanovení, která se vztahují na vypůjčovatele ve spojení, se uplatní na úrovni banky.

20) V úvěrové politice se vyčlení zvláštní oddíl pro pravidla, která upravují vztahy mezi vypůjčovateli ve spojení. Vypůjčovateli ve spojení jsou zaměstnanci, akcionáři, ředitelé, vedoucí pracovníci, jakož i jejich manžele a manželky, děti a sourozenci a jakékoli právní subjekty, které jsou přímo či nepřímo kontrolovány klíčovými zaměstnanci (tedy zaměstnanci, kteří jsou zapojeni do rozhodovacího procesu banky), akcionáři, řediteli nebo vedoucími pracovníky nebo jejich manželi, manželkami, dětmi a sourozenci. Pokud tento okruh rozšíříme, lze za vypůjčovatele ve spojení považovat jakoukoli veřejnou instituci či organizaci kontrolovanou státem, jakoukoli veřejnou společnost nebo státní agenturu. Také politické strany jsou v rámci úvěrové politiky považovány za vypůjčovatele ve spojení. Zvláštní důraz se klade na rozhodnutí o restrukturalizaci či snížení účetní hodnoty úvěrů poskytnutých stávajícím či bývalým zaměstnancům, ředitelům, akcionářům, vedoucím pracovníkům a jejich příbuzným, jakož i na politiky stanovení vhodnosti, oceňování, registraci retenčních práv a propadnutí kolaterálu za úvěr. Definice vypůjčovatelů ve spojení byla dále upřesněna v samostatném dokumentu.

21) Oddělení pro řízení rizik odpovídá za mapování všech skupin vypůjčovatelů ve spojení, kteří představují jediné úvěrové riziko, s cílem řádně sledovat koncentraci úvěrových rizik.

22) Pokud jde o úvěry poskytované jednotlivcům a právním subjektům, banka na základě osvědčených mezinárodních postupů uplatňuje přísné individuální a souhrnné mezní hodnoty, které upravují maximální částku úvěru, kterou lze poskytnout na jedno úvěrové riziko, které se týká vypůjčovatelů ve spojení (pokud je to vůbec podle řeckého práva a práva EU povoleno).

23) Banka sleduje samostatně svoji expozici vůči vypůjčovatelům ve spojení včetně subjektů veřejného sektoru a politických stran. Nová tvorba úvěrů ([4]) pro vypůjčovatele ve spojení (roční % stavu v roce R-1 ([5])) není vyšší než nová tvorba u celkového portfolia úvěrů v Řecku (roční % stavu v roce R-1). Tento závazek se splní samostatně pro každý druh vypůjčovatele ve spojení (zaměstnanci, akcionáři, vedoucí pracovníci, veřejné subjekty, politická strana). Úvěrové posouzení vypůjčovatelů ve spojení, jakož i podmínky stanovení cen a možná restrukturalizace, která je jim nabídnuta, nejsou výhodnější než podmínky nabídnuté obdobným vypůjčovatelům, kteří však nejsou ve spojení, aby se zajistily rovné podmínky pro všechny subjekty v řeckém hospodářství. Tento závazek se nevztahuje na stávající obecné režimy, které zaměstnance zvýhodňují tím, že jim nabízejí dotované úvěry. Banka každý měsíc podává zprávu o vývoji této expozice, částce nové tvorby a nejnovějších žádostech, které přesahují [[…] % rizikově vážených aktiv banky] a mají být předány výboru pro úvěry.

24) Úvěrová kritéria uplatňovaná na zaměstnance/vedoucí pracovníky/akcionáře by neměla být o nic méně přísná než kritéria uplatňovaná na jiné vypůjčovatele, kteří nejsou ve spojení. Pokud celková úvěrová expozice vůči jedinému zaměstnanci/vedoucímu pracovníkovi/akcionáři přesáhne částku, která se rovná [[…]] pevného platu u zajištěných úvěrů a [[…]] pevného platu u úvěrů nezajištěných, expozice se neprodleně oznámí kontrolnímu správci, který může zasáhnout a postupem podle odstavce 25) Kapitola III závazků poskytnutí úvěru odložit.

25) Všechny žádosti o úvěry ze strany vypůjčovatelů ve spojení, jež přesahují [[…] % rizikově vážených aktiv banky], nebo jakýkoli úvěr, který udržuje expozici vůči jedné skupině (definované jako skupina vypůjčovatelů ve spojení, kteří představují jedno úvěrové riziko) nad hodnotou [[…] % rizikově vážených aktiv banky], se ohlásí kontrolnímu správci, který v případě, že podmínky podle všeho nejsou stanoveny obvyklým tržním způsobem nebo pokud mu nebyly poskytnuty dostatečné informace, může udělení úvěrové linky nebo úvěru o […] pracovních dnů odložit. V mimořádných případech lze toto období zkrátit na […] pracovních dnů, pokud byly kontrolnímu správci poskytnuty dostatečné informace. Toto období kontrolnímu správci umožní, aby o případu podal zprávu Komisi a fondu HFSF dříve, než banka přijme konečné rozhodnutí.

([4]) Pro objasnění, nová tvorba úvěrů se vztahuje také na přesuny úvěrů a restrukturalizaci stávajících úvěrů.

([5]) Pro objasnění, „roční % stavu v roce R-1“ označuje novou tvorbu jako procentní podíl stavu na konci předchozího roku. Částka rizikově vážených aktiv je částka na konci roku.

26) Restrukturalizace úvěrů pro vypůjčovatele ve spojení splňuje stejné požadavky jako pro vypůjčovatele, kteří ve spojení nejsou. Kromě toho se v nezbytném případě posoudí a zdokonalí zavedené rámce a politiky, které se zabývají problémovými aktivy. Očekává se však, že restrukturované úvěry poskytnuté vypůjčovatelům ve spojení se budou vykazovat samostatně, alespoň u každé třídy úvěrových aktiv a druhu vypůjčovatele ve spojení.

Oddíl C

Jiná omezení

27) **Zákaz vyplácení dividend, proplácení kuponů, opětovného nákupu, kupní opce a zpětného odkupu:** Pokud Komise nesouhlasí s osvobozením, Řecká republika se zavazuje, že:

a) banka neproplatí žádné kupony u hybridních kapitálových nástrojů (nebo jakýchkoli jiných nástrojů, u nichž proplacení kuponu závisí na volném uvážení) ani nevyplatí dividendy z kapitálových nástrojů a nástrojů podřízeného dluhu kromě těch, u nichž je to povinné podle právních předpisů. Banka neuvolní žádné rezervy, aby se do takové pozice dostala. V případě pochybností, zda je pro účely tohoto závazku stanoven právní závazek, banka předloží návrh na proplacení kuponu nebo vyplacení dividend Komisi ke schválení;

b) banka opětovně nekoupí žádné vlastní akcie ani ve vztahu k těmto kapitálovým nástrojům nebo nástrojům podřízeného dluhu neuplatní kupní opci;

c) banka neprovede zpětný odkup hybridních kapitálových nástrojů.

28) **Zákaz akvizic:** Řecká republika se zavazuje, že banka nezíská podíl v žádném podniku, ať ve formě aktiva, či převodu akcií. Tento zákaz akvizic se vztahuje jak na podniky, které mají právní formu společnosti, tak na balíček aktiv, která tvoří podnik ([6]).

i) **Osvobození, které vyžaduje předběžný souhlas Komise:** Bez ohledu na tento zákaz může banka poté, co získala předběžný souhlas Komise, a ve vhodných případech na návrh fondu HFSF získat podniky, jestliže je to za mimořádných okolností nezbytné pro obnovení její finanční stability nebo k zajištění účinné hospodářské soutěže.

ii) **Osvobození, které nevyžaduje předběžný souhlas Komise:** Banka může získat podíly v podnicích, pokud:

a) kupní cena, kterou banka zaplatila za akvizici, je nižší než [[…]%] velikosti rozvahy ([7]) banky k datu, kdy závazky nabyly účinnosti ([8]); a

b) kumulativní kupní cena, kterou banka zaplatila za všechny tyto akvizice v období od data, kdy závazky nabyly účinnosti, do konce období restrukturalizace, je nižší než [[…]%] velikosti rozvahy banky k datu, kdy závazky nabyly účinnosti.

iii) **Činnosti, na které se nevztahuje zákaz akvizic:** Zákaz akvizic se nevztahuje na akvizice, k nimž dochází v běžné bankovní praxi při vyřizování stávajících nároků vůči nezdravým podnikům.

29) **Zákaz reklamy:** Řecká republika se zavazuje, že se banka zdrží reklamy, která odkazuje na státní podporu, a využívání agresivních obchodních strategií, které by jinak bez podpory ze strany Řecké republiky nevyužila.

([6]) Pro objasnění, pro účely tohoto závazku je z působnosti tohoto závazku vyloučeno podnikání využívající soukromý kapitál banky/rizikový kapitál banky. V tomto ohledu banka předloží Komisi formální žádost, která bude obsahovat obchodní plán pro tento subjekt.

([7]) Pro objasnění, pro účely tohoto závazku se velikost rozvahy rovná celkovým aktivům banky.

([8]) Pro objasnění, v případě, že je v souladu s bodem i) odstavce 28) Kapitola III závazků získán souhlas Komise se zrušením zákazu akvizic, rozvaha banky k datu účinnosti závazků se vypočítá tak, aby zahrnovala také aktiva získaných subjektů nebo aktiva získaná v den akvizice.

KAPITOLA IV

KONTROLNÍ SPRÁVCE

1) Řecká republika se zavazuje, že banka změní a rozšíří mandát kontrolního správce, který byl dne 22. února 2013 schválen Komisí a jmenován bankou až do konce období restrukturalizace. Banka také rozšíří působnost tohoto mandátu tak, aby zahrnoval i) dohled nad plánem restrukturalizace a ii) dohled nad všemi závazky stanovenými v tomto seznamu.

2) Čtyři týdny po datu, kdy závazky nabyly účinnosti, předloží Řecká republika Komisi plné znění pozměněného mandátu, který bude obsahovat všechna ustanovení nezbytná k tomu, aby mohl kontrolní správce plnit své povinnosti podle zmíněných závazků.

3) Dodatečná ustanovení o kontrolním správci jsou stanovena v samostatném dokumentu.

Dodatek

MAKROEKONOMICKÉ PROGNÓZY PRO ŘECKÉ DOMÁCÍ OPERACE

Roční růst v % (není-li stanoveno jinak)	2012	2013	2014	2015	2016	2017	Kumulativní tempo růstu 2013 - 2017
Reálný HDP	– 6,4	– 4,2	0,6	2,9	3,7	3,5	6,4
Nominální růst úvěrů v Řecku	– 6,4	– 4,2	0,6	2,9	3,7	3,5	6,4
Deflátor HDP	– 0,8	– 1,1	– 0,4	0,4	1,1	1,3	1,3
Ceny nemovitostí	– 11,7	– 10	– 5	0	2	3,5	
Nominální disponibilní příjem domácností	– 8,8	– 9,5	– 0,3	– 0,4	2,6	3,6	– 4,5
Vklady soukromého sektoru	– 7	1,3	1	3,4	5	5	16,6
Nezaměstnanost (v %)	24,2	27	26	24	21	18,6	
Sazba refinancování ze strany ECB (v %)	0,75	0,5	0,5	1	1,5	1,75	
Špička vzniku úvěrů v selhání			2H2014				
Tříměsíční sazba Euribor (průměr, v %)		0,24	0,43	0,75	1,25	1,80	
Přístup na kapitálové trhy – repo operace		ANO – žádný strop					
Přístup na kapitálové trhy – kryté/přednostní nezajištěné		ANO – až do 500 milionů EUR každý	ANO – až do 1 miliardy EUR každý	ANO – žádný strop			

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)



Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS